1

Albertus
Leciewic (Phil. Doct. et Prof. Congregationis Oratorii Gostinensis instituti S. Philippi Nerii Presbyter Scholar. Novodvorsc. capellanus. Baccal. 1683, Dr Phil. 1686.

1) Conclusiones theologicae ... ad disputandum propositae A. 1687. 9 Novembr. (Cracoviae) fol. K.q. ded. Josepho Potocki capit. leżajsc. śniatyn. Kolomien. rotmagistro (filio Andreae castellani crac.) – tytuł sztych in fol. z emblematami herbem Pilawa i bitwą W. K. sztych do – na odwrocie tyt. rycina B. Joannes Cantius... Romae A. D. 1681 M. Ang. Marinari F.
Teol. 1687.

Lechi Mathias

2

Lanerky Mathias. C.C. et Gnesn.
D. D. lector ordinarius juris.
umarł 11 kwietn. 1557 roku (: Ept. Leon.)
r. 1535. A. R. 1536. A. R. p. 13:)
r. 1537 wspominany w konkluzyach jako archidiaconus pomeranie in Eccl. Vladislaviensi i lector ordinarius. był on w służbie przy Janie Latalskim arcybiskupie gnieźnieńskim i z tego względu w r. 1537. (: Concl. p. 151:) otrzymał pozwolenie oddalenia się na rok jeden p licentiam absentie a lectura ordinaria ad unum annum si voluerit ac perseveraverit in servicio R. D. Archiep. legati nati Gnesnensis. Et tum si hujusmodi absentia indiguerit mittet pro prorogatione ad alium et ad tertium in fine cujuslibet anni, cum ascensu ad alias collegiaturas in loco et ordine suo. Gdy-by zaś wyszedł z tych obowiązków, natenczas w niczem ... w prze... wrócić powinien, ... a w przeciwnym razie wolno będzie uniwersytetowi obrać innego professora. ... był dać zdatnego zastępcę. I mieszkanie mógł zatrzymać dummodo nullo extraneo dederit habitandam.
r. 1541. wspominany jako Archidiaconus Pomeraniae ... trzy miesiące wyjechać załatwiać interesa arcybiskupa i uwolniony od lekcyi nawet bez zastępcy. (Concl. Univ. pag. 172:)
r. 1556. powtórnie rektor, jako archidiakon gnieźn. scholastyk włocławski, dziekan Poznański, kanonik krakowski.
1557. trzeci raz rektor.
1540. jako Doctor. Doctor. Collegiatus ~~ord.~~ Canonistarum
A. R. p. 93:) tamże Archid. pomeraniae in eccl. wladislaviensi et Cancell. Archiep. Gnesnensis. (p. 93:)

1550. będąc kan. gnieźn. i krak. oraz kanclerzem tegoż Arcybiskupstwa w r. 1549. posyłkał do Rzymu. (: A. K. p. 264 :)

1557. 11. listop. doctor Mathias Łączky Can. Crac. extremam diem clausit, vir multorum judicio autoritate ac consilio haud vulgari praeditus.

~~Na jednym umieścić razem kartki dla~~
~~biblioteki a w kartki osobno.~~

1540. jako Archidiacon Pomeraniae in ecclesia Vladislaviensi et Cancellarius Rmi Epi Archiep. Gnesn. uczęszczał na prawo od r. 1522 do 1529. razem z Filipem Ahenem i Zygmuntem ze Sterzy. (: A. K. III. 93 :)

3

Mathias Lanczky

1541. certis negotiis in wystany przez arcybiskupa gnieznieńskiego do uorganizowania jego dóbr / in bonis disponendis deputatus:/ otrzymał urlop na trzy miesiące / Conl. Univ. pag. 172:/

1556. communi acclamatione Mathias Lanczski U. J. D. Archid. Gnesn. Scholast. Vladislav, Dec. Lovicensis, Canon. Cracovien. był rektorem Uniwersytetu / Conl. Univ. p. 200:/

Doctor Mathias Lzczky
C. Crac.

1557. 11 novembr. extremam diem clausit, vir multorum judicio, autoritate ac consilio haud vulgari praeditus. /: R. VII. 6.:/

~~Johannes de pylza~~

~~1474 [illegible] Decembris / Liber perceptorum pag 53:/~~

5

Mathias Lanczki J.U.d.

iurisperitissimus Doctor et lector, tandem praelatus multarum ecclesiar. cathedralium et Cancellarius Archipraesulis Nicolai Dzierzgovski, firmato loco habitationis Cracoviae anno 1557 die 11 Novembr. extremum clausit diem. /: Regestrum supellectili lib. arch.

N. 69. pag. 71:/

1535. Conel. Univ. p. 138:/ Mathias Lanczky Iuris Pont. Doctor.

1537. Mathias Lanczki Archidiaconus Pomeraniae in ecl. Vladislaviensi, lector ordinarius. /: Concl. Univ. p. 150:/ J. P. Doctor.

1537. 4 Octobr. na prośbę Jana Arcyb. gnieznieńskiego otrzymuje wolność wydalenia się z Uniw. na rok jeden si voluerit ac perseveraverit in servitio Rmi D. Archiepiscopi extunc si huiusmodi absentia indiguerit mittet pro prorogatione ad alium et ad tertium, in fine cuiuslibet anni cum ascensu ad alias collegiaturas in loco et ordine suo. Casu vero quo praefatus Dr Mathias cessaret a servitio Rmi D. Joannis Latalski Archiep. extunc post decursum mensis redire tenebitur ad suam collegiaturam; alioquin li-

Te dwa tysiące złotych po

z listach zastawnych i za

wypłacam. Kraków dnia

Powyższą należytość Ty

Pannę Anielę Muczkow

małam w listach zasta

sztuka, z których jeden

322,057 jest oznaczony

Kwitując z odebranych p

że odtąd P. Muczkowski

Kraków D

bernum erit Univ. eligere alium lectorem ido-
neum. Zastępcy wyznaczonemu przez niego obiec
obiecał Uniwersytet dać mieszkanie, byle go ob-
cemu nie wynajmować. (Concl. Univ. p. 151.)

z Łęczycy

6

M. Joannes Lęcicensis

Phil. Doct.

1598. executores olim Joannis Topolski vulgo nominati ... (s. A. R. str. 224.)

z ~~Lee~~ z Legnicy 7

Mgr. Dominicus de Legnitcz

z XV w. w DD. IV. 12. na okładce.

~~mag. Paulus de Zabiczow~~

~~1495. pro introitalibus dedit / Lt. percept. coll. maj. p. 107~~

z Legnicy

M. Georgius de Legnicza

Rector scholae s. Mariae Crac.

8

z Lelowa

9

Mag. Martinus de Lelow

1485 wspominany w aktach krakowskich, ale czy był profesorem? (: ibid fol. 29^b^ r.)

10

Lelovius. Joannes

1617. A. R. p. 601.

1583. in collegium minus vocatus p. Ethi Ep.
Leov. w marcu 4 grudnia

Lelowski Piotr

fil. dokt. i prof.

1742 21. maja o różne zdrożności przez fiscala oskarżony, między innemi: quod ipse immemor vocationis suae, lectiones per se tradi solitas, cum detrimento profectus morum discipulorum temere intermisit, habituque clericali personis academicis per constitutiones provinciales praescripto deposito, clanculum Cracovia disparuit. Z tego ustępu zdaje się wynikać że nie był duchownym. (A. R. str. 110.)

Leonard z Pieczychwostów
zob. z Pieczychwostów Leonard
(t. 10.)

Leonard Vitreator
zob. Vitreator Leonard (t. 15.)

Leonardus

1518. Item tres fertones introitales a mgro Leonardo. /: Liber perceptor coll. maj. pag. 142 :/ byto to commun. aestivali.

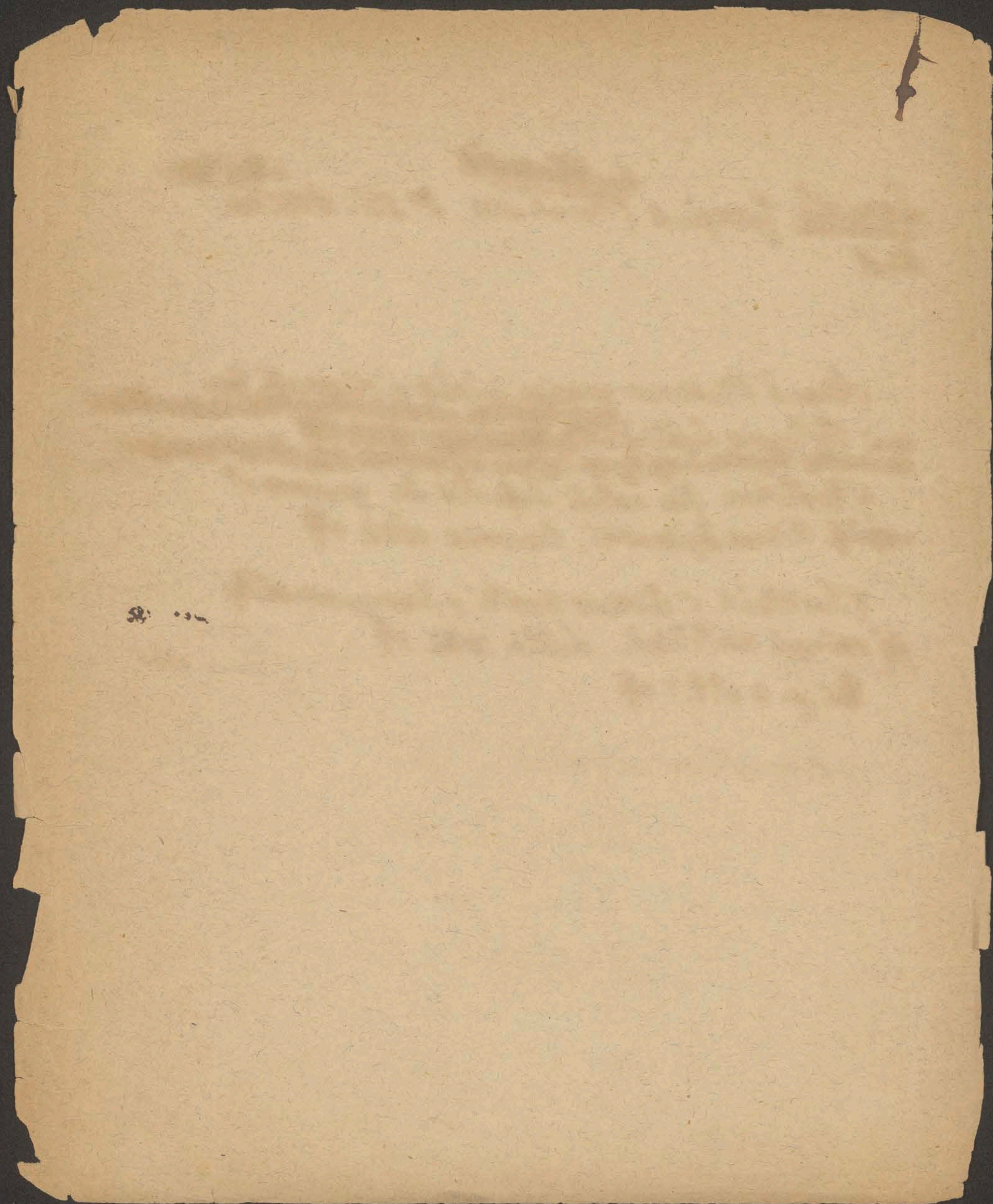
<u>Lemka</u> Georgius Lublinensis (Bacal. 1632, Dr Phil. 1634 in Acad. Crac.) medicus.

1) Chorus Musarum egregiae indolis adolescenti Joanni Corlansio Lublinensi (dum in Acad. Crac. primam in Artibus et Phil. lauream obtineret) ~~Cracoviae 1633. 4to~~ concinnatus. Cracoviae in off. typogr. Matthiae Andreoviensis 1633. 4to Kart 4 (wiérsze) Poez. 2793.

2) Erotikon die natali Infantis Dei generoso et magnif. Adamo Żydowski. Cracoviae 1633. 4to

3) Traktacik i diskurs krotki o Rzeczypospolitej jej rożnych kształciech. Lublin 1632. 4to w druk. Pawła Konrada. Prawo 3565.
Toż (s. a et l.) 4to

4) Prognosticon astrologicum 1641.

Lepiecki Florjan

Łepicki Floryan

S. T. prof. Can. S. flor.

r. 1646 ad Coll. minus vocatus /: Conl. Coll. maj. p. 187/

r. 1653. ad 4. vers. ad Coll. majus /: ibid p. 280./

umart r. 1666. /: ibid p. 420:/

1662. jako S. Teologii prof. S. flor. Kan. /A. K. p. 15./

1667. 7. stycz. jui nie żyt /A. K. p. 181./ był on podobno z marszłka wszelopole rodem /: ibid:

rodem z Ropczyc

Lepiecki Florian (Dr. fil. Collega minor, Senior bursy Sisiniusa (Syznowskiego?) (ob. Jocher Nr 5283) Profes. Teolog. Canon. S. Flor. + 1666 in Decembri. pochowany d. 3 Decembr. – 1636 Baccal. Art. 1642 Mgr. Art. – Orator Tylicianus – Canonic. S. Floriani – A. 1654 Collega major, Prof. regius, Decanus facult. artist. (Ob. Bieżanowski St: Corona 1666) – A. 1654 Prof. regius Tylicianae eloquentiae creatus (Ob. Gabriel Ochocki: Flos eloquentiae Tylicianae 1654 fol.) – a. 1636 Baccal. 1642 Mgr. Art. – 1654 Decanus Art. – legował 2000 złp. na Borkany dla 5 uczniów z Ropczyc.

1) Quaestio de agentium secundorum in causando a primo dependentia ad disputand. proposita A. D. 1644 mense Octobr. ~~Cra~~ (Cracoviae) 4º K. 6. ded. Alexandro Szembek S. R. M. Secretar. (tezy filozof.) Filoz. 429.

2) Quaestio philosophica de Scientia, publicae disputat. in Acad. Crac. proposita A. 1649 d. 19 Novembr. Cracoviae in off. typogr. Martini Filipowski. 4º K. 4. Filoz. 430.

3) Corona civica Joannis Casimiri Poloniae et Sveciae Regis excubiis debita, post annuam fere in extrema Ucraina expeditionem victrici et Varsaviam reduci gratulationis ergo oblata A. 1654 mense Januar. Cracoviae in off. viduae et haeredum Francisci Cesarii 1654. fol. K. 9. przy. Paneg. 393.

4) Fons signatus, disputationem theologicam Sacrae Scripturae doctrinam omnibus ~~[illegible]~~ proficuam non omnibus perviam

esse, a rev. Adamo Draski S. Th. Bac. et Prof. propositam abunde irrorans, virentibus metri corymbis laureatus (s.l.) 1644. 4to Kart 4. (oda) Paneg. 172.

5) Fructus in flore praecisus Sigismundus Casimirus Poloniae et Sueciae Princeps immatura morte ereptus lugubri threnodia deploratus. Cracoviae ap. Lucam Kupisz 1647. 4to K. 10. (wiersz) Paneg. 837.

6) Lampas extincti loco sideris aeternum in Capitolio immortalitatis arsura in funere Caeciliae Renatae Poloniarum et Suec. Reginae dedic. A. 1644 d. 20 Junii. Cracoviae in offic. Valeriani Piątkowski. fol. K. 14 (A–G). na odwrocie tyt. wiersz Franciszek Szembek Studios. dialect. (wiersz) Paneg. 109

7) Messis triumphorum in coronatione Ser. Poloniae et Sueciae Reginae Ludovicae Mariae Gonzagae, Vladislai IV Regis consortis, praesentata A. 1646 d. 15 Julii Cracoviae 1646. fol. K. 10. Paneg. 625.

8) Pietas literata dum Joannes Cynerski Rachtamovius Coll. min. S. Flor. Canon. publicam Professionem S. Theologiae in Acad. Crac. auspicaretur officioso carmine ded. Cracoviae typ. Valeriani Piątkowski 1647. fol. K. 5. Paneg. 118.

9) Martinus victor sive oratio de S. Martino panegyrica, in oratorio pietatis Academicae habita. Cracoviae in off. Martini Philipowski 1644. 4to K. 10. Teol. 2988.
Ded. Justo Stowikowski S. Th. et J. U. Doct. Canon. et Archipresb. Crac.

10) Tres mitrae ducalis, doctoralis, episcopalis, generi, eruditioni, pietati Casimiri Floriani Ducis in Klevan Czartoryski episcopi Posnaniensis impositae, ejusdemque Celsitudini in primo suae ecclesiae ac urbis ingressu dedicatae A. D. 1651. 7 Maij. Cracoviae in offic. typogr. Francisci Caesarii. fol. kart 10 (proza)
Paneg. 156.

11) Secunda vota, secunda omnia lectissimis neosponsis Georgio Lubomirski Supr. Regni Pol. Mareschalco et Barbarae de Szczekarzowice Tarloviae Capitaneae Olsztinen. Cracoviae, in off. Francisci Caesarii 1655. fol. kart 9.
Paneg. 595.

12) Poloniae felicitas in augustissimis festis nuptiarum Vladislai IV et Ludovicae Mariae Gonzagae... Cracoviae 1646. fol. kart 15. (sign. A–G.)
Paneg. 1514.

17

Lesczynski Sebastianus Joannes Phil Dr. et Prof. in Collegio Lubransc. Posnan. Prof. Eloquent. – Dr. Phil creatus 1668 – (Monachus factus.) – Dr. Jur. in Acad. Zamosc. 1679 et Prof. Jur. – Rector Acad. Zamosc. 1693 – Dr. Theol. Scholasticus Zamosc. Secretarius S.R.M., Curatus Lukovien. 1699

1) Gratia Crucis et Virginis Proles b. Joannes a Cruce oratione panegyrica ad ecclesiam Carmelit. Discalc. Posnan. demonstratus A. 1675 d. 20 Octobr. Lesnae imprimebat Michael Buk. fol. K. 8. Teol. 5132.

2) Gratulatio Joanni Constant. in Wozuczyn Wozuczyński. 1680. fol.

3) Roxolani Leonis plausus ad auspic. adventum potent. Augusti II Pol. R. Zamoscii 1698. fol.

4) Sarianae propaginis cunae nobiles ex Poloniarum Regis clypeo maturam felicitatem Joanni Zamoscio praesagientes. 1678. fol. Paneg. 1737.

5) Depositum virtutis et gloriae ab ill. Martino Zamojski immortalitati consignatum. Zamoscii typis Academicis 1689. fol. Paneg. 1735.

6) Ludi solennes inclyto honori d. Martini Zamojski palatini lublin. exhibiti. Zamosii 1682 fol.

Paneg. 1736.

7) Porta honoris ill. Michaeli in Podhajce Potocki adumbrata. Zamosii, typ. Academicis 1686 fol.

Paneg. 1004.

8) Sequestra pacis aurea crux ill. Nicolai Michaelis Wyżycki episcopi Chelmensis, Abbatis Czerwenensis circa Pontificatus ingressum salutata. Zamosii typ. Universit. 1699.

Paneg. 1685.

Leszowski Albertus Casimirus, Dr. Phil. 1668 in Acad. Crac. – r. 1692 kustosz Kollegiaty Stanisławskiej, pleban w Bejscach.

1) Monumentum triumphale coronatis duobus colossis immortalis gloriae ol. magnif. Stanislai Potocki erectum. Cracoviae 1684. fol. typis Univers. Paneg. 1011

2) Nowina albo nowalia zbawienna Stanisław Św. biskup. krak. [illegible] w Kościele Beyskim z ambony podana 1692 d. 8 Maja. Kraków w druk. Mikołaja Alex. Schedla 1692. 4to k. 4. str. 15. (z ryciną S. Stanisława w texcie)
ded. Stanisławowi Szembekowi bisk. dionizyjsk.

Teol. 5693.

Łęski Józef, urodził się dnia 2 Kwietnia 1760 r. w woje-
wództwie krakowskiem, we wsi Małe Łany pod Żarnowcem.
Ojciec jego był półkownikiem ~~dragonów~~, ~~którymi dowo-
dził hrabia Wiel~~ w półku dragonów hrabiego
Wielopolskiego, Koniuszego Koronnego. Odebrawszy
młody Łęski początki nauk w domu ojcowskim,
postany był do Gdańska, gdzie pod dozorem
professora Szyllera, do tamecznych szkół przez
trzy lata uczęszczał. Później kształcił się w Kor-
pusie Kadetów w Warszawie. Zalecony przez
Pfleidera, jako dobry matematyk, ~~z~~ pozyskał
stopień podbrygadyera +), a potem, jako nauczy-
ciel matematyki, przy tymże Korpusie był umiesz-
czony. Tu umiał sobie zjednać przychylność Hu-
bego, dyrektora instytutu, który też córkę swoję
połączył z nim związkiem małżeńskim. W r.
1794 w czasie powstania narodu wysłano Łęskie-
go z depeszami do naczelnego wodza, Tadeusza
Kościuszki, który po bitwie szczekocińskiej (d. 8.
czerwca), cofnął się pod Warszawę. Łęski zabłądziwszy
w drodze, dostał się pod Raszynem w ręce Rosy-
an i ~~Kozaków~~ Prusaków. Jednakże uratował
depesze przez zagrzebanie jéj w ziemi podczas
ucieczki. A że po cywilnemu był ubrany, nie mia-
no go za oficera, ale za pospolitego powstańca,
i jako takiego ~~odesł~~ do Głogowa odesłano; skąd
po krótkiem siedzeniu, ponieważ się do stopnia
wojskowego ~~nie~~ nie chciał ~~przyznawał~~ przyznawać, jako podejrzane-
go szpiega odesłano do Nissy. Tu poznało go wie-
~~jakowego nauczyciela w Korpusie Kadetów~~
lu z znakomitych więźniów Polaków, ~~między~~
~~nimi~~ jako swego nauczyciela w Korpusie Kadetów, o

(+)

czem & miejscowemu gubernatorowi donieśli. Odtąd
łagodniej (z nim) się obchodzono. ~~Łęski~~ ~~Umiej~~ Znając
doskonale język niemiecki, i biegły w francuskim,
oraz od młodości usilnie do rysunków i malar
stwa przykładający się, ~~mo~~ korzystał z swoich
talentów, kiedy, puszczony na słowo honoru, wolny
mógł chodzić po mieście. Odmalował on famolią
gubernatora, przez co, równie jak przez swoje
przyzwoite zachowanie się tak dalece ~~przy~~
pozyskał przychylność gubernatora, iż go ten ra-
czej za domnika swego, (a) nie za jeńca uważał. ~~Ła~~
~~postępowanie~~ & ~~nabudziło~~ ~~w ...~~ ~~Łęskiego~~ Cno-
tliwy Łęski zarobione (w mieście i) ~~&~~ w domu gubernatora pie-
niądze dzielił chętnie pomiędzy nieszczęśliwych
z półuwięzionych rodaków. Po pokoju w r. 1795.
udał się do Drezdna, ~~gdzie się~~ (w celu dalszego doskonalenia się ~~w malarstwie~~)
~~udoskonalał~~. W r. 1796 wrócił do Krakowa, gdzie
się z prywatnych lekcyj i założ~~eniem~~ (onej) pensyi aż
do r. 1803 utrzymywał, powszechny przez swą gor-
liwość zjednał sobie szacunek. W tym roku powo-
łano go na professora matematyki do nowo założ-
żonego lyceum warszawskiego. Tu oddał się kształ-
ceniu młodzieży, w której oświeceniu przyszłe
narodu nadzieje i powodzenie upatrywał. Ciągle do
doskonałości dążący, pozyskawszy od rządu pozwolenie,
udał się na lat dwa do Paryża, skąd w r. 1811.
wezwany na professora astronomii do uniwersytetu
krakowskiego, aż do r. 1824. ~~pracował~~ mimo nadwerę-
żonego zdrowia i różnych przykrości ciągle pracował
w tej sławnej szkole, która zaszczyt ludzkości, a naj
większą narodu naszego ozdobę, Mikołaja Koper-

nika, i tylu innych zagranicznych wielkich mężów z chlubą
pomiędzy swojemi liczy uczniami *). W tym roku zachwycony
pięknościami natury, któremi brzegi Wisły są ozdobione, puścił
się wodą do Warszawy. Ale osłabiony wiekiem i ~~trudami~~, pracą
nie mógł ~~znieść~~ bez uszczerbku zdrowia ~~dłużej~~ znieść ~~trudi~~
~~zeg~~ niewygody żeglugi. Zachorował więc w Warszawie ~~i d~~ umarł
d. 15 lipca 1825. W różnych kolejach losu narodu naszego,
Lęski zawsze pragnął być użytecznym ojczyźnie. Dowodem tego
są liczne ~~pi~~ to w tłumaczeniu, to z oryginału ~~lub~~ lub
w języku niemieckim wydane przez niego dzieła. W epoce
odrodzenia się narodu, kiedy Opatrzność dla tego tylko pozwoliła
nam ~~zako~~ skosztować szczęścia, żebyśmy tym dotkliwiej uczuli
jego utratę, pod ciężarem przeciwności nieupadali; Lęski, wraz
z innymi gorliwością ~~pałającymi~~ o dobro powszechne
ożywionemi obywatelami, należał do wydawania "Kor-
respondencyi w materyach obrazu kraju i narodu pol-
skiego rozjaśniających (1807)" które abonentom ga-
zety warszawskiej bezpłatnie rozdawano; a tak wśród
czynnego nauczyciela zawodu poświęcając wolne chwile
oświecaniu narodu, przez swoje piśmienne prace, słusznego
nabył prawa do wdzięczności spółziomków, których ~~nad~~ ~~[illegible]~~
wszystko kochał.

Janocki, Jan Daniel, urodził się 1720. r. w Wielkopolsce w mieście Międzychodzie. Prawdziwe jego imie familijne był

Łysti jóref

Astronomi Kraf

perovnij Rocnik

Tor ~~Käutan~~ Krak.

Tor

Łęski Józef Franciszek Stanisław urodził się 2 Kwietnia 1760 z ojca Jerzego Antoniego herbu Janina, połkownika wojsk koron. i matki Barbary z Łukawskich, w wojtostwie Małe-Łany blisko Żarnowca. Za młodu kształcił się przez 3 lata w Gdańsku u professora Schillera; r. 1772 oddany w Warszawie do Korpusu Kadetów, gdzie kollegował z Kościuszką, Orłowskim, Jasińskim, Sierakowskim, Niemcewiczem. Tu z szczególniejszem zamiłowaniem poświęcał się matematyce (którą prof. Pfleiderer w całej obszerności wykładał), a prócz tego w wolnych godzinach rysunkom i malarstwu. Król Stanisław uwzględniając zdolności Łęskiego posunął go w tymże Korpusie Kadetów do rangi podbrygadyera i mianował professorem geometryi praktycznej r. 1789. Roku 1794 jako major inżynieryi wysłany z depeszami do Kościuszki z Warszawy, pojmany przez pikiety nieprzyjacielskie dostał się do niewoli pruskiej trzymany najprzód w Głogowie, potem w Nissie w fortecach przesiedział blisko rok utrzymując się z malowania miniatur i dawania lekcyj. Po uwolnieniu podróżował pieszo po Saxonii, Prusach. R. 1796 wrócił do kraju i osiadł w Krakowie, gdzie się trudnił prywatnem wychowywaniem młodzieży. R. 1798 po powołaniu Jana Śniadeckiego do Wilna objął w Krakowskim Uniwersytecie prowizoryjne zastępstwo katedry matematyki wyższej i astronomii. Dopiero r. 1804 powołany został na professora fizyki i matematyki do liceum warszawskiego który obowiązek pełnił do r. 1809. R. 1810 wyjechał do Paryża i w celu wydoskonalenia się słuchał astronomii i matematyki w Kollegium Francuskiem pod Delambre i Vauquelin. Po dwuletnim pobycie

we Francyi, wrócił r. 1811 do Krakowa, gdzie otrzymawszy tytuł Doktora Filozofii (1811 r.) i Katedrę astronomii jako Professor zwyczajny Uniwersytetu połączoną z dyrektorstwem Obserwatoryum astronomicznego. Był też dziekanem Wydziału filozoficznego, Członkiem Towarzystw przyjaciół nauk w Warszawie i naukowego w Krakowie. R. 1823 ustąpił z Katedry zmuszony w skutek intryg adjunkta swego Karczewskiego podać się do emerytury. Wyjechał do Warszawy gdzie umarł d. 13 lipca 1825. Ożeniony z córką ‡ Karolina Hubego dyrektora (Korpusu) Szkoły Kadetów z ‡ którą miał kilku synów (z tych Stanisław §, jako Kapitan inżynieryi poległ pod Mozajskiem w 24 roku życia, trzeci syn Adam urzędnikiem). Łęski był zdolnym rysownikiem, miniaturzystą i rytownikiem. (Obacz: Niesiecki: Herbarz wydanie Bobrowicza Lipsk 1845. T. X str. 278 – Nekrolog w Monitor warszaw. 1825 Nr. 85. w Gazecie warszaw. 1826 Nr. 201, w Gazecie polskiej 1826 Nr. 12 – ~~Nekr~~ Nekrolog przez Kar. Hube w Roczn. tow. nauk. Krak. 1831 Tom XIV. p. 125 – 154 – Rastawiecki: Słownik malarzy polskich 1850 Tom I str. 284. – Biografia przez F. M. Sobieszczańskiego w Encyklopedii powszech. 1864 Tom XVII p. 588. – Żebrawski T. Bibliografia matemat. 1873. p. 479.)

[Michała

‡ która 2° voto poszła za Aleksandra Linowskiego Kasztelana.

§ minister sekretarz stanu, ur. 4 stycz. 1798 w Krakowie w emeryturze od 1862 † w Maju 1863 w Warszawie.

Łęski wydał:

1) Teoretyczna i praktyczna nauka żołnierskich rozmiarów czyli Miernictwo wojenne, ułożone przez P. Wogrewe, przełożone i powiększone. Warszawa, u P. Dufour, 1790. 8° str. XXIX. 355. 246. 14 tabl. i tytuł sztych.
2) Darstellung der sämtlichen Theile der Mathematik. Krakau 1801. 4° K. 6. str. 167 i 3 tabl. ryt. (właściwie wydane 1804)
3) Rozprawa o nauce przyrodzenia czytana publicznie przy rozpoczęciu roku szkolnego. Kraków, w druk. Akad. 1814. 4° str. 29 (o astronomii i Komecie r. 1811)
4) Observationes astronomicae diebus 6 et 7 Octob 1813 Cracoviae factae (w Misellanea Cracov. Fasc I. 1814 p. 11–35 i Fasc. II 1815 pag. 1–25.)
5) Nadzwyczajne zaćmienie słońca 19 listop 1816 fol. K. 1 z figurą.
6) Rozprawa o zaćmieniach z ich zastosowaniami. Kraków 1818. 8° (Odbitka z Roczn. tow. nauk. Krak. Tom IV 1819 p. 29–150) z 2 tabl. sztych. i 1 tabl. druk.
7) Rozprawa o konstellacyach. Kraków, w dr. Akadem. 1822. 8° (Odbitka z Roczn. Tow. nauk. Krak. Tom VII 1822. p. 278–367) z 1 tabl. sztych.
8) Rozprawy w pismach: Geograficzne położenie Krakowa (Pamięt. warsz. 1816 T. VI p. 49) Gnuśności w sztukach szczególnie w malarstwie (Roczn. Tow. nauk. Krak. 1817 Tom I p. 258)
9) Przedmowa do Gnomoniki Pawła Krzyżanowskiego. Kraków. 1820. 8°

10) Doniesienie – Explication critique et impart. des tableaux exposés au Louvre 1791. – 1792. fol.

2 Lésmian Jeannie

Lesznyca /: Consl. Coll. maj. p. 51.

Ioannes de Leschnicza Prof. et Ord. fac. Theol.

Lesznyca (A. R. p. 1060)

1495.

1497 wspomniany w aktach rekt. jako Coll. maj. Coll. p. 626.

1504. jako contentrarius wspomniany.

1510. wspomniany jako d. Th. prof. i provisor bursae pauperum

r. 1512. d. 17 stycz. otrzymał pozwolenie oddalenia się na rok jeden z obowiązkiem dania za siebie dobrego zastępcy

1523. w Aktach rekt. na str. 1060. wspomniany iako A. mag. Czy to ten sam?

1497 praepositus Coll. maj. / Consl. Coll. maj. p. 38:/

1507 jako d. T. Doc. pozwolił obrzęci się natodhcza pi sobie o kanonię w s. flor. z zastrzeżeniem, iż skoro pierwiej o takąż kanonię ubiegał się pierwszeństwo otrzyma we sposobności przed tamtymi /: Consl. Coll. maj. p. 51.

1513. w konkl. Koll. maj. jako d. t. Doct. Eccl. Metrop. Gnezn. Canonicus ordinarius d. T. prof. (p. 65) zrezygnował tejże roku z profesury z zastrzeżeniem sobie kiedyby chciał ~~powrotu~~ wolnego do Kollegium, co mu też zachowano eodem modo, quo dominis plebanis in Illkusz reservare soliti sunt et consueverunt. / ibid. p. 67:/

1507. 23 listopada ~~u kościoła s. flor.~~ zostaje doktorem teologji /: Marcin z Olkusza R. XI. 14:/

cz 28 Nov.

1526. 29 Novembr. mortuus est Doctor Ioannes de Lyesznycza, canonicus gnesnensis olim collegiatus majoris collegii /ibid./

1518 9 paźdz. biskup Konarski na skargę Rektora i całego Uniwersytetu nakazuje, quatenus praefatus Joannes de Lesnicza S.T.D. deinceps in sua collegiatura Coll. maioris Crac. resideat et eius onera, ad quae de iure et consuetudine obligatus est iuxta statutum Univers. per se expleat, sub poena privationis. /ibid. 35 sumptionem etc. 7/

Ioannes de Leszmycza.

1497 feria tertia post Oculi pro introitalibus dedit tres florenos /. Lib. perceptor. Coll. maj. p. 114./

1498 perdit ad Reverendissimum in Piotrków ~~[illegible]~~ in negotiis communitatis /. tamże str. 121./

1503 Acta episcopal. IV. fol. 166 recto.

w Regestr. [illegible] w Arch. N. 69. str. 50 pisze o nim [illegible] Mgr. Ioan. de Leszmycza villa uno milliario a Schadek S. T. Prof. Iuris canonici quoque exercitatus, attentator et oeconomus aedificiorum universitatis vat industrius. Hic de canonicatu s. flor. Gnesnam fuit acceptus in canonicum ordinarium lectorem theologiae. Tandem rediens Cracoviam anno 1526 obiit et Universitati centum marcas legavit, pro quibus emptus est census quatuor florenorum. Hi dantur singulis quartalibus concionanti in missa universitatis et praedicatori s. flor. Baccalaureo Theologiae praedicanti per se 22½ gr., et tenetur ad duas missas legendas pro fundatore, et praedicatori coll. s. flor 7½ gr. et tenetur commendare animam fundatoris continue.

24

Doctor Johannes Lesnicza

1519 Die 9 mensis maii ipsius Doctor Joannes Lesnicza privatus est collegiatura sua et canonicatu sancti Floriani propter absentiam. (Ver. Vachii Almanach a. 1519.)

1519 d. 9 maii Doctor Johannes de Leschnicza privatus est canonicatu s. floriani per doctores et magistros ad mandatum Regiae Maiestatis et Rectoris (R. XII. 7.)

Poczta wozowa do Gor

25

<u>Leszkowicz</u> Michael M. Baccal. 1685, Dr. Phil. 1688.

1) Gemens in specie sponsae columba super tumulum sponsi et pastoris sui Joannis Malachowski episc. Crac. Cracoviae 1699. fol. in off. Schedeliana. Paneg. 721.

Lewicki Gabriel Baccal. 1643.

1) Apollo vindemiarum autumnalium ex lauro philosophicae facultatis in horto Academiae Crac. petitarum. Cracoviae, ex off. Stan. Bertowic 1643. 4to

Pocz. 2790

Leybmann Franciszek

1771. 27 lipca jako dyrektor szkoły krakowskiéj zapozwany przed sąd arcybiskupi, iż wydał kalendarz bez cenzury biskupiéj (loci ordinarii), iż szkołę swoję konwiktem nazywa i tytułu rektora używa. Uchwalono, żeby w tym względzie do właściwych władz krakowskich uczynić przełożenie, a Leybmana ukarać za to, iż nie zrobił exceptionem fori (Concl. Univ. p. 132.)

28

Martinus de Lyczensko

1510 wspominany jako senior bursae pauperum. (Conat. Univ. p. 76.)
1514. feria tertia proxima post octavas visitationis Mgr. Martinus de Leszensko pro utensilibus dedit tres fertones. (: Liber percept. Coll. maj. str 208.:)
1514. d. 3 Iulii vocatus ad majus collegium (: Mart. de Ilkusch R. XI. 14.:)
1529 18 novembris recepit una cum Ioanne de Casimiria professo ordinis Carmelitarum, doctoratus insignia solenniter in sacra Theologia in ecclesia s. Annae (: ibid:)
1537 Mgr. Martinus de Lieczensko s. Th. prof. mortuus est 15 die huius mensis (Martii) (: Mart. Ilk. R. VI. 7 dapl.
W Regestrum supellectili w arch. N. 69 p. 46 napisał Mikołaj z Gradka: Venerabilis ac Egreg. D. Mgr. S. Th. diligentissimus lector et vitae integerrimae ac fere monasticae Martinus de Leszeysko, Russie, febre acuta extinctus est. Hic etsi pusillus erat statura tamen contra vulgare dictum animo humilis, conversatione solitarius, oratione devotus visus est.

29

Martinus Lyszczenska Ar. maj.

1513. 3. nov.

1535. Mart. de Lezelsko S. T. prof. A. K. p. 1285.

1530. Martinus de Lyczynsko Doctor (: T. prof. Acta Consil. Coll. maj. p. 78 :/

1512. jako senior bursae pauperum (: Liber beneficiis Coll. min. p. 27

1510. jako senior bursae paup. (: Consil. ibid. :/

Lgocki Adrianus de Lgota, Baccal. Art. 1734, Dr. Phil. 1735.

1) Paritas impar trophaeorum in acie stagyritica victoriosum certamen III primae laureae Candidatorum designans (artificio metrico exhibita) Cracoviae typ. Universit. 1734. fol. kart 10 (wierszem) Poez. 2979.

Ded. Michaeli Kunicki episcopo Arsinoensi, suffrag. Crac. ..... A. Lgocki.

Libanius Georgius

31

Libanus Georgius Lignicensis.

scripsit libellum de musicae laudibus et artificio ejusdem. (: Notatki Głowackiego Marcina do Trithemius N. VI. 5.) Tomicki sprowadził go do uczenia języka greckiego, a akad. powstała na Libana i pobudziła magistrat miejski, iżby go wypędzono, jako magistra uczącego zdań kacerskich w nieznanym dotąd języku. Porównaj list Libana do Tomickiego w Carmina Sybillae Erythraeae i do Korzyna naówczas proboszcza wiślickiego i sekretarza Tomickiego przy Tabula Cebetis. W epilogu Sybilles erythr. do czytelnika użala się Liban na prześladowania od nauczycieli krak. (a magistris Cracoviensibus) doznane, mianowicie, iż go przed Tomickim o kacerstwo oskarżono. — Porównaj także inne szczeg. szczegółach u Jochera I. str. 109; 131; 132.

Libanus Georgius Lignicensis Baccal. Art. 1502 vel 1506, Mr. Art. 1511, altarista ad S. Mariam. Urodzony około r. 1464 w Lignicy na Szląsku, kształcił się w Krakowie, później w Kolonii gdzie miał za nauczyciela Wacława Koehlera w języku greckim. W Krakowie od r. 1514 był nauczycielem w szkole P. Maryi. Od r. 1511 zaczął wykładać język grecki w Akademii Krak. lecz go wyrugował Grzegorz z Szamotuł z fakultetu teologicznego 1512; r. 1528 wezwany przez biskupa Tomickiego na nowo wykładał język grecki + 1544 mając lat 80. (Na jego miejsce został nauczycielem Piotr Illicinius sprowadzony przez Maciejowskiego Samuela) (cf: Mutkowski Adolphus: De vita et scriptis Georgii Libani Lignicensis. Cracoviae 1836. 8o.)

1) De accentuum ecclesiasticorum exquisita ratione, scilicet Lectionali, Epistolari et Euangelico, Libellus omnibus sacris iniciatis, Vicarijs et Ecclesiae Ministris, non minus utilis quam necessarius. (na końcu:) Impressum Craccouiae per Matthiam Scharffenberg Impensis eius propriis. (b. r.) 8vo kart 54 (1539) Sztuki pięk. 19.
(Sign. A – H.)

ded. Petro Gamrato episcopo Cracov. . . . . M. G. L. Presbyter.

(O śpiewie kościelnym z nut. – Na końcu: Eiusdem Ma. Georgii Legnicensis ad lectores de nonnullis abusibus circa cantum et officium divinum. – De accentibus Graecorum – De accentibus hebraicis. – Na końcu hymn o Św. Stanisławie /: „Ortus de Polonia – Stanislaus studia – legit puerilia – studiosa mente". . . . :/ na 4 głosy: Discantus, Altus, Tenor, Contratenor – gdzie pisze „Haec praecatio ad divum Stanislaum quam anno „1501 in adventu nostro Cracouiam composuimus et quadrisonis numeris donavimus, finem opusculi nostri statuat."

2) Carmina Sybillae Erythreae, in quibus resurrectio corporum, mutatio saeculorum, Dei adventus ad iudicium .... describuntur, scholiis additis. Cum Sermone de iocunda Christi resurrectione. Cracoviae ~~impr.~~ excusum per Florianum Unglerium 1528 mense Decembri. 8°.

2a ed. Cracoviae impressum a Floriano 1535 mensis Maii ultima. 8vo. 7½ ark.

ded. Petro Tomitio ep. Crac. .... G. Libanus.

3a ed. Cracoviae apud viduam Floriani per Gregorium Przevorscium praefectum officinae Unglerianae, Kalendis Julii 1545. 8vo.

3) De philosophiae laudibus Oratio, in qua singularum artium fere liberalium laus et decorum continetur et utilitas a doctissimorum sententiis philosophorum non abhorrens. (na końcu:) Impr. Cracoviae per Mathiam Scharffenberg 1537. 4to kart 8.

ded. Mario a Turri Veneto Theol. Doct. coenobii divi Francisci antesignano Poloniae, Bohemiaeque ministro generali .... G. Libanus Legnicensis, presbyter.... Cracoviae 1537.

Filoz. 644. br.

4) In sponsalibus ill. Principis Joachimi Brandenburgen. cum Hedvige Sigismundi regis Pol. natu maiore filia Oratio habita Cracoviae. Cracoviae excusus a Floriano Unglerio 1535. 8vo 2½ ark. Hist. 1711. broš.

5) Elementale introductorium in nominum et verborum declinationes graecas. Impressum Cracoviae per Mathiam Scharffenberg 1535. 8vo 8½ ark. (K. 68) (Gramat. 192)
(wydane bezimiennie - właściwym autorem Mathias Schuerer w Augsburgu.)

6) Fragmentum ad Carmina Sybillina spectans. Accedit: Paraclesis id est adhortatio ad Graecarum literarum studiosos M. Georgii Libani Lignicensis habita per eundem Cracoviae cum tabulam Cebetis eiusdem negotii studiosis publice praelegeret. Cracoviae impressum a Floriano 1535. 8vo.

7) Plutarchi Cheronei de liberis educandis libellus latine redditus per Guarinum Veronensem. Cum praefatione M. Georgii Legnicensis. Impressum apud Florianum Unglerium expensis d. Joannis Haller consulis Crac. 1514, d. 11 Sept. 8vo

8) Philippi Callimachi Florentini: Carmen saphicum in vitam gloriosissimi martyris S. Stanislai ep. Crac. (edidit Georgius Legnicensis Scholae d. V. Mariae moderator). Apud Joannem Haller (s.a.) 4to K. 6.

9) Cebetis Thebani Tabula (e graeco in latinum conversa per Ludovicum Odaxium Patavinum) cum Georgii Legnicensis Scholarum d. V. Mariae Cracoviae moderatoris praefatione. Cracoviae apud Florianum 1522. 4to K. 2. 16.

* 10) Anthologia Sanctorum Patrum iussu Petri Tomitii Crac. ep. a M. Georgio Libano Legnicensi collecta. (Cracoviae) 1529. 4to (niewydane – w manuskrypcie w bibliotece Załuskich: Specimen Catalogi p. 117)

11) In clariss. Petri Tomicii Cracov. olim Ep. obitum Sapphicon, ipso funeris die in aede divi Stanislai decantatum. Cracoviae impressum in offic. Floriani Unglerii mense Novembri 1535. 4to

12) Oeconomicorum Aristotelis libri graecis et latinis annotationibus suis locis illustrati. Cracoviae per Mathiam Scharffenberg, 3 d. Marcii 1537. 4to 4½ ark. (K. 18)
ded. Francisco Boner Consuli Crac.... M. Georgius Libanus Lignicensis.

13) Ad generosum Franciscum Bonerum urbis Cracoviae consularem virum Elegicon. Impressum Cracoviae per Mathiam Scharffenberg 1538. 4to

14) De musicae laudibus oratio seu adhortatio quaedam ad musicae studiosos.... M. Georgius Libanus Legnicensis suis impensis haud immodicis edidit. Gracoviae excusum per Joannem Haelicz 1540. 8vo 6 ark. (inna ed. 1528?)
ded. Joanni Vallasio Cracoviensi in Academia Lipsiensi operam navanti (jest tu pieśń do S. Stanisława z nutami układu Libana)

15) Augustini Dathi Senensis Carmen de officio cancellariorum et scribarum. (Addita M. Georgii Libani Legnicensis presbyteri ad Stanislaum Glandinum J. U. Doct. et Valerianum Pyrnerum Liberalium Studiorum Magistrum Senatus Cracov. Secretarios praefatione.) Impressum Cracoviae per Joannem Haelicz. (s. a.) 4to k. 8.

16) Zenobii Sophistae Epitome Paroemiarum ex Tarrhaeo et Didymo collecta. Cracoviae, Mathias Scharffenberg excudebat 1543 m. Augusti 25. 4to 22 ark.
ded. Severino Bonero de Balicze castellano et capitan. Biecens. ...... M. G. L(ibanus) L. P(resbyter)

17) Epistola collaudatoria ad amicum, quem hortatur adversa Ecclesiae fortiter tolerare, ut eius exemplo pastores animentur caeteri, afflictis rebus Ecclesiae bene sperare. 4to k. 19 (Konia brak)
ded. Martino Lagiolo parocho Gleibicensi.... Magister Georgius Libanus Legnicensis.

Liberius Hiacynthus fr. Ord. Canonicor. regular. Lateranen. Bacal. Art. 1620, Dr. Phil. 1622.

1) Gospodarz nieba i ziemi. Kazmierz 1665. 4to
+ toż. Kraków 1669. 4to w druk. Baltera Smieszkowica (do tejże edycyi należy b) Kolęda. c) Przyłbica. d) Lapis angularis

+ 2) Gospodyni nieba. Krakow 1650. 4to w dr. Łuk. Kupisza.
+ toż Kraków 1657. 4to w dr. wdowy Łuk. Kupisza.

(kazania)
+ 3) Gwiazda morska N. P. Marya. (Kraków 1670. 4to dr. Stanisł. Piotrkowczyka. (może to 2ga edyc. Gospodyni)

(kazanie na Nowe lato i trzech Króli) (recte 1669)
+ 4) Kolęda gospodarska. Krakow 1649. 4to

(kazanie o bł. Janie Kantym 1667) (1669)
+ 5) Lapis angularis, Kamień węgielny. Krakow ~~1669~~. 4to

(kazanie na [illegible] S. Ignacego 1640)
+ 6) Przyłbica żołnierska. Kraków (1669) 4to w dr. Baltera Smieszkowica.

(kazanie)
7) Wieniec Św. Augustynowi. (Krakow, u wdowy Łuk. Kupisza 1644. 4to
+ toż. Kraków w dr. Wal. Piątkowskiego 1644. 4to kart. 14

Lichański Jacobus, Baccal. Art. 1610 – expost Jesuita.

1) Applausus virtuti eruditioni XIII adolescentum. Cracoviae, 1610. 4to.

36

Lichoniewicz Josephus Michael Dr. Phil. Prof. poes. in Academia Culmensi.
Baccal. 1754, Dr. Phil. 1759.

1) Paena sceleris comes talione gladii in crudeli Phoca vindicata scenice tragico apparatu a juventute academica in scholarum Culmensium theatro patrio ligato idiomate demonstrata A. 1761. Thorunii imprimebat Christ. Frider. Künzen gymn. typogr. Fol. K. 9 (treść po pol. i po łacin. drammatu w 3 akt. z pieśniami o Phocasie cesarzu greck.) – na odwrocie tyt herb Połkozic wśród armatur: Joh. Jac. Breüner sc. Thorunii. – ded. Ignatio de Pawłowo Pawłowski vexilliferidae mariaeburg.)

Liebmann Franciszek Krzysztof

37

Liebman franciscus Krzysztof.

fil. dokt. i m. prof.

1768. (: A. K. str. 850:) Tegoż r. d. 6 października zostaje Geometrą przysięgłym. (: A. K. str. 861:)
9. października jako fil. dokt. i mat. prof. mając wyjechać na nauczyciela do szkoły lwowskiej obiera swoich pełnomocników. (: A. K. str. 862:) Usunięty od rektorstwa szkoły lwowskiej. wb = Obyczaje = r. 1771. 11 września.
1771. d. 12 listopada ustanowił swych pełnomocników, nie mogąc więc być obecnym w Krakowie. (: A. K. str. 916:)

38

<u>Liebmann</u> Franciszek Krzysztof rodem z Poznania, został 1765 Baccal. a r. 1767 Dr. Fil. w Akademii Krak. – Prof. matematyki języka łacinsk. i niemieck. w Krakowie 1769 w Konwikcie akademickim lwowskim), Geometra przysięgły – rektor akademickiej szkoły lwowskiej 1772.

1) Okazałość aktu weselnego Franciszka Soldadyniego subdelegata grodz. lwow. sekretarza J. K. M. i Maryanny Wilczkowny corki Kapitana artyl. Koron. wierszem polskim wyrażona 1770 d. 24 Lutego. Lwów, w druk. Bractwa S. Trojcy. 4to kart 8.

2) Kalendarz polski i ruski na r. 1769. 1770. Kraków. 4to – 1771 (1772, Lwów, w druk. Szlichtyna. 4to
– 1772. Kraków, w dr. Akad. 4to (Nauki medyczno-astrologiczne o zażywaniu lekarstwa, o puszczaniu krwi)
– Deutsch- und Polnischer Schreib= Kalender. Składniecki i polski Kalendarz na r. 1769. Kraków w dr. Kazim. Jakowskiego. 4to (po polsku i po niemiecku)

Lilia Petrus z Poremonta

Petrus Litsa Posnaniensis

5 wrześ. 1581. doctor theologus promotionis Remanae, statura parvus, audacia magnus, praesumptione maximus, contra mentem facultatis theologicae et statuta ipsius ex mandato Rmi Epi et Cancellarii respondit in lectorio superiori theologorum. Pro gloria nullus theologorum ad eam disputationem venit, disputaturus cum magna ignominia et indignatione Episcopi, qui praesens interfuit cum canonicis tantum quinque ecclesiae cathedralis. Hic Litsa erat bene versatus in materia de relationibus ex Capreolo memoriae commendatis; in reliquis frigebat. Oppugnabatur ab aliquot magistris philosophicae facultatis, argumentis fere omnibus sophisticis. Disputatio pro gloria instituta fuit, sed sine gloria decessit. /: Glosa Eph. Leow. /

Był on praepositus Srodensis, bo jako taki wspominany w aktach rektorskich pod r. 1588. str. 114.

Lilia Petrus S. Theol. Doct. Canonicus Posnanien.
Praepositus Sredensis 1596., bawił w Wilnie 1584.

1) Actio III pro domo. Ad rev. D. Praelatos et Canonicos ecclesiae cathedralis Posnan. Posnaniae apud viduam et haeredes Joannis Wolrabi 1596. 4to K. 22.

2) Ad ill. et rev. d. Joannem Tarnowski episc. Posnan. Oratio habita Srzodae in Comitiis equestribus pro felici ejusdem Antistitis in suum Episcopatum ingressu A. D. 1598 in festo Conversionis S. Pauli. Posnaniae in off. haeredum Joannis Wolrabi imprimebat Martinus Bernbroch 1598. 4to K. 6. drukarz

3) Oratio ad Sigismundum III R. P. pro felici ex Suecia reditu, habita Srodae mense Septemb. 1594 in ecclesia collegiata Beat. Virginis Dei Genitricis. Posnaniae in off. typogr. viduae et haeredum Joannis Wolrabi 1597. 4to K. 8.

4) Kazanie które miał x. Jan Conarius rektor Collegium Poznańskiego Soc. Jes. w Kościele Tumskim Poznańskim przy pogrzebie Stanisława Sobockiego Commendora Poznańskiego, Łożnicego Zygmunta III. K. P. wydane przez x. Piotra Lilią. Poznań, w druk. Jana Wolraba 1590. 4to K. 12.

5) Responsio ad cujusdam Nicolai Regii Germani epistolam, qua Christophori Varsevicii pro Christi fide et Petri Sede Orationes reprehendit. Vilnae, impressum per Johannem Kartzanum Velicen. 1584. 4to K. 26

Mirecus Jacobus A. Sandecensis Bacal.
1589.

1) Samuel pacificus . . . per J. A. Mirecum.
Cracoviae 1600. 8vo

Antonius (z Miechoviensis) ~~[illegible]~~

Liminski Thomas (Phil. Doct. et Prof. notarius Apostol. Collega minor ab a. 1702.
– Baccal. 1689, Dr. Phil. 1692.

1) Quaestio physica de causa efficiente ... pro loco in Collegio minori... A. 1702 d. 31 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. Filoz. 785.

2) Quaestio theologica de fine ultimo hominis, ejusque beatitudine objectiva et formali... publ. disput. exposita. A. 1699 d. 13 Decembr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 3. Teol. 4169.

Lipiewicz Andrzej Dominik

Lipiewicz Jędrzej

Mat. prof. geometra iurat.

1751. d. 21. maja obrany ~~viceseniorem~~ viceprefektem seminarii. /: Concl. Univ. p. 507:/

1754. 22 marca jako Collega minor incorporatus Universitati /: C. U. p. 585:/. Tegoż roku obrany seniorem bursy Jurisperitorum /: C. U. p. 586:/

1754. we wrześniu powołany do kollegium większego. /: p. 591:/

1759. d. 12 paźdz. wyznaczony portitorem procesu kanonizacyi do Rzymu /: rob. Kanonizacya pod tym rokiem:/ już w roku następnym 1760 na posiedzeniu 30 maja zdał sprawę po powrocie ze swego poselstwa /: Concl. Univ: p. 704:/

1761. 26. sierp. Postulatum Illmi Lipiewicz U. J. P. Romam cum Illmo D. Legato dioecesano acceptavit Universitas eundemque pro praesenti habendum conclusit /: C. U. p. 739:/

Nie musiał on jeździć do Rzymu, bo na posiedzeniu 14 listopada ~~[illegible]~~ wybrano go za członka komisyi do bronienia praw rektorskich co do zatwierdzania testamentów w Akademii wyjadrzonej /: p. 743:/

1762. d. 24 maja obrany dyrekt. szkoły poznańsk. /: p. 769:/

Zdaje się, że tam wcale nie poprzestał, bo Uniwersytet na posiedzeniu swojem d. 18 maja 1763. postanowił: Habendo respectum elapsi anni a sua electione in directorem Acad. Posn. ideo ad praesens mittendum esse eundem Lipscewicz ad dirigendam per annum Academiam Posnaniensem censuit Universitas, idque ex ratione consulendi itidem bono ordini, et sua activitate eundem diminutum renovandi. /C.U. p. 795./

1763. 12 wrześ. Discedenti ad regendam Academiam Posn. commisit visitationem quarundam coloniarum, nimirum Vidaviensis, Volboriensis, Vratislaviensis in Kujavia, Gnesnensis et Culmensis, deindeque Curzeloviensis; ita tamen, ut per suam longam absentiam non intermittat bonum regimen Academiae Posnaniensis. In quibus Coloniis, quae viderit et prudenter judicaverit ad bonum ordinem et honorem loci et Universitatis corrigenda vel reformanda, corriget et reformabit, relationemque circa praemissa Universitati remittet. Quem interea praesentiam in Universitate habere declaravit /Concl. Univ. p. 799./

1765. 30 stycz. prosił go Univ. iżby i nadal prowizorstwo szkoły warsz. chciał sprawować /l. p. 828./ na to też posiedzenie przysłał zdanie sprawy z wizyty kolonii gnieźnieńskiej i widawskiej a chet-

43

minutkę wzynić oświadczył, doniosł o reparacyach Akad. Porn. cura sua et peculio partim ex collectis benefactorum, partim proprio, ut ex regestis patuit notabili facta, quod Universitas pergrate audivit, et pro condonatis Acad. Porn. expensis suis debitas gratias egit (: C. U. p. 828.)

13° marca t. r. obrany między innymi rewizorem rachunków prokuratorskich, a więc już był w Krakowie (: p. 832.)

1770. 26 czerwca urgente necessitate na wizytę do kolonii bratskiej wysłany. (: C. U. p. 107.) Tegoż dnia stoczył prowizorstwo kolonii warszawskiej (: C. U. p. 107.) ale nie jeździł i na jego miejsce r. 1771. 26 czerwca wyprawiono Patanowskiego (: C. U. p. 123.

1771. 28 sierpnia na prośbę Uniwersytetu, jedzie do Białej na wizytę, cui commisit Universitas plenam dispositionem faciendam in illa colonia (: Concl. Univ. p. 133.)

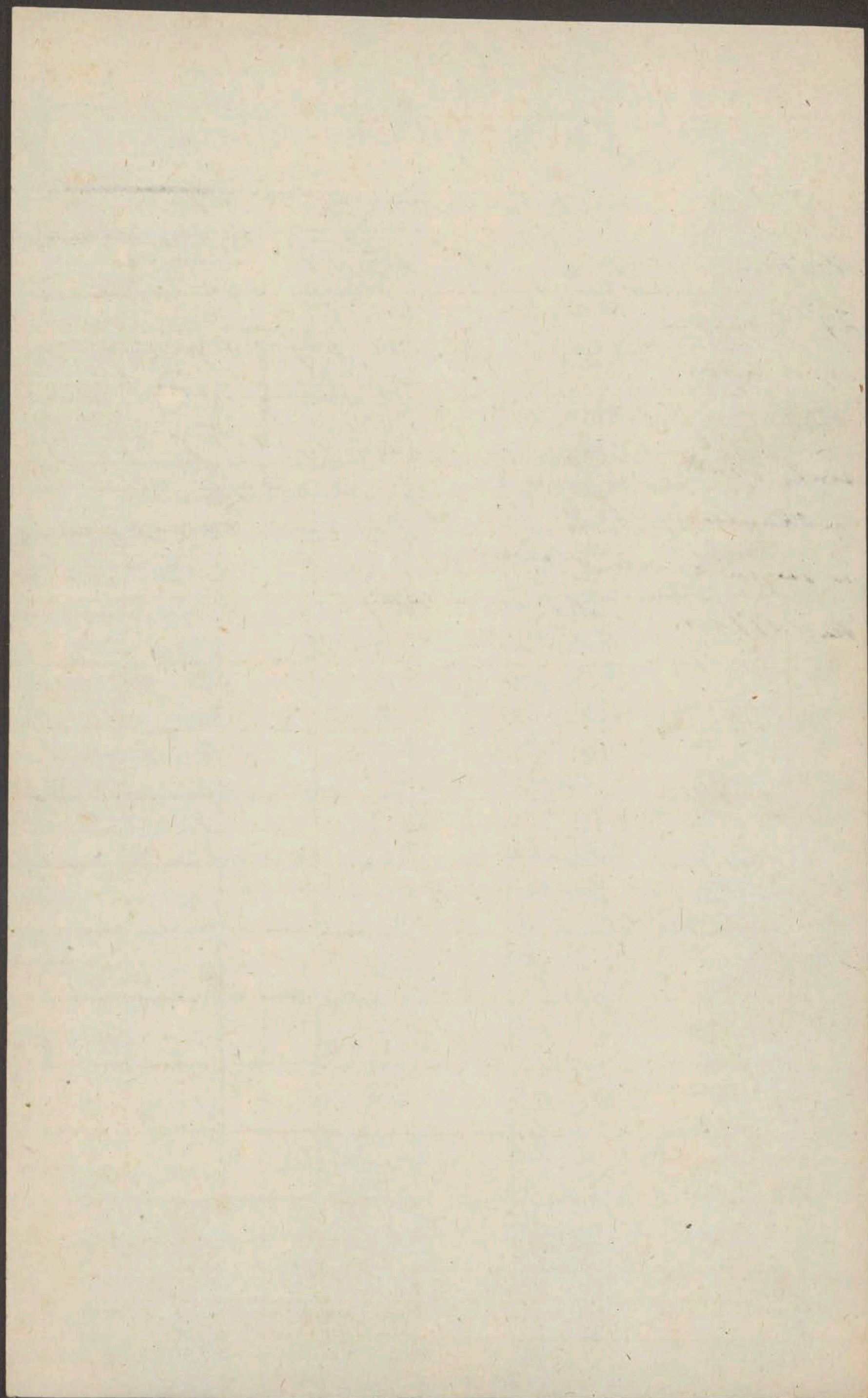
1773. 13 marca obrany K. K. Ks. (: C. U. p. 161.)

był on assessorem judiciorum consistorii generalis Cracov. librorum per dioec. Cra. censor ordinandor. et approbandor. examinator Coll. juridici senior pater (r. 1775) Contub. Iurisperitorum, et Regio Jagiell. Lum. Acad. Posnan. et Tarnow. provisor, geometra juratus a. r. 1775 com

bywem. Univ. Rector (p. C. U. p. 240:)
Lipiewin umarł 1778 ~~paźd~~ 24 paźd. (p. C. U. p. 289:) Crochron, który posiadane dawniej przez Lipiewina probostwo luborzyckie dziedził, położył mu r. 1807 ~~tam~~ nagrobek, który w D.D. XVIII. 35 str. 108 zapisał.
Lipiewin ostatnich był arcy-ważny do interessów kassy (p. z listu X p. Kołłątaja do Prymasa pisanego w zbiorze prof. Kossiewna:)
Lipiewin podniesłszy przez Ks. Biskupa Krakowskiego Andrzeja Załuskiego 12000 złp. dla Kollegium jurydycznego legowana, stracił je. Po jego śmierci Szkoła Gł. wyszła w tej summie jego (p. Lob. Załuski dobroczyńca bibliotheki Szkoły Gł.:)
1742 24 Sept. wspominany w aktach rektorskich jako fil. dokt. i prof. retoryki, tudzież senior Szkoły P. Maryi (p. A. R. str. 965:)
1743 d. 30 października składa przed sądem rektorskim przysięgę na geometrę (p. A. R. str. 1112:) w wydanym na dyplomanie d. 8 listopada wspominany jako fil. dokt. mathaseos prof. (p. A. R. str. 1113:)
Był on Ill. Prof. ecl. coll. SS. OO. Cracoviae Canonicus, apostolicus notarius. (p. A. R. str. 423:)

Lipowski Jędrzej:

1777. X. Jak. Czechowicz w swym najważniejszym przez siebie zbiorze celniejszych epok szkoły J. koronnej w N. 27 Protokół posiedzeń od str. 243–274 wspominając się o zaprowadzeniu w tym roku reformy szkół, dodaje że Pierwszym prefektem szkół postanowiony był od Komisyi Eduk. Andrzej Lipowski OPW. wydawca pracowitego podkanclerzy k. k. kr., mąż pracowity, i nauką w swym czasie sławny. Umarł d. 27 październi-ka 1778 r. (p. tam str. 243 a.)

Lipiewicz Andrzej Dominik urodzony w Krakowie, pobierał nauki w tamtejszym uniwersytecie. Zostawszy r. 1741 doktorem filozofii, wysłany został najprzód za nauczyciela do szkół pinczowskich a następnie r. 1742 do poznańskich gdzie do r. 1745 przez 3 lat uczył matematyki i poetyki. Wróciwszy do Krakowa, był czas niejaki profesorem retoryki i matematyki w gimnazyum Nowodworskiego, kaznodzieją na zamku, przez 3 lat prefektem seminaryum biskupiego dalej profesorem matematyki geometryi i astronomii w Collegium minus. R. 1755 został professorem praw a r. 1762 doktorem praw. Nie mijały go przytem dostatnie prebendy: był już wtedy geometrą przysięgłym kanonikiem S. Michała na zamku krakowskim przyczem też probostwa w Igołomii i Pałczowicach trzymał. Zostawszy następnie kanonikiem WWSS. w Krakowie, proboszczem w Luborzycy bawił przez 3 lat w Rzymie jako promotor kanonizacyi S. Jana Kantego i po czterykroć od Uniwersytetu na sejmy do Warszawy posłował. R. 1773 został kanonikiem katedralnym krakowskim. Umarł r. 1778 w miesiącu d. 23 października we wsi Pałczowicach mając 54 lat. Ob. Foltański Adalb. Joach.: Terminus juris ex actoratu virtutis Andreae Lipiewicz U. J. Licent. incidens. 1762 Cracov. typ. Colleg. Major. fol. kart 10. — Janocki: Polonia litterata pag. 42. — Janocki: Lexikon p. 94 — Łętowski: Katalog Tom III p. 253.

(ob. Jocher Nr. 5065. 5058

był 3 razy rektorem Uniwersyt. zapisał znaczny fundusz [illegible] t. j. 28000 na wystawienie konwiktu akademickiego (dziś Collegium physicum)

i kaznodzieją na zamku Krak. assessor sądów konsystorskich Krak. i geometra przysięgły seniorem bursy prawników

R. 1776 był rektorem uniw. Krak.

Pisma Andrz. Lipiewicza;

Kalendarz polski i ruski. Poznań w druk akad. 4°.
1746 (Dyssertacya o starostwach
1747 (Dyssertacya o wojewodach i kasztelanach)
Kalendarze wydawane przez niego w Krakowie in 4°. na r. 1748 i 1749.

1) Kalendarze wydawane w Poznaniu in 4°. przez niego po raz pierwszy, z dołączonemi wiadomościami historycznemi. W Kalendarzu na r. 1746 jest Wiadomość o starostwach w Polsce i Litwie obejmująca 14 arkuszy druku; W Kalendarzu na r. 1747 Wiadomość o zakonie Kawalerów maltańskich i Komendach tegoż zakonu w Polsce. Rozprawa ta wyszła też osobno w Poznaniu w druk. akademickiej 1747. 4°. 3 ark. (Janocki)

Vladislaus Szołdrski Majoris Poloniae generalis salutatus

2) Jason in Colchide aurei velleris ~~exceptus~~ (panegir. na objęcie starostwa wielkopolskiego przez Władysława Szołdrskiego) Posnaniae typ. Acad. 1746. fol. Zaneg. 1429.

3) Theses ad disputandum in templo Carmelitarum Posnaniae proposit.

4) Theses ad disputandum in templo Praedicatorum Posnaniae proposit.

5) Punctum in orbe majus (panegir. pro immaculata concept. B. V. Mariae) – wydane pod imieniem Adama Niszczyckiego.

6) Proportio omnimoda virtutum ad sapientiam (panegir. pro festo S. Johannis Cantii) – wydane pod imieniem Józefa Tarnowskiego kanonika łowickiego.

Fvirtutum et merit. Lucomsciana luna dum N. A. Lukomski Abbas Lardensis secundas sacerdotii primitias offerret demonstrata

virtutum. Nicolaus Ant. Lukomski

7) Accrescens in plenilunio aetatis (paneg. na drugie prymicye Mikołaja Łukomskiego opata lędzkiego) Cracoviae typ. universit. 1747. fol. Zaneg. 693.

8) Quadratum virtutum, laborum, meritorum et scientiae perfectissimum Stanislai Joannis Philippowic, Petri Alexandri Szymakowski, Casimiri Stanislai Patarzowski, Adalberti Antonii Grzymała dum S. Theol. Doctores renuntiarentur, delineatum. Cracoviae typ. Collegii Majoris 1748 fol. K. 12. Zaneg. 262.

9) Promulgatio legum XII tabularum per Casimirum Jarmundowicz (dum ^praticatarum^ Juris U. Doctor renuntiaretur, publicata. Cracoviae typ. Collegii Major. Univ. 1748 fol. K. 7. Paneg. 375.

10) Mons visionis aeternae in monte Koniusza Stanislao Kutlinowski U. Jur. Dri praeparatus (paneg. na pogrzeb). Cracov. typ. Univ. 1747. fol. Paneg. 522.

11) Colossi (paneg. in funere Micinski U. Jur. Dris)

12) Theses de praedestinatione, defensae pro doctoratu Goszkowski.

13) Quaestio (in mathesi famosissima circa propos. 47. Lib. I Euclidis – pro loco profess. astronom. in Collegio minori) geometrica de triangulo cum quadrato ^collato^ Cracoviae 1754. fol. typ. Univ. matem. 668.

14) De privilegiis jureconsultorum (Conclusiones juridicae defend. in doctoratu Mamczyński, Lataszowski et Jarmundowicz)

14) Quaestio juridica de casibus fortuitis pro loco in collego jure consultorum obtinendo ad disputandum proposita ^a. 1755 d. 20 junii^ Cracov. typ Universit. 1755. 8o K. 88. ded. Stanislao de Podhajce Wolski U. J. Dr. praepos. gener. Canonicorum de Sassia per Poloniam. Prawo 246.
[o przypadkach prawnych przez wypadki z życiowemi przykładami chronologicznemi powodzi, pomorów, pożarów i t. d. w Polsce]

15) Quaestio juridica de dignitate episcopali pro obtenta in Utroque Jure licentia ad disputandum proposita ^1762 d. 14m Octobris^ Cracoviae, typ. Universit. 1762. 4o K. 24. Prawo 2486. (ob. Jocher Nr. 7327)

16) Sermo ad confratres parochos decanatus Zathoriensis sub tempus congregationis decanatus ^a. d. 1753^ habitus, nunc additis quibusdam meditationibus de sacerdotio ex sacra scriptura editus. Posnaniae, typ. Academic. 1764. 8o K. 33. Teol. 1958

17) Sermo ad Serenissimum Poloniae regem in privata audientia. – Mowa do Króla Jmci na prywatnej audyencyi. (b. m. i r. – około 1774) fol. K. 1 (po łacinie i po polsku.)

(ob. Jocher Nr. 5075) 18) Kazanie na dzień i święto S. Benedykta w Kościele, Klasztoru tynieckiego r. 1770 d. 21 marca miane. Kraków w druk. Seminaryum biskup. 4o. K. 16.

(ob. Jocher Nr. 5046) 19) Doskonałość [illegible] (święta [illegible] w wielkim fundatorze zakonu cysterceńskiego św. Bernardzie św.) (Kazanie na S. Bernarda w Andrzejowie r. 1762 miane.) kazaniem w Kościele Klasztoru andrzejowskiego pokazana 1762 d. 20 sierpnia. Kraków w druk. akad. 4o. 8 ark.

20) Sententia definitiva de doctorali in jure utroque honore (panegir. Alberto Micinski.) Cracov. typ. Colleg. major. 1741. fol.

21) Dissertationes super rubricis de sepulturis et sumptibus funerum [illegible] septima die ab obitu, da. Alberto Micinski U. J. D. praepositi Cracoviae typ. Universit. 1754. fol. k. 15 styl. lapid. (paneg.) Paneg. 706.

23) Kazanie na Bł. Wincentego Kadłubka 1765 (w dziele [illegible] Ogłoszenie czci i chwały wiekopomnej B. Wincentego Kadłubka.) Kraków w druk. [illegible] seminar. bisk. 1765. 4o.

23b) Kazanie na dzień św. Benedykta. Kraków 4to dr. akad. w druk. Sem. Bisk. Akad. 1770 Ferl. 2992.

24) Kalendarz polski i ruski [illegible] Kraków 4o na r. 1743 i 1744 4to 1745.

Poznań druk akad. fol. na r. 1746 i 4to z rozprawą: Series (historyczna) generałów wielkopolskich (kart 6). [illegible]

odmienna edycya Kraków (dr. akad.) 1748 z rozprawą: Krótkie opisanie urzędów W. X. Lit. tywunów i horodniczych. 4o (kart 2) (i druga edycya bez tej wiadomości)

— tamże 1749. 4o.

Poznań dr. akad. 1746 in fol. Dyssertacya o starostwach około 14 ark.

Poznań dr. akad. 1747 in fol. O wojewodach i kasztelanach

Poznan dr. akad. 1747 in 4o O zakonie rycerzy maltańskich i ich komendatorach w Polsce.

Calendarium A. D. 1749. Cracoviae typ. academ. 16o

Kraków 1749. 4o. Compendium albo krótkie zebranie chronologii miasta Krakowa. k. 7 (przedruk w Grabowski Starożytnicze wiadomości o Krakowie str. 167.) — i osobno. 4o

25) Jureconsultus in materia censuum. Posnaniae 1746. 4o.

26) Protestatio in castro Posnaniensi contra opus Joannis Bielski Soc. Jes. sub titulo Widok. Posnaniae 1764. 4to. K. 4.
2a ed. 4to. str. 24 pod tyt. Manifestatio (w bibl. Walewsk.)

27) Episcopale judicium contra calumnias Jacobi Gothofredi dum Carolus Marxen per D. Lipiewicz J. U. Dr. crearetur. Typis Univ. Cracov. 1776. fol. 2.

Lipiewicz Michał

Lipiewicz Michał

fil. dokt. i prof.

1734. jako senior szkoły P. Maryi. f. A. R. str. 1150.f

Lipiewicz Michael Phil. Dr Profes. rhetor. in Classibus Novodvorsc. Senior Scholae B. M. V. in Circulo Crac.

1) Capitolium immortalibus trophaeis augustissimae caelorum reginae in terris celeberrimum Domus Lauretana Mariae, annuo suae festivitatis die ad Conventum PP. Capucinorum oratoria in forma demonstratum A. 1742. Cracoviae typis Universit. fol. k. 19. ded. Josepho in Lipe Lipski capitaneo parchoviensi (herbu Grabie syn Andrzeja miecznika poznan. i Katarzyny)
(Oratio) Teol. 5235.

2) Conclusiones Themisticae ex theologiâ morali. Cracoviae 1739 fol. Teol. 4467.

Stanislaus Cracoviensis

Lipiewicz Michael (Dr. Phil. Prof. Gramat. in Scholis Novodworsc. (ob. Pataszowski) – Bacal. 1733 Dr. Phil. 1735.

1) Jason sub allegoria verus Deus et homo monstra Erebi debellans ac aureum vellus saluti humanae devehens patiens Christus dominus scenicis sub umbris per Scholae Grammatices Juventutem in Classibus Novodvorsciianis demonstratus A. 1740 d. 12 April. Cracoviae typ. Collegii Majoris Univ. fol. k. 9. (treść po pol. i po łac. dramatu w 3 aktach o Jasonie)

ded. Stanislao de Szgobarz Szgoborski capitaneidae bochnen.

50

Lipiński Augustyn

k. k. krak. i płocki

do akt rektorskich oblatował swój dyplom na doktora prawa obojga Romae in Gymnasio publico Regionis S. Eustachii d. 4. Martii 1779 uzyskany /A. R. z r. 1789. str. 141/

Lipka Stanislaus Kostka Bacal. 1767

1) Praecipuae ex pneumatologia theses. Cracoviae 1768. 4to

Lipnicki Andrzej

52

Lipnicki Jędrzej

Orator Silesianus C. S. Annae

moriens ipso die Dño Pentecostes verbo populo e suggestu ad S. Annae faciens, post exordium apoplexia tactus in spatio 8 horarum obiit, było to r. 1652. /: N. 37 Retr omnium liber str. 587:/

r. 1643 9. marca ad Coll. minus vocatus /: Conel. Coll. maj. p. 171:/

r. 1648. d. 17 stycznia będąc ordinarius collegii minoris eloquentiae prof. powołany do Koll. wielkiego /: Concl. Coll. maj. p. 220:/

1638 prof. gram. Nowodw. dialogum de nativitate Dni in schola sua exhibuit /: Retrone Coll. Nowodw.:/

53

Lipnicki Andrzej Dr filoz. i prof. Collega minor, profesor ordynariusz wymowy 1647, Collega major 1648, Orator Fylicianus – Baccal. 1633, Dr Phil. 1636

1) Problema physicum De motu ignis circulari sub concavo lunae propositum ad disputandum in Acad. Cracov. a M. Andrea Lipnicio A. 1647 m. Novembri d. 23. Cracoviae in offic. typogr. Francisci Caesarii 4º k. 8. Filoz. 433.
ded. Jacobo Vitellio S. Th. Doct. canon. crac. rectori ... Andreas Lipnicius.

2) Supremus vitae dies Ille Elisabethae de domo Sarnowska, (Joannis Koniecpolska conjugis) 1642. 4to Cracoviae ap. Schedel. sive Oratio in justis exequiarum rev. olim) Paneg. 388

3) Vita laudabilis (P. Nicolai Rodulphii. Cracoviae 1658. fol. in off. Franc. Caesarii Ord. Dominici Generalis Magistri) Teol. 4172

4) Monumentum victurae gloriae Vladislai IV. Pol. Regis. Cracoviae 1649. fol. in off. Valeriani Piątkowski Paneg. 1515
ded. Stanislao Lanckoroński castel. halicen.

5) Icon immortalitatis virtutum Jacobi Zadzik ep. Crac. Cracoviae 1642. 4to typ. Franc. Caeseri. Paneg. 1185.

6) Katorthoma sive oratio (dum Casimirus Czartoryski in episcopum Posnan. auguraretur.) Cracoviae 1651. fol. typ. Fr. Caesarii Paneg. 137.

7) Moerens Lechia sive fatalis vitae praesentis periodus olim Caeciliae Renatae R. L. Cracoviae 1644. 4to typ. Franc. Caesarii Paneg. 74.

54

Lipowski

fl. dokt. i prof.

1691. A. R. p 555.

55

Lipski Antonius de Lipe Baccal. Art. 1762, Mr. Art. 1764.

1) Virtus et eruditio V primae laureae Candidatorum dum Art. Lib. et Phil. Baccalaurei renuntiarentur demonstrata. Cracoviae, typ. Semin. episc. Acad. dioec. 1762. fol.

Loez. 2987.

[z Lipy] 56

M. Thomas de Lyppa

1469. A. R. f. 89.

Matthias ~~z~~ Krayna

Craina cognomine Lysz. Ł

obiit: 1546. qui quondam Regiae Majestatis physicus erat.

Ł ~~w~~ w innej księdze cognomine Lyck

Na księdze HH. V. 31. napisano: Mathias a Craina Art. et M. Doct. expertissimus, appellatus Lysz heres in bussumi pago in graniciebus ducatus Lithuaniae umarł w r. 1546 (?).

Collegium minus polecito, żeby w świąttalnych na-bożeństwach między dobroczyńcami jego i Maciej z Kraina imię wspominano, jako dotatoris du-centorum septuaginta trium librorum /: Liber beneficiis Coll. minoris p. 3./

Na księdze ii II. 25 tożsamo co wyżej HH. v. 31. napisano ~~[illegible]~~ 1546 mense Julio a więc, jak się zdaje w tym czasie umarł.

Zdaje się że umarł 1546. na księdze Z. VI. 5.6. stoi: Dr. Matthias Lyss a Crayna Regiae Mtis Physicus legavit.

Szanowny Panie Profesorze —

Przysyłam czyt. razy oddzielnie
6 sztuk książek mniejszych którymi
jest i za której P. Wiśniewski
[illegible] — proszę mnie wytłumaczyć.
[illegible]

[illegible]

[z Liśca] 58

Albertus de Lisczicz D. I. C.

1449. Concl. Univ. pag. 10.
także jako Lyscen (str. 11. konkluz.
Concl. p. 18. Alb. Lyszoczky pleb. in Luborzyca.
r. 1460 rektor. Alb. de Lyscen (Concl. Un. str. 20.)

[z Lisina] 59

Stanislaus de Lyschino scholast. sand.
D. D.

1449. Cod. Univ. pg 10. 11.

Lismaninus Franciscus. rektor

1) Brevis expliatio doctrinae de Santissima Trinitate.
1565. (s. l.) 8vo. K. 61
ded. Sigismundo Augusto regi.... Franciscus Lysmaninus, Cracoviae, Cal. Junii 1563.

2) Exemplum literarum ecclesiae Tigurinae ad ecclesias polonicas. Pinczoviae apud Danielem Lancicium 1559. 8vo. K. 68. /: listy: ad Felicem Crucigerum (Krzyżanowski?) Scebrzesinum pastorem Seceminensem, superintendentem; ad Alexandrum Vitrelium - pisane 1556 :/

Royzius Petrus Maureus Alcagnicensis

1) Decisiones de rebus in Sacro Auditorio Litva-
nico ex appellatione judicatis. Cracoviae excudebat
Matthaeus Siebeneycher 1563 mense Aprili. 4to
K. 12, str. 642 i k. 62.
ded. Sigismundo Augusto regi ... Vilnae, Kal. Sex-
tilib. 1562.

2 Lisowa Jacobus

z Lisowa

61

Jacobus de Lysów P. Th. Ord. S. T. D.
D. D.

1454. rob. pod wydziałem filozof. jego zabezpieczenie się względem lekcyi w tym wydziale.

1475 umarł, bo z tym roku d. 1 maja zwołany uniwersytet uchwalił, żeby ordinaria theologiae facultatis po nim wakująca suspendatur duntaxat ad infra tum ad unum annum, i żeby dochód jéj na potrzeby powszechne uniwersytetu, to jest na reparacyę gmachów, wypłacenie długów lub jak się najlepiej będzie zdawało zostać obrócony.
(s. Concl. p. 27.) to było 1° maii
1471. prac. domus coll. maj. (s. liber perceptor. pag. 47.)
1475 6 Mai jako już nie żyjący wspomniany Theologiae et D. Doctor (s. Concl. univ. str. 27.)
1470 jako secretarius et testis Cancell. (s. A. R. w. 79.)

Jacobus Lysow S. Pag. Prof.

1469. Consiliarius rectoris.

1453. wspominany w Konkl. Koll. większego na st. 22 jako poborca tegoż kollegium.

1470. wspominany w Registrum Coll. Artistar. WK. VII. 9 st. 10.

Lisowicz Zygmunt

s. T. prof. s. Flor. praepositus, Coll. maior.
1691. A. R. p. 571. jako fil. dokt. i prof.
1726 już nie żył (p. C. U. p. 59.)
1720. 22 maja rektor Bazyli Ptaszniewski zatwierdził
jego testament. (p. A. R. str. 162.)

64

Mag. Stanislaus Lithwas

1471. A. Ep. fol. 53 verso.

Litwiński Jan

fil. dokt.

1778 15 listopada, mając wyjechać do Poznania
na nauczyciela Retoryki, naznacza swoich pełno-
mocników. (: A. R. str. 1081 :)

<u>Litzner</u> Nicolaus studiosus Universitatis Cracov. 1629.

1) Sygcharma venerabili d. Matthiae Burszowic Art. et Phil. pro secunda laurea Candidato dum in alma Academia Cracoviensi Licentiatus in Artibus et Philosophia pronunciaretur, amoris ergo oblatum. (1629). 4to Kart 3

(powinszowanie wierszem — M. Burszowic został 1626 Baccal. a r. 1629 Mr. Phil. — później Collega Jurisperitorum)

Liznniewicz Franciscus Bacal. 1646

1) Aquila academica XL sec. laur. Candid. Cracoviae 1652 ~~4~~ ap. Kupisz. fol. K. 17. Poez. 2984.

68

Lochmann Joannes Martinus Cracoviensis, Baccal. 1664, Dr. Phil. 1666.

1) Area academica novis vere novo consita plantis, dum XVIII Licentiati laurea doctorali in Artibus et Phil. insignirentur, celebrata. ~~XVIII Cand.~~ Cracoviae, ap. Smieszkowic 1666. fol. in off. typ. Balthas. Smieszkowicz.

Pocz. 2985.

Lodensis Paulus

Lodensis

69

Nicolaus Lodzia

A. M.

z [illegible]

1541. A. R. p. 125.

1560 już nie żył. (A. R. p. 372.). Umarł w. t.

d. 10 października 1560. (A. R. p. 373.)

Łodensis

70

Paulus Lodensis C. S. A.
Coll. maior.

1580. w A. R. 1. jes. jako maioris Coll. Collega wspomniany.
1583. Paulus a Łodzia jako C. S. flor. wspomniany Conclusiones
1580. 4. Julii wspomniany w Akt. rektors. jako Collega major, Decan. Coll. s. Annae Can. et ~~Praep. Maie~~. Procurator Universitatis (p. 3).
1585. 15 lutego wydaje plenipotencyą na Adama Fabrowskiego sędz. w imieniu jego wyręczenia na reemptionatem censum ex summa ducentorum florenorum honesta paupertate natis et educatis virginibus et in super in sublevandis aliquot studiosorum ex eodem oppido Lodza in acad. Crac. bonis literis operam navare volentium conatibus (. Acta Rect. p. 82.
1582. 28 maja. principiatio ad cursum theologicum (. Glicki Ex Lev.
1587 jako C. S. flor. [illegible] (. Glicki ibid.)
1572. jako Coll. minor (. A. R. p. 445.)
1576. jako procurator Univ. i Coll. maior. (A. R. p. 485.)

71

Paulus Lodensis Majoris Coll. Collega †

r. 1580. w procesie z Wojciechem Łopie-
niem przed rektorem Glickim wytoczonym,
ułatwił zawyrokowanie przeciw niemu: Paulum
Lodensem juxta privilegia Universitatis ab
inculpatione nobilis Alb. Łopyński et
Catherinae conjugis ipsius purgatione
canonica evadere debere: si et in quan-
tum et quandocunque intra fatalia juris
hoc fieri per ipsum praefatus Albertus
Łopyński cum uxore sua praedicta postu-
laverit. (Acta Rect. ab. a. 1580 ad a. 168.
f. 1-v.

† Eccl. Colleg. S. Annae Canonicus et Promo-
rator Universitatis.
1575 4 lipca in coll. majus creatus p. Glicki
w Ep. Leon.

Łodensis

72

Petrus Łodensis

C. s. flor. et Univ. procurator.

umarł między 19. wrześ. 1596. a 16 czerwca 1597 r. umarł on w miesiącu czerwcu (p. A. R. p. 213.)

1583 mgr. Petrus Lodensis Coll. minor otrzymuje od Uniwersytetu altaryę ss. Petri et Pauli in eccl. coll. s. Annae. (p. Concl. Univ. pag. 347.)

[Nicolaus] Łodzia 73

Magister Łodka

A. K. n 1538 p 76:/

Joachimus Andreas

Loeaechius Andreas (Loeech) Scotus. Pomimo iż go do lepszych poetów liczą, niewiedzieć, czy był rodem ze Szkocyi czyteż z rodziców szkockich w Polsce urodzony. Od r. 1594-1609 bawił w Krakowie, gdzie wierszowanemi powinszowaniami i anagrammami wyżebrywał względy u możnych, mianowicie Mikołaja Wolskiego marszałka nadworn. i Jerzego Mniszcha wychwala jako swych dobrodziejów. Od r. 1611-1635 mieszkał na Litwie, gdzie się kręcił około kalwinów Radziwiłłów i Sapiehów. Tu też pisywał wiersze polskie przekształciwszy swe imię na Lechowicz. Z rokiem 1632 ginie wszelki ślad o Loechiusie.

1) Epithalamium in nuptias nobilis et generosi d. d. Ioannis Dangielowicz Capitanei Korczinensis ac Czirensis, et nobilis lectissimaeque virginis Barbarae Krasicka magnif. d. Stanislai Krasicki de Szecyna Castellani Premisliensis, Capitanei Lubomliensis, Ser. Reginae Polon. Annae Austriae Archiduaissae aulae praefecti filiae, Andreae Loeaechii Scoti. Cracoviae, in officina Jacobi Siebeneycher 1594. 4to K. 4 (na odwrocie tytułu herb Daniłowicza.) Bibl. Ossol.

2) Epithalamium in nuptias Leonis Sapiehae Cancellarii M. D. Lit. et Elisabethae Radivillae Christophori Radivilli Palatini Viln. filiae. Vilnae, Salomon Sultzer 1599. 4to (też samo Nr. 8)
Wiszniew. VI. 341.

3) Nobilis et generosi d. Friderici Łukomski de Łukomla Sigismundo III Pol. Regi a Secretis et gen. virginis Barbarae gen. d. Stanislai Wezik filiae Epithalamium conscriptum ab Andrea Loeaechio Scoto. Cracoviae in off. Lazari, 1594. 4to K. 10. Bibl. Ossol.

4) Epitalamium in nuptias nob. d. Christophori Przyiemski Sigismundi III Pol. Regis Aulici et nob. virginis Magdalenae dictae de Eck magn. Sigismundi baronis de Eck et Hungerspach filiae. Andr. Loaechii Scoti. Cracoviae in off. Jaobi Siebeneycher 1595. 4to K. 4. Bibl. Ossol.

5) Sacerdotium Rev. d. Joanni Alexandro Sadecio in alma Acad. Crac. Laureato, Praeposito Boz. Parocho Dęb. ~~...~~ novo sacrificio confirmatum, Eiusdem Academiae Professores sub Charitum nomine gratulantur et earum quae suscepti erunt muneris illum admonent. Cracoviae in offic. Lazari 1596. 4to K. 4.

6) Eudoxia sive nomina illustris. magnificorumque d. d. Nicolai Volscii de Podayce capit. Krzepicen. et rabstinen. Curiae Marschalci; Stanislai Cichovii a Woyslavice Succamerarii Cracov. Thelonei regii Administratoris; Andreae Bobola de Piaskow S. R. M. Secretarii. Anagrammatis ab Andrea Loeaechio Scoto donata et iisdem in xenium honoris ergo dicata. (s. l. et a.) (circa 1596) fol. pat. 1 strona. Bibl. Ossol.

7) Timoleon Neptuni salvus pietate, heroica illustri virtute domino et utrique Palladi deditissimo d. Ladislao Bekkesz capitaneo Brennensi et Wschoviensi S. R. M. aulico, ex Svecia post plurimos in arcis Colmar propugnatione invictissimo animo labores exantlatos ad sua, non sine cuiusque boni applausu redeunti, ab Andrea Loeaechio Scoto in reditus gratulationem d. (s. l. et a.) (circa 1598) 4to Kart 8.

Uniw. lwow. — Bibl. Ossol.

(toż samo Nr. 2) 7) Epithalamium in nuptias Leonis Sapiehae Cancellarii M. Duc. Lit. et Elisabethae Radivillae, Christophori Radivilli Palatini Viln. filiae. Vilnae, Salomon Sultzer 1599. 4to.

Wiszniew. VI. 341.

8) Jovis arbitrium: sive Jus haereditarium Jacobo D. G. primo huius nominis Angliae, Sexto Scotorum Regi, in Angliam, Franciam et Hyberniam, divinitus collatum. Ab Andrea Loeaechio Scoto F. D. — Excusum Londini, per Val. S. pro Clemente Knight, 1603. (Bibl. Jag.) (Uniw. lwow. — Bibl. Ossol.) Kart. 4. (poemat do króla, na czele Anagramma z słów: Jacobus primus Angliae, VI tus Scotorum Rex per Anagramma. — Cate dr. ...) (Bibl. Jagiel. Poez. 1411.)

75

9) Anagrammata in Jacobi I. Angliae Regis nomen nec non in Reginae Annae, quibus accessit in nomen Ludci Stuarthii (na końcu:) A. L. S. F. D. (s. a. et l.) (circa 1603) fol. pat.

10) Vladislaviae de Gnesna querela sive luctus, sub eius nomine publicus ob discessum illustriss. ac rev. d. Joannis Tarnovii post Episcopatum Cuiaviensem egregie curatum... in Archiepiscopum Gnesnensem... inaugurati, sedemque solenni ritu capessentis ab Andrea Loeaechio Scoto auspicati ominis ergo F. D. Toru-nii Borussorum excudebat Andreas Cotenius 1604. fol. k. 1. (Bandtk. Hist. dr. II. 158) (Bibl. Ossol.)

11) Astraea gestiens apud Jovem supplex ex triplici Anagram=matismo Sigismundi III. Polon. et Sueciae Regis. Adiunguntur Clas=ses quinque Anagrammatismorum, in quibus heroes utriusque dignitatis lectissimi elogiis donantur, Sacrae Regiae Maiestati in ~~et~~ submissam devoti animi significationem ab A. L. S. dd. Cracoviae, ~~ex~~ officina Lazari 1605. 4to k. 31 (A-H.4) Hoppe 78.

12) Epithalamium I. in nuptias sereniss. ~~[illegible]~~ ac potentissimi Principis Sigismun=di tertii Polon. et Sueciae Reg. cum sereniss. virgine Constantia, Caroli et Mariae Archiducum Austriae filia, ab Andrea Loeaechio Scoto F. Craco:viae 1605. 4o k. 6. (Hoppe 46.) Bibl. Ossol.

13) Epithalamium II. in nuptias sereniss... Sigismundi tertii Polon. et Sueciae Regis cum sereniss. virgine Constantia, Caroli et Mariae Ar:chiducum Austriae filiâ, ab Andrea Loeaechio Scoto f. Cracoviae 1605. 4to k. 4. (Hoppe 46.) Bibl. Ossol.

14) Patientiae tyrocinium ad Sereniss. Principem Sueciae et Finoniae Annam, Sigismundi III. sororem virginem Andreae Loeaechii Scoti. Cracoviae, in of. Lazari 1605. 4to k. 4.

15) Numen innocuo amicum, sive victoria sereniss. Principis Demetrii Joannidis Magni Moscoviae Ducis eiusque devota gratitudo in auxilia=res Polonos, ab... Cracoviae 1605. 4to k. 4. (Bibl. Jagiel.)

16) Decas Anagrammatum, in qua ~~[illegible]~~ illustr. D.D. rever. P.P. Albertus Baranovius Episcop. Plocen. Georgius Stobaeus Episcop. Lovadinus Jacobus Lempiicius Abbas Vanchfien. Cancell Regens, Hieronymus Ossolinius Abbas Pokrzyvn., Rev. D.D., Fabianus Konopacius Decan. Posnan. Canon. Chelmens., Pauli V. Pontificis Maximi Camerarius, Henricus Firleius Scholasticus Cracov. Canon. Sandom., Joannes Crasinius Cantor Crac. Canon. Gneσn., Eustachius Volovicius Praepos. Trocensis, Andreas Lipscius Schol. Plocen. Canon. Crac., Nicolaus Dobrociestius Canon. Crac. et Sandomir. honoris ergo ab Andrea Loeaechio Scoto F., iisdemque xenii nomine d. Cracoviae in off. Joannis Szeliga 1605. 4to K. 4. (Univ. Lwow. – Bibl. Ossol.)

17) Elogium illustr. D.D. Claudii Rangonii Comitis, Episcopi Regii et S.D.N. Clementis VIII. Assistentis et Praelati domestici, ad Sigismundum III. Polon. et Suec. Reg. cum facultate Legati de latere Nuntii. Accessit Decas Anagrammatum optimae, clarissimaeque feminae Annae Sabocliciae de Bancovo... mag. Petro Saboclicio honoris ergo ab Andrea Loeaechio Scoto D. (s.a. et l.) (circa 1605) 4to K. 5. (Bibl. Ossol.)

18) Sereniss. Archiducibus Austriae Maximiliano, eiusque sorori virgini Mariae Christiernae, alteri votum, ut magni patris incitatus exemplo, clarissimis in patriam meritis nominis sectetur consequaturque immortalitatem; alteri Paraeneisis: Ne ob hominum opiniones, de hoc quod humanitus malis artibus factum est, quicquam de animo optime sibi conscio, remittat; xenii nomine ab Andrea Loeaechio Scoto dicatum. Cracoviae in off. Joannis Szeliga 1606. 4to K. 4.

19) Elogium sereniss. heroinae Mariae Archiducissae Austriae... ex tituli anagrammate ab Andrea Loeaechio Scoto F. Suaeque Cels. xenii nomine dicatum. Cracoviae in off. Joannis Szeliga 1606. 4to K. 6. (Bibl. Ossol.)

20) Epithalamium in nuptias illustr. Comitis Joannis a Tencin et illust. virginis Dorotheae a Minska, illust. d. Stanislai a Minscio Reg. Pol. Vicecantell., Capitanei Plocensis filiae honoris ergo ab Andrea Loeaechio Scoto f.d. Cracoviae 1606. 4to K. 6. (Bibl. Ossol.)

21) Epithalamium in nuptias Thomae Dolabella, Sigismundo III. Polon. et Suec. Regi a pictura exquis. et virginis Agnetis Petricoviae, solertis typographi Andreae Petricovii civis Crac. filiae, amicitiae ergo ab Andrea Loeaechio Scoto f. d. Cracoviae 1606. 4to K. 4. (Bibl. Ossol.)

22) Cracovia gestiens Sigismundo III. Pol. et Suec. Regi, a fortunae ludo ad Regni seria redeunti Senatus Populusque Cracov. diutissime optime regnare vovet. Cracoviae, in officina Lazari 1606. 4to K. 4. ded. Senatui Cracov. (na powrót króla do Krakowa) (Bibl. Ossol.)

23) Decas Anagrammatum, qua encomia perillustrium aliquot heroum et magnificorum domin. ex ipsorum concinnata nominibus honoris ergo referuntur, ab Andrea Loeaechio Scoto f. d. Cracoviae, Basil. Skalski impressit, 1606. 4to K. 4 – Na odwrocie tytułu spis imion osób na których cześć wiersze ułożone: Andreas Olesnicius castel. Malogosten., Joannes Branicius cast. Biecen., Nicolaus Wolscius Curiae Marsalcus, Joannes Comes a Tencin Pocillator Reginae, Martinus Crasicius capit. Bolemovien. Incisor Reginae, Christophorus Cochanovius terrae Sandomir. Vexillifer, Georgius Crasicius capit. Dolinens., terrae Halicien. Vexillifer, Nicolaus Danielovicius capit. Drohobycens. Nicolaus Coricinius et Martinus Sborovius Regii Aulici.) (Ob. Dziennik warsz. 1827. T. X str. 73) (Bibl. Ossol.)

24) Kalendae Januariae sive Votum Sigismundo III. 1607 xenii nomine dicatum. Accessit Decas Anagrammatum sigillatim aliis donata! Andreae Loeaechii Scoti. Cracoviae, in off. Lazari 1607. 4to K. 4. (do tego należy następne:)

25) Decas Anagrammatum, quibus celebratur Stanislaus Garvascius, cast. Plocen., Sigismundus Casanovius, Joannes Zebridovius etc. (s. l. et a.) (1607). 4to K. 4 (przy N^ro^ 24) Plap. Kokenhaus. Stanislaus a ... Sigismundi et Constanti a Reg. Pol.
F. Staniss. Czarnkovius, Marcus Lentovius, Abraham Kozevius, Adam Parsniovius Aulici Reg. maj., Gabriel Posvantius ... Joannes Bant. Lemma et Georgius Creimovius ... Liatri

26) Decas Anagrammatum quibus celebrantur Antonius Francisc[o]vius Cons. Cr., Joannes Octavianus Vatslavovicius clariss. L.L. Doctor et J. pontificii Licentiatus, Georg. Pipanus, Valentinus Fontanus, Albertus Roscovius, excellent. M. M. Gabriel Joanitius, Simon Syrennius, Mart Vatslavovicius Civ. Crac., Joannes Heyncius Not. Crac., Joannes Ortensius Causidicus, iisdem xenii nomine ab Andrea Loeaechio Scoto d.d. Cracoviae 1607. 4to K. 4. (Bibl. Ossol.)

27) Speculum seu prototypus veri monachi. Cracoviae 1607. 4to (Bibl. Dzikow.)

28) Musae extorres Andreae Loeaechii Scoti sibi et fortunae diffisae, soli in humanis Sigismundo III. Polon. et Suec. Regi confisae. Eaedem demisse ambientes Wladislai Pol. et Suec. Principis amicum patrocinium, utrique ultimum importunae. Cracoviae, in off. Lazari 1607. 4to K. 4. (w niektórych poprawiono rok 1607 na r. 1608.) (Bibl. Ossol. Bibl. Jagiel.)

29) Illustriss. et reverendis. d. Joanni Andreae Prochnicio episcopo Camenecensi, magni animi et virtutis viro, ex legatione, qua Sigismundi III. Pol. Regis nomine ad Regnum Neapolitanum functus est, salvo et novis aucto sacris, patriam redeunti, devotum Ave ab Andrea Loeaechio Scoto d. Cracoviae, ex officina Nicolai Lobii 1608. 4to K. 4. (Bibl. Ossol.)

30) Animus Constantiae serenis. Reginae Poloniae, Memoria Princ. Joannis Casimiri primogeniti ejus Mors Bernardi Macieiovii Archiepisc. Gnesn. Executores supremae voluntatis ejusdem, ill. et rev. Mathias Pstroconius episc. Premisl., ill. et admodum rev. d. Henricus Firleius, perquam reverendi Joannes Fridrichovius, Lucas Doctorius, suisque suo donatus Anagrammatismo. Accessit memoria Nicolai Dobrocieschii J.U.D. Canonici Crac. et Sandomir. Cracoviae, ex offic. Nicolai Lobii 1608. 4to K. 4. (Bibl. Jag.)

77

30) Eudoxia Admodum rev. et magn. d. d. Joannis: Erasinii Cant. Crac. Can. G. et L.; Kuzborscii S. T. D. Can. Crac. Schol. Gnesn. et Ploc. Archid. Vars.; Foxii J. U. D. Can. Crac. Schol. Scarmirien.; Fridrichovii Can. Crac.; Plazae Cap. Lubaczov. Magni Procuratoris Arcis Crac.; Skumin Cap. Brasl. M. D. L. Notarii; Zebridovii Cap. Vart. Aulici regii; N. Boratinii Cap. Lipinens.; Bulacovii Aul. regii; Dobek Aul. regii; Rogosinii A. et Secr. R. – ex ipsorum concinnata nominibus, et pro die D. Joannis Baptistae sacro iisdem ceu speratis fautoribus observantiae ergo... ab Andrea Loeaechio Scoto dicata. Cracoviae, Basilius Skalski impressit, 1608. 4⁰ K. 4.
(Bibl. Ossol. – Bibl. Jagiel.)

31) Classes IV Anagrammatum. In quarum I. rev. admodum d. d. Joannes Kuzborscius S. T. D. Archid. Vars. Canon. Ploc. et Gnesn. R. M. Secretarius; Petrus Gorcinius J. U. D. Canon. Crac.; Nicolaus Dobrociescius J. U. D. Can. Crac. et Sand.; – In II. Simon Tursius Praepos. Convent. monasterii D. Hedvig. c. praepositurae Miechovien.; Andreas Strembosius Praepositus Motovien.; Mathaeus Christophorus Praepositus Convent. Monasterii Crac. ord. S. S. et totius ordinis per Poloniam Provincialis; Stanislaus Grochovius Custos Crusvicen.; – In III. Andreas Schoneus S. Th. et J. U. Doctor; Martinus Campius Vadovius S. T. D. Profes.; Joannes Clobucius Art. Mag. et Phil. Doctor; Martinus Plocensis Art. Mag. et Phil. Doct. S. Regii P. P.; Mathias Blosius Phil. et S. Th. Doct., Vocatus Abii Anonymus (ma to być Jakób Najmanowicz, który będąc cenzorem wymazał nazwisko swoje); – In IV. Sebastianus Igolomius Art. Mag. et Phil. Doct.; Albertus Wileius Rokitnensis Art. Mag. Phil. Doct. Astronomiae Prof. ordinar.; M. Mathias Bielawiscius Phil. Doct. J. U. Baccal. Astron. peritissimus; Mathias Radziei Art. Mag. et Phil. Doct.; Petrus Riniovicius Art. Mag. et Phil. Doct.; iisdem xenii nomine per Andream Loeaechium Scotum dicatae. Cracoviae, apud Basilium Skalski 1608. 4⁰ K. 16.
(Bibl. Ossol.)

32) Decas Anagrammatum Andreae Loeachii Scoti (Mathias Pstrokonius Eps. Cuiav. et Pomer. Reg. Pol. Cancellarius; Eustachius Wolowicz Abbas Lubinen. C. Vil. P. Troc. M. D. L. Referendarius; Boguslaus Radossovius Abbas S. Crucis; Hieronymus Raenstaiscius Archid. Crac.; Joannes Cochanovius Can. Crac.; Alex. Comorovius de Komorow, Comes Liptoviae et Araviae; Laurent. Spitek Jordan de Zakliczyn; Christoph. et Andreas Koriciņii de Korytno; Joannes Blanchius Nobilis Gallus) (s. l. et a.) (circa 1608) 4⁰ K. 6.

33) Classes quinque Anagrammatismorum, quibus nomina lectissima quorundam ut genere et laude illustrium, sic inter viros sui ordinis de literis et humanitate maxime meritorum, adscita interpretatione donata, speratis Maecenatibus ab Andrea Loeaechio Scoto honoris ergo exhibentur. Cracoviae in off. I. Szeligae 1609. 4to K. 16. (Nomina: Albertus Baranovius Archiep. Gnesn.; Laurentius Gembitius Episc. Culmen. Reg. Pol. Cancellar.; Nicolaus Zebridovius Palat. et Capit. gen. Crac.; Georgius Mnisshek Palat. Sandom.; Jacobus Praetficius Palat. Podol.; Joannes Potocius Palat. Bratislav.; Alexander Zaslavius Dux de Ostrog Castel. Wolhyn.; Nicolaus Olesnicius Castel. Malog.; Sebast. Lubomirius Cast. Wojnic.; Felix Criscius R. Pol. Vicecancell.; Nicolaus Wolscius Curiae Marschalc.; Joannes Firleius R. Pol. Thesaurar.; Baltazar Stanislawscius Curiae Thesaurar.; Georgius et Christophorus Duces de Zbaraz; Joannes Zebridovius Palatinid. Crac.; Nicolaus, [illegible] [illegible] Sigismundus et Franciscus Mnisshek Palatinid. Sandomir.; Nicolaus Herburt Palatinid. Russiae; Stanislaus et Joachimus Lubomirscii Castellanid. Woynicen.; Nicolaus et Alexander Comorovii Comites Liptoviae et Araviae, D.D. in Żywiec; [illegible] Joannes Belzecius Aulicus regius.) (Bibl. Jagiel. – Bibl. Ossol.)

34) Encomia nominis et negotii d. Roberti Sherlaeii Eq. Anglii, ex illustriss. fortissimaque Perseiorum familia, invictiss. Reg. Persarum nomine ad Sigismundum III. Pol. et Sueciae Regem, aliosque Europae P.P. Legati, ut eximia rerum experientia, sic multarum linguarum cognitione amplissimi; honoris ergo ex anagrammatismis eiusdem ab Andrea Loeaechio Scoto ff. dd. Cracoviae in off. Joannis Szeligae 1609. 4to K. 5. (Bibl. Ossol.)

35) Salvus periclitatae concordiae Partus: inter faustas acclamationes Reipubl. Polonae ob spem redditae tranquillitatis ex optato comitiorum Anni 1609 eventu tandem sibi natam communibus gratulationibus ab Andrea Loeaechio Scoto adhibitus. (1609) (s.l.) 4to K. 8. (Wiersz łaciński z powodu uśmierzenia rokoszu Zebrzydowskiego.) (Bibl. Ossol.)

78

35) Anagrammatismi encomiastici (Ottonis Schenking Episcopi Livonien., David. Konarski Abbatis Olivens., Nicolai Kostka Abbatis Pelplinen.) Gedani apud Mart. Rhodum (s. a.) (circa 1610) 4to (Juszyń. I 253)

36) Schediasmata duo, quorum altero ill. d. Nicolai Pac Samogitiae Episc. encomium continetur; altero perill. d. Hieronymi Wołłowicz M. D. L. Supremi Thesaurarii eudoxia exhibetur. Utrumque ex nominum eorundem anagrammatismis ab Andrea Loeaechio Scoto concinnatum. Vilnae apud Josephum Kartzan 1612. 4to K. 5.

37) Schediasmata II., alterum exequiis Principis... d. Elisabeth Radziwiłłownae celsissimae memoriae Principis Christophori Radzivilli Ducis Biersarum et Dubinki Palatini Vilnen. et Exercituum M. D. L. Praefecti gener. filiae, illustr... d. Leonis Sapiehae M. D. Lith. Cancell. Mohyloviensis Capit. coniugis desideratissimae; alterum memoriae... Joannis Petri Sapiehae Capitanei Uswiaten., Ducis copiarum quae per Sigismundum III. Pol. et Suec. Reg. in Moscos seditionis socios arma gesserunt, posthumi honoris ergo ab Andrea Loeaechio Scoto facta dicata. Vilnae, apud Petrum Blastum 1612. 4to K. 14.
(Bibl. Ossol.)

38) Pietas Nicolai Christophori Radivili Ducis in Olyka et Niesviez, Comitis in Szydłowiec et Mir, Palatini Vilnensis, cognita benefactis. Invidia Leonis Sapiehae M. D. Lit. Cancellarii, Mohiloviensis et Miedzialensis Capitanei, subdita virtuti. Fama posthuma Theodori Lacki viri ut rerum bellicarum peritissimi, sic militari laude clarissimi. Ex nominibus eorundem anagrammatismis ab Andrea Loeaechio Scoto concinnata. ~~Vil~~ (s. l. et a.) ~~16~~ (circa 1616) 4to K. 6. (po łacinie i po polsku).

39) Naeniae a diversis scriptae in exequias illustris. Principis d. Janussi Radivili Dubincorum, Birzarum, Sluciae et Copyliae Ducis, Sac. Rom. Imp. Principis, Castellani Vilnen. Capitanei Borysovien., Domini in Lichtenberg, celebratas Dubinciis XIV. Cal. Mart. An. 1621. Lubecae ad Chronum in typographia Petri Blasti Kmitae 4to K. 4. ded. Christophoro Radziwił. Duci campestri M. D. Lit., fratri.... Andreas Loechius Scotus, Grodnae. (Poemata hicce sunt auctorum: Daniel. Naborowski, Bieniasz Budny, Joannes Rybiński)

(Vide Łukaszewicz

40) Supplices Maiestati Musae | a quibus | Vladislaus Sigismundus | huius nominis quartus | Poloniae et Sueciae | Rex, | ut litem spei in metum | septimo iam anno | in haesitantis animi foro agitatam, | ipse tandem finiat, | demisse rogatus. (s. l. et a.) (circa 1633.) 4to K. 4. (w bibliotece Waltera Begley, East Hyde Vicarage | Luton England.)

41) Musa Gór Wielickich. W Krakowie 1608. 4to K. 6. (Opisanie wierszem kopalni i epigrammata polskie o soli.) – ded. Andreae Olesnicio zuppario Cracov.... Andreas Locaechius Scotus. (Na odwrocie tytułu wiersze polskie i łacińskie na herby Eustach. Wołłowicza referendarza kor., Adama Sipowskiego kanon. krak. i Jędrzeja Oleśnickiego żupnika krak. pisane przez A. Locaechius), Joan. Pernus i przez L. N. (po polsku) (Bibliot. warsz. 1842 T. I str. 456) (Bibl. Ossol.)

|: Wiszniewski Hist. lit. Tom VII str. 541 – cytuje edycyą bez roku in 12mo ark. 1

42) Na szczęśliwe i pożądane zwrócenie się J. K. Mści Zygmunta III do Wilna po rekuperowaniu Smoleńska. Wilno 1611. 4to (wierszem)

43) Uprzejme witanie troskliwe obżałowanie matki do syna, to jest Wielkiego X. Litewskiego Janusza Radziwiłła Xiążęcia na Bierzach i Dubinkach, Słucku, Kopylu etc. W. K. L. Podczaszego, na szczęśliwe zwrócenie się z Pomorskich krajów do Litwy, po weselu swoim z Elżbietą Zophią Margrabianką Brandenburską Xiężną Pruską, Pomorską, Kaszubską, Wandalską, Śląską etc. Burgrabianką Norymberską. 1613 (b. m. dr.) 4to

44) Nagrobek i thren pogrzebowy przy ostatniej posłudze bogobojnie zeszłej pani J. M. P. Elżbiety Chodkiewiczówny Szemethowej, W. P. Wacława Szemeta kasztelana smoleńskiego, starosty rosieńsk. i skierztumońsk. odumarłej małżonki, potomstwu pozostałemu w oświadczenie żałości oddane. Przytym pamiątka niespodzianej śmierci Hieronima Chodkiewicza J. W. P. Karola Chodkiewicza najwyższego Hetmana W. X. L. syna, który we dwu miesiącach po babce swej, wybierając się do cudzych stron... z światem się rozstał. Wilno, u Józefa Karcana 1613. 4to k. 4. ded. Krzysztofowi i Janowi Szemetom kasztelanicom smoleńskim synom zmarłej... Andrzej Lołaechowicz S.

(Bibl. Krasińsk.) (Bibl. rz. Warsz)

45) Żałoba sowita albo Płacz z utraty wizerunku dobrej gospodyni żałosna: łzy małżonka wylane na dzień pogrzebu ściała J. M. P. Olbrychta Rakowskiego kasztelana i ekonoma wiskiego, starosty uciańskiego i płockiego i małżonki jego Zofii Pacowny Rakowskiej, pozostałemu potomkowi, młodzieńcowi J. M. P. Janowi Rakowskiemu [w iskierkę pociechy [cnót zeszłych rodziców dziedzicowi, do niezmiernego żalu poświęcona. Wilno, u Leona Mamonicza 1617. 4to k. 6

(Bibl. rząd. Warsz.)

46) Świadek pobożności chrześciańskiej Kamień albo Klasztor Św. Brigitty przy Grodnie w r. 1635 założony Jch M. Panom i Mecenatom Hieronimowi Wołłowiczowi staroście żmudzkiemu generalnemu i J.M. P. Krzysztofowi Wiesiołowskiemu Marszałkowi W. W.X.L. (na końcu:) Andrzej Loechowicz (b.m.dr. około 1635) 4to K. 6.
(wierszem polsk. na założenie Klasztoru Brygitek w Grodnie r. 1635 przez Krzysztofa Wiesiołowskiego i jego żonę Alexandrę z Sobieskich.)

49) Ad illustriss. et reverendiss. d. Germanicum Marchionem Malaspinae episcopum S. Severi, Clementis P. VIII ad Sigismundum III Pol. Reg. nuncium Carmen encomiasticum. Cracoviae in off. Lazari 1595. 4to K. 8.

47) Suprema memoriae sive Fama posthuma viri virtute, genere illustris, senatoris consilio, authoritate amplissimi, d. Theodori Tiskiewicz Skumin, palatini Novogroden., grodnensis, olyten., iurburgen., novovolensis capitanei etc. virtutum paternar: ut fortunarum haeredi, M. D. Janussio Tiskiewicz Skumin, Mag. D. L. Notario, capitaneo Braslavien. etc. honoris observantiaeque ergo ab Andrea Loechio Scoto inter solemnia Lugubria dicata. (b.m. i r.) 1618. 4to K. 4 (na końcu 6 wierszy polskich.)

48) Heroica indoles sive Genius sobolis clarissimo morum specimine optimis parentibus aemulus Ill. et Ser. d. d. Vladislao Sigismundi tertii Polon. et Svec. regis filio, Poloniae et Sveciae Principi, honoris ergo ab Andrea Loaechio Scoto dicatus. Cracoviae in offic. Lazari 1605. 4to Kart 6.

80

Łomieński Gregorius Baccal. Art. 1609, Mr. Art. 1618, magister in Schola S. Spiritus Cracoviae.

1) Panegyricus ill. ac. rev. d. d. Andreae Lipski dicatus. Cracoviae, in off. Lazari 1617. 4to.

Paneg. 458.

81

Łopacki Hiacynt Dr. Fil. i Med. rajca (Jacek I) Krak. + d. 2 Maja 1702; był przez 44 lat Profes. Medycyny począwszy od r. 1658 – Rektorem Akad. Krak. 1684 d. 16 Octobr. obrany; (Ob: Waleszyński: Medela ferali mortis veneno desumta perennis gloriae vigorem causans DM. Hiacyntho Łopacki. Crac. 1702 fol.) był on Sekretarzem Król. i eques auratus. – Baccal. 1640 Dr. Phil. 1642. – r. 1644 bawił w Padwie – urodzony w Krośnie (syn Jana radcy tamtejszego i Elżbiety), kształcił się w Krakowie gdzie miał nauczycieli Jakuba Piotrowickiego prof. Tylicianum i Mikołaja Sulikowskiego prof. dyalektyki. Zostawszy w Krakowie r. 1642 Doktorem fil. udał się do Padwy gdzie słuchał pod Benedyktem Sylvatico medycyny, a pod Janem Wesling anatomii, zostawszy tamże Dr. Med. wrócił do Krakowa gdzie został rajcą i r. 1658 prof. medycyny

1) De epilepsia Quaestio medica pro loco inter Mediae Facultatis Doctores et Prof. in Univ. Crac. obtinendo publice ad disputandum proposita per Hyacinthum Łopacki Phil. et Med. Doct. Cons. Crac. proposita. A. 1658 m. Junio d. 4. Cracoviae apud viduam Lucae Kupisz. 4to K. 4. (sub rectoratu Francisci Roliński Med. Dr.) Med. 617.

2)*) Solenne praesulei honoris auspicium ill. ac rev. Alberto de Pilca Koryciński ep. Camenecen. dedicatum Cracoviae 1667. fol. in off. Alb. Siekielowic (wiersz) ab Hyacintho Łopacki in Collegio Vladislaviano eloquentiae studioso Paneg. 470.

2) Triumphales coronae in celebri solennitate d. Catharinae Virginis et mart. ad aedes eiusdem oratione declaratae. Patavii, typis Cribellarianis 1644. 4to K. 14 (mowa prozą) ded. Joanni Raimundo Lamberg Lib. Baroni Prorectori Univ. Patav. H. Łopacki.

3) Z okoliczności ślubu p. Woyze z panną Kisielkowną lwowskiemi obywatelami. Kraków w druk. Waleryana Piątkowskiego 1641. 4to (wiersz)

*) to pismo 2) zdaje się być dziełem syna Doktora Med.

5) Głosno-brzmiąca Apollinowa z 8 Muzami Cythara na szczęśliwy związek oblubieńcom nowym J.M.P. Franciszkowi Kortynowi a Katarzynie Celesciowce. Kraków 1641. 4to Lang. 403.

~~6) Z okoliczności ślubu p. Woyze. Kraków w dr. Waler. Piątkowskiego 1641. 4to~~

Łopacki Jacek

med. dokt. i prof

1692. facult. med. senior pater (A. K. p. 587.)
Jeden z Łopackich był k. k. k. i prałatem
kościoła P. Maryi. O tym zob. Kołłątaja
Stan oświecenia w Polsce T. I. p. 169. i następne.

Łopacki

fundacya jego dla czterech śpiewaków chłopców przy kościele P. Maryi. N.353. Dzien. akad z r. 1807.

Łopacki Jacek Augustyn (Kanonik katedral. krakow. dzie= (wnuk Jacka I)
kan kollegiaty sandomirsk. prałat infułat kościoła
archiprezbyteralnego P. Maryi w rynku miasta Krako= został Bacal. 1707
wa urodził się w Krakowie. Ojciec jego również Jacek " Mr Art. 1711.
towarzyszył Piotrowi Koryciinskiemu proboszczowi mie=
chowskiemu w poselstwie do Hiszpanii i Portugalii,
pełnił 46 razy urząd burmistrza krakow. i przez lat 60
był doktorem medycyny w akademii krakow. ozdobiony
dostojnością equitis aurati od Jana III, był lekarzem
Czartoryskich, Sanguszków, Potockich. – Młody Jacek
Łopacki kształcił się w akademii krakow. potem w Rzy= gdzie r. 1710 został Dr Fil.
mie, Bononii, Padwie. Bawiąc w Rzymie liczył do swoich
pacyentów Michała Aniola de Comitibus (późniejszego
papieża Innocentego XIII) Maryą Kazimirę (wdowę po
Królu Janie III) kardynałów Lanti de la Rovere, Józefa
de la Tremoille, Józefa Maria Tomasio; a w Polsce bisku=
pów Lubieńskiego, Szaniawskiego, Lipskiego, Załuskiego,
Sołtyka, Wiśniowieckich, Lubomirskich, Czartoryskich, Szem=
beków, Wielopolskich, Jordanów, Wodzickich. Odprawił
kilka Komissyj Królewskich, był oraz Komisarzem klasztorów
Ibramowskiego i Prezentek przy kościele S. Jana w Krakowie.
Dobroczynny wspierał ubogich. Do kościoła P. Maryi sprawił boga=
te apparata srebrne, kosztowne obicia i lichtarze, wybudował
ołtarze marmurowe i mozaikowe oraz przysionek. Poczynił

on fundusze na ubogich studentów kształcących się w prawie polskiem, oraz na obrońcę uwięzionych. Skromny i dobroczynny kazał się pochować na cmentarzu a nie w kościele, zakazawszy wszelkiej pompy pogrzebowej.
(Ob: Laskiewicz Jan Kanty kanonik regularny grobu Chrystusowego: Wdzięczności stołecznego miasta Krakowa (kazanie pogrzebowe) Kraków 1761 fol. k. 15.
(Exemplar vitae et mortis Hyacinthi Aug. Łopacki. Cracoviae 1762. 8°.)

1) Laurea Apollinaris. Cracoviae 1711 fol. apud Schedel.
Poez. 2989.

1) Laurea Apollinaris perennibus foliis tempora IV primae laureae Candidatorum academica corona revinciens. A. D. 1707 m. Aprilis d. 16. Cracoviae, typ. Nicolai Alexandri Schedel. fol. k. 6 (wierszem) ded. Michaeli Behm proconsuli et 22 consulibus Cracov. (Nic. Krolik, Stan. Segnitz, Christoph. Krauz, Joan Krakier, Joan. Fryzneker, Joan. Zajączkowicz Med. Doct., Andr. Cyrus, Stanisl. Łopacki Med. Dr., Flavius Marchetti, Dominic. Megliorucci, Nicol. Chudzinski, Albert. Srebrnicki, Aurelius Federici, Joseph. Częczkiewicz Med. Dr., Joan. Dzidowski Med. Dr. Joan. Łukaszkiewicz Med. Dr., Paul. Soldadini, Paul. Niesniowski, Andr. Szafatkowic, Josephus Behm, Joan. Gateczka, Stanisl. Laskowicz) .... Hyac. Łopacki.
(: Tej promocji niema w Muczkowski Lib. promot. — Zostali wtedy Baccalaurei: 1. Hyacinthus Łopacki. 2. Franciscus Omański. 3. Sebastianus Kozubski. 4. Joannes Bombiński. — Sub Rectoratu: Andreae Krupecki J. U. Doct. et Prof. Luboviciani, Custod. OOSS. :)

Łopacki Stanislaus Antonius

85

Łopacki Stanislaus

med. prof.

1692 jako facult. med. dec. KAK. p. 587. / Było ich dwóch profesorami w tym wydziale w jednym czasie. Stanisław i Jacek Łopacki, senior pater ejusd. facultatis. / ibid. /

<u>Łopacki</u> Stanislaus Antonius Cracoviensis (filius Hiacynthi Dr. Med. Consulis Crac.), Baccal. 1682, Dr. Phil. 1684, Dr. Med. Pataviensis. – Prof. Med. Botanices in Acad. Crac. ab a. 1691 † 1738 in Novembri.

1) Quaestio medica de ophtalmia. Cracoviae 1691. fol.

Łopuszyński Joannes Albertus, Baccal. 1697, Dr Phil. 1700.

1) Maria immaculatissime concepta conclusionibus ex Philosophia rationali celebrata. Cracoviae 1669. fol. typ. Universit. Filoz. 786.

2) Exuviae triumphales eruditae Palladis (Andream Augustinum Czyrzyczkowicz concernentes.) Cracoviae 1698. fol. Paneg. 178.

3) Pallas Stagyritica in IV primae laureae Candidatis coronata. Cracoviae. ~~fol.~~ typ. Universit. ~~1698~~ 1697. fol. Poez. 2991.

4) Praemiatrix virtutum et meritorum sapientia in perill. Raphaele Arteński proposita. Cracoviae 1698. fol. Paneg. 16.

5) Inscriptiones Parentales piis manibus Adalberti Josephi Dzielski Phil. Doct. dicatae. Cracoviae 1707. fol. typ. Acad. Paneg. 249.

6) Secretum meritorum sub rosa ill. olim Ludovici Szembek Secretarii Regii, majoris Cracov. et Varm. Canonici dum ejus deponerentur exuviae, detectum. 1710. fol. Cracoviae, typ. Univ. Paneg. 1403.

7) Trophaeum in feretro ill. olim et gen. d. Josephi Dzielepiec stylo elogiastico in ... ciosum. Cracoviae 1710. fol. typ. Universit. Paneg. 819.

8) Mortalia Craci Apollinis in luctuoso funere Petri Praczlewic S. Theol. Doct. et Prof. exarata. Cracoviae typ. ~~Acad.~~ Univers. 1711. fol. Paneg. 1030.

9) Pallas magnifica coronata V. Candid. ~~1698~~ 1697. fol.

10) Natęcz Katarzyny z Małachowic Dzielepiowny łzy obciera Kraków 1710. fol. (przy dziele ?)

11) Delineatio in mortuali cinere admodum rev. Andreae Buchowski Phil. Doct. dum ei justa parentalia persolverentur lugubri elogio demonstrata. Cracoviae, typ. Academ. 1709. fol. Paneg. 101.

12) Doctor in via aeternitatis Josephus Wentowic in Univ. Crac. Prof. lugubri elogio tumulatus. Cracoviae typ. ~~Univ.~~ Acad. 1710. fol. Paneg. 1558.

88

Lorencowicz Jan Julius (Baccal. Art. Univ. Crac. 1604, później Wójt lwowski i rajca poważany dla nauki.

1) Na fest S. M. P. Jana Baptisti Cekiego i Anny corki Antoniego Franckowicza rayce Krakow. Kraków 1604. 4to Pareg. 86.

2) Centuria emeritae virtutis militum e minimo Societatis Jesu ordine, ad saecularem triumphum decuriata universis eiusdem inclytae Societatis Patribus, Fratribus e voto Joannis Julii Lorencowicz Consulis et Advocati Leopoliensis Art. et Phil. Baccalaurei consecrata. Leopoli in officina Michaelis Sloska archiepis. typographi 1640. fol. (Herb) i ryc. sztych i kart 32 (stylem lapidarnym pochwały jezuitów, między tymi: Adrianus Jungius, Joannes Vicchalius Leopolitanus, Romae adfitus, Benedictus Herbestus, Martinus Laterna Petrus Skarga, Stanislaus Varsavicius, Martinus Smigleccius, Matthias Casimirus Sarbiewski Teol. 4178.

Lorkowicz Joannes Ilcusiensis, Baccal. Art. 1630

1) Oratio in natalem diem B. V. Mariae. Cracoviae 1630. 4to in off. typ. Franc. Cezary   Teol. 2995.

Lorkowicz Mathias Baccal. 1643.

1) Elogium strenuorum Palladis militum XII Candid. Cracoviae 1643. 4to

Łosiecki Simon, Baccal. 1637, Dr Phil. 1640.

1) Oratio in laudem d. Bernardi abbatis. Cracoviae 1646. 4to

z Łowicz

92

Felix de Łowicz

cf. Starowolski Laudatio Acad. Crac. p. 14.

z Łowicza Joannes (dun)

Jan z Łowicza starszy[x)] = Gawroński, cfr. Acta rect. I 949 (index)

intitul. 1452 h. (Alb. stud. I 134)

bacc 1456 Sopitec (Muczk. 47)

mgr. 1458 Nowy Rok. (" 50)

decanus 1° 1465 (" 63)

2° 1466 (" ")

3° 1473, bacc. S.Th. (" 74)

4° 1480 " " (" 87)

x) syn Stefana.

93

M. Johannes de Lowicz S. T. P.
Coll. maj. s. Flor. Canonicus.
1470 A. Rect. p. 77.
1474 A. R. p. 147.
1475. tamże jako Collegiatus et Canonicus s. Flor. p. 151.
1479. Concl. ~~coll~~ Univ. p. 29.
(Księgi promocyj akademickich i Starowolski in fundatione academiae wspominają o Janie z Łowicza pod którym jako Decanem wydziału filozofii Jędrzej Batory stopnie filozoficzne otrzymał. Notatka Bandtkiego do Łętowsk. str. 202.) Był to drugi, ten sam o którym wyżej ~~mowa~~, już w r. 1485 nie żył, jak się pokazuje z układu o sukcessyą między jego sukcessorami a Arnolfem z Mirzyńca s. t. prof. i Janem z Stanisrewic exekutorami testamentu. Ten układ zawarty 31. maja 1485 r. (: Acta episcopalia folio 297 verso :)
1468 jako praepositus domus (: liber perceptor p. 30 (

z Łowicza

94

Ioannes a Lowicz.

1538. Johannes a Lhowicz Med. doct. et decanus.
(: A. R. p: 58:)

84/

95

Łowina
Marcoj z ~~[illegible] [illegible]~~

zp
bla 4 810
ny 4 85

mie

z Łowicz

96

? Mgr. Matheus a Łowicz

1526. A. K. p. 2.

z Łowicza Stanisław zw. Bedu

37

Stanislaus de Lowycz S. T. prof. M. D.

1525. A. R. p. 1065. wspomniany jako ad S. Annam Crac. praedicator

r. 1527. A. R. p. 1097 jako minoris Coll. artistarum Studii Cracov. Collegiatus.

ibid ~~1529~~ p. 1603. wspomniany jako ~~Stanislaus de Lowicz~~ S. Th. prof. ale i młodszego plebanus i kaznodzieja u S. ~~Anny~~ (: A. R. str. 1104:)

1530. ibid p. 1174. ~~plebanus~~ (plebanus) in Sayerowo.

15~~39~~ 40 Stanislaus a Lowycz Med. Doctor A. R. p. 92.

1526 30 kwietnia Stanislaus de Lowicz concionator ad S. Annam accepit insignia doctoralia. (: Almanach ~ r. 1526 BB. XXII. 23:)

Ale to będzie inny medycyny doktor ?? zob. kartkę następującą.

1535 Stanislaus Lowycz M. D. (: Conel. Univ. p. 138:)

1519 die 25 Junii Mgr. Stanislaus de Lowicz electus est per Universitatem in seniorem Bursae Jerusalem. (: zob. Perlachii Almanach:)

1524. d. 27 Maii Mgr Stanislaus de Lowicz, senior bursae Jerusalem, vocatus est ad minus collegium, post liberam Mgri Bromirski eiusdem collegiaturae possessoris resignationem. (: R. XV. 7:)

1531. d. 16 febr. Stanislaus de Łowicz per Lucam Noskowski in doctorem medicinae promotus (: R. XI. 3:)
Zob. o Stanisławie Łowiczu, zdaje się że innym Jocher Obraz II. str. 579.

Stanislaus Łowyzer M. D.

1529. fac. med. Baccal. A. R. p. 1109. minor collega. 1535.

r. 1531. jako M. D. A. R. p. 1192.

1534. w aktach rektorskich na str. 1230 wspomniany jako Medic. Doct. Coll. minor. i 1540 takie wspomniany

Różewski darował

1. Ks. Józef Poniat
2. Kurpiński 1819.
3. Kosciuszko 1818
4. Linde 1818
5. Kaniowa bron
6. Kopczyński 181

99

Stanislaus de Lowicz

d. 16 lutego przez Noskowskiego Łukasza 16 lut. 1531 in doctorem medicinae promotus. (R. XI. 3).

Albertus de Pniewy

s. th. prof.

1501. wspominany jako fiscarius coll. maj. /: Liber perceptorum pag 99:/

100

de Łowicz Stanislaus – in Univ. Crac. Mgr. Art. 1517, Dr. Med. † 13 Julii 1551 in Pajęczno.

1) De arte componendi et resolvendi epistolas libellus, ex illustribus oratoribus breviter conflatus. Enchiridion Orthographiae. (Cracoviae) apud Florianum (Ungler) 1521. 4to K. 12.
Ded. Thomae Obydzinski cantori Plocensi... Mgr. Stanislaus Łowicz. Cracoviae XII Cal. Novembris 1521.

a Łowicz Stanislaus zwany Beda Dr Teol. 101

Praepositus coenobii S. Joannis in Gnesna (Miechowitarum)
+1574. - r. 1538 był w Konwencie Miechowskim - r. 1539 kaznodzieją
polskim u P. Maryi i plebanem w Wrzącym.

1) De arte componendi epistolas libellus ex illustribus oratoribus breviter conflatus. Addito enchiridio Orthographiae earum saltim dictionum quae magis in epistolas et usum scribendi veniunt: quas promptius et facilius alibi haud invenire poteris. Cracoviae apud Florianum (XII Kalen. Novembris 1521). 4to

ded. Thomae Obydzinscio primicerio cathedr. ecl. Plocensis.... Stanislaus a Lowicz
dalej: ded. Nepotibus Cantoris (do młodych Obie dzińskich.

(Janoc. I. 177 - Juszyński I. 265; II. 154 - Wiszniew. VI. 135. — Exempl. w Dzikowie)

2) Exordia epistolarum Stanislai Albini recollecta ad modum epistolandi Joannis Sacrani per Stanislaum a Lowicz. Cracoviae apud Florianum 1521. 4to
(w Dzikowie.)

3) Elenchus contentorum in hoc Enchiridio: De gloriosae Virginis Mariae Dei Genitricis immaculata conceptione fidelis et catholica assertio. - Conciones item tres de eadem conceptione ad populum habitae. - In calce adiecta sunt quaedam religiosorum et qui monasticam professi sunt vitam instituta. Cracoviae in offic. Ungleriana 1538. 8o K. 40.

ded. Thomae de Ilkusch Praeposito monasterii Miechoviensis..... Stanislaus a Łowicz.

(2ª edit:) Enchiridion Stanislai a Lowicz de immaculata conceptione B. Virginis Mariae propositum A. D. 1538 Cracoviae impressum modo vero cura et studio Jacobi Pauli Radlinski S. Th. Doct. Canonicorum Regul. Custodum S. Sepulchri Praepositi generalis reimpressum. Cracoviae typis Michaelis Dyaszewski 1747. 8vo k. 9, str. 173. i 1.

4) De Maria Virgine Deipara hymnorum libellus, Venerabili... Leonardo Altipolitae Mazovio S. Theol. Doct. e sacro ordine Canonicorum regularium sancti Sepulchri Hierosolymitani, regio theologo et ecclesiastae cathedrali Cracov. dedicatus per M. Stanislaum a Lowicz e pio eodem instituto Verbi Dei concionatorem ad aedem divae Mariae V. Cracoviae Hieronymus Vietor impressit die 14 mensis Junii 1540. 8vo

5) Regulae vitae monasticae. Cracoviae in off. Vietoris 1539. 4to

6) Modus epistolandi Joannis Sacrani, eiusdemque Epistolae exemplares; praemissa Stanislai Lowicz Bursae Hierusalem Senioris ad Universitatis Cracov. studentes epistola. Extat ad calcem opusculi anonymi cuiusdam Vita beati Joannis Cantii versibus hexametris conscripta. Adiecta altera epistola M. Stanislai Lowicz ad Universitatis Cracov. pios lectores. Impressum Cracoviae in aedibus Joannis Haller, 1520. 4to

~~Ob. Nakielski Miechovia p. 6?? pod r. 163?~~
[pierwsza edycya wyszła r. 1512.)

a Łowicz Stanislaus zwany Beda 102

7) Francisci Philelphi Epistolarum familiarium libri XXXVII. Cracoviae impensis Joannis Haller 1512. VII Idus Januar. 4to kart 354.

ded. Erasmo Vitellio episcopo plocensi.... Stanislaus a Lowicz.

(Ob. Janozki Nachr. IV. 156)

(przedruk z edycyi weneckiej 1502)

8) Judicium Paridis de pomo aureo inter tres deas Palladem Junonem et Venerem, de triplici hominum vita, contemplativa, activa ac voluptaria (Jacobi Philomusi Locher). Cracoviae apud Florianum (Ungler) 1522. 4to kart 14.

ded. Nicolao Wolski castellano sochaczov. magistro Curiae Bonae reginae Pol.... M. Stanislaus Lowicz. Cracov. pridie Kal. Febr. 1522

(wystawione w 3 aktach na zamku krak. przez studentów z bursy Jeruzalem, pomiędzy którymi był także Simon de Lowicz ... pod dyrekcyą Stanisława z Łowicza)

(: wyszło pierwotnie w Ingolstadzie 1502

(Ob. Dziennik warsz. 1825 I. 255

1502 (s. l. et a.) 4to K. 19.

9) Spectaculum a Jacobo Locher more tragico effigiatum in quo christianissimi Reges adversus truculentissimos Turcos consilium ineunt expeditionemque bellicam instituunt, inibi salubris pro fide tuenda exhortatio Cracoviae impressum per Florianum Mense Aprili 1522. 4to

tłomaczenie polskie (przez Hymena) wyszło 1542 w Krakowie u Wietora. 8° 4 kart. Sąd Parysa.

ded. Joanni de Dunibus Lituanicae episcopo Vilnensi... Stanislaus a Lowicz.

(Oryginał wyszedł 1502 w Ingolstadzie – w Krakowie przedstawiali studenci z Bursy Jeruzalem pod dyrekcyą seniora Szymona z Łowicza)

10) Oratio in synodo provinciali Petricoviae d. 11 Septembris 1557.

11) Res gestae Thomae de Ilkusch praepositi Miechoviensis. (Vide Nakielski: Miechovia.)

8) Sąd Parysa królewica trojańskiego (Komedia mięsopustna w 3 aktach). Kraków u Wietora 1542 8vo min. (Sign. A – Div.)

(Tłomaczenie z łacińskiego Jacobi Locher poetae laureati, który żył w Bazylei 1510 – przekład jak się zdaje Franciszka Wymera, bo był oprawny razem z jego dziełkami.) (znaleziony w Warszawie 1894)

<u>a Łowicz</u> Simon, Baccal. Art. 1522, Mgr. Art. 1532 w Acad. Crac. później Dr. Med. 1536, był uczniem sławnego lekarza Piotra (Quittenberga) z Obornik herbu Wedel. Szymon z Łowicza był lekarzem nadwornym Wojciecha Gasztołda kanclerza lit., Jana Zabrzezińskiego wojewody trock., Andrzeja Krzyckiego arcybisk. gnieźnień. i Piotra Opalińskiego kaszt. gnieźnień. Umarł r. 1538. (Od r. 1532 – 1534 jako docent wykładał filozofię na Wydziale artystycznym.) (Ob. Janoc. I. 172 – Lelewel: Bibliograf. I. 171 – Łukaszewicz: Hist. szkół I. 109. – Żebrawski Bibl. matem. p. 109) – Gąsiorowski I. 220.)

1) Centiloquium de medicis et infirmis, decerptum ex penetralibus Astrologiae, cuivis medico apprime cum necessarium tum utile. Epitome seu canones quidam super aegritudinibus, quibus modis aegris succurrendum sit, ex aspectu signorum. Naturalis Astrologiae compendiosa descriptio. (na końcu, na odwrotnej stronie ostatniej karty, drzeworyt z monogramem F V.):
Excusum Cracouiae per Florianum Unglerium. Anno domini 1532. 8o. kart niel. 52. (Sign. A – G. każdy po 8 kart, tylko F. ma 4 karty)
Ded. Alberto Gastoldo Comiti de Murata Gieranoyny Palat. Viln. M. D. L. Supr. Cancellario etc.... Simon a Łowicz. Cracoviae e musaeo Jerusalem Anno 1532. –
Na końcu dzieła: Conclusio ad lectorem (12 wierszy prozą)
(Ob. Janoc. I. 172)

2a) Enchiridion chiromantiae compendiosum. Cracoviae per Flor. Unglerium 1532. 8vo k. 40.

2b) Enchiridion physiognomiae compendiosum cum figuris facierum. (Cracoviae apud Florianum Unglerum 1532). 8vo Kart 26 (Sign. A – E iij.)

(Wierzbowski II p. 56 nr. 1089 ma kart 34)

ded. Petro Wedelicio de Oborniki (Profes. facultatis Art. et Med. Doctori medicae Cracov., Archiatro S. R. M. Hippocratis editori et commentatori.) Cracoviae e Contubernio Hierusalem 1532)

3) Enchiridion medicinae pro tyrunculis huius artis, quam compendiosissime per Simonem de Lowicz Artium et medicinae Doctorem, collectum. Remedia singulorum morborum ex optimis et celeberrimis rei medices authoribus quam compendiosissime congesta, secundum seriem alphabeti. In calce huius libelli addita est Tabula de Dosibus solutivorum tam simplicium quam compositorum in usu apud nos existentium. Cracoviae in officina Ungleriana 1537. i die Maij. 8o Kart 190 Kart 12 i Sign A – Z i a – v iij po 4 karty)

(podł. Wierzbowskiego II p. 67 nr. 1147 ma Kart 12 i 168)

ded. Andreae Cricio Gnezn. Archiepisc. .... Simon de Lowicz Art et Med. Dr.. Cracoviae d. 1 Maii 1537

/: Na czele nazwy ziół i chorób po łacinie i po polsku :/
inna edycya: Cracoviae apud Florianum Unglerum 1532. (?)

3) Aemilius Macer De herbarum virtutibus, cum veris figuris herbarum. Graduationes simplicium cum nomenclatura et interpretatione Polonica herbarum et morborum secundum seriem Alphabeti. In calce huius operis, addita est expositio terminorum obscurorum contentorum in hoc opere. Per Simonem de Lowicz Artium et Medicinae Doctorem (na końcu:) Cracovię ex officina Ungleriana. (bez roku 1537) 8o: Kart 25, Kart liczb. 63, i Kart 12 (Sign A – Z, Aa – Bb. po 4 karty) (z drzeworytami roślin). Dzieło: Macer floridus de virtutibus herbarum, pisane na początku XII wieku przez niewiadomego autora pisane we Włoszech w Hexametrach, opisuje 77 roślin pod względem lekarskim – mylnie przypisywano autorstwo dawnemu poecie Aemilius Macer z Werony, który żył w 1ym wieku po Chrystusie. *)

*) Ob: Meyer: Geschichte der Botanik III. 427 – Jessen K. F. W. Botanik der Gegenwart und Vorzeit. Leipzig 1864, str. 130.

4) De praeservatione a pestilentia et ipsius cura. Opusculum non minus utile quam necessarium. ~~Cracoviae apud Unglerum 1534. 4°~~ In regia urbe Cracoviensi Florianus Unglerius impressit A. D. 153~~4~~2 8° (1a ed. Cracoviae, Flor. Ungler 1532) 2a ed. Cracoviae ap. Flor. Ungler, 1534.

ded. Joanni Zabrzezinski palatino Trocensi.

przytem: b) Centiloquium. b) Epitome sive canones super aegritudinibus. c) Naturalis astrologiae compendiosa descriptio, 1532.

5) De cura valetudinis eorum qui incumbunt studio literarum Marsilii Ficini Florentini liber unus. Praemissa est Simonis a Lowicz Artium ingenuarum et Medicinae Doctoris ad Dom. KosciesKa Canon. Medricensis ecclesiae Epistola. Cracoviae apud Unglerum 1536. 4°

105

Enchiridion Phisiog/nomiae cōpēdiōsū: cū figuris facieru.) (drzeworyt: herb: Koło zębatowe w tarczy wśród ramek z owoców.) 8vo K. 26 (Sign. A - E iij.) b. m. i r.

na odwrocie tytułu ded: Spectabili ac egregio viro Petro Vedelitio Obornicensi Art. ac Med. Doctori et in eadem lectori ordinario, Senatori Cracovien. Phisico S. Reg. Maj. .. Simon a Lowicz Artium ingenuarum Magister. . . Cracoviae e contubernio Jherusalem A. 1532.

Ad lectorem: Georgius Albinus (12 wierszy).

(Sztuka Poznawania charakterów z części ciała ludzkiego z drzeworytami okrągłemi różnych twarzy — O wpływie planet przy urodzeniu na fizyonomię) — z drzeworytami planet i zodyakalnych znaków)

(do Astrologii)

na ostatniej stronie przy końcu 6 wierszy: M. S. L. faciebat.

Joannes Łoza
Senior Bursae Jerusalem.

1617 et Ks p. 467.

W Broscjusza Efemerydach Eichstadiów na spodniej okładce napisano: Łoza Stanisł. urodz. 1569 8 maja. Czy to ten samże?

Stanislaus Kurelovius
Can. Crac. Archid. Curator.

1612. A. R. p. 430.

Lubarth Petrus de Cracovia, Baccal. Art. 1491, Mgr. Art. 1495, Collegiatus, Profes. S. Theol., episcopus Lacedemoniensis Suffraganeus Plocensis, archidiaconus Plocensis, parochus ecclesiae S. Annae Cracov. 1513 –1516, Abbas monasterii S. Adalberti ordinis S. Benedicti in dioecesi Plocensi † 20 Decembris 1530, tumulatus in ecclesiae B. Mariae V. in circulo – anno 1497 assumptus ad Collegium minus.

Lubartus

senior bursae juristarum.

a quodam studioso per eum antea exclusus occisus anno 1595. / cf. Bircovii fab. Oratio de acquirenda virtute fol. 437. :/ z notatek Podstockiego.

109

Lubaszowski Lucas Laurentius Phil. Dr. in Acad. ~~Coll.~~ Posnan. poes. prof. – Bacal. 1730 Dr. Phil. 1731 – curatus in Czerleino diec. Posnan.

1) Ortus caelestium gratiarum ad occasum felicitatis humanae d. Joannes Cantius... suae solennitatis die in ecclesia cathedr. posnan. cultu panegyrico demonstratus A. ~~[illegible]~~ 1733. Posnaniae typis Academic. fol. k. 20 (pros.) Teol. 4179.

ded. Constantino de Bnin Moszynski episcopo Livoniae (w dedykacji jest opisana procedencya familli Moszynskich z Moszny i Bnina h. Łodzia)

2) Sphera ignis consumentis d. Elias propheta. Posnaniae 1735. fol.

3) Terminus intentionis secundae laureatae feliciter attactus, dum secundae laureae XVI candidati F magisterii in AA. LL. et Phil. licentiam auspicarentur patefactus. Cracoviae typ. Univers. ~~[illegible]~~ 1731. fol. Poez. 2980.

<u>Lubecki</u> Adalbertus Florianus Baccal. 1728.

1) Fama studii litterarii laureata post examen V primae laur. Candidatis adjudicata Cracoviae 1728. fol. typ. Academicis
Poez. 2981.

Lubelczyk Andreas

z Bochni Lubelczyk Andrzej Bochnerzyk 111

[Coll. XXI, 427-9]

Andreas de Boichnya

Coll. minor.

1538. A. R. p. 69.

[Sobieszczański F. M.: Enc. Org. III 837/8 s. v.: Bochenczyk Andrzej, Lubelczyk]

Lubelczyk Andreas Bochnensis,

urodzony w Bochni r. 1484, kształcił się w akademii Krak. gdzie r. 1529 został Baccal. Art. a r. 1534 Dr. Philos. Będąc krótki czas professorem w Kollegium mniejszem, r. 1539 otrzymał kanonią katedralną i urząd kaznodziei we Lwowie

1) Tumultuaria Responsio in libellum Philippi Melanctonis, nuperrime de Ecclesiae autoritate et veterum scriptis, impie editum. Autore M. Andrea Bochnen. (na końcu:) Impressum Cracoviae per Joannem Haeliz A. D. 1540. 8o. kart. 17.

ded. Nicolao Odnowski de Fulsztyn Castell. Premisl.... Magister Andreas Lubelczik Bochnensis, Canonicus et Ecclesiastes S. Ecclesiae metrop. Leopolien.

(Autor dostał pisemko Melanchtona od Odnowskiego – wspomina tu, iż gdy Hieronim z Pragi, który potem został schizmatykiem przybył do Witebska wyszedł na przeciw niemu Witold nowo ochrzczony, z duchowieństwem katolickiem i schizmatyckiem.

2) Baptismus Armenorum per M. Andream Lubelczik Bochnen. Canonicum et Concionatorem Leopoliensem ordinarium latinitati adverbum donatus. † Excussum in

† Adiecta est praeterea Purificatio mulieris Armenae post partum in calce libelli.

officina viduae Floriani Unglerii relictae 1544.
8º kart 20 ded. Samueli Maciejowski episcop. ploczen. .... Leopoli Idibus Septembris 1544.

3) Liturgia seu Missa Armeniorum ritu, M. Andrea Lubelczik Bochnen. Canonico et Concionatore Leopolien. interprete. Cracoviae, apud viduam Floriani Unglerii (1549) 8º kart 32.

ded. Leonardo Kosciesza episcopo Camenecensi.
2ª edit. s.l. et a. 4to (r. 1750 x. Franciszek Giżkowski proboszcz kamieniecki chciał zrobić nową edycyą)

4) Oratio paraenetica ad Reverendissimum Petrum Starzechowski Archiepiscopum Leopoliensem (s.l.) 1541. 8º. (per M. Andream Lubelczik Bochnen. Canon. et Concionat.) Teol. 4693.

5) Bellum theologicum ex armamentario Omnipotentis adversum Turcos instructum ac ordinatum. Auctore M. Andrea Lubelczik Bochnen. Cracoviae apud viduam Floriani Unglerii 1545. 8º 6 ark kart 47. Teol. 6063
(Wierzb. p. 27 Nº 122)
ded. Joanni Tarnowski castellano Crac.

2ª ed. Cracoviae in officina Lazari 1597. 4to
str. 82 ded. Joanni Demetrio Solikowski archiep. leopol. .... Stanislaus Grochowski canonic. Uniejoviens. 1597.

6) Epitaphium B. Joannis de Duchla 1540. (8 wierszy łaińsk. i modlitwa na pamiątkę swego uzdrowienia (w Damirski lipt.: Thaumaturgus Rossiae B. Joannes de Duchla. Leopoli 1672. 4to)

Lubelczyk Andrzej

1) (brakuje początku zaczyna się od sign. B.) Oratio paraenetica ad Reverendissimum Archiepiscopum Leopoliensem. Ps. al. IX. Lunam et stellas quae tu fundasti (herb Leliwa) Ut decorāt pictū, Phebe cū, sidera, coelum
Terra Leonis sic te, monumenta viri.
8º.
(Kart 7. Sign. B. i C.) na odwrocie: Oratio ad reverendissimum in Christo patrem Dominum et D. Petrum a Starzechowice archiepiscopum leopolien. nova inauguratione ~~[illegible]~~ ad sedem venientem, Pro Venerabili Capitulo Leopolien. ac totius provinciae Russicae clero, habita per Venerabilē magistrū Andream Lubelczyk Bochneñ. Canonicum & Concionatorem inibidem – Na końcu dzieła: Os Capituli locutum est. Acta Leopoli in loco campestri, copiosa turba fidelium et infidelium astante. Decim. Kalen. Februa. 1541.

powinszowanie
2) Baptismus Armenorum per M. Andream Lubelczik Bochnen. Canonicum et concionatorem leopolien. ordinarium latinitati ad verbum donatus. Excussum in officina viduae Floriani Unglerii relictae Anno Christianae salutis 1544. 8º. kart 20.

115

<u>z Lublina</u> Bernard (syn Jakuba) zapisany r. 1501 w letnim kursie w poczet uczniów Uniwersytetu Krakowskiego, był następnie r. 1515 sekretarzem Jana Pileckiego starosty lubelskiego i parczowskiego – jeden z pierwszych różnowierców w Polsce.

1) Ezop, to jest Opisanie żywota tego to mędrca obyczajnego. Przydane są k temu przypowieści jego, z przydatkami osobliwemi niektórych filozofów dawnych. (Kraków 1522.) ded. Janowi Pileckiemu (III) starosie lubelsk.

2a ed. Żywot Ezopa Fryga. 1578. (w Korniku)

3a ed. Ezop, to jest Opisanie żywota... Kraków u Szarfenbergera 1585. (Index librorum prohibit. 1604)

4a ed. Ezop, to jest... teraz nowo wydany (w Rakowie) b. r. 4to kart 65 (wierszem) (w bibl. ks. Czetwertyńskiego).

: Lublina

Franciscus de Lublin.

był przed rokiem 1535. seniorem bursy Jeruza-lem, a w tym roku powołany ad minus Collegium (: Concl. Univ. pag. 139.)

miał oszczędności

3540 złp. 24 gr.

i — 1163 — 21.

szczędności 2377 zł 3 gr.

— 3377 złp 3 gr.

rca 1838.

Znamkowski P. Sll.

e się wczywiście w

zgodny z aktami.

Przybylski Dziek wydz. Teol.

z Lublina

Nicolaus Cristinus de Lublin

1491. wdał proces z akad. przed Arcybiskupem
nie będzie to akademik (?) ale zapewne jaki dziedzic (?)
1490 Consl. p. 40.

z. Lublina

118

Mag. Stanislaus de Lublin

1471 A. Gr. fol. 50verso.

Lublinus Valentinus

Lublinus Valentinus Polonus Philosophiae et Medicinae Doctor – zaczął r. 1538 kształcić się w Akademii Krak. (A. 1538 Commut. aestiv. inscriptus Valentinus Nicolai de Lublin, in metricam studij.) r. 1541 został Bacal. Art. – później słuchał medycyny pod professorami Bartłomiejem Sabinem (Sabinką) Piotrem z Poznania (Posnaniensis), następnie udał się (r. 1547) do Uniwersytetu w Padwie gdzie na wydziale lekarskim miał za nauczycieli Sebastiana czyli Bassiana Landus, Wincentego Casalis i Jana Bapt. Montanus (którego prelekcyje stenograficznie spisywał). – R. 1554 zwiedził Wenecyję, Florencyję, (Bononię) Rzym, wróciwszy do Padwy. – W Bononii słuchał botaniki pod sławnym Ulisses Aldovrandi a medycyny pod Helideo Paduano

1) Jo. Baptistae Montani Medici Veronensis Opuscula. I. De characterismis febrium. II. Quaestio de febre sanguinis. III. De uterinis affectibus. A Valentino Lublino Polono collecta. Venetiis, apud Balthassarum Constantinum ad Signum Divi Georgii 1554. 8º. Kart nlicz. 4, kart liczb. 110 i 1. (na końcu: Venetiis Joan. Gryphius excudebat. Ad instantiam Balthassaris Constantini ad signum divi Georgii 1554. – ded. Jacobo Uchański episcopo chelmensi.... Valentinus Lublinius Phil. ac Med. Dr. Bononiae, Calendis Septembris 1554 (pisze że lubo nie zna Uchańskiego, ośmiela mu się dedykować te wykłady akademickie Montana przez siebie stenografowane.

Giambatista Montano czyli da Monte kształcił się w Padwie gdzie został r. 1539 Professorem Medycyny † (D. 6 marca) 1551 w dobrach swoich Terrazzo pod Weroną mając 63. lat. (Tiraboschi Girol: Storia della letteratura italiana. Milano 1824 Tomo VII Parte 2da. pag. 966–967.) Crato pisze, że Montanus po zgonie Cassana zaczął wykładać w Padwie 1541 (Nonum librum Rhasis), r. 1542 wykładał Galeni artem curativam Glanconi dicatam oraz de febribus – r. 1543 do 1547 dwie Księgi Galena i Aforyzmy Hippokratesa – r. 1547 primam ~~Fen primi Canonis – r. 1548 secundam~~ Fen et Characterismum de febribus – r. 1549 quartam Fen. i naukę o febrach

na końcu: Valentinus Lublinus Polonus candido lectori ... Venetiis, Idib. Septembris 1554 (gdzie dziękuje ~~[illegible]~~ księgarzowi nakładcy, że użył przy druku dobrego Korrektora Jana Karola Monnetum Francuza Phil. et. Med. Dr. – obiecuje zaś wkrótce wydać dzieło Montana de Epidemiis.)

2) Joannis Baptistae Montani Veronensis Libri duo. Alter de fecibus, Alter de urinis. Quibus accessit Quaestio eiusdem, Quomodo medicamentum aequale, vel inaequale dicatur. Patavii apud Aloysium Segalinum 1554. 8o. Kart 43 liczb. (Libri duo de excrementis: Liber primus de fecibus). Kart 48 liczb. (Sign. A–M. De excrementis: Liber secundus de urinis) – Kart 30 (Sign. A–H. Quaestio examinans quomodo medicamentum dicatur aequale aut inaequale; videlicet calidum, frigidum, humidum aut siccum. Joanne Baptista Montano Veronensi Medico celeberrimo autore. Patavii, Apud Aloysium Segalinum 1554.) Na czele książki ded. Stanislao Comiti a Thenczin castellano Leopoliensi... Valentinus Lublinus Polonus, Patavii IV Nonas Decembr. 1553. (Mówi że poprawiwszy te dzieła Montana które dawniej wyszły, teraz znowu wydaje.)

(2a edit.) ~~Jo~~. Bapt(istae) Montani (Veron. Philosophi ac medici excelentiss.) De excrementis Libri II. a Valentino Lublino Polono [illegible] in studiosorum communem utilitatem dati. Alter de fecibus, Alter de urinis. Quibus accessit Quaestio eiusdem quomodo medicamentum aequale, vel inaequale dicatur. Tratatus etiam utilissimus, de Morbo Gallico. Venetiis, apud Balthassarem Constantinum ad signum Divi Georgii 1554. 8o. K. 2 (tytuł i taż sama dedykacyja do Tęczyńskiego). 38 (de fecibus). 52 (de urinis) 29 (Quaestio) 1 (winieta) 20 (De morbo Gallico tratatus)

(Mayer 3)

(Montanus jest zdania że syfilis przywiezli majtkowie Kolumba r. 1496 do Włoch z Ameryki zaraźliwą – na co pomaga Guajak, Rtęć i t. p.)

3) Jo. Baptistae Montani Medici Veronensis In libros Galeni de arte curandi ad Glauconem Explanationes. Venetiis apud Baltassarem Constantinum ad signum Divi Georgii 1554. (Venetiis Joan. Gryphius excudebat.) 8º Kart 8 i liczb. Kart. 562. Ded. Sigismundo Augusto Regi Polon. ... Valentinus Lublinus Polonus Phil. et Med. Doct. Patavii, Cal. Febr. 1554. (Wspomina że Montanus był jego nauczycielem, że się urodził w Polsce (Walenty), że miał nauczycielów Bartłomieja Sabinum et Petrum Posnaniensem - że zebrał i wydaje te pisma Montana.)
2ª ed. Lugduni, apud Joannem Frellonium 1556. 12º str. 9. 1343. i. (Wierzbow. p. 35 Nº 159.)

Montanus był rodem z Werony (a Monte) zaczął r. 1539 w Padwie wykładać Medicinam practicam po zgonie profes. Ludwika Carensius (ob: Tomasini Jac. Philip.: Gymnasium Patavinum. Utini 1654. 4º pag. 297) dopiero po śmierci Francisci Cassiani + 1541 dostał się 1541 na katedrę prof. ordinarii Theoricae Medicinae

4) Jo Baptistae Montani Medici Veronensis In artem parvam Galeni Explanationes, a Valentino Lublino Polono editae. Venetiis apud Balthassarem Constantinum ad signum Divi Georgii 1554 (Venetiis, Joan. Gryphius excudebat). 8º Kart nieliczb. 16 (tytuł, dedyk., rejestr, omyłki) i Kart liczb. 400. Ded. Stanislao Comiti a Thenzin Palatino Sendomiriensi Domino et Patrono suo... Valentinus Lublinus Polonus, Venetiis, mense Septembri 1554. (pisze że mu poprzednio posłał dzieła medyczne Montana.) [Gnajer 4]

2ª ed. Joan. Baptistae Montani Medici Veronensis In artem parvam Galeni explanationes, a Valentino Lublino Polono editae. Lugduni apud Joannem Frellonium 1556. 12º Kart 16 str. 976 (przedruk z dedykacyą do Tęczyńskiego, z indexem - text jest a Joan. Carolo Monneto emendatus, co do myłek drukarskich tylko).

(majer 2)

5) Jo. Baptistae Montani Veronensis In nonum librum Rhasis ad Mansorem Regem Arabum, Expositio. A Valentino Lublino Polono, Medicis posteritatique eorum fideliter communicata. Venetiis. apud Baltassarem Constantinum ad signum divi Georgii 1554. 8vo Kart 12 (tytuł, dedyk. Index i Przedmowa Montany), kart liczb. 344. ded. Joanni Poggio Bononiensi Cardinali tit. divae Anastasiae, episcopo Tropiensi, bonarum litterarum patrono .... Valentinus Lublinus Polonus Phil. ac Med. Doctor, Venetiis, Calendis Julii 1554 (tu pisze Walenty iż się kształcił w medycynie w Bononii pod nauczycielem Helideus Padvanus Foroliviensis medicus, że tamże uczył się botaniki pod okiem Ulissis Aldrovandi Bononiensis, w Padwie pod professorem anatomii Bassiano Landi z Placencyi (uczył 1543), i pod Vincenzo Casale z Bresci (Brixiensis)) Nicolaus Montana Brasichelensis Phil. ac Med. Dr. lectori Bononiae Idibus Junii 1554 (chwali Walentego Polaka z Lublina z którym razem praktykował medycynę w Padwie, Wenecyi, Florencyi, Rzymie, że spisał prelekcyje Montana którychby sam Montan nigdy nie był spisał) – IX księga Rhasis obejmuje choroby głowy, mozgu, de Catarrho, pleuritide. w 9 rozdziałach.

(Ulisse Aldrovandi prof. w Bononii +1605)

Te prelekcyje Montana stenografowane przez Walentego Lublina żywcem przepisał Jan Krato (de Waldheim) i bez żadnej wzmianki Walentego wydał pod tytułem:

Podzielił tylko na 66 lekcyj poczynając od 3 Novembr. 1541 (jak je Montan wykładał) – bez rozdziałów

Joannis Baptistae Montani Veronensis Philosophi et Medici excellentiss. in nonum librum Rhasis ad R. Almansorem lectiones primi anni publicae professionis in Academia Patavina summa fide atque diligente cura emendatae et integritati restitutae a Joanne Cratone Vratislaviensi Medico Caesareo. Basileae 1562. 8vo Kart 12 str. 686. Krato pisze w przedmowie że wydaje wierne przez siebie spisane Montana prelekcyje, że inne publikacyje tychże są fałszywe (?) – sam wyjednał od cesarza na to dzieło drukowane apud Henricum Petri et Petrum Perne Basileae – na 6 lat. (Szarlatanerya literacka i kradzież.)

6) Jo. Baptistae Montani Medici Veronensis In tertium primi Epidimiorum sectionem Explanationes, a Valentino Lublino Polono collectae. Venetiis apud Balthassarem Constantinum ad signum divi Georgii, 1554. 8º. Kart 8 i kart liczb. 260. ded. magnif. Lucae Comiti a Gorka castellano Brzestensi .... Valentinus Lublinus Polonus. Patavii 6 Septembr. 1554. (mówi że spisał prelekcyje Montana) Jo. Carolus Monnetus lectoribus, Venetiis, Idibus Augusti 1554 (Monnet pisze iż w tym rękopiśie poprawił tylko styl i łacinę, był zaś [Monet.] uczniem Montana i rodem z Argonii ex Nectancuria) jest to właściwie Wykład sekcyi III Lib. I Epidimiorum Hippocratis – wydany po śmierci Montana który † 1551 mając 63 lat.) (Majer i) (Wierzb. p. 32 Nº 146)

7) Jo. Baptistae Montani Veronensis Philosophorum ac Medicorum omnium suae tempestatis facile principis Expectatissimae in Aphorismos Hippocratis Lectiones, summa cura collectae, exactissimaque diligentia recognitae ad Medicinae studiosorum usum. Venetiis apud Baltassarem Constantinum ad signum divi Georgii 1554. 8º. Kart liczb. 222

Ad lectorem (pisze nieznany wydawca, że spisywał prelekcyje Montana i że więcej dzieł jego wyda.
Na końcu: Finis primae particulae Aphorismorum Hippocra. cum lectionibus sive expositionibus clariss. Joan. Baptistae Montani.

(Część II) Jo. Baptistae Montani.... In secundum librum Aphorismorum Hippocratis Lectiones summa cura collectae, exactissimaque diligentia recognitae et nunquam hactenus impressae. Venetiis apud Balthassarem Constantinum..... 1554. 8o Kart nieliczb. 4 i liczb. 109. (na końcu: Feriis impeditus Montanus reliqua non complevit. Commentariorum in Hippocratis secundae particulae Aphorismos finis) ded. Bassiano Lando Medic. Professori celeberrimo... Balthassarius Constantinus. (pisze że go uczony Vincentius Casali medyk namówił do wydania dzieł Montana) — /: Lubo tu niema wypisanego stenografa Walentego z Lublina, jednak niewątpliwie przez niego spisane te prelekcyje Montana. :/

(Majer 6)

(Część tychże t. j. 2 z wydał 1553 Casali; te Walenty z Lublina powtórzył)

8) Jo. Baptistae Montani Medici Veronensis Consultationum medicinalium Centuria prima a Valentino Lublino Polono quam accurate collecta. Venetiis, in officina Erasmiana, apud Vincentium Valgrisium 1554. 8o Kart nieliczb. 8 str. 628. ded. Nicolao Radzivilo de Musniki Duci in Olika, Nieśwież, Dubniki et Bierze Palatino Vilnen. et Mar. D. Lith. summo Marschalco et Cancellario, Capitaneo Brzestensi.... Valentinus Lublinus Polonus Phil. ac Med. Dr.. Bononiae Calend. Aprilis 1554. (Pisze że już siódmy rok bawi we Włoszech na naukach, w różnych akademiach, szczególniej zaś z zamiłowaniem słuchał Montana - wychwala jako dobrodzieja swego Stanisława z Tęczyna kasztel. lwowsk. - dalej pisze że mu Stanisław Boner starosta biecki i Mikołaj Ossoliński opowiadali iż Mikołaj Radziwił marszałek lit. poważał doktorów

Barttomieja Sabina, Piotra Posnaniensem (praeceptorem meum), Marcina Boruckiego Kujawianina lekarzy nadwornych Zygmunta Aug. Króla, że się kształcił w medycynie sub Bassiano Lando Placentino Profes. theoricae Medicinae ordinarius Paduae, et sub Helideo de Paduanis Foroliviensi Prof. medicinae practicae Bononiae) – Valentinus Lublinus Polonus lectori (obiecuje wydać drugą i trzecią centurię) – Ad lectorem G. L. (10 wierszy łacin.) – Pomiędzy konsultacyjami: 1) De levi capitis dolore et destillatione ex imbecillitate ventriculi et hepatis pro Ser. Bona Sfortia Regina Pol. (pag. 1-10 Bona sypiała długo, jadła byle co, i wystawiała się na niewygody klimatu – przepisy dyetetyczne, lekarskie. Datum Venetiis. Nonis Julii 1549) (p. 70-74 Consult 10. De imbecillitate totius capitis pro cive Cracoviensi Polono) (Consult. 40 De diminutione visus et pilis in palpebris interius retortis, pro Polono p. 200-203) (Consult. 65 De morbo Gallico, doloribus in extremis partibus digitorum ulceribus narium ac gutturis ex destillatione acri, pro generoso Polono p. 334-341 pisze aby go o postępie kuracyi przez ucznia swego Walentego z Lublina zawiadomił) Consult. 58 De intemperie frigida cum tumore insigni, cruditatibus ventriculi et corporis atrophia, pro nobili Polono quadrageneria. p. 366-370) – przy Consult. 79 De calculo renali, pro nobili Germano p. 422 daje Valentinus Lublinus p. 432-435 swe uwagi.) (Consult 100 De praeservatione a podagra pro nob viro d. Mathia Zesz Consule L. Polono. p. 601-603. (niektóre konsultacyje po włosku pisane. Zdaje się iż Walenty z Lublina służył Montanowi za sekretarza przy spisywaniu konsultacyi

2ª ed. .... Venetiis in officina Erasmiana apud Vincentium Valgrisium 1556. 8º. Kart 8 str. 592 (Edycyja nieodmienna – wydana jak się zdaje staraniem Kratona – który równocześnie wydał drugą część: Jo. Baptistae Montani Medici Veronensis Consultationum medicinalium Centuria secunda: nunc primum opera et studio Jo. Cratonis medici Vratislaviensis, edita. His accesserunt Curationes febrium Montani (Wierzbow. p. 35 nº 158)

et Cratonis epistola in qua suam sententiam de ~~[illegible]~~ febre pestilentiali exponit. Venetiis, in officina Erasmiana apud Vincentium Valgrisium. 1559. 8º. Kart 20 str. 605, obejmuje 118 Konsultacyj, pomiędzy niemi Consult. 109 pag. 432 – 439. De Polono patiente oedemata in pede, Urinae stillicidium et alia. – Krato spisał te Konsultacyje z notat Hieronyma Schreibera, Hulderyka Waiblinger, Jan Sprengberg.

9) Explicatio eorum, quae pertinent tum ad qualitates simplicium medicamentorum, tum ad eorundem compositionem, a Vincentio Casali Brixiano excepta ex decretis Joannis Baptistae Montani Physici Veronensis 1553. 8º. Kart 64 ded. Illustrissimo principi D.D. Joanni Comiti a Tharnow castellano Cracov. et copiarum regni Poloniae summo imperatori, Vincentius Casalis Brixianus. Patavii, Cal. Julii 1553 (pisze że o Tarnowskim mówił mu zaszczytnie: „Valentinus Lublinus, medicus doctissimus, quicum vixi familiarissime, et Stanislaus Rosarius vir tum virtute tum singulari eruditione praestans." (spisane z ~~pr~~ wykładów Montana przez Casalego) (druga część:): Explicatio eorum quae pertinent ad tertiam partem de componendis medicamentis a Joanne Baptista Montano Physico Veronensi dictata et a Vincentio Casali Brixiano adnotata 1553. 8º. Kart 69. na odwrocie tytułu: Valentinus Lublinus Physicus Polonus Vincentio Casali Brixiano (18 wierszy łacin.) / są to Konsultacyje same 27, też same co i w pierwszej Sërii Konsultacyj wydanych przez Walentego z Lublina. Pierwsza jest: Pro Bona Sphortia serenissima regina Poloniae Consilium primum ~~[illegible]~~ fol. 4 – 7

Valentinus Lublinus Polonus Phil. et Med. Dr. Kształcił się w Krakowie w Medycynie pod professorami Bartłomiejem Sabinus i Piotrem Posnaniensis, w Padwie zas pod Janem Bapt. Montanus (którego prelekcyje stenograficznie spisywał i wydał), Sebastianem Landus Bassianem Landus, i Wincentym Casalis; wydał następne dzieła Montana (bawił dla medycyny przed r. 1557 Valentinus w Padwie, Wenecji, Florencji, Rzymie R. 1541 został w Krakowie Baccal. Art.

1) In libros Galeni de arte curandi ad Glauconem Explanationes. Venetiis apud Balthasarum Constantinum 1554. 8o. K. 8 i 562.
ded. Sigismundo Augusto Regi Polon.

2) In Artem parvam Galeni Explanationes. Venetiis, ap. Balthas. Constantinum 1554. 8o. K. 16 i 400.
ded. Stanislao Comiti a Tęczyn palatino Sandomir.
toż: Lugduni 1556. 8o.

3) In Nonum Librum Rhasis ad Mansorem Regem Arabum Expositio. Venetiis ap. Balth. Constantinum 1554. 8o. K. 12 i 344. ded. Cardinali Joanni Poggio Episcopo T. Brienci.

4) In tertium primi Epidimiorum Sectionem Explanationes. Venetiis ap. Balthas. Constantinum 1554. 8o. K. 8. 260
ded. Lucae Comiti a Gorka castellano brzestens.
(wydane po smierci Jana Bapt. Montana który + 1551 mając 63 lat.) (: wykład Sekt III Lib I. Epidimiorum Hippocratis

5) Consultationum centuria prima. Venetiis in offic. Erasmiana 1554. 8o. K. 8 str. 628.
ded. Nicolao Radivilo de Nieswiz Duci in Olika Palatino Vilnen.
toż: Venetiis in off. Erasmiana 1556. 8o. K. 8. str. 592.
(drugą księgę wydał Joannes Crato medicus Vratislaw. w Wenecji 1559.

6) Opuscula: I De characterismis febrium. II Quaestio de febre sanguinis. III. De uterinis affectibus. Venetiis apud. Balthas. Constantinum 1554. 8º K. 4. 110. i.
Ded. Jacobo Uchański episcopo Chelmensi..... Bononiae Calendis Septembris.

7) Libri duo: alter de fecibus, alter de urinis, quibus accessit Quaestio: Quomodo medicamentum aequale vel inaequale dicatur. Patavii apud Aloysium Segalinum 1554. 8º K. 43. 48. 30.
Ded. Stanislao Comiti a Tenczin castellano Leopoliensi .... Patavii: IV Nonas Decembris 1553.

Toż 2a ed: De excrementis Lib II: alter de fecibus, alter de urinis, Quibus accessit Quaestio eiusdem quomodo medicamentum aequale, vel inaequale dicatur. Tractatus etiam utilissimus de morbo Gallico. Venetiis apud Balthasarem Constantinum 1554. 8º K. 2. 38. 52. 29. 1. 20.

123

Lubomirski Nicolaus studiosus in Acad. Olomucen. 1598 in Acad. Cracov. 1599.

1) Hymenaeus vel Carmen nuptiale Janussii Ducis Ostrogiensis Castellani Cracov. et Catharinae ill. Sebastiani Lubomirski castellani Malogost. filiae a Nicolao Lubomirski ex fratre nepote studioso Academiae Olomucen. conscriptum. Cracoviae in off. Lazari 1598. 4to K. 8.

2) Sertum Academicum sive Corona laurea Christophoro Rottendorf Leopolien. cum in Crac. Academia prima laurea insigniretur a Pallade contexta et decantata. 1599. (b. m.) 4to K. 4.

3) Technopaegion sacropoeticum venerabili Corporis Christi festo consecratum (Autore Jano Tygieta. Germano a Nicolao Lubomirski editum. Cracoviae 1598. 4to Kart. 12 in off. Lazari. (autor Joannes Klinger Soc. Jes.)

4) Petro Tylicki episc. Crac. feliciem primum in sui episcopatus ingressum hieroglyphus tetratechas gratulatur Nic. Lubomirski. Cracoviae in typ. Nic. Lob. 1607. 4to

5) Parentalia unico nepoti et quinque neptibus dicta in gratiam maestissimi patris Alberti Niewiarowski affinis sui in lucem edita. Cracoviae typ. Joannis Szeliga 1607. 4to 6½ ark. (A–G2.)

6) Propempticon ecclesiae Cracoviensis ill. Principi Georgio Cardinali Radivil episcopatus Cracov. perpetuo Administratori, in Italiam eunti. (b. m. i r. – Cracoviae 16..) 4to K. 4.

7) Łzy powinne na żałosnym pogrzebie Joachima hrabie Lubomirskiego dworzanina K. J. M. dobczyc. lipnic. tymbar. starosty. Kraków w dr. Andrzeja Piotrkowczyka, 1610. 4to K. 6.

8) Słuszny płacz Stanisława Kochanowskiego z Krzyszkowic po śmierci małżonki swojej na piąty rok jeszcze nieustający. Kraków, druk. B. Skalskiego. 1611. 4to K. 8.

124

Lucidanus Jawbus Phil. et med.

zob. Joannes Schwietlik m. d.

Lucy Jan

125

Lucy Jan Med. Dokt.
fil. i med. dokt. i prof.

1770 22 listop. przez Uniwersytet przypuszczony do ubiegania się o miejsce in facult. medica, hac conditione, ut formalitates in philosophica facultate absolvat. /: Concl. Univ. p. 111:/

1775. 25 wrześ. przyjęty do grona Uniwersytetu. /: C. U. p. 234:/

1779. bierze prof. Protia z Tornacia, którą Badurski złożył /: C. U. p. 301:/

W czasie reformy usunięty i przy samym urzędzie Medici pauperum studiosorum zostawiony, posiadał kamienicę z fundacyi Protia z Tornacia, a gdy tę w r. 1785 Szkoła Gł. sprzedała przymuszony do ustąpienia z niej prosi o podwyższenie pensyi, by przez to stał się zdolniejszym do pełnienia usługi ubogim studentom. Podał prośbę d. w r. 1786. Podpisał się Joannes Nep. Lucy Med. Dr Pauperum Studiosorum ordinarius Medicus.

126

Lucy Jan Nepom. fi i m. Dokt.
prof. wyd. lek.

Reforma r 1780 zostało ze drżeńkanem, prosił d 5 lut. 1785 r. szkołę główną o umieszczenie siebie na etacie emerytów. (: Protokół Nol z Arch. N. 3. N. 5.

Luczewski Alexander. Baccal. Art. 1652

Rosetum academicum e XII flosculis in altissimo Musarum viridario prima in artibus et Phil. laurea adornatis plantatum et ab Alexandro Luczewski Roxolano ejusdem laureae Candidato e palaestra Cinersiana luci publicae monstratum Cracov. apud Valerianum Piątkowski 1652. 4º K. 10. (wiersz na promocyę) Poez. 2792

Ded. Francisco Rolinski Phil et Med Dr Consuli Cracov.

Kandydaci byli: Jan Rolinski Crac. Adam Brykner Krak: (chwali uczniów jego krawnych) Glorgius Smiatecki, Christophor Szumowic, Albert Laktański, Stanisław Paprocki, Tomasz Zdunkiewicz, Simon Windicki Petrus Grzybkovius (roxolanus) Nicolaus Jabłoński, Tomasz Grabisz

na autora napisał Petrus Grzybkovius ejusdem laureae candidatus wiersz

Luczewski był podobno z Zamościa bo tam do akad. wprzód chodził

(Tej promocyi brak w Muczkowski Liber promotionum)

Łuczyński Franciszek

128

Łuczyński Franciszek
prof. poetyki.

r. 1745. 5. maja obrany seniorem contub. juridicae /: C. U. p. 327 :/

1747. jako fak. dok. prof. matematyki, i senior. W r. 1646. 5 grudnia otrzymał od króla Augusta III. patent na Matematyka i nadwornego sekretarza królewskiego, który do akt rektorskich pod d. 5 stycznia 1747. r. na str. 157 dał wpisać. W tym dyplomie król mówi: Quare cum Excell. ac clare doctus M. Franciscus Łuczyński, in alma Univ. Cracov. Art. LL. et Phil. doctor, Matheseos Professor, Contub. Iuridici senior, per claras sublimesque ingenii dotes ac exacta in Mathesi peritia Nobis per Consiliarios nostros commendatus fuerit, visum nobis est, ut eundem in numerum actualium nostrorum Matheseos Professorum ac secretariorum Regiorum adscriberemus et cooptaremus, uti quidem praesentibus literis nostris assumimus, adscribimus et cooptamus, eumque pro reali Mathematico ~~et~~ ac Secretario ~~nostro~~ aulae nostrae declaramus, ~~dantes~~ et concedentes eidem plenariam facultatem omnibus iuribus, praerogativis, quibus

caeteri actuales Mathematici et Secretarii nostri de lege vel antiqua consuetudine gaudent et fruuntur, gaudendi et fruendi, aliaque munia eiusmodi characteris personas concernentia obeundi etc. Był on geometra iuratus. /: A. R. str. 213 r. 1747:/
Umarł 1749 r. /: A. R. str. 311:/ jako Collega minor i Struskovianus geometra.

<u>Łuczyński</u> Franciscus Cantius Phil. Doct. Profesor dyalektyki w szkołach nowodworsk. senior bursy Sicińiego, sekr. Krol. i matematyk u: przywil. – od r. 1748 Collega minor i prof. geometryi praktycznej fund. Strzałki. – r. 1744 Profesor gramatyki, a r. 1745 Matematyki w Collegium Nowodworsk. – r. 1737 został Bacal. Art. a r. 1739 Dr. Philos. + w Kwietniu 1749

1) Quaestio astronomica De eclipsibus solis et lunae, pro loco in Collegio minori obtinendo publ. ad disput. propos. A. 1748 d. 12 Octobr. Cracoviae typ. Collegii Majoris Universit. fol. k. 4 z figur. astronom. drzeworyt. matem. 718.

2) Kalendarz polski i ruski. Kraków wdruk. Akademick. 4to

na r. 1741 (z Prognostykiem tylko)
" r. 1742 (Senat duchowny i świecki, Kasztelanowie i t. d.)
" r. 1743 (Extrakt o województwie Krak.)
~~na r. 1744~~ (Opis województwa Krak.)
na r. 1745 (Series dyecezyi Krakowskiej (opis kollegiat, dekanatów, klasztorów z historycznemi datami)
na r. 1746 (O trybunale Krol. pol. i lit. o sądach ziemskich) [Relacya
na r. 1747. 1748. 1749.

fr. Ludolphus Ord. praed. Provincialis Poloniae

Die XX mensis martii fr. Ludolphus Ord. Praed. Prov. Doctor Theologiae profundissimus, mortuus est in conventu s. Trinit. Crac. Nocte autem sequenti d. Dominicus de Seczemyn, Jiud. peritissimus mortuus est in curia sua s. Martini circa horam 8am. Heus duo lumina Universitati Crac. simul periere. Sepulti sunt ambo in uno et eodem sepulchro in capitulari conventus s. Trinitatis die XXII Martii. (Archiv. Univ. port. W. 12999. p. 52.)

Kwit

Reńskich 548 i Krajcarów 39
t: Reńskich pięć-set cztery-
Krajcarów trzydzieści dziewięć
dpisany za dostawione do
ieła w załączonym rachunku
e od Wielmożnego Pana

5) Oc 66 Jan z Ludziska (niedokładnie kreśliony) 131

Mon. med. aev. II. p. 338 Muzk. mrozik. 102.

Johannes de Ludzyczko (wg. Altenburg p. 48 Ludziczko)

ur

ep 1418

bk 1419

mg 1421 de Ludzysko

† przed 1460 — pierwszy szkoła 1424

żyje 1441.

(z Ludziska!)

B{126 dwie mowy.

N{618 Astronom. pisane 145* „Ludziczko."

Et sic est finis Canonum Eclipsium Mgri Dankonis
a. D. 145.. (liczba jednostek nie dodana) feria sexta ad vincula s. Petri
finiti et per manus Johannis de Ludziersko scripti
DD. III. 15.

Porównaj DD. VIII. 17.
gdzie są jego Orationes.

o tym Joh de Ludzisko ob. wyżej DD. VIII. 17

1419. Johannes de Ludzyszko in baccal. promotus fol XXVII verso.
1427. Johannes de Ludzysko ad gradum magisterii promotus ibid. fol. XXVIII. verso. Był prof. med. w Univ. Orator.

Dankon jak niżej układał swe Canony według Jana de Liveriis, Ambrozego niemca, uczył w Paryżu w drugiej połowie XIV. w. 1364. spółczesny Joannis de Saxonia.

Joan. de Ludzisko.
wspomniany przy mnie
o Świetle

Joh. de Ludzisko Orat. fol. 50-53.
DD. VIII. 17.

Magnificenz die bey unserer

in dem Jahre 183 herausgekommenen Schriften zu übersenden. Wir bitten dagegen die Ihrigen durch Herrn Joh. Aug. Gottl. Weigel Buchhändler und Auctionsproclamator in Leipzig uns gütigst zukommen zu lassen.

Ich benutze die Gelegenheit mit tiefster Hochachtung mich zu nennen.

Dero

gehorsamster Diener.

Krakau den 18

133

Iohannes de Ludziczsko M. D.

1441. Conel. univ. p. 8.

Łukaszkiewicz Jan Kanty

134

Łukaszkiewicz Jan Kanty.

fil. dokt. i prof.

1693. przed swoim wyjazdem za granicę, z d. 10 paźdz. mianuje swoich pełnomocników. (A. K. p. 671.)

Łukaszkiewicz Jan k. Felicyan
Ph. J.U. et M.D.

Hermanus a S. Barbara Carmelita discal.
Leodiensis wydaną przez siebie Patavii 1696.
drukowaną Concio Cantilena cunctis constans
consonantibus, elucentali cuncti cordis calamo
conscripta, w której wszystkie wyrazy od
C zaczynają się, dedykowanej Łukaszewiczowi
w dedykacyi powie, iż teraz Łuk. uczył
się w Krakowie, dalej mówi: Biennio sequi-
dem post bina lustra elapso, in Phil. Bacca
laureum unanimi omnium applausu promo-
tus, sideris instar, prae caeteris literarum
palaestrae candidatis elucidati, brevi post
modum in Ph. D. eluxisti. Jam vero domi foris-
que magnorum principum palatia serenasti,
inde tot Cardinalium, dignitarum, equitum
ceterorumque insignium singularissimam bene-
volentiam adeptus, eorum genius et ingeniis,
moribus et amoribus, in aeternum tibi devincta
tis. Effulsisti quasi sol refulgens, dum con-
cordi tot praelatorum augusti Cracoviae capi-
tuli voce et voto ad exoticos soles es delega-
tus, ut scilicet tanquam sol itd. Z tej dedyka-

cyi okazuje, że Łukaszewicz bawił w Krymie, Bononii i Padwie (Patavii) i we Włoszech został doktorem prawa i medycyny. Był więc trzykrotnie doktorem – mihi quoque haec immortalia eruditissimi nominis tui decora, hac brevi elogiastica panegyri licuit venerari etc.

Szczurkowski Tomasz

...r. 1855.

...szanowaniem Imienin

Lukaszkiewicz Joannes (Cantius) Felicianus Cracoviensis Phil. Dr. et Prof. – A. 1690 Senior Scholae B. Mariae in Circulo Crac. – Bacal. 1686, Dr. Phil. 1688. – Jur. Utr. Dr. et Med. Dr. (w Bononii został Dr. Praw, a w Padwie Dr. Med.) – Eques auratus – Consiliarius nationis Polonae Patavii. + 1 Martii 1708 Dr. Jur. et Med. Consul Cracov. (natus Cracoviae) (podług mylnej zapiski w Mscpt: Oratorium Acad. Crac. sub titulo Immac. Concept. B. M. V. fol. Nr. 264) miał umrzeć 1702 – Około r. 1692 wyjechał do Włoch

1) Ulysses mundanas inter Syrenes oculatus, angelica puritate, coelesti sapientia conspicuus d. Thomas Aquinas in basilica Cracovien. PP. Praedicatorum officiosa panegyri demonstratus A. 1693. 7 Martii. Patavii in typogr. Jo: Bapt: Pasquati. 1694. fol. Kart i str. 5–20. (Orat. pros.) Teol. 5418.

2) Revolutio fortunata d. Stanislai martyris panegyri celebrata. A. 1698. Cracoviae typ. Nicolai Schedel. fol. K. 11 (Paneg. styl. lapid. in festo Translationis S. Stanislai dedit. Capitulo cathedr. crac.) Teol. 5318.

3) Domitor draconis Stygii thaumaturgus in S. Georgio mart. demonstratus. Cracoviae (typ. Univ.) 1689. fol. ded. Georgio Jarnuszowic J. U. Dr. Paneg. 369.

~~4) Sidus lucidissimum in coelo seraphicae religionis resplendens d. Bonaventura doct. seraph. Cracoviae 1662. fol.~~

4) Liburnis votorum aspirantibus coelitum astris in Universitate Cracovien. Fortunatum portum capessens F Cracoviae 1692 fol. typ. Nicol. Alex. Schedel. Paneg. 1131.

F ad quem Martinus Rogozowic, Thadaeus Orminski confluere.

5) Prezent Muz helikońskich p. Jędrzejowi Frenchowi i p. Zuzannie Murrajównie ofiarowany 1682. 4to

[illegible]

Łukaszkiewicz Józef Jan

137

Łukaszkiewicz Józef ks. d. i prof.
kan. kielecki.

1722. f. Concl. Univ. p. 21.

<u>Łukaszkiewic</u> Josephus Joannes Cracoviensis Phil. Doct. et Prof. – r. 1713 był auditor poeseos. – Baccal. ~~1717~~ 1716, Dr Phil. 1717.

1) Sidus lucidissimum in caelo seraphicae religionis resplendens divus Bonaventura cultu panegyrico demonstratus. A. ~~1667~~ 1717 d. 14 Julii. Cracoviae typ. Francisci Cezary. fol. k. 8 Teol. 5097. (?) i 50 dodac = 1717

ded. Michaeli Szembek episcopo paphensi sufrag. crac. (wspomina Jana Szembeka kanclerza i Stanisława arcyb. gnieźn.

Łukaszkiewicz Mateusz

Łukaszkiewicz ~~Maciej~~ Mateusz

Coll. min.

1733. 20 maja incorporatus Univ. (: C. U. p. 124.
1738 jako fil. doct. prof. Jagell. Contub. senior. Coll. minor. electus est in directorem Pinczoviensem pro triennio (: C. U. p. 178:)

140

Łukaszkiewic Matthaeus Michael (Cracoviensis)

Phil. Doct. et Prof. Senior Contub. Hierosalem, Curatus eccles. paroch. in Jangrot, Collega minor ab a. 1733. — a. 1726 Senior scholae B. Mariae Virg. — rodem z Krakowa. — A. 1739 Collega Minor. canon. Kielcens. curatus in Łobiednik, director Academiae Pinczovien. Baccal. 1723, Dr. Phil. 1725

1) Quaestio logica de substantia .... pro loco in Collegio minori ... A. 1733 d. 24 Martii ... Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. Filoz. 787.

2) Eventus Jubilei divini fortunatus divus Bonaventura .. oratorio sermone deductus A. 1726 d. 14 Julii. Cracoviae typ. Jacobi Matyaszkiewicz. fol. K. 14. ded. Antonio Kobielski episcopo Antinopolit. Teol. 5081

3) Arcus virtutis et sapientiae triumphalis d. Esaias Boner oratorio stylo delineatus. Cracoviae typ. viduae et haeredum Francisci Cezary. ~~fol~~ 1725. fol. K. 14. (paneg. prof.) ded. Alexandro Hyeron. Dzialynski canon. gnesn. (na odwrocie tyt. herb. Dzialynsk. z 4 wierszami) Teol. 5112.

4) Sonus aulae in regno sapientiae libertatis intra sacram divi Pauli eremum vocalissimus d. Joannes Cantius annua suae festivitatis die in ecclesia Pinczoviensi d. Pauli primi eremitae oratoria panegyri proclamatus A. 1739 d. 25 Octobr. Cracoviae typ. ~~ac~~ universit. fol. K. 11 (orat. prof.) ded. Adalberto Ziemnicki priori Andreovien. (penes Bernardum Łaszowski abbatem andreov.) Teol. 5162

5) Desiderium salutis humanae in Christo satiatum in Idomeneo et filio ejus per juventutem Scholae Grammatices in Classibus Nowodvorscianis scenico apparatu patefactum. A. 1728 Decimo Calendas Aprilis. Cracoviae typis Jacobi Matiaszkiewicz. fol. k. 6 (treść dramatu o Idomeneuszu Królu greck. po pols. i po łacin. w 3 akt.) ded. Josepho Antonio de Iwanie Iwański castellanidae brestien.

6) Comes divinae sapientiae de Comitibus d. Thomas Aquinas in basilica ord. Praedicator. Conventus Cracov. oratorio cultu celebratus. A. 1630 (1730) Cracoviae typis Jacobi Matyaszkiewicz. fol. k. 20 ded. Gasparo princ. Lubomirski Theodori capit. sepus. filio Teol. 5417.

7) Archivum coronarum philosophicae Palladis VIII primae laureae Candidatis delineatum. Cracoviae typ. Acad. 1723. fol. Poez. 2988.

8) Syrius fatalis F – Folga żałosnemu domowi (na śmierć Dzianottego) Cracoviae typ. Jacobi Matyaszkiewicz 1730. fol. Paneg. 243.

F lucem aeternantis gloriae Antonio Dzianotty Phil. Doct. et Prof. observatus.

Łukaszkiewicz Michał

f. d. ale podobno nie prof

1728 zostaje seniorem Contub. Hierozolimit.

(: C. U. p. 79:)

Łukaszowicz Thomas, Baccal. Art. in Acad. Crac. 1603, Canonicus Posnan. et Zamosc. Professor philos. in Academia Zamosc. + 1628.

1) Gratulatio Andreae de Bnin Opaleński episc. Posnan. Posnaniae 1621. 4to typ. Joannis Rossowski. Paneg. 636

2) Sygcharma illustr. fratribus Petro et Lucae de Bnin Opalenski. Posnaniae 1620. 4to typ. Wolrab. Paneg. 645.

3) Charites illustri Joanni Gniński archidiacono et administrat. Posnan. Posnaniae 1620. 4to typ. Joannis Wolrab. Paneg. 259.

4) Euphrosine Gninsciana. Posnaniae typis Joannis Wolrab. 4to

Lukiewicz

fil. dokt.

1771. d. 26. Czerwca wspomniany jako dyrektor szkoły lwowskiej: (Concl. Univ. p. 128.)

Lukini franciseh

fit dokt i prof

1750. Acta Rector. str. 415.

Lubini Joannes

145

Lukini Joannes

J. U. D. et Prof. kantor wolski.

1722. /: Consl. Univ. p. 14.

r. 1724 contub. jagell. provisor i rektor univ.

/: C. U. p. 37:/

1725. d. 30 kwiet. obrany kan. Krak. /: ibid. 49:/

1737. 1. marca attendendo laboribus ab annis 44. circiter exantlatis modernum rectorem M. Joannem Lukini dispensavit Universitas a tradenda in futurum lectione /: C. U. p. 160:/

Lukini będąc przez 18 kursów /: kommutacyi rektoram uniwersytetu umarł w r. 1750 przed 3. kwietnia. /: Consl. Univ. p. 391:/

Pro anniversario Lukinianae summa 7200 lokowana na wsiach Mtodziejowice i Wolica /: Consl. Univ. p. 671:/

1722 w aktach rektorskich jako Cuelesiar. Collegiatae Wolscie et N. OO. Crac. Primicerius /: ib. 75:/

1735. w którym był po raz piąty rektorem wspomniany w aktach rektorskich, jako U. J. D. et Prof. Collegii Juridici senior Pater, eculesiarum cath. Crac. canonicus, Collegiatarum Wolscienis Primicerius etc /: A. R. 120:/

Umarł 1750 mense Junio /: Consl. Univ. N. 35 strona ostatnia.

Antoni od r. 1703 Collega minor 146

Lukini Jan (urodzony w Krakowie z familii
rzymskiej Lukinich i Pestalocych, w akademii
1693 Baccal. art. r. 1721 D.r . r. 1700
Krak. został (1694 D.rem = filozof. i (prawa. Zostawszy)
kapłanem był najprzód sekretarzem biskupa Krak.
Albrachta Dönhoffa. Wysłany potem na professora
gimnazyum poznańskiego pełnił zarazem urząd no=
tariusza przy biskupie poznan. Bartłomieju Tarle
R. 1716 objął katedrę w wydziale prawnym Uniwersytetu
Krak. przytem także probostwo stawkowskie, kanonią
wislicką, Wszystkich świętych i [illegible] katedr. Krak.
d. 7 kwietn.
Był też rektorem Uniwersytetu. Umarł 1750 (pocho=
wany d. 3 kwietnia w Kościele P. Maryi w Krakowie.
Był wzrostu niskiego. — W herbie miał (Lilię; uro=
r. 1675 z ojca Antoniego rajcy Krak.
dzony z (Wosińskiej. — Bracia jego: Józef Lukini
kanonik u S. Michała i WWSS w Krakowie, Wawrzy=
niec Lukini towarzy bracławski. Siostry Barbara
Gałeczczyna, Apolonia Wirzbiczowa, Anna Swatero=
wa. — Matka jego miała braci Wosińskich Szymona
proboszcza w Kościanie kanonika poznan. Jana Kant.
proboszcza infułata w Tarnowie, Emiliana Kamedułę na
Bielanach — Wujem był Jan Lukini Wawrzyńca Wosińskie=
go proboszcza w Płokach (Ob: Żołędziowski Anton. Joseph.
Parasceve in obitu Joannis Lukini Utr. Jur. Doct. et
prof. [illegible] eccl. cathedr. crac. canonici, dum in
ecclesia B. Mariae V. avito suorum majorum sepulchro
tumularetur descripta. Cracoviae typ. Colleg. Maj. Acad.
1750 fol. k. 9 styl. lapid.)
Umierając zapisał 11000 zł. na bursę pauperum.
Ob: Świradowski Jos. Joan. Cant. Decretum juridici honoris
Cracov. typ. Fr. Cezarego 1721 fol.

Wydał:

sidens occasus in obitu

1) Fatalis arctoi Raphaelis Casimiri Artenski demonstratus. Cracoviae typ. Univ. 1699. fol. K. 3. styl. lapid. Paneg. 15.

2) Vita post mortem perennis Pauli Joannis Wojewodzki S. Theol. Doct. et Prof. dum in ecclesia S. Trinitatis Ord. Praed. mortales ejus exuviae conderentur demonstrata. Cracoviae ex officina Nicolai Alexandri Schedel. 1693. fol. K. 3. styl. lapid. Paneg. 1669

3) Quaestio physica de principiis rerum naturalium .... pro loco in minori Collegio A. 1703 d. 5 Febr. ... Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. Filoz. 788.

4) Ducta vitae Josephi Wisniowski. Cracoviae 1703 fol.

5) Fastigium theologici honoris augustum eximia virt. ac insigni sapientia Raphaelis Casim. Artenski Cracoviae 1698. fol.

6) Victimae parentales ad annum sacerdotii quinquagesimum d. Vladislai Opacki S. Theol. et J. U. Dr. Cracoviae 1702. fol. typ. Nicol. Alex. Schedel renovatae Paneg. 852.

7) Quaestio juridica de dispensatione. Cracoviae 1716. 4to

8) Quaestio juridica de privilegiis scholarum. Cracoviae 1721. typ. Universit. fol. Kart 4.

z Łukowe

147

M. Stephanus de Lukow
Collegiatus minor

1515. 10 octobris peste mortuus est p. Mart. Ilkusz. R. XI. 14.

1512 ~~[illegible]~~ jako decanus i collegiatus collegii minoris. A. Rect. pag. 748.

Lurciński Valentinus

148

Lucański Walenty V. D.
~~nie Lucański~~ U. J. Prof.
Coll. minor Canonicus Olkus.

1724. 22 marca /: Conl. Univ. p. 36:/
1725. 2. marca vocatus est ad Collegium juridicum
/: C. U. p. 47:/ otrzymuje professionem luborrciensem
~~Lucański~~ /: ibid p. 100:/
w Regestrum Suppellectilis N. 69 p. 196 wspomniany
jest r. 1723 jako V. D. ad collegium minus vocatus prof., notarius apostolicus ac Coloniae Acad.
Gnesnensis director.
1732 d. 26 marca umarł /: Metr. phil. fac. N. 90.
str. 399:/
1722 wspomniany w Act. rekt. jako fil. dokt. i prof.
Collegii minor. /: A. R. str. 114:/

149

<u>Lurenski</u> Valentinus S. Dr. Phil. 1717 in Acad. Crac.

1) Gemma divinissimi Adalberti archiep. Gnesn. annulo inserta d. Joannes Cantius. Posnaniae 1722. fol.

2) Pax secura post rigidi certamen examinis XXIV sec. laur. candidatis Cracoviae 1717. fol. typ. Franc. Cezary

F Felici fine coronata. Loez. 2962.

3) Spina doloris post decerptas rosas Stanislai in Stupow Szembek archiep. Gnesn. Posnaniae 1721. fol.

Łusiecki Paulus Joannes Cantius Baccal. 1728 et 1729 mag. art. (in Acad. Crac. – Professor theol. et Rector Academiae Zamosc. 1738, Canonicus et concionator ordin. Zamosciensis. proboszcz
Wezwany do Akademii Zamojskiej na professora, wykł. najprzód logiki, potem retoryki – r. 1745 został Dr. Teol. w Zamościu i Profesorem oraz dziekanem wydziału teolog. – r. 1738 i 1744 był rektorem Akad. Zamojsk. wicekanclerzem, proboszczem Kaplicy S. Mikołaja scholastykiem zamojskim, proboszczem w Wielączy + w Kwietniu 1768. Za młodu był nauczycielem domowym synów Wincentego ks. Jabłonowskiego wojewody rawsk. Odbudował własnym kosztem część gmachów akademickich w Zamościu. był nauczycielem domowym u syna Jabłonowskiego wojewody rawsk.

1) Rawicza herbownego progres szczęśliwy wrysowanych w imieniny aeh Teresy Angeli z Michowskich Zamojskiej upatrzony (wiersze). Zamość w druk. akad. 1738. fol. Paneg. 1727.

2) Praeceptum novae legis d. Joannes Cantius suae festivitatis die denuntiatum. Zamosciii typ. Univ. 1733 fol.

3) In librum primum Sententiarum disputationes. Mscr. in 4to przeszło 300 kart. (w bibliotece Ord. Zamojskich)

4) Przygotował do druku: „De vita Magni Joannis Zamoyski auctore Heidensteinio – z dedykacją do Tomasza Zamojskiego wojewody lubelsk. d. 2 Julii 1745. (Mscpt.)

Lusinski Mathias

151

Lusiński Mathias
Phil. D. et Praf.

1751. 15 grud. ad exercitandum in cantu Gregoriano destinatus (: Concl. Univ. p. 512:)
1750 wspominany w aktach ręk. (: A. R. str. 395:)
1757. jako scholae grammatices in classibus Nowodworscianis professor, contubernii Stariugelsiani substitutus senior. (: A. R. str. 237:)
1755 jako contubernii Stariugelsiani senior i ordinarius cantus professor. (: A. R. str. 303:) tu napisano Lusicheski.

152

Żerzyński Maciej

r. 1755 był professorem poezyi i arytmetyki w Kolegium gniezn. (Łuk. III. 429.)

153

Luzarkiewicz Mathias Casimirus (Cracoviensis Baccal. 1742, Dr. Phil. 1743.

1) Census laureati in philosophia honoris XI sec. laur. Candidatis perrentus Cracoviae 1743. fol. typ. Univ. Pocz. 2976 et 2977.

2) Insignia ex archivo Jagellonicae Palladis deprompta in praemium V. primae laureae Candidatorum distributa. Cracoviae, typ. Acad. 1742. fol. Pocz. 2978.

Turyński Petrus

154

Luzeński Piotr s. T. D. i prof.

prob. s. Anny

1723. 3. listop. obrany prokuratorem fabryki kościoła s. Anny, kiedy Walerzyński prokuratorstwo złożył /: Concl. Univ. p. 31:/

umarł r. 1728. na końcu kwietnia /: l. c. U. p. 74:/

w pokwitowaniu exekutorów jego testamentu relator pière "testamentum a. 1727 die 21. mensis Decembris conditum ac tandem anno sequenti 1728 d. 28 m. febr. post eius fata approbatum. /: A. K. str. 678:/

155

(Łużyński)

Łużenski Petrus Stanislaus, Dr. Phil. et Prof., Senior Contub. Gelonian, ab a. 1696 Collega minor, 1695 praepositus S. Adalberti in Circulo Crac. Curatus in Sieprów, ab a. 1700 Collega major, 1704 Prof. regius S. Theol. Dr. et Prof. Praepositus S. Annae + 25 Febr. 1728 aetat. 60 annor. sacerdotii 35 ann. – Baccal. 1673, Dr. Phil. 1677.

1) Quaestio logica de relatione ... pro loco in Collegio minori ... A. 1696 d. 10 Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. Filoz. 789.

2) Quaestio metaphysica de praecisionibus entis à conceptu suorum inferiorum. .... pro loco inter Collegii Majoris Professores ... A. 1700 d. 5 Febr. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. Filoz. 790.

3) Porta Oginscianae gloriae splendore nativo perennatura. [inter connubialia vincula Martiani Oginski et Constantiae Christinae Wielopolsciae celebrata.] Cracoviae, typ. Acad. 1685. fol. typ. Univ. Paneg. 839.

4) Cursus heroicus ad avita honorum augustalia gradientis sonipedis Wielopolsciani, Cracoviae 1688. fol. typ. Fr. Cezary [dum Franciscus Wielopolski .... exhibitus Paneg. 1573.

~~[illegible]~~ Gabriel Lwowianin (Leopoliensis)

r. 1618 był w klasztorze Jaworowskim.
dominikan zwał się (podług Siejkowskiego i Okolskiego) Zawieszko. Na jego pogrzebie miał mowę Jan Płocki jezuita prefekt Collegium łuckiego – widać więc że w Łucku umarł (podług Chodykiewicza zwał się Zawisza lecz to niepewne. – R. 1602–1605 był drugim wikariuszem czyli zastępcą prowincyała prowincyi ruskiej, lektor s. teologii

1) Justus judex ex idea justissimi judicis Jesu Christi, omnibus judicibus Christianis, ad imitandum propositus (z godłem i drzeworytem P. Jezusa na krzyżu) per Gabrielem Leopoliensem Ordinis Praedicatorum Z. G. In suburbio Javoroviensi ad Sanctum Nicolaum A. D. 1618. 4º kart 6 i str. 40.

nowowiejski: Phoenix p. 83 mówi iż umarł w Konwencie Samborskim r. 1649 (?) (moje 1619) i że całe życie nie jadał mięsa.

na odwrocie tytułu herb Rogala dalej wiersz na pochwałę herbu Taurisx. – drzeworyt z Apokalipsy – ded. Gasparo Chadzyński judici Castrensis districtus Wladimiriensis datum in suburbio Jaworowiensi ad S. Nicolaum die S. Francisci 1618.

o sędzim ziemskim podług pojęć teologicznych.

2) Oratorium płaszcza duchownego.... przez X. Gabriela Leopolity Zak. Kazn. Praed. General. (Trzecia część) 4º na końcu dzieła: Na przedmieściu Jaworowskim przy kościele S. Mikołaja Sgo. w drukarni Jana Szeligi R. P. 1619. 4º k. 4 i str. 753 (z drzeworytami) (jest w bibl. Ossol.) O tem dziele wiadomość Lelewel księgi bibliograf II str. 217 Gazeta Warszawska 1828 Nr 47 monitor warszawski 1827 Nr 78)

są to 24 Kazań na święta i niedziele doroczne (Approbata 1617 mówi: Palatium Spirituale seu sermones supra festa et dominicas totius anni) dedyk. Filipowi Rykowskiemu herbu Róże (fundatorowi klasztoru S. Mikołaja w Jaworowie)

autor daje rysunki 4 tuzów kartowych, szachownicy i warcabnicy i powstaje na kartowników ostro

J. Ujazdowski podając w Pamiętniku Sandomierskim. Warszawa 1829. T. I str. 354–363 wiadomość o dziełach Leopolity cytuje jeszcze dzieła niewydane: Wykład pacierza, Wąż niewidziany, Pałac duchowny.

Niektórzy nadają tej księdze tytuł: Oratorium pałacu duchownego. – W dziełach jego polszczyzna czysta, erudycya niepospolita i łagodność ewangieliczna w wyrażeniach ku różnowiercom; bolał on nad rokoszem Zebrzydowskiego.

3) Commentaria super Orationem dominicam (Siejkowski) (jest to Oratorium)
4) Commentaria super Angelicam salutationem (nowowiejski p. 83)

4) Wąż miedziany albo rozmyślanie najdroższej męki Syna Bożego z wizerunku węża miedzianego. We Lwowie w drukarni Jana Szeligi 1618. 4º. K. 4 st. 147

są to 3 kazania na Kwietnią niedzielę, Wielki Czwartek i Wielki Piątek – dedykacyja Zachariaszowi Sernemu datowana w Jaworowie 1618 w niej ubolewa autor nad konfederacyją i opisuje jej zgubne skutki dla kraju, z tej przedmowy dowiadujemy się szczegółu brakującego w Niesieckim: iż Serny Bartłomiej burmistrz Sandomierski nobilitowany r. 1581 za powodem Jana Zamojskiego dla zasług ~~[illegible]~~ wojskowych swych synów miał familijny herb Radwan do którego Zamojski dodał Jelita, oraz że tenże Bartłomiej zostawił 4 synów: Łukasza, Jana, Stanisława i Zachariasza. Z tych Łukasz rotmistrz król. r. 1618 miał za żonę Zofią z Stryżowa ~~[illegible]~~ Łaszczówną. Zachariasz zaś z Heleny Wasiczanka zostawił potomstwo.

5) Historya o Jonaszu dla rozmyślania najdroższej męki Pana Jezusowej. We Lwowie w drukarni Jana Szeligi 1618. 4º. K. 4. st. 132. (jest to owe morze Jonaszowe które Juszyński cytuje) Ded. Zofii z Stryżowa Sernej z domu Łaszczównie wdowie po Łukaszu Sernym ... datowana w Jaworowie.

są to 4 kazania: na Wielki Piątek, Niedzielę Wielkanocną i Poniedziałek wielkanocny.

6) Zwierciadło pokutujących z przykładów S. M. Magdaleny uczynionych. We Lwowie 1618. 4º. k. 6. st. 222.
jest to dziesięć kazań na S. Maryi Magdaleny maluje w nich obyczaje ówczesne: „A cóżby poczęła roskosznica bez zwierciadła, gdy przyjdzie włosy trafić, gdy przyjdzie głowę stroić po włosku albo po hiszpańsku albo po francusku?... gdy przyjdzie twarz malować"... wszystkę głowę swoję golę, tylko czupryne na niej dla kształtu zostawiwszy."

7) Księgi ćwiczenia chrześciańskiego. Na przedmieściu Jaworowskiem u S. Mikołaja. 1619. 4º. K. 4. st. 174. (jest tu 4 kazań na Kwietnią niedzielę, Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielkanoc – autor robi gorzkie wyrzuty ówczesnej młodzieży polskiej iż miasto ćwiczenia się w umiejętnościach rzeczy rycerskich, „jęli się ćwiczenia burkownicznego około kart, warcabów i kostek, które „naukę tak dobrze umieją, żeby każdą potrzebę wygrali z Tatarmi, gdyby z „kartami i warcabami i kostkami na pole wyjeżdżali." (st. 61)
(dedykacyja datowana z przedmieścia w Jaworowie)

8) Przysmaki duchowne gorczyca i kwas. Na przedmieściu Jaworowskim u S. Mikołaja 1619. 4º. K. 6. st. ~~19~~ 196. Ded. Katarzynie z Żulina Łysakowskiej chorążynie chełmskiej
(8 kazań postnych z drzeworytami)

157

Georgius Leopoliensis

cf. Starowolski Laudatio p. 29.

de Lurowne Joannes I

Ioannes Leopoliensis.

1523. 5ti Maji ad legendas sententias est praesentatus et per omnes patres admissus. (: Notatka z Almatrika Stoeffler XI. 8. 47:)

Joannes de Leopole

1534. w Vitae w archiwum konsystorskim fol. 115 verso
wspomniany jako s. Theol. Doctor i Concionator cathedr.
Cracoviensis.
1507 feria sexta in crastino corporis Christi Mgr.
Johannes de Leopole grata sacrorum introitali-
um obtulit communitati Coll. majoris tres fer-
tones /: Liber perceptor Coll. maj. p. 133:/
1504 d. 5. novembris vocatus est ad minus collegium
po Michale de Nova civitate /: R. XI. 14: Mart. de Ilkusz/
W Rejestr. supellectilis w Arch. Nr. 69. p. 46 Mikołaj
z Pradka zapisał: Anno Dni 1535 die 16 febr. memoran-
dus et celebris vir Mgr. Joh. Leopol. illuminatus et
singularis ingenii S. T. P. sicuti vita incontaminatus,
ita praedicatione verbi Dei acceptissimus concriona-
tor in eccl. cath. Crac. et templi S. Flor. Canonicus
pleuresi extinctus est, sincero et insueto ac unani-
mi omnium ejulatu deploratus. Non est inventus
similis illi ab initio studii Crac. generalis, qui tanto
polleret ingenii acumine, profunditate intelligentiae
rerum ac lectionis eruditione singulari. Compendio

medullam enarrabat, nil vulgatum, nil vanum aut impertinens afferebat, sed omnia vel rata vel singularia et eadem excellentia auribus auditorum, tum in lectionibus, tum in concionibus gratissime infundebat. Libros egregios, praecipue Alphonsi Tostati 26 fl. et plures alios in Theologia donavit. Alium non habuit Thesaurum. /

160

Leopolita Jan

~~W Registrum librorum p. 11. u dołu czytam: ... per me Ioannem ~~Rixium~~ czy też Nicium Leopolien omnes praedicti libri sunt ad bibliothecam restituti. Stąd trzeba dochodzić jego nazwiska.~~

1504. 5 listop. Mgr. Ioannes de Leopoli vocatur est ad ~~majus~~ minus collegium (: notatka w Album Stroefflera R. XI. 14. 1507 d. 2 Iunii vocatur ad majus collegium ibid.

1526 ~~28~~ Aug. praesentatus est ad licentiaturam in sacra Theologia (: ibid.)

1527. 11 Ianuarii Mgr. Ioannes de Leopoli canonicus s. floriani recepit insignia in s. theologia (: ibid.) 1527. 10 febr. Mgr. Ioannes de Leopoli professor Theologiae factus est praedicator ad s. florianum (: ibid.)

ze Lwowa Jan syn Michała, ur. 1482 we Lwowie, r. 1495 wpisany do metryki uniw., r. 1500 został Dr. fil., od r. 1504 Collega minor, od 1507 Collega major, r. 1523 Sententionarius, 1527 Dr. Teol. Canonicus S. Floriani kaznodzieja na zamku podług Muczkowskiego (Rozmaitości I p. 177) umarł d. 16 lutego 1538 mając 56 lat.

Jan ze Lwowa (Johannes Leopoliensis)

~~[illegible]~~ Dr. żył 1531 + przed 1537. Umarł w Lasawie r. 1535 w lutym jak świadczy współczesna notata na jego dziele „ol. Jo„annes Leopoliensis vitam clausit 1535 in Februario." – „A. 1535 d. 20 Febr. Doctor Leopolita vir vitae sanctimonia conspicuus et in sacris literis varie doctus, excessit ab humanis. (Nota Philippi Jacobi Radnicensis).

1) Vivificae passionis Christi historica explanatio cum doctissima applicatione ad sacrificium utriusque testamenti. Per eximium virum Johannem Leopoliensem Artium et Theologiae professorem Canonicum Sancti Floriani Cathedralis ecclesiae Cracovien. olim ecclesiastem ordinarium congesta et pronunctiata. Cracowiae ex officina Ungleriana Anno Domini 1537. 8º. (Kart 88 k. 4 i 84) (Sign. A – Z iij) na odwrociu tytułu drzeworyt Chrystus na krzyżu. Teol. 4585

Pio sacerdoti (14 wierszy) (przez wydawcę nie autora)
Cuique Christiano lectori (4 wiersze)
Doctores in hoc opere citati (16)
Reverendissimo... Johanni Choienski J. U. Doctori episcopo plocensi Pol. regni Cancellario... felicis memoriae D. Doctoris Johannis a Leopoli Candidi quondam amici salutem et indefessi obsequii famulatum offerunt... Cracovia ex aedibus nostris Collegii Majoris sexto idus martii 1537.
Ad lectorem ~~mówi~~ wydawca że to kazanie (concionem) miał Jan Leopoliensis w kościele na zamku katedralnym r. 1531 publice die sancto parasceve, że Leopolita Ex za wcześnie umarł
Dalej kazanie z textu Oblatus est quia ipse voluit. Esa. 53. (po łacinie) kazanie o męce pańskiej z zastosowanym wykładem mszy św. drugie miane na zamku 1531

2a edit.) Vivificae passionis Christi historica explanatio (i t. d.) Jam iterum recognita et a mendis plurimis purgata. Cracoviae ex officina Ungleriana Anno Domini 1538. 8º. (K. 88 k. 4 i 83) (Sign. A – L) (Wierzbow. p. 22 Nr 100)
zawiera się wszystko to, samo co w pierwszej edycji nawet dedykacyje.

(dzieło to odmienne od Stanislai Leopolitani „Salutifera Dominicae passionis contemplatio. Cracoviae 1520. 8º. Teol. 4586.

2e Séance Joannes II

162

IOANNES CASPARIS LEOPOLIENSIS, IN ACADEMIA CRACOVIENSI PROFESSOR ARTIVM, STVDIOSO LECTORI, S. P.

PEropportunè profectò accidit optime Lector: vt dum ego Illustri & admirãda indole virtutis puero, Andreę Tenczynio Illustris & Magnifici ANdreæ Comitis in Tęczyn, Palatini Lublineñ: filio, tenello illi quidem, sed erga bonarum artium studia flagrãtissimo, Dialectices aliquem gustum proponere cogito: ecce mihi fortè fortuna incideret in manus, Libellus præceptorum Dialectices simul atq; Rhetorices, quæ Stephanus Micanus admodum adolescens, su-

orum in gratiam diſcipulorum, dictarat. Quæ cùm viderem nō ætati ſolum Illuſtris pueri, ſed etiam vtilitati tuæ multum con-uenire ac conferre, quominus laterent amplius, ſub incudem dare non dubitaui: certò mihi perſuadēs, vel ſola breuitate atq; methodo, multum ſibi & autho-ritatis & commendationis apud omnes comparatura. Ego enim ita ſemper iudicaui, nihil eſſe ad formandos adoleſcentulos, ſuc-cincta PRæceptorum breuitate commodius, nihil ad maturio-rem ſtudiorum fructum ocyùs comparandum, aptius. Difficile dictu eſſe, quantum moræ ple-run'q; adferat feſtinatio, non i-gnoro: atq; inter ſuccinctā docendi rationē, & intēpeſtā feſtinati-onē pmultū intereſſe, te viciſsim

non i-

non ignorare puto. Fit plerunq; vt qui ſit breuior, non ſit nõ obſcurior : verum ita eſt, mihi crede, Micanus breuitate perſpicuus, & perſpicuitate clarus, vt breuior an clarior fuerit, vix dum iudicare queas. Multorum lucubrationibus nihil detractum cupio, illud tamẽ affirmare auſim, prima Dialectices in adoleſcentioribus initia, ſi iacienda ſuñt, non aliunde quàm ex his petenda eſſe. Quod quidem non difficulter commonſtrarem, ſi non res ipſa pro ſe diſertè ageret.

Fac igitur candide LEctor, vt dum fructum vberem ex breuioribus hiſce captas, gratitudine animi maiora à clariſsimo iuxtà quàm doctiſsimo nũc iam viro, elicere contendas. Hoc te mihi credere velim, nec laboris

in perdiſcendis his pænitudo, nec te fructus capiet vnquam ſa- cietas. Vale, & noſtrum hunc in edendis alienis conatum, do- nec interim noſtra matureſcant, boni conſulas. Datæ Cracouię è Collegio Maiori, xx Menſis Martij. Anno 1561.

ANDREAS KOSTKA IOANNI MVGOVIO, AMICO SVAVISSIMO, S. D.

DIalectica & Rhetoricæ Præcepta, quæ habui à STephano MICano, Præceptore mihi amantißimo & fidelißimo, collecta: ea tibi nunc mitto legenda et intelligenda, ut agnoſceres nihil eſſe, quod non æquè expetam tibi ac mihi ipſi. Aridebunt autem tibi hæc Præcepta, tum propter breuitatem, tum perſpicuitatem: quibus inſtructus, facilè unà mecum, ad altiora peruenire poßis. VAle. Marienburgi, xvij Auguſti. Anno Do: M.D.xli.

Ad Stu-

AD STVDIOSAM IVVENTVTEM IOANNIS MILII LIBENRODENSIS ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΝ.

CAllidus ambiguas extruxit Dædalus ædes,
E quibus egressum uix reperire datum est.
Has si fortè domos incautior iuit in amplas,
Haud reditus unquam spes fuit ulla uiro.
Ambages tot erant, tot erant flexusq; uiarum,
Et tot erat grauibus semita plena dolis.
Sed dux Cecropius ueniens Minois ad arces,
E Labyrinthæis fraudibus egit iter.
Namq; regens tenui uestigia plurima filo,
Per uarias potuit certus abire uias.
Sic quoq; structa chorus doctorũ tẽpla reliquit,
Multaq; prudentes scripta dedêre uiri.
Hæc si quando uelis cupidus monumenta subire,
Ambiguum dubia mente uidebis iter.
At ne remoretur, inobseruabilis error,
Fila tibi certo sunt comitanda pede.
En tibi scriptores Dialectica sola legenti,
E latebris faciles monstrat ubiq; uias.
Hæc aditum reliquas operosa recludit ad artes,
Falsaq; dissoluens, uera uidere facit.
Hæc sacra Pierij sectantem præmia cœtus
Ducit, & ambages usq; cauere monet.
Ac tibi ne desint iuuenis Præcepta, Micanus
Hoc pueris scribens, perbreue donat opus.
Vtere donatis, moneo, studiosa iuuentus,
Et benè scribenti fausta precare uiro.

AD LECTOREM LIterarum auidum, æquumq; Iudicem.

Vt capit à rapido Phœbe sua lumina sole:
Ac terris eadem fundere dona solet.
Sic quæ dat Phœbus, quæ donant munera Musæ,
Hæc alijs rudibus communicare decet.
Impius est, quisquis præstanti a munera diuûm
Occultat proprijs usibus illa fouens,
Sed quacunq; potest facilem ratione iuuentam
Pieridum donis, quisq; iuuare iuuet.
Sic nitidæ lumen doctrinæ crescet in orbe:
Fiet pro meritis gratia cuiq; suis.
Hoc equidem Stephanus rectè fecisse uidetur:
Cuius adornauit docta Minerua caput.
Erudijt teneram pubem iuuenilibus annis:
Et iuuit doctis inscia corda libris.
En etiam ueteris dantur monumenta laboris,
Præsentes libri, lector amice, tibi.
Hinc præcepta satis breuiter Dialectica quisq;
Discere, perpulchram Rhetoricenq; potes.
Sis igitur gratus, nomen celebresq; Micani:
Qui ceu luna tibi lucida nocte micat.

Seb: Felstinen.

DIALE-

DIALECTICÆ COMPENDIVM.

QVID EST DIALECTICA?

DIalectica, est Ars disserendi. Disserere est, ordine aliqua de re dicere. hoc est: Definire, Diuidere, & Argumentari.

CIRCA QVID VERSATVR DIALECTICA?

Dialectica versatur, circa voces Simplices & Compositas.

Simplex vox est, cum de vno aliquo vocabulo tractatur, vt Virtus, Deus, Homo.

Composita, est ipsa Propositio. vt, Virtus est summum bonum.

Simplices voces, Definitione et Diuiſione explicantur. Compoſitę autem probantur aut improbantur, argumentando.

DIVISIO DIALECTICÆ.

DIalectica eſt duplex: Inueniendi & Iudicandi.

Inueniendi, quæ monſtrat locos è quibus Argumenta & materiæ dicendi ſumuntur.

Iudicandi, quę tradit formam explorãdi, inuentum argumentum, an membra rectè cohæreant, necńe.

Sed vt conſequaris illa, opus eſt inprimis cognitione Prædicabilium et Prædicamentorum.

DE PRÆDICABILIBVS.

Quinq; ſunt voces Prædicabiles, Quæ

les, Quæ ideò sic vocantur, quòd vna vox de alia prædicatur.

EXEMPLVM.

☞ Genus, est nomen commune, quod prædicatur de multis speciebus, in, quid est. Vt Animal, de Homine, Lupo, Vrso, prædicatur in quid est: Nam dico, Quid Homo? Est Animal. Quid Lupus? Animal.

☞ Species, est vox, quæ de Indiuiduis prædicatur, vt Homo, de Petro, Paulo.

Indiuiduum autē dicitur, Nomen proprium.

☞ Differentia, est propria rei nota, vt Homo à Lupo, propria differt nota, nempè ratione.

☞ Proprium, quod vni soli alicui & vniuersæ speciei competit, vt Homini numerare.

☞ Accidens eſt, quod adeſt & abeſt alicui ſubiecto præter eius corruptionem. vt, Albedo poteſt tolli à pariete prɇter eius interitum.

EXPLICATIO PRÆDICABILIVM.

Genus eſt duplex. Generaliſsimum ſiue Supremum, quo non eſt aliud vocabulum communius, ſicut ſunt, decem Prædicamenta: Subſtantia, Quantitas, Qualitas, &c̃.

Subalternum ſiue Intermedium, quod diuerſo reſpectu, aliâs Genus, aliâs Species vocatur. Nã reſpectu inferioris eſt Genus, reſpectu ſuperioris eſt Species. Vt Animal, cùm refertur ad hominem, eſt Genus: cùm refertur ad animatum corpus, fit Species.

Species autem infima & proxima Indiuiduis, vocatur Species specialissima, vt hic Homo.

Species autem Simplex est, quæ potest esse Genus & Species.

Differentia est quædam Communis, quæ non exactè discernit Speciem à cognatis, vt bipedem esse, est differentia generalis hominis.

Est etiam Specialis differentia, quæ exactè & propriè Speciem discernit ab aliis omnibus, vt Rationale discernit hominẽ à cœteris animantibus.

Proprium dicitur Quatuor modis. Primo, quod soli sed non omni conuenit, vt Homini esse Medicum.

Secundo, quod omni sed non soli

soli conuenit, vt Homini procreatio.

Tertio, Quod omni & soli sed non semper conuenit, vt canescere, conuenit omni & soli homini, sed non semper.

Quarto, Quod omni, soli, & semper conuenit, vt Homini ridere.

APPENDIX.

Proprium & Differentia, communi consuetudine pro eodem vsurpantur, vt Sermo in homine, aliâs Proprium, aliâs Differentia dicitur: hoc tamen differunt, quòd Proprium significat propriam passionem, vt singulæ voces, singulorum animantium: Differentia verò partem.

Accidens duplex est: Separabile, vt Calor, Frigus in corpore:

Læti-

Joannes de Leopoli II

Metricae studiosorum secunda pars.

1538 r. (166.) semestri aestivali wpisany in album, jak następuje:

„Joannes Casparis Nicz de Leopoli, a później inną ręką na boku dopisano: Theol. Doct. Canonicus s. Flor. insignis concionator ad b. Virginis Cracov. Poenitentiarius plebanus Proszoviensis.

zob. nagrobek u P. Marji

na ~~ścianę~~ od wnijścia z kruchty.

W Regestrum supellectilis w Arch. N. 69 str. 73 napisano o nim: M. Joannes Leopoliensis Casprowicz dictus S.T.D.C. Clep., in eccl. cath. Crac. poenitentiarius, de collatione Univers. nostrae in Proszowice plebanus, ibidem de domo plebanali benemeritus, de collatione vero domus nostrae praebendarius in aede s. Georgii arcis Crac. ac arendator bonorum ~~villae~~ Bronowice eidem praebendae incorporato-

rum, quae ille diligenti cura sua in statum
optimum constituta nobis reliquit. Concionibus sa-
cris admodum clarus, moribus gravis, vita hone-
stus, omnibus affabilis. Legavit domui maiori
in qua vixit cochlearia tria argentea, tota de-
aurata et tres fuscinulas argenteas. Item pel-
vim cum fusorio utrumque stanni anglici, oper-
ris elegantis; item thecam cum lagenis stan-
neis sex. Mortuus est a. 1572 aprilis V. ae-
tatis suae 46 nondum completo.

Ten Leopolita trudnił się wychowaniem
Jędrzeja z Tęczyna, syna Jędrzeja wojewody
lubelskiego, jak się to okazuje z przed-
mowy do dyjalektyki Stefana tui Kame-
której tenże Leopolita w r. 1561 z Kra-
kowie z kolegijum większego datował.

169

Joannes Leopoliensis II.

1564. Arch. p. 244.

r. 1560 19 ~~wrześ.~~ maja wraz z Głoskim Marcinem sacros ordines percepit (: Eph. Leop.:) Tegoż r. 21 czerwca celebrował pierwsze kazanie.

w r. 1564 w grudniu zaczął kazywać w kościele P. Maryi (: ibid.:) 1565. Kanonik s. Flor.

1568. 30 wrześ. ad sententias legendas admissus wraz z Marcinem Głoskim.

1569. został dokt. teol. wraz z Głoskim (: ingrossat. (: Eph. Leop.:)

1572. r. 7 kwiet. umarł Lwowczyk jako kanonik s. Flor. concionator celebris (: Eph. Leop. na jego pogrzebie u P. Maryi miał kazanie Marcin Głoski:

i ~~proboszcz~~ pleban prosowicki (: Conn. Univ. p. 271:)

1550. jako ingeniarum artium mgr. Coll. minor. (: a. R. str. 265:)

1563. jako ecclesiae s. Annae Decanus (: a. R. str. 403:)

Zob. spisku Dziejów Uniwersytetu r. 1563. dnia 29 9bris i 1565 dnia 22 czerw.

Sokołowski Stanisław w swoich Partitiones ecclesiasticae o wymowie jego pisze, iż była sagax et acuta Leopoliensis.

Jakże wypaczają podania porównaj to, com o życiu Jana z Przecławskiego napisał,

(o Janach Leopolitans str. 9) z tem co o nim za Prusiaczem bajé X. Kowalicki w swoich Kazaniach „Post stary polski dziewięciowie- ściclny i X. Bruno Orzeski Paulin w Kazaniach swoich str. 194. Zob. Jocher II. str. 642.

Leopolita [Estr. XXI. 184 s.v. Leopolita [illegible] Micanus St.] 170

Nicz Jan (Jan Leopolita – Joannes Casparis Leopoliensis) † 1572 d. 8 Aprilis Collega major, Concionator in ecclesia B. Mariae in Circulo Cracov. Canonicus S. Floriani
w bibl. uniw. Krak. jest biblia ~~łacińska~~ Lutra z własnoręcznym podpisem której używał do korrekty tak zwanej biblii Leopolity.
sławny kaznodzieja – podług Mikołaja z Szadka, umarł 6 Aprilis 1572.
(Ob. Nagrobek jego w kościele P. Maryi) Obacz: Micanus
Muczkowski: Rozmaitości I.

wydał dzieło: Dialecticae et rhetoricae praecepta, a Stephano Micano, juvene admodum in usum discipulorum suorum collecta: nunc vero opera Venerabilis Domini Magistri Joannis Casparis Leopoliensis in lucem edita. Cracoviae Lazarus Andreae excudit Anno Virginei partus 1561. 8°. k. 39.

przedmowa: Joannes Casparis Leopoliensis in academia Cracov. professor artium, studioso lectori S. D. tu mówi że gdy uczył dialektyki Andrzeja Tęczyńskiego synka Andrzeja Tęczyńskiego wojewody lubelskiego wpadła mu do ręki książeczka Stefana Mikana, którą on jako młodzieniec dyktował swym uczniom i tę dla krótkości i dokładności wydaje. Cracoviae e Collegio Majori 20 Martii 1561.

Andreas Kostka Joanni Mugovio amico suavissimo S. D. mówi że mu posyła do czytania Dialectica et Rhetorica praecepta które jego nauczyciel Stef. Micanus napisał. Marienburgi 18 Augusti 1561.

Ad studiosam juventutem Joannis Mylii Libenrodensis Protreptikon. (26 wierszy) – Ad lectorem literarum avidum aequumque judicem Seb. Felstinen. (20 wier.)

Dialectica Compendium (jest to rodzaj loiki scholastycznej)
Rhetoricae vestigium (kart 8 z wierszem)

2) Poprawiał on co do stylu i przekładu Biblią tłomaczoną na polskie przez Leonarda B. W. dominikana (z czeskiego) W edycyi tejże Biblii druk. w Krakowie u Szarffenbergerów 1561 in fol. oraz edyc. 1575 i 77 jest po dedykacyi drukarza: Przedmowa do czytelnika: Ku czytelnikowi krześciańskiemu o zacności Pisma Świętego J.(ana). K.(asprowicza). L.(eopolity). Kart 2 in fol.

ze Lwowa

171

Nicolaus Leopoliensis

Coll. minor.

1549. A. R. p. 253.

1550.

1557 d. 10 grud. jako regalis professor. Był on nieobecny w Krakowie, a z powodu terminu contra absentes od Rektora oznaczonego przez swego plenipotenta prosi o termin dwumiesięczny w celu okazania pisma królewskiego dozwalającego mu oddalić się. Rektor ze względu na to i na pośrednictwo Jana Ocieskiego kancl. koron. przychylił się wraz z konsyliarzami do prośby prokuratora Mikołaja ~~Lwowczyka~~. (A. R. p. 351.)

[illegible] 172

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

zu 486
89
92

[illegible]

173

Stanislaus Leopolitanus Art. et Sacr. Can. Baccal.

wydał: Regule tredecim iuxta doctrinam Apostoli: prima ad Tymotheum tertio capitulo edite, cuilibet Clerico non inutiles in suo statu recte et salubriter conversari volenti. — Viennae Austr. p. Hier. Viet. et Joan. Singrenium 1512. 4. 2 ark. ded. Piotrowi ~~Thomy.~~ Tomickiemu Can. et Archid. Crac. Sandom. Custodi;

[?] na końcu: Finis adest pro quo sit deus benedictus Anno Christi 1510.

ze Lwowa

(Knot)

Leopolitanus Stanislaus (Art. et Sacr. Canon. Baccal. 1512 (był Profesorem Prawa w Uniw. Krak. i podobno Kanonikiem Lwowskim) – Baccal. Art. factus 1496 – Baccal. Art. factus 1504 – Mgr. Art. factus 1508 expost Canonicus Scepusiensis.

1) Regulae tredecim iuxta doctrinam Apostoli primam ad Tymotheum tertio capitulo editae: cuilibet clerico non inutiles in suo statu recte et salubriter conversari volenti. Viennae Austriae per Hieronymum Vietorem et Joannem Singrenium 1512. 4to kart 8. (Wierzbow. Nr. 21) Estr. 4868.

Ded. Petro Thomyczky Canonico et Archidiacono Cracov. . . . . Stanislaus Leopolitanus Art. et Sacr. Canonum Baccalaureus.

2) Salutifera Domini Passionis contemplatio ex quattuor Euangelistis: ceterisque ecclesie doctoribus mira diligentia hinc inde congesta. (pod tem drzeworyt: P. Jezus na Krzyżu, obok P. Maria i Św. Jan) – (na końcu Książki:) Impressum Cracovię per Hieronymum Vietorem Anno domini (bezimiennie)
... [illegible] ... karta tytuł.) i 171 (numerowanych) (Sign. a – y

na odwrocie tytułu: Marcus Scharfenberg Bibliopola Cracoviensis solerti viro Joanni Alantsee Veneto, civi et aromatario Plocensi..... Cracoviae 1519, (gdzie mówi o nieznanym autorze: „quas autor, qui titulo, auraque populari neutiquam gaudet, ex quatuor Evangelistis et reliquis ecclesiae Doctoribus collegit.") /: w całem dziele nie ma wymienionego autora:/

Rudolphus Agricola Junior (6 wierszy)

Nicolai Salo.(mōnis). Gracoviensis ad lectorem Tetrastichon (4 wiersze)

Prologus in Passionem Christi

(Dalej idą Meditationes Dominicae Passionis – zupełnie odmienne od dzieła: Vivificae Passionis Christi historia per Joannem Lopolienßem. Cracoviae 1538. 8°.)

na końcu:

Planctus beatae Mariae (proza). – Oratio de b. Virgine – Oratio de S. Joseph (proza)

Decastichon pro gratiarum actione (10 wierszy – samego autora bezimiennego)

3) Stella clericorum. Viennae per Hieron. Victorem 1515. 4to. K. 10.

4) Processus utriusque juris. Cracoviae 1524.

5) De sacris interfectis ~~interfectis~~ a Judaeis. Cracoviae ap. Ungler. 1543. (Czacki I. 96)

drugi Stanisław Lwowczyk r. 1538 został Baccal. Art.

6) Apologia to iest obronienie Wiary świętej Krzesciańskiej Kosścioła pospolitego przeciw naukam Kacerskim z Pisma Św. zebrane przez Stanisława ze Lwowa. Kraków druk. u dziedziców Marka Scharffenbergera 1554. 8°. ~~[illegible]~~ K. 2, 144. 7:

7) O wzgardzie świata albo o nędzy stanu człowieczego troje książki przez Innocentyusza III napisane a teraz nowo na polskie przez Stanisława Lwowczyka przełożone. 15[illegible]

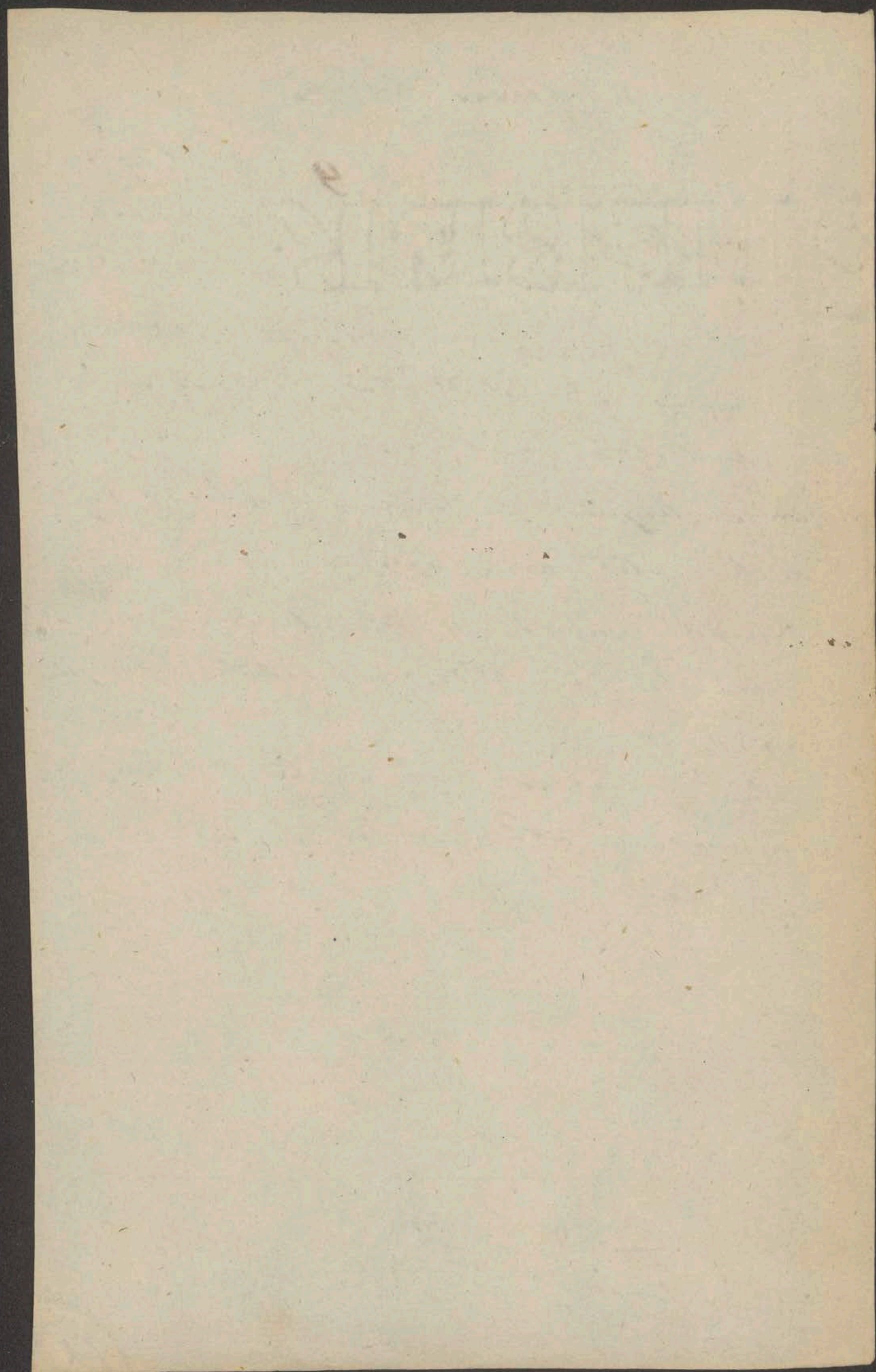
[ze Lwówka]

175

Matthias Lwowko.

Brosigun w Efemerydach R. IV. 9. zapisał Epitaphium in templo S. Francisci Cracoviae: Matthiae Lwowko Nicodemi f. publico in universitate Cracov. Philosophiae et Eloquentiae professori viro in summo LATENDI studio clarissimo, in maxima doctrina ambitionis minimae, graecae et latinae linguae peritissimo, poëtae egregio ac de R. P. literaria optime merito amici et discipuli moesti posuerunt. Obiit anno ab orbe redempto MDLXXV. aetatis vero suae XXXXVIII.

Był inny Matthias Lwowko, który r. 1567 primam lauream obtinuit decanatu Froperi (ibid.)

Lwowek akademik [Maciej z] Lwówka

Quis in graeca lingua peritior Lwowkone
vndecunque a Praeclaride. p. C4 f. v.

ze Lwowa

177.

Martinus Leopoliensis

o nim mówi Starowolski w Laudatio pag. 29. cum omni fere liberali doctrina imbutus, tum mu-siorum sui saeculi princeps.

1552 w aktach rektorskich wspomniany na str. 320 jako moderator scholae castrensis.

Macer Joannes Gregorius Szepsius Pannonius

(zwał się może po węgiersku Szàraz t.j Chudy = Macer) i pochodził podobno ze Spiża; r. 1557 został Bakałarzem Art. w Uniwersytecie Krak. — r. 1569 był medykiem. Pisywał wiersze oraz przedmowy łacińskie do dzieł. 1556.

1) Greg. Macri Szepsii Pannonis (?) Artium liberalium Baccalaurei Laurus in laudem almae Universitatis Cracoviensis, recensque promotorum Baccalaureorum gratiam ab Authore in ipsa promotione decantata 4 Januarii Anno 1557. Cracoviae, Lazarus Andreae excudebat. XT 4to k. 12. ded. Mathiae Lanzki archidiac. gnesn. rectori Univ. Crac.

(Pomiędzy Kandydatami był także Andreas Antonius Cracoviensis oraz Stanislaus Grzepski.)

2) Archidoxae Philippi Theophrasti Paracelsi Libri X. nunc primum studio Adami Schröteri e Germanico in Latinum translati et editi, Marginalibus annotationibus et Indice copiosissimo per Joannem Gregorium Macrum Philosophum et Medicum adiectis. Cracoviae, ex officina typogr. Mathiae Wirzbietae 1569. 4to ppg. 63.243.24. ... (Przedmowę podpisał: J. G. Macer.)

3) Cunae seu in nativitatem Domini Ode G. M. S. Cracoviae Lazar. 1556. K. 20.

5) Joannis Gregorii Macri Szepsii De vera gloria libellus in promotione Baccalaureorum publice ab ipso autore in Academia Cracoviensi A. 1562 recitatus. Cracoviae Lazarus Andreae imprimebat. 8vo K. 16
Ded. Andreae Szadkovio zuppario vielic. (Czart.)

7) Panegyricum carmen in licentiatos magisterii. Cracoviae XV Cal. Martii 1562. 8vo K. 7.

8)

Machaiár Joannes

179

Machatar Joannes jur. doct.
de Wischovia Moravus Phil. Prof. Coll. min.
1649. 13 grud. in Coll. minus vocatur (: Concl. Coll.
maj. p. 252.) r. 1662 ordinariam poëseos profes-
sionem accepit (: Concl. Coll. maj. p. 377.:)

wydał Astraea unicuique quod suum est tribuens, quam
~~pro consequendo in jure utroque doctoratu~~ z okoliczno
ści doktoryzacji z prawa Jana Henr. Heymana k. k. wrocł.
jako swego spółziomka (: tanquam conterraneo suo:)
Crac. in off. viduae et heredum franc. Cezary 1658. fol.

180

Machatar Joannes Baptista Wischoviensis Moravus,

Baccal. in Acad. Crac. 1636, Dr. Phil. 1638, Collega minor ab an. 1649, Profess. 1664 filozofii w Colleg. minus - r. 1664 wystąpił z Uniwersytetu dla choroby - żył jeszcze 1667. - Prof. Matheseos in Acad. Posn. 1639.

1) Acroama reverendo fratri Paulo Paczoski dedicatum. Cracoviae in of. typ. Mathiae Andreovien. 1636. 4to. Paneg. 676.

2) Astraea unicuique quod suum est tribuens (Joanni Henrico Heyman cum Dr. Jur. crearetur). Cracoviae 1658. fol. in off. vid. Franc. Cezary. Paneg. 344.

3) Colossus virtute et meritis generis nobilitate, morum probitate, doctrina et legum aequitate lemnificatus (Joanni Leopoldo Hoffer Canonico Varmien.) Cracoviae 1667. fol.

4) Epicharma rever. fratri Emerico Zajączkowski ord. Cister. dum primam in Art. et Phil. lauream susciperet, exhibitum. (1636) 4to. (s. l.) Paneg. 1197.

P./. 5) Fastigium labore, virtute et meritis partum quod Stanislaus Temberski feliciter assequitur martii d. 27. Cracoviae 1659. (fol. in off. typogr. viduae Franc. Caesarii) (Paneg. 1460.) |: Oda :|

6) Perseus Antiherculeus (Jacobo Ligęza). Cracoviae 1638. 4to.

7) Protreptikon nobili juventuti primam lauream in Art. liber. et Philos. capessenti. Cracoviae in off. Martin. Filipowski 1636. 4to. Poez. 2803.

8) Redivivus Aesculapius m. Hyacinthus Lopacki Phil. et Med. Doct. Cracoviae ap. viduam Lucae Kupisz 1658. 4to. Paneg. 497.

9) Luctuosa catastrophe pro immaturo obitu Stanislai Naruszewic de Nowidwor. Lublini 1649. 4to. Paneg. 600. ./.

§ quod Stanislaus Temberski Col. Maj. Phil. Prof. OSS. et S. Annae Cathedr. Premisl., Sandomir. Canonicus, S. R. M. Secr. assequitur, dum U. J. D. praemissa quaestionis decisione: Utrum Bona quaecumque per clericos empta, morte eorundem ad ecclesiam vel haeredes devolvantur nec ne, renuntiaretur.

Maciej z Błędowa
zob. z Błędowa Maciej (t. 1.)
" z Kobylina
zob. z Kobylina Maciej (t. 5.)
" z Kościana
zob. z Kościana Maciej (t. 6.)
" z Miechowa
zob. z Miechowa Maciej (t. 8.)
" z Sąspowa
zob. z Sąspowa Maciej (t. 11.)
" ze Słoniawy
zob. ze Słoniawy Maciej (t. 12.)
" ze Słupcy
zob. ze Słupcy Maciej (t. 12.)
" Słuszowiec
zob. Słuszowiec Maciej (t. 12.)
" z Szydłowa
zob. z Szydłowa Maciej (t. 13.)

181

<u>Macudkowic</u> Matthias Bacal. Art. in Univ. Crac. 1618.

1) Poemation epithalamicum in nuptias gen. d. Sigismundi Szydłowski sponsi et gen. ac pudicissimae virginis Alexandrae Belinowna de Leszczyny sponsae. Cracoviae, in off. Andr. Petricovii 1618. 4to Paneg. 983.

182

Maczowski Sebastianus Ludovicus

Baccal. 1645, Dr. Phil. 1646.

1) Amphion Logodaedalus. Petri Tylicki ep. 1645 fol.

2) Applausus XII Adolescentibus. primam in Phil. et Art. lauream prensantibus. Cracoviae, typis Valeriani Piątkowski 1645. 4to Poez. 2806.
ded. J. et Nic. Ostrog.

3) Naeniae tempestivae ... nob. d. Casimiri Markiewicz-Wazgilowicz [ab immaturae mortis ictu occidentis] in solatium parenti Petro Markiewicz-Wazgilowicz ... Cracoviae, ~~apud~~ in off. Christ. Schedel, 1646. 4to Paneg. 1126.

4) Verae amicitiae documentum quod d. Stanislao Frankowic ... dedicavit .. 1646. fol.

183

Madaliński Lucas Joannes Cantius, Baccal. 1756 in Univ. Crac.

1) Constellatio gemini splendoris virtutis et sapientiae in VI primae laur. Candid. observata Cracoviae 1756. fol. typ. Collegii Majoris

Bacz. 3008.

184

<u>Mądrowic</u> Rajmund dominikan był Bacal. S. Theol. + w Mościskach był ~~generał ruski~~ i przeorem we Lwowie. będąc doktorem prawa wstąpił do zakonu (Ob. Okólski Russia flor.

przed wstąpieniem do zakonu zwał się Nicolaus Bacal. 1605

1) Conclusiones theologicae de Voluntate Dei ex sacra doctrina et sanctis. Leopoli in officina typographica Joannis Szeligae archiepiscopalis typographi 1631. 4º. K. 7.

ded. Patribus provinciae Russiae ordinis Praedicatorum – fr. Raymundus Mądrowic.

są to 4 kwestyje i konkluzyje z pisma św. na końcu: Disputabuntur publice Leopoli in ecclesia SS. Corporis Christi defendente R. P. F. Rajmundo Mądrowic S. Theol. Lectore 1631. d. 21 Januarii horis pomeridianis.

2) Cicada rhytmica F. Raymundi Mądrowic Leopolitani ex provincia Russiae Ordin. Praedicatorum Tom I Super quaestiones 43 primae partis Summae Theol. Doctoris Angelici De Deo uno et trino Leopoli in off. Michaelis Sloska Archiepisc. typograph. 1639. 8º. K. 50 są to kwestyje wierszem kwestyj 43. ded. Civitati Leopoliensi patriae suae – autor pisał to dzieło będąc na naukach w Padwie w klasztorze S. Augustyna – dalej Diploma apostolicum ad Senatum Leopol. Sixti V. papae Romae 15 Sept. 1586 nadające herb

Okolski: był wtedy S. Theol. baccalaureus. jest tu 5 aprobat druku

całe dzieło pisane w wierszach Leoniųnych rymujących się po łacinie. Autor 1627 został w Padwie gdzie był Lektorem u Dominikanow, nauczycielami jego byli Dominikanie Franciscus Cortius Venetus w Padwie, Petrus Martyr Piazzola patavinus generał, Angelus Andronicus Venetus magister, Adrianus Leonycus magister, Benedictus Cola Patavinus magister, Benedictus Bovius feltrensis, Marcus ferro venetus, Ludovicus Bruni de Leniaco wszyscy Dominikanie w Padwie

Roku 1627 pisał to dzieło w Padwie i wtedy został Bakałarzem teologii

Mądrowic Stanisław Leopoliensis, student filozofii w akadem. Zamojsk. r. 1613.

1) Poean Musarum in victoriam Thomae Zamojski authore Stanislao Mądrowic Leopolien. Philosophiae studioso. Zamosci excudebat Martinus Lenscius. A. 1613. 4o k. 8.

wiersz ładny. po łaci. Paneg. 1231.

186

Madterni Dominicus Franciscus, Baccal. 1673, Dr. Phil. 1674.

1) Obeliscus honoris virtuti et eruditioni XV primae laur. Candidatorum consecratus. Cracoviae 1673. fol. ex typ. Jacobi Wroscicki. Poez. 3002.

Magni Valerianus urodz. około r. 1587 w Medyolanie z hrabiów, wstąpiwszy do zakonu Kapucynów, dla swej nauki poważany był od papieża Urbana VIII. który idąc za radą Valeriana r. 1631 zniosł zakon Jezuitek. R. 1638 wysłany został w poselstwie do Polski do Władysława IV od którego był lubiany, tak iż się tenże król starał dla niego o kapelusz kardynalski. Przed tymto królem popisywał się r. 1647 w lipcu Magni w Warszawie z swym wynalazkiem teoryi o próżni powietrza, o którym już we Włoszech Ewangelista Toricelli r. 1643 w Florencyi pisał. Opuściwszy Polskę r. 1649, bawił czas niejaki w Wiedniu, gdzie pisząc przeciw Jezuitom obruszył całą złość takowych na siebie, iż go nawet o heretyctwo posądzali, w skutek czego dostał się do więzienia. Magni umarł w Salcburgu r. 1661. (Ob: Bayle: Dict. – Nouvelle Biographie générale publie par Didot frères. Paris 1863 Tom XXXII p. 718 – Ciampi Bibliogr. crit. I.)

Magni wydał następujące dziełka:

1) Demonstratio ocularis loci sine locato: Corporis successive moti in vacuo: luminis nulli corpori inhaerentis, a Valeriano Magno fratre Capuccino exhibita Vladislao IV Regi et Ludovicae Mariae Reginae Poloniae. Varsaviae in officina Petri Elert 1647. Fol. 169.

Magni pisze iż wydał poprzednio Tractatum de luce mentium. – Experyment swój z rurką szklanną napełnioną żywem

srebrem pokazywał Magni przed Królem Władys-
ławem IV d. 12 Lipca 1647, przyczem rozdawał
powyższe pisemko w którem powstał na filozofią
perypatetyczną czyli scholastyczną i jej mylność
dowodząc, starał się wykorzenić zastarzałe zami-
łowanie w pismach Arystotelesa. — Na to powstali
zakonnicy warszawscy i sam Jan Broscius pro-
fesor Akademii Krakowskiej w piśmie: Peripa-
teticus Cracoviensis. Cracoviae 1647.

Pierwsza edycyja pisma: Ocularis
demonstratio loci sine locato.... Venetiis 1639. (?)
(zdaje się mylka zamiast 1649)

Trzecia edycya pod tytułem: Admiranda de Vacuo
nauki przyr. 906 Nr Scilicet Valeriani Magni Demonstratio ocularis de
possibilitate Vacui. Eiusdem altera pars Demon-
strationis ocularis (: nowo dodane :). D. Roberval
Narratio de vacuo Valeriani. Resposio ad D. de
Roberval. Responsio eiusdem ad Peripateticum
Cracoviensem. Varsaviae in officina Petri Elert.
(1647) 8o Kart 2, str. 56. (P. de Roberval w liście
do Des Noyers pisanym z Paryża d. XII Cal. Octobr.
1647 powiada iż z końcem roku 1643 pokazywał to doś-
wiadczenie Toricelli w Florencyi i w liście do Aniota Ricci
opisał. Na to odpisał Magni z Warszawy Nonis Novembr.
1647: De inventione artis exhibendi vacuum Narratio apo-
logetica, gdzie powiada iż od 28 Apr. 1642 do 1 Maja 1643
bawił w Rzymie, skąd pojechał przez Florencyą, Niemcy do
Polski; na początku r. 1645 wrócił do Rzymu, z kąd znów
w Septembrze 1645 pojechał do Polski — niewiedząc nic o Torri-
cellim, zrobił swój wynalazek w Krakowie 1644 z rurką
szklanną którą mu Tytus Livius Boratini darował, popierał
go w tych doświadczeniach także Hieronim Pinocci. Pisze
wreszcie iż mu nie tyle o wynalazek próżni chodzi ile o
pobicie Fizyki Arystotelesa. W odpowiedzi Brożinskowi
dowodzi iż filozofia Arystotelesa przeciwna Chrześciaństwu

188

Czwarta edycya: Demonstratio ocularis loci sine locato — Filoz. 169.
.... (wyszła jak się zdaje w Krakowie) s. a. et l. 8º
około 1647 kosztem Brosciusza obejmuje kart 44 i 4 _
w edycyi tej od karty 18 (C 2) – 32 (D 8) dodane w środku
pismo Brosciusa: Peripateticus Cracoviensis z 2 sztychami)
na końcu kart 4 (A – A4) jest odpowiedź Waleriana Bros:
ciusowi

Piąta edycya: Demonstratio ocularis loci sine — Filoz. 648.
locato: Corporis successive moti in vacuo: Luminis
nulli corpori inhaerentis a Valeriano Magno
exhibita Vladislao IV R. Bononiae typis haeredis
Victorij Benatij 1648. 4to str. 24. (mieści tylko:
Demonstratio i Disputatio theologorum Varsaviensium
contra Vacuum. i Altera pars Demonstrationis ocularis
de possibilitate vacui – reszta opuszczona)

Szósta edycyja jest pag. 25 – 68 przedrukowana z edy-
cyi bonońskiej w dziele: Jacobi Pierii Doctoris Me-
dici et Philosophiae Professoris, Ad experientiam — (przeciw Waler. Magni)
nuperam circa vacuum. R. P. Valeriani Magni de-
monstrationem ocularem. Et Mathematicorum quo-
rundam nova cogitata. Responsio ex Peripateticae
Philosophiae Principiis desumpta. Parisiis, apud
Seb. Cramoisy Regis et Reginae Architypographum via Jacobaea
et Gabrielem Cramoisy, 1648. 8º. kart 2 str. 68.
Książka ta obejmuje 1) Experientia ex qua colligitur dari
vacuum eiusque solutio pag 1-24 (przez Jacob Pierre) 2)
Observation touchant le vvide, faite pour la pre-
miere fois en France contenuë en une lettre écrite
a Monsieur Chanut Resident pour sa majesté en Suede.
Par Monsieur Petit Intendant des fortifications, le 10 No-
uembre 1646 Avec le discours qui en a esté imprimé
Pologne sur le mesme sujet, en Juillet 1647. A Paris chez
Sebastien Cramoisy impr. et Gabriel Cramoisy 1647. 8º
Kart 6, str. 24 wydał E. Dominicy list Petita który dowodzi iż wy-
nalezek należy się Torricellemu a nie Valerianowi. List ten datowany

z Paryża d. 19 Novembr. 1646 Petit (1594 + 1677) pisze w nim wyraźnie, że Toricelli wynalazł tę teorię, że Petit z Pascalem robił w tym celu doświadczenia. Dominicus zaś przypisuje wynalazek Galileuszowi a nie Torricellemu przedtem i że Magni tylko drukiem ogłosił doświadczenie pierwszy.
3) Demonstratio ocularis loci sine locato... a Valeriano Magno exhibita. Varsaviae in off. Petri Elert pag. 25-68 obejmuje tylko: Demonstratio, Disputatio Theologorum, Altera pars demonstrationis. (widać że tyle tylko zawierała druga warszawska edycya)

Nauk. przyr. 907 — 2) Valeriani Magni fratris Capuccini Experimenta de incorruptibilitate aquae. Ad Peripateticum Cosmopolitam Virgini Deiparae ex voto dicata. Varsaviae in officina Petri Elert S.R.M. Typographi A.D. 1648. 8°. K. 1 str. 14. (opisuje doświadczenia z zamarzaniem i zagrzaniem wody Varsaviae d. 15 Martii 1648) |: w końcu dodany w rękopiśmie list Petri Martir Vistarinus Dominicanus in Universitate Papiensi publicus lector pisany Papiae 11 Februarii 1648 do Ludovicus a Salice Capuccinus gdzie wychwala Waleriana Magni i że jego doświadczenia w Uniwersytecie stwierdził. :|

Fil. 171. — 3) Valeriani Magni Fratris Capuccini Philosophiae Virgini Deiparae dicatae Pars prima, in qua Tractatus De Peripatu, De Logica, De Per se notis, De Syllogismo demonstrativo. Varsaviae in off. Petri Elert 1648. 8°. K. 2. str. 245 K. 2 (rejestr) K. 1 (Errata) — |: Tu zbija filozofię perypatetyczną Arystotelesa — mówi że mając lat 15 wstąpił do Kapucynów i że był rodem z Mediolanu

11) Apologia Valeriani Magni contra imposturas Jesuitarum (s.l.) 12°. str. 117.

X. d. 90 — 4) Echo absurditatum Ulrici de Neufeld (Amosii Comenii) Blesa. Cracoviae 1646. 12°. Jed. 686. typ. Luc. Kupisz. ded. Nicol. Danilowicz

5) Judicium de acatholicorum regula credendi VI lib. Viennae 1628 2° ed. auctior 1641.
6) De luce mentium et ejus imagine. Romae 1642.
7) Organum theologicum. Viennae 1643.
8) De Atheismo Aristotelis. Varsoviae 1647. ded. patri Mersenne (tu opisuje doświadczenia Torricellego — Roberval dowiodł że Magni był plagiatorem tylko)
9) Acta Rheinsfeldensia. Coloniae 1652. (Przeciw Jezuitom)
10) Valeriani Magni ad Reginaldum Maori ord. Eremit. S. August. protestantem F

Fr. non confutaturum Demonstrationem ex vitro de possibilitate vacui, nisi sibi satisfiat editis thesibus demonstranti quietem terrae, motumque coeli. Monosty: con.... Varsaviae in off. Petri Elert [illegible] Syn. 4°. (1647) Kart 5. [illegible]

May Joannes Alexander, Bacal. 1644

1) Zelus Vitovianus ~~[illegible]~~ sacro solennique die dum ill. Stanislaus a Popow Witowski Basilicam B. M. V. per Matthiam Lubieński archiep. Gnesn. dedicaret, publicae luci expositus. Cracoviae, typ. Valeriani Piątkowski 1649. fol.

Paneg. 1653.

Majchrowski Antoni

fol. dokt.

Był on profesorem w szkołach pijarowskich qui toto tempore institutae iuventutis in dicta academia (piarowiana) sese scandalose gessit, muneri professorali continuis compotationibus, ut ex literis liquet, assuetus continuo non satisfacere et ~~etiam~~ professorem scholae Grammatices scandalizare iam et dicta academia sine revocatione et scitu Cl. directoris recedere. /: A. K. str. 651:/

Majchrzycki Tomasz
prof. dyalektyki

1747. 5. maja obrany seniorem bursy filozofów (: C. U. f. 328 :)

1747. 5 lipca w akt. rekt. Majchrzycki wspominany jako fil. bacc. Contubernii Philosophor. senior. Zob. obyczaje rok 1747 d. 17 Julii.

Maieranowski Josephus Gaspar Cantius Cracoviensis, Baccal. 1694, Dr. Phil. 1696.

1) Medium ingrediens conclusionem in vita et morte Thomae Zambicki Phil. Doct. et Prof. demonstratum. Cracoviae 1694. fol. typ. Univ. Paneg. 367.

2) Splendor gloriae aeviternae gen. olim ac spectab. Joannis Gaudentii Zachrla Consulis Cracov. luci publicae consecratus. Cracoviae 1696. fol. typ. Univ. Paneg. 1687.

193

Majeranowski Tomasz Józef rodem ze Lwowa r. 1712 d. 18 Marca został w Akademii Krak. Bakałarzem Nauk wyzwolonych i filozofii za rektorstwa Andrzeja Krupeckiego.

Makowski Simon Stanislaus

194

Makowski Szymon Stanisław.

S. T. prof. Custos v. flor. Contub. Hier. provisor.
S. K. m. secretarius v. r. 1681. Univ. Rector.

1653. d. 4. lipca do koll. mniejszego powołany. (Concl. Coll. maj. p. 282.) d. 24. maja 1658. do Koll. wielkiego, był on Concionator ordinarius in cathedrali eclesia. Tak jemu jak i Makotea, który wraz z nim do Koll. wielkiego był powołany non est imposita disputatio, siquidem specimina ingenii ediderunt (Concl. Coll. maj. p. 330.) 1662. r. a Magn. Rectore Leopolim missus ad informandam nobilitatem, quomodo illam Romae tractaverit Jesuita Urbanus Ubaldini, patria Leopolitanus, et quantum detraxerit autoritati nuntiorum terrestrium. (Concl. Coll. maj. p. 380.) był on kanonikiem S. Anny i kaznodzieją na dni uroczyste na zamku (p. 397 ibid.)

Umarł 1683. Porównaj Bieżanowskiego annales p. 264 i 279.

1659. jako collega maior, regius professor. (p. A. R. 839.)

Makowski Szymon Stanisław pobierał nauki w akademii krakowskiej gdzie został (r. 1645 baccal. a 1646) doktorem filozofii. Już r. 1647 wykładał jako profesor w tejże akademii filozofią. Obrawszy sobie stan duchowny ~~ale~~ zjednawszy sobie sławę niepospolitego mówcy kościelnego przez kilka lat pełnił obowiązki kaznodziei w Kollegiacie S. Anny w Krakowie i w katedrze krakow. Wymowa zjednała mu względy biskupa krakowskiego który go na prefekta seminarium dyecezalnego powołał: uniwersytet zaś opatrzył go kanoniami WWŚŚ i S. Floriana, oraz dostatniem probostwem w Nasiechowicach. Zostawszy r. 1681 doktorem teologii i profesorem, r. 1682 kanonikiem katedralnym krakow. przytem zaszczycony tytułem sekretarza królewskiego, pełniąc urząd prowizora bursy Jeruzalem i podkanclerzego uniwersyteckiego, zmarł powszechnie żałowany pochowany w Krakowie w kościele S. Anny d. 12 stycznia 1683. ~~Będąc~~ rektorem bronił dzielnie praw akademii krakowskiej, gdy Jezuici chcieli otworzyć uniwersytet we Lwowie. Znakomity teolog sławny swego czasu kaznodzieja

R. 1645 został baccal. art. i r. 1646 Dr. filozof.; r. 1664 i 1665 dziekan wydziału filozof. i Collega major.
zdaje się iż pochodził ze Lwowa ~~sekretarz~~ Król. prowizor bursy Jeruzalem
Rektor 1682

Wielki przyjaciel Starowolskiego bibliotekę swą akademii zapisał.

Wydat:

(bibl) 1) Triumphus academicus in univers. cracov. Parnasso ingenia autumnali lauro coronans. Cracoviae ap. Valerianum Piątkowski 1645. 4º K. 17. (pochwały Jakuba Papenkowicza z Ujścia i Jakuba Vitellinsa profes.) (Ded. Janowi Ubaldini della Rippa, tajcy lwowskiemu)

2) Solatium parentalium lacrymarum moestissimis ex obitu parentis Joannis Soleccii filiis. Cracoviae in off. M. ~~[illegible]~~ Filipow. 1646. fol. (Sign A – E.) Paneg. 1301.

Jacobo et Joanni Solecki in Włostowice haeredibus erectum.

(Paneg. 864) 3) Posthuma laus Adami Opatovii S. Th. Doct. et Prof. die funeris 9 Novembris porrecta. Cracoviae ap. Lucam Kupisz 1647. fol. K. 7 (proza mowa bez szczegółów) (Opatovius umarł mając lat 73)

4) Interitus in ortu Sigismundi Casimiri Vladislai IV Polon. Reg. filii
~~4) Panegiricus~~ (na pogrzeb Zygmunta Królewicza ~~syna Władysława~~ IX). Cracov. 1647. fol.
oratio funebris

5) Conciones pro festivitatibus Christi, B. Virginis et Sanctorum addita in fine concione gratiarum actoria post expulsionem sveticam et Transylvanorum. – (T. I) Pars aestiva. Cracoviae ap. haeredes Lucae Kupisz 1665 fol. K. 8 str. 575 i rejestr (z dedykacją Janowi Kazimierzowi Król.)
~~2a edit. Cracoviae in off. Schedeliana 1675 fol.~~ Shaered
– (T. II) Pars hyemalis. Cracoviae in off. Franc. Caesarii ~~[illegible]~~. 1666. fol. ✱. 4 str. 661 i rejestr (Ded

6) Conciones pro dominicis. (T. I) Pars ~~hyema~~ aestiva a Pentecostes ad adventum. Cracov. in offic. Alberti Siekelowic ~~1666 post~~ 1668 fol. (Niesiecki III. 2 przytacza niepewną edycyję 3 r. 1658 fol.) 2a edit. Cracoviae in off. Schedeliana 1675 fol. str. 525.
(T. II) Pars hyemalis a dominica prima adventus usque ad Pentecostes. Cracoviae in off. Alberti Siekielowic. 1668 fol. k. 4. str. 567 i rejestr. (dedyk. Hieronimowi Lubomirskiemu opatowi Tynieckiemu) (ob. Jocher Nr 4463 et 4465) Teol. 4912

7) Supplementum seu tomus quintus concionum pro festivitatibus Christi, B. Virginis. Cracoviae typis Universit. 1676 fol. str. 297. i rejestr.

8) Cursus philosophicus juxta veram Aristotelis doctrinam in Universitate Cracov. luci publicae porrectus. Tomus I. Pars (Logica) Cracov. typ. Academ. Univers. 1679. fol. str. 330. (obejmuje logikę scholastyczną sposobem perypatetyków wyłożoną) Fil. 943.
Pars II (Physica, libri Aristotelis de coelo str. 694) f. typ. Univ. 1681. fol. Pars II. Cracoviae typ. Univ. 1681. fol.
Pars III complectens totam metaphysicae doctrinam. Cracoviae typ. Universit. 1681 fol. str. 115.

9) Theologia christiana ad mentem D. Thomae. Cracoviae in offic. Alberti Gorecki 1682. fol. k. 4. str. 637. k. (dedyk. Stanisławowi hr. Rozdrażewskiemu kanonikowi katedr. Krak.) (jest to teologia speculativa) Teol. 3913.

10) Supplementum theologiae speculativae (cytuje Jabłonowski w Museum)

11) Explanatio decalogi. Cracoviae apud Albertum Gorecki typ. 1682. fol. k. 4 str. 987. k. 18. (dedyk. Janowi Małachowskiemu biskup. Krak. – dzieło kazuistyczne) (ob. Jocher Nr 2865) (Teol. 3912)

12) Luctuosus occasus magni sideris in universitate cracov. Laurentii Smieszkowic Phil. et Med. Doct. et Prof. lugubri calamo depictus. Cracov. in off. typ. Martini Filipowski 1646. fol. k. 8 (mowa prozą – ded. Piotr. Gembickiemu biskupowi krakow.) Pang. 1246.

Teol. 5243. 15) Thronus immaculatus augustissimae Coelorum Reginae Mariae, pietatis ergo erectus A. D. 1646 die 8 Decembr. Cracoviae in off. typogr. Martini Filipowski fol. K. 11 ded. Stanislao Zegocki – (mowa proza)
(Ob: Niesiecki T. III – Bentkowski II. 20. – Juszyński I. 272 – Chodyniecki T. II p. 96 – Jocher Obraz bibliograf. – Brzezanowski Panegir. + Łętowski III. p. 326)
ob. Jocher LXVII Nr 5286 –

13) Panegyris gratulatoria honoris in supremo Regni Tribunali delati. Cracoviae M. Filipowski 1645. fol.

Paneg. 627. 19) Plenilunium lunae Sarmaticae quod Serenissi. Regina Ludovica Maria Gonzaga Ducissa Mantuae Vladislai IV. Polon. Regis conjunx secum Cracoviam intulit dum Regni diadema susciperet. Cracoviae in off. Mart. Filipowski. 1646 fol. Kart 10 (ded. Andreae Leszczyński nominato Culmensi, Regni Procancellario)

Filoz. 437. 14) Quaestio philosophica de aeternitate mundi participata in Acad. Crac. ad disputand. proposita A. 1649 m. Octobri die 2. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarii. 4°. K. 4.

15) Thronus immaculatus Augustissimae coelorum Reginae, sine macula conceptae Mariae pietatis ergo erectus. A. 1646 d. 8 Decembr. Cracoviae in off. typogr. Martini Filipowski. fol. K. 12. ded. Stanislao Zegocki. (Panegir. pros.)

Teol. 4198. 16) Quaestio theologica de infidelitate... pro licentia obtinenda in S. Theologia... ad disput. propos.: A. 1681 m. Septembri. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

Teol. 4197. 17) Quaestio theologica de beatitudine formali ... pro doctoratu in S. Theologia... ad disput. propos. A. 1681 m. Octobr. d. 17. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2

18) Magnum magni Dei beneficium ecclesiae, patriae, academiae praestitum. 1664. fol.

Małecki Stanisław

Mateicki Stanislaus Ph. D.

scholae Rhetoricae in Colonia Sirenoviensi ordi-
[illegible] był tam r. 1718 /:
narius professor 1721. commend. lit. per
Universitatem electus et per Provisorem ea-
rundem scholarum institutus director d. 19 Ja-
nuarii, ingressu ad collegium minus non per-
acto, obiit d. 25 Martii 1722. /: Metrica
Phil. fac. N. 90 pag. 319:/

Drugi Stanisław Mateicki
1748 odbył actus 40. /: ~~[illegible]~~ ibid. pag. 521:/
incorporatus facult. philo. d. 26 Martii 1748.
/: ibid. p. 522:/. Ale kiedy najczęściej tylko Stani-
sław stoi, zatem te ~~[illegible]~~ były pierwsze by-
mieni /: rob str. 256:/
1758 odwołany z dyrektorstwa szkoły lwowskiej
/: A. K. str. 379:/
/: rob. Jego panegyryk Vox peroravit etc.

Matecki Stanisław Wojciech Dr. Filoz dyrektor (1722) Kolonii Akad. w Pinczowie, od r. 1722 Prof. w Kollegium mniejszem

1) Vox perorantis pro patriae domo D. Joannes Cantius recurrente annua suae festivitatis luce in ecclesia parochiali Pinczoviensi Ordinis S. Pauli primi eremitae per M. Stanislaum Albertum Matecki in Univ. Crac. Phil. Doct. in Gymnasio Academico Myszkoviano ordinarium poeseos professorem proclamatus (1718) decimo calendas novembris Cracoviae typis Francisci Cezary fol. k. k. 8 paneg. proza (oratio) na ś. Jana Kantego ded. Joanni Zmucki dziatoszycensi praeposito, moecenati. Teol. 5230.

2) Quaestio logica de ente rationis ex libr. IV tex. 5 Metaphysicorum Aristotelis desumpta a M. Stanislao Alberto Matecki Phil. Doct. Coloniae Acad. Pinczoviensi Directore ibidemque ordinario rhetorices professore pro loco in collegio minori obtinendo publice ad disputandum in DD. Theologorum lectorio proposita 1722 d. 16 Januarii Cracoviae typ. Univ. fol. k. 2.
(w bibl. Krak) Filoz. 791

Malerius Albertus Carolus (zwał się właściwie Kisiołkowic) został 1615 Baccal. a r. 1618 Dr Phil. r. 1629 Dr Teol. i Kanonikiem przemyskim, - Dr Praw ob. kanonik przemyski + 1644 in Novembri.

1) Quaestio de radice contingentiae, in Acad. Crac. proposita cum in Theol. Doctor crearetur A. 1629 d. 22 Febr. 4to k. 6. (ded. Adamo Nowodworski episc. Premisl. fratri Bartłomieja.) Teol. 3004.

/

Malicki Bartholomaeus

Malicki Bartholomaeus

Phil. D. et Prof.

1691. 11. Julii przez Instygatora Uniwersytetu do
sądu Rektorskiego zaskarżony. Quia ipse ad scribendas
sive dictandas certo cuidam Consuli Crac. literas
honoris Episcopalis et auctoritati senatoriae Illmorum
et Rndmor. DD. Lociordinariorum Cracoviensium
piae memoriae Petri Gembicki, et felicis moderni Jo-
annis Małachowski, Univ. Cancellariorum, mali-
gne laedentes, alias ad famosum libellum in scripto
edendum et ad Illum praesentem transmittendum, no-
scitur, quo temerario ausu, concurrere, eoque facto,
optime de republica literaria meritorum praesulum,
praecipue Illmi moderni, singularis patroni eius
faventissimi protectoris et magni frequentissimi be-
nefactoris calumniator existens, periurium committe-
re praesumpsit. (to się rozumie o bonum Universita-
tis promovendo). Gdy obecny Malicki, żądał zawoła-
[nia] delatora. Instygator odwoływał się ad famam publi-
cam. Et M. D. R. attento eo, quod tam et fama publica
constat Excell. Latum ad famosum libellum eden-
dum concurrisse, ideo directe eidem respondere mandavit.

D. 16. Julii Internuntio ex delatione officiosa provenien-
te Excell. Malecki ad propositionem contra se pro-
ductam respondendo obiecta prout obiiciuntur negavit.
(p. A. R. str. 570:)

Malicki Bartholomaeus Casimirus

herbu Junosza r. 1681–1683 Professor w Kolonii akad. w Poznaniu, i Prefekt Seminar. ~~od r. 1689~~ Prof. w Szkołach Nowodworskich w Krakowie – ~~widać iż było 2 tego imienia: jeden był Dr. Fil. i professorem w Poznaniu r. 1689 poetyki, r. 1681 retoryki~~ – drugi został 1680 Baccal., 1681 Mgr. Phil. r. 1682/4 Prof. poetyki w Akad. Poznan. i 1688 Prefekt Seminarium w Poznaniu.

(może inny) Malicki Barthol. Casimir. 1699 Phil. et Med. Dr. Secret. S.R.M. Notarius apost. 1701

1) Żałosna scena przy żałobnym akcie Michała Adama Zebrzydowskiego starościca rogozińskiego a ulubionego syna Andrzeia z Zebrzydowic Zebrzydowskiego Marcyana (hrabie na Więcborku rogozińskiego starosty na widok wystawiona. R. 1649 (1682) (Poznań, w druk. x. Woyciecha Laktańskiego. ~~[illegible]~~ 4to k. 8 (wierszem) /: data druku ~~[illegible]~~ mylna :/

Michał Adam Zebrzydowski + 1682 (jak stoi w nagrobku wierszem na końcu dzieła 1682) ~~[illegible] data śmierci może mylna~~ (Paneg. 1248)

) syn Andrzeja Marcyana i Anny Grudzińskiej, zmarł młodo 1682 będąc uczniem szkół lubrańskich w Poznaniu.

Andrzej Marcyan ożeniony 1687 2o voto z Marianną Opalińską 1o żona Anna Grudzińska

2) Wydarta od rozbijającej na wodach Libithyny z rąk Rawiczowych Jana na Bninie Opaleńskiego wojewody brzeskiego kuiawskiego, Wielkiey Polski generała nawa na Letheiskie śmiertelności nurty zapędzona, ojczystego rytmu łzami oblana. Poznań w drukarni X. Woyciecha Laktańskiego, ~~[illegible]~~ 1651 (mylnie – powinno być 1684) fol. k. 6 (wierszem) (1684)

+ 1684

Ded. Zofii z Przyjemskich Opalińskiej (żonie zmarłego) (Paneg. 857.)

3) Pirata Opaleniae Argonavis Lachesis fatali falce pullulantes Joannis de Bnin Opalenski palatini Brestensis Cuiaviensis, Majoris Poloniae Generalis vitae malos succidens, Lethaeisque

mortalitatis fluctibus immergens deprehensa et dum in Oszczensi mausoleo gloriose defuncti corpus tumularetur parentalibus a Lubransciano-Posnaniensis Academiae naeniis incusata. Posnaniae in typographia Rndi D. Alberti Laktański. (1651.) (mylnie) Estreicher 1684 fol. K. 6 (panegiryk stylem lapidarnym - ded. Joanni Opaleński episcopo culmens. et Petro Opaleński palatino lanciciensi fratribus defuncti.)
[Panég. 856)

4) Invictum Christianitatis antemurale B. Joannes Cantius in solenni annuae festivitatis recursu publico pro rostris suis eloquio in Collegiata B. M. V. Posnaniensi Basilica erectum. Posnaniae in typographia Rev. D. Alberti Laktański, 1682. 4to K. 10 (Oratio-pros.) ded. Nicolao Zalaszowski J. U. D. Cathedr. Posnan. Canonico, Praeposito Kostrzynensi (herbu Półkozic) (w bibl. Krak.) Teol. 3005

5) Divinum humanae reparationis opus lyrico modulamine inter annua Lubranscianae Poeseos exercitia adumbratum et Theodori Korzeniewski Pszczeniensis Archidiaconi S. T. D. Gnesnen. Posnan. Canonici, Praepositi Pszczevensis fasciis in solenni annuoque S. Theodori patronatu ac festivitate consecratum, A. 1682 die 9 Novembr. Posnaniae in typogr. Rev. Alberti Laktański. 4to K. 10 (powinszowanie wierszem Łacińsk. Korzeniewskiemu herbu Nałęcz.) (w bibl. Krak. Poez. 1420)

6) Auspicatum futurae felicitatis omen in validissima illustrissimae domus Lescynscianae fortitudine ab antiqua saeculorum serie fundatum atque in eximia d. Raphaelis Leszczyński magnanimitate inauguratum. Posnaniae, ex typ. Rev. Alberti Laktański 1683 fol. K. 2. (w bibl. Krak)

7) Salutare languentis patriae antidotum ex virtute ac nomine Raphaelis Leszczynski vexilliferi regni, Schovensis, Mosciensis capitanei atque eo tempore generalium regni comitiorum Marschalci ~~[illegible]~~ dignissimi, saluberrima patriae vota feliciter coronantis elicitum et ab alma Academiae Posnaniensis Colonia salutatum. Posnaniae, ex typogr. Rev. Alberti Laktański, 1683. fol. k. 9 (paneg. styl. lapid. et versib.) (Paneg. 545)

8) Votivum melos Hieronymo de Magna Chrząstów Wierzbowski episcopo Fessensi, suffraganeo, praeposito et officiali generali Posnaniensi dum primum episcopali tiara insigniretur, praefataeque dioecesis suffraganeus denuntiaretur a Musis Lubransciamis decantatum. A. 1683. Posnaniae typ. Rev. Alberti Laktański. Fol. k. 8 (wierszem) (Paneg. 1588)

9) Inextinguibilis ecclesiae Pharos in D. Thoma Aquinate Doctore angelico ad sacras d. Dominici aedes Conventus Posnaniensis ordinis Praedicatorum in annuo festivitatis eius recursu oratorio cultu demonstrata. (Teol. 3003) Posnaniae in typogr. Rev. Alberti Laktański 1684. 4to kart 8 ? (w bibl. Krak.)

10) Centuria anagrammatico epigrammatica ex nomine (ded. Alexandro Koszanowski eccl. Posnan. Custodi.) virtuteque Boguslai comitis in Leszno Leszczynski episcopi Luceoriensis, sub solennem episcopalis inaugurationis actum submissae Academicae venerationis studio evulgata. Posnaniae in typogr. Rev. Alberti Laktański Decani foranei 1688 fol. k. 10 (wierszem) (Paneg. 542)

11) Arbor scientiae boni et mali d. Thomas Aquinas cultu oratorio demonstratus 1691 Teol. 3006 Cracoviae typis haer. Alex. Schedel, 1691. 4to kart 12. (w bibl. Krak.)

12) Dramaticus Janus sub honore Joannis Małachowski episc. Crac. a Novodvorsci. Dialecticae clientibus historicopoetice et comoedotragice in spect. repraesentatus 1689. Cracoviae 4to k. 4.

Gram. 298.

Tractatus ad compendiosam cognitionem lingvae polonicae in gratiam Serenis. Poloniarum Regis Augusti II per Bartholomaeum Casimirum Malitzki Phil. ac Med. Doctorem S.R.M. Secret. Notarium Apost. demonstratus Anno 1699. (b.m.) (Kraków) 8º. K. 9. str. 99. 1. ded. Augusto II regi et Jacobo Henrico atque Georgio baron. de Flemming fratribus (których Malicki w Poznaniu uczył - teraz jako professor Univ. Krak.)

Klucz do ięzyka francuskiego to iest Grammatika polsko-francuska przez Bartłomieia Kazimierza Malickiego Filoz. i Med. Doktora J. Kr. M. Sekretarza złożona. Kraków, z drukarni Mikołaia Alexandra Schedla J. K. M. Typografa. 1700. 8º. K. 4, str. 228 i k. 1 ded. Helenie Wiktoriey z Smarzewa Morsztynowej starościnie sieradzkiej (córce Andrzeja Zaleskiego i Krystyny z Czarnca Wolskiej. (Gram - 297)

Lexykon francusko-polski to iest Dikcyonarz albo zebranie wszystkich słów francuskich z francuskiego na polskie przełożonych przez Bartłomieia Kaz. Malickiego Fil. i Med. Dokt. - Lexicon françois-polonois c'est à dire Dictionaire ou Assemblage de touts les mots françois traduites de François en Polonois. À Cracovie dans l'imprimerie du H. Schedel. 1701. 8º. Kart 7 i potarkuszy A-Hh. ded. à George, Jean et Alexandre princes Lubomirski fils du Jerome Augustin Lubomirski (autor użył słownika p. Pomei)

Nomenklatura imion ogólnieyszych z swoimi udzielnymi seu Nomenclatura Gallico-latino polonica. (druk rozpoczęty w Krakowie r. 1701.

Dikcyonarz polsko-łacinsko-francuski (wymieniony w przywileju z r. 1700)

Malicki B. C. Dr. Phil.

Prof. poes. in Acad. Poznan. 1683.

1) Auspicatum futurae felicitatis omen in validissima Domus Lescynscianae fortitudine fundatum atque publico literariorum ludorum spectaculo a nob.[li] Academiae Posnan. Juventute inauguratum opera M. B. C. Malicki A. 1683. Posnaniae ex typographia Rev. D. Alberti Laktanski. fol. k. 2. (treść dramatu po łacin. w 6 aktach mitologiczn. symbolicznego o Leszczyńskich) ded. Raphaeli Leszczyński vexillifero Regni.

Malicki Valentinus Georgius
Phil. Dr in Univ. Crac. Poeseos Prof.
– Dr. Phil. 1688.

1) Trąba Himeneuszowa dożywotniej przyjaźni akt weselny ślubna kolligacyja między Andrzejem z Zakliczyna Jordanem towczym nowogrodzkim a Chrzystyną z Tworzyanek Tworzyańską kanzonem Muz Choru Parnaskiego ogłaszająca. Kraków w druk. Wojciecha Goreckiego 1688 fol. k. 10 (wierszem) Paneg. 410.

2) Ruptum Ariadnae lanificium (in obitu Stephani a Kalinowo Kalinowski venatoridae Podlachiae convolutum deploratum). Cracoviae ap. Schedel 1693 fol. k. 6 (styl. lapid.) ded. Samueli, Floriano et Andreae Joan. Kalinoviis venatoridibus Podlachiae. – Włókno Aryadny przerwane na śmierć Stefana Kalinowskiego towczyca podlask. (169.) fol.

Malinowski Gregorius Alexander J.U.D.

Senior Contub. Juristarum.

1690. 25 lipca umarł (Wroczyński Efem. t. r. R. IV. 10). 29. sepultura in templo discalceatorum. Exekutorami się uczynili Juristowie X. Najmar, X. Opatowczyk, Janiszowic, X. Gorski. Za żywota mu byli gratissimi hostes; o co nieboszczyk narzekał przede mną, specialiter jadąc z woli od JP. Wojewody Ruskiego (: idem ibid.)

Malinowski Stanislaus Joannes, subdiaconus, Baccal. Art. 1682, Dr Phil. 1684 in Acad. Crac.

1) Conclusiones theologicae de Deo ut trino, ad disputandum propositae 1685 d. 23 Septemb. Cracoviae, typ. Universit. 1685. 4to k. 6 (Teol. 3009.)
(na odwrocie tytułu piękna rycina w ztych in 4to: B. Joannes Cantius. Romae 1681. M. Ang. Marinari f. (Kłeczany).)

Matyszko Thomas

207

Matyszko Thomas
cz Matyszko.
fil. dokt. i prof.

1749. senior Contub. Hier. (C. U. p. 372.)

1751. 10 marca noviter admissus ad Collegium minus, admissus quoque ad gremium almae Universitatis. data stipulata manu super secretis servandis et bono Universitatis promovendo (C. U. p. 502.)

1751. obrany dyrektorem Kolonii Bialskiej (C. U. p. 511.)

1754. 10 czerwca powołany do Koll. jurydyczn. (C. U. p. 591.) jako Collega minor ac naturae facult. phil. dec.

1756. obrany jako U. J. P. dyrektorem akad. chełmińskiej (p. 630.) ale gdy zwlókł i wzgardził obrano Michała Mrugacewskiego (p. 633.)

208

Matyszko Tomasz

fil. dokt. i prof. Kol. mn.

1754. A. R. str. 189.

1758 obrany przez Uniwersytet Kanonikiem Katedralnym przemyskim /: A. R. str. 381 :/

1751. obrany dyrektorem Kolonii Białskiej jako Coll. minor, z zapewnieniem dobrodziejstw, jakie jego poprzednicy posiadali /: Concl. Univ. str. 511 :/

uralno

Dnia 16 Grudnia 1830

rodem z Krakowa

Małyszko Thomas Alexander Dr. Phil. canonicus Colleg. Sandecens. et OOSS. – r. 1755 został Prof. Prawa – r. 1751 został Collega minor; przedtem Profesor dyalektyki, Senior bursy Jerusalem. – r. 1750 prof. w szkołach nowodwor. – r. 1763 Dr. Ob. Praw i Kanonik Katedr. przemysk. 1758 – 1759 proboszcz w Sieprawiu – Baccal. 1738 – Dr. Phil. 1741 + 1790 w Przemyślu.
był najprzód professorem w szkołach Nowodworskich – potem professor linguarum oriental. w Collegium minus r. 1754.

1) Quaestio juridica de Jure Patronatus ... pro loco in Collegio Juris Utrorum Univ. Crac. obtinendo proposita 1755 d. 19 m. Junii. Cracoviae typis in Palatio episcopali. 4to K. 28 + Prawo 2513.

2) Quaestio physica de causis ... pro loco in Collegio minori ... A. 1751 d. 9 Febr. ... Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. + Filoz. 792.

10) Ingressus ad Capitolium laureati honoris VIII primae laureae Candidatorum descriptus. Cracoviae typ. Univers. 1738 fol. +

3) Perseus monstrorum Domitor sub allegoria Christus dominus scenico apparatu per Scholae grammatices juventutem in classibus Novodvorscianis demonstratus. A. 1747 d. 24 m. Martii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 6. (treść po pol. i po łacin. dramatu w 3 aktach o Perseuszu) ded. Josepho filio Joannis Wielopolski supr. pincernae Regni. +

4) Cherubin ecclesiae militanti praesidia ferens divinissimus Thomas de Aquino in basilica Ord. Praedicat. Conventus Crac. stylo oratorio demonstratus A. 1750 d. 7 Mart. Typis Collegii majoris Univ. Crac. fol. K. 9. (na odwrocie tyt. ciekawa rycina: S. Jacek klęczący modli się przed P. Maryą w obłokach na księżycu stojącą, od której idzie wstęga z gotyckim napisem: + Teol. 5416.

Gaude fili Jacinte i. t. d. w tyle Krajobraz i widok klasztora dominik. Krakow. przed ktorym płynie woda a na niej most do klasztora i młyn o 2 kołach (w okolicy gdzie była poźniej dzwonnica – obraz staroniemieckiej szkoły z początku XV wieku) na dole napis: Imago S. Hyacinthi Odrowąs. Ex imagine basilicae S. Trinitatis Conventus Cracov. Ord. [illegible] S. Dominici Ecclesiae Odrowąsensi donata: in qua vera corporis, habitus et nascentis monasterii, quae antiquitas reliquit visuntur lineamenta. Impensis Ex et A. R. D. Joannis Michalski L. D. et L. Pl. Odrowąs. Opera I. Alexandri Goreczyni Crac. sculptoris. in fol. rylcem rytow.:/

5) Kazanie na dzień i święto S. Stanisława Kostki w Kościele przemyskim XX. Jezuitów miane. R. 1763 Przemyśl w druk. Soc. Jes. fol. K. 9 ded. Antoniemu Morskiemu Kasztelanowi przemysk. rotmistrzowi pancernej chorągwi połku krola (ktorego żona Brygita hr. Krasicka) + Teol. 5381

6) Kazanie podczas aktu Koronacyi statuy cudownej Matki Boskiey w Rzeszowie w Kościele WWOO. Bernardynow R. 1763 d. 8 Września miane. Kraków w druk Seminarium biskupiego Akademick. fol. K. 11. Teol. 5294

7) Kazanie pogrzebowe nieznośny w wielu stanach żal przez śmierć Anny z Potockich Mniszkowy chorążyny nadwor. Koron. ogłaszające w Kościele OO. Dominikanow Przemysk. miane d. 5 września 1758 Przemyśl 1758. fol. sark. ded. Adamowi Mniszkowi chorążemu + Łańcg. 783

8) Kazanie pogrzebowe podczas exekw. za duszę Andrz. Stanisł. Kostki Załuskiego bisk. Krak. 1759 d. 22 Stycz. w Przemyślu fol. sark. ded. X. Hieronim. Wacławowi [illegible] Sierakowskiemu bisk. przemysk. + Łańcg. 1712

Odrowąż
jest pieśń o tym obrazie

9) Kazanie pogrzebowe podczas trzechdniowych exequii za duszę ś. p. Jana z Charzowa Charczowskiego Kasztelanica przemysk. w Kościele Reformatow Konwentu przemyskiego 1765 d. 28 Octob. Przemyśl w dr. Coll. Soc. Jes. fol. sark. Łańcg. 121 ded. Władysławowi Charczowskiemu Kasztelanicowi słońskiemu chorążemu znaku husarsk.

10) Kazanie pogrzebowe po pracach junoszy podczas exekwii spoczynku życzące. Przemyśl 1759. fol.

11) Historia Katedry przemyskiej (w Mspt. tamże)

Mamerczyński Stanislaus Sebastianus

VII

210

Mamczyński Stanisław Sebast.
fil. dokt. i prof. C. minor. Kklr.
U. J. Prof.

1730. d. 22 listop. Requisitioni Celsiss. Principis Czartoryski Vexilliferi M. D. Litt. satisfaciendo permissum est Excell. M. Stanislao Mamczyński, ut cum Celsissimo juvene principe discedat ad exteras nationes, et interim pro actu laborante habeatur, idque ad biennium. (C. U. p. 103.)

1732 24 czerwca powstany do kolt jutyd. praevio tentamine (p. 117.)

1735. g wrześ. obrany dyrektorem szkół porn. (p. 143.) na lat trzy.

1744. 9. marca uniwersytet Annuendo desideriis Cels. Primatis Regni in adjutorium ad formationem processus in causa beatificationis servi dei Bogumili Archiep. Gnesn. Stanislaum Mamczyński U. J. P. Collegiatarum S. Michaelis in arce Crac. Decanum, Neolandea Cancellarium, publ. sacra auct. apost. Notarium, vocantis, eidem discedendi facultatem ad eundem Celsiss. Principem dedit et concessit, ac eundem a lectione praelegenda, quousque ibi morabitur, dispensavit, ac ut praesentiam quoad omnes proventus ex Universitate eundem, si praesens fuisset concernen-

tes, habeat, induxit et conclusit Universitas /: C. U. p. 298 :/

1747. 19 czerwca przypuszczony do doktoryzowania się z prawa, praeviis quaestionibus binis /: p. 349 :/

1754. 7 maja obrany k. k. kr. po zmarłym Mianskim /: C. U. p. 590 :/

1759. mianowany procancellarius p. biskupa Załuskiego /: p. 693 :/

1761. 26 sierp. prosi go Uniwersytet przez delegowanych do niego Stęplowskiego, Biegaczewicza i Łopacicza z prośbą, ut velit amore boni communis dioecesum suam Varsaviam offerre ad salutationem et venerationem exhibendam S. Rmi. et Protectoribus Regni nomine Universitatis et ad commendandam causam contra Patres Soc. Jesu /: C. U. p. 737 :/

Przyjął na siebie ten obowiązek przybrawszy sobie Biegaczewicza.

1761 r. umarł przed 21. paźdz. /: C. U. p. 741 :/

podobno nagle umarł ?

1747. 18 febr. J. U. D. cust. Coll. S. Michaelis in arce Crac. decanus, discessuri ex mente et permissu Almae Universitatis ad aulam Primatialem Celsmi. Principis Illmi. Excellmi et Rmi Christophori Antonii de Słupów Szembek, archiep. Gnezn. plenipotentes suos constituit. /: A. R. str. 167 :/ w aktach rektorskich

W aktach rektorskich pod r. 1757. w którym powtórnie był rektorem obrany stoi M. Sebastiani Stanislai Mamczyński, a więc Sebastianus pierwsze imię. (: A. R. str. 212:) r. 1759 d. 6 maja mianowany przez ks. Biskupa Sołtyka podkanclerzym uniwersytetu (: A. R. st. 409:) wszystkich wydziałów. Mamczyński umarł r. 1761. w paździer-
około 1690 d. 15 paźdź. nagle, wracając z Grębałowa
nika jako UJ i Prof. Can. Cath. Crac. i Univ. Procancellarius. Był on Collegii Iuridici senior pater. Kiedy d. 17. października Jakub Marcinkowski Ord. i Prof. Sądzi i Tomasz Płocki fil. dokt. i prof. koleg. mn. udali się do zebranej na posiedzenie sobotniem Kapituły katedr. krak. celem proszenia jej by nie przeszkadzała mamczyńskiego zwłok
oznaczenie
pogrzebu i miejsca pogrzebowania się i o czas i dzień exportacyi dopraszali się, ut sic commodius pro arbitrio Reverendissimorum Dominorum, dicti actus funebrales peragi potuissent odpowiedziano im: " Ingesserunt se Domini Collegae Perill. olim M. Stanislai Mamczyński in dispositionem rerum post mortem eius suae Perill. olim Mamczyński derelictarum, ideo Reverendissimum Capitulum ab omnibus vult se remotum habere; sciant tamen, quod etiam si sepeliant Perill. olim Mamczyński per processum tandem cogentur ad exhumandum corpus eius et restituendum illud

cathedrae." Qua responsione recepta illico exiverunt et pro omni eventu recognitionem de praemissis coram actis praesentibus inscribi curaverunt. /: A. K. str. 505: / Mamczyński był Krakowianinem, a przyjaciel jego rodziców pomarli. /: str. 508: /. Porównaj Testamentu 1762 r.

Sebastianus, Cracoviensis

Mamczyński Stanislaus (Dr U. Jur. et Prof. XXXVI
canon. cathedr. crac. et collegiatae S. Michaelis in castro cracov. curatus in Smarzowice, Senior Collegii Juridici, Provisor contubernii Jurisperitorum, Librorum censor. Rector univers. Crac. (Ob. Jocher Nr 5251, 4706, 7435, 1516.) Baccal. Art. factus 1719, Dktr Phil. 1721. — r. 1729 Prof. w Szkołach Nowodworskiego — r. 1738 Dr Praw i Prof. Dziekan Kollegiaty S. Michała, Kantor Sandecki; Dyrektor Akademii poznań.

1) Quaestio juridica de immunitate ecclesiarum, coemeteriis et rerum ad eas pertinentium ... cum a Stanislao Mamczyński J. U. D. et Prof. M. Antonius Sarius de Wilkoszowice Wilkoszowski U. J. Professor canon Colleg. OOSS. Crac. praepositus S. Nicolai curatus in Modlnica, licentiatus in Utroque Jure renuntiaretur, ab eodem quo supra professore publice ad disputandum proposita. [illegible] A. 1759 d. 15 Julii Cracoviae typis Collegii Majoris. 8º ark 8 i 1 kartka (A–H) (na końcu de Immunitate rerum ecclesiasticarum in Polonia)

2) Ver ex virtutis et eruditionis cultura, grati odoris flores × primae laureae Candidatis explicans. Cracoviae, typ. Academ. iis 1719. fol. +

3) Meta honos cursu soleae terminata in actu responsionis, Joannis Laskiewicz pro loco inter facultatis medicae Doctores et Professores obtinendo mensurata. Cracoviae, typ. Academ. 1722 fol. Paneg. 528.

4) Nova magnifici honoris eminentia laurea theologica dum Stanislaus Markiewicz S. Theol. Doct. crearetur, in publicum deducta A. D. 1729. VIII. Cal. Martii. Cracoviae, typ. Academicis 1729. fol. Paneg. 742.

5) Chwała Bogu w niektórych mowach kaznodziejskich ogłoszona. Poznań w druk. Akad. 1738. 4to (Sign. A–Aa4)
Teol. 3608.

6) Praxis commissorialis fori spiritualis compendiosissima. Posnaniae, typ. Academ. 1738. 8vo K. 6, str. 115 i K. 32½
ded. Andr. Myszkowski decano cath. posnan.
2a ed. reimpressa. Posnaniae, typ. Academ. 1745. 8. Prawo 289.

7) Quaestio iuridica de vita et honestate clericorum. Cracoviae typ. Univ. 1747. fol. (pro licentiatura Jur.)
Prawo 4032.

8) Quaestio iuridica de privilegiis iurisconsultorum cum DD. Stanislaus Mamczyński, Joannes Pataszowski et Casimirus Jarmundowicz J. U. Doctores ritu solenni crearentur publice ad disputandum proposita. Cracoviae typ. Universit. 1748. fol. Prawo 4033.

9) Quaestio juridica de testamentis et ultimis voluntatibus. Cracoviae typ. Collegii Majoris 1760. 4to (respondente Ant. Franc. Sario Wilkoszowski) +

<u>Mamczyński</u> Stanisław Sebastian (używał herbu Łabędź) (urodzony w Krakowie z ojca Sebastiana burmistrza krak. i matki Katarzy=ny; wykształciwszy się w akademii krak. gdzie został r. 1719 baccal. a 1721 D'rem filozofii i gdzie na wydział prawny uczęszczał.

Pełnił najprzód obowiązki nauczyciela domowego u Józefa Czartoryskiego chorążego W.X. litew. przy synie jego Stanisławie potem nauczy=ciela w szkołach pinczowskich r. 1724, w gimnazyum Nowo=dworskiego w Krakowie, wreszcie dyrektora w gimna=zyum Lubrańskich w Poznaniu, kanonikiem S. Michała w Krakowie. Wróciwszy do Krakowa został Collega minor objął katedrę prawa w uniwersytecie zostawszy 1742 1743 po=przednio D'rem Ob. Praw. Otrzymawszy kanonią w Kole=giacie S. Michała w Krak. i WWSS, przed 1732 probostwo w Mazowszu w Dzierążni, Rakowie i Przemykowie oraz w końcu 1753 kanonią katedralną krakowską, popierał gorliwie jako prokurator kanonizacyę S. Jana Kantego i Bł. Bogumiła. Poważany od biskupów Józefa Kierskiego, Krzysztofa Szembeka arcyb. gniezn. Stanisława Hozyusza bisk. poznań. i Kajetana Ignac. Sołtyka bisk. Krakow. Umarł 1761 d. 15 paźdz. 4 Kwietnia apoplexia pochowany d. 21 paździer=nika w Kościele WWSS. w Krakowie. (Ob: Foltański Adalb. Joachim: Remedia juris in obitu Stanislai Mam=czyński J.U.D^r et Prof. Cracoviae typ. Coll. Major 1761. fol. k. 6. — Janozki Lexikon I p. 102 — Janozki Polonia pag. 46.) Był 2 razy rektorem

Dziekan Kollegiaty S. Michała na zamku krak. 1738.

F w Krołowe, Luboszycy

był podkanclerzem uniw.

Rektor akad. Krak. 1753

Wydał: 1) Chwała bogu w niektórych mowach kaznodziejskich ogłoszone. Poznań w druk. akad. 1738. 4o. a kart 2 i ark. 25. (10 kazań na święta) ded. Alex. Bończa Miaskowskiemu kantorowi Kolleg. Katedr. Krak. +

11) Quaestio juridica de testamentis et ultimis voluntatibus publice ad disputandum proposita respondente Ant. Franc. Janio Wilkoszowski. (s.l.) 4to.

1) Quaestio juridica de immunitate ecclesiarum, coemiterii et rerum ad eas pertinentium – cum Antonius Sarius de Wilkoszowice Wilkoszowski U. J. Prof. S. Nicolai extra muros Crac. Praepositus, Licentiatus in Utroque Jure renuntiaretur, proposita. Cracoviae typis Collegii Majoris 1759 d. 15 Julii. 8º. K. 1 i arkuszy 8.

2) Praxis commissorialis fori spiritualis compendiosissima titulos tres complectens: de observandis ante, circa et post comissionem. Posnaniae typ. academ. 1738. 8º. str. 115 (ark. 12) – drugie wydanie tamże 1745. 8º. str. 8 i 170 (ark. 12). + – 3e wyd. Leopoli typ. J. Filipowicz 1756. 8º. K. 2 str. 95. 58.

ded. Andreae Myszkowski cathedr. Posn. Decano.

3) Quaestio juridica De privilegiis Jurisconsultorum ad disput. propos. 1748. V. Calend. Aprilis [dum Stanislaus Mamczyński, Joan. Pataszowski et M. Casim. Jarmundowicz U. J. D. res crearentur, ab iis] Cracoviae typ. universit. 1748 fol. ark. 4. czyli kart 8. +

4) Quaestio juridica De vita et honestate clericorum publ. ad disput. proposita 1747 d. 18 mens. Decemb. [cum licentiams in Utroque Jure renuntiaretur] Cracoviae typ. universit. 1747. fol. ark. 6. czyli Kart 12. +

5) Ver ex virtutis et eruditionis cultura flores X primae explicans laureae Candidatis Cracoviae d. 1 April. 1719 fol. K. 8 (wierszem)

6) (Kazania przygodne). Kazanie na Konkluzyi Oktawy solennego Festu Św. Antoniego miane. Poznań 1737. 4to

7) W rękopisie zostawił: Historia cancellariarum consistorialium Regni Poloniae.

8) Meta honos cursu voles terminata in actu responsionis Antonii Joannis Laskiewicz [Phil. et Med. Dr. pro loco inter Med. Doctores et Prof. obtinendo mensurata] Cracov. typ. Acad. 1727. fol. 3 ark. +

9) Nova magnifici honoris eminentia dum Stanislaus Markiewicz S. Th. Dr. crearetur [deducta 1729. VIII Cal. Martii] Cracov. typ. Academ 1729. fol. K. 18 styl. lapid. +

10) Figura immensi amoris Christus salvator in Metello Quirino pro eliberandis de captivitate cognatis spontaneam eligente mortis sententiam scenico apparatu ab juventute scholae grammatices academiae pinczoviensis demonstratus 1724. III Idus Aprilis. Cracoviae typis Universit. fol. K. 6. treść drammatu w 3 aktach po polsk.: i łacin. [O Metellusie Rzymianinie] [ded. Stanisławowi Czartoryskiemu chorążycowi litewsk. ... St. Mamczyński – na odwrocie tyt. sztych herb Czartoryskich

11) Quaestio juridica de sequestratione. Cracoviae 1732. 4to

12) Quaestio de vita et honestate clericorum. Cracoviae 1747. fol.

13) Unio philadelphica in visceribus ol. almae matris Universit. Cracovien. Cracoviae 1760. fol.

14) Ver ex virtutis et eruditionis cultura grati odoris flores X. prim. laur. Candid. Cracoviae 1719. fol.

Mańka Paulus

214

? Manka Paweł

fil. dokt. profesor poezyi w szkołach nowodw.

1765. 30 stycz. obrany seniorem bursy Jeruzalem f. l. II. p. 829. v. Jako Rhetoricae et Dial. Professor in Colonia Culmensi wydał niedorzeczny panegiryk na cześć Jana Kantego, w którym wszystkie wyrazy od c zaczynają się. Tytuł: Cantius confessor coelicola etc. Posnaniae fol. 4ry karty.

Ignatius

Manka Paulus (Phil. Dr Prof. Rhetor. in Aca:
demia ~~[illegible]~~ Culmens., urodził się w Krakowie, r. 1755
został Baccal. Art. a r. 1759 Dr fil., był nauczycielem domowym Lanckorońskich,
Lipskich, Trzcieńskich, Tuchołków, Leskich, Michalczewskich – uczeń po
francusku – r. 1760 był nauczycielem w Kolonii akadem. w Chełmnie –
wróciwszy do Krakowa był Profesorem Retoryki w Szkołach Nowo:
dworskiego, Seniorem Bursy Jerusalem i własnie obrany Collega minor
gdy umarł d. 12 Junii 1765 pochowany w Krakowie w Kościele S. Anny. (Obacz Badurski Andr. Testificatio concepti doloris ex obitu Pauli Ignatii Manka, exhibita 1765 d. 14 Junii. 4to kart 4 (styl. lapidar.)

1) Concentus caelestium Charitum clarissimus
Cantus confessor caelicola, currentis cerimo:
niae, circumstantia coram conspectu celeberri:
mae coronae. Colonia Culmensi circiter CVM Cha:
rItes CaeCIs CopIosas CLarIfICabat. (Christus
Conceptus) Cernuo cujusdam Clientis calamo cele:
bratus. Charactere Chalcographico Collegii Can:
tiani Cognitionis, seu Posnaniensis. (1760) ~~1755~~ fol. k. 8
(cała mowa złożona z słów od litery C się poczynających)
ded. Ignatio Tuchołka capitaneo jasieniecensi: herbu
Korzbok) (Cały panegiryk na 4 kartach ma każdy wyraz od litery C zaczynający się)

(podobny panegiryk od litery P. poczynających się wyrazów wydał: Krzanowski Anton. Nicol.: Philippica pneumatis P... Posnaniae 1728 fol. kart 10 (z tych 6 jest od litery P.) ob. Tomus t.

2) Vanitas vanitatum omnia sub sole ex contemptu
mundi in Josephat rege Indiarum comprobata a ju:
ventute academica in aula scholarum Culmensium politico-
ascetice patrio soluto idiomate demonstrata A. 1760.
Posnaniae typ. Academ. fol. k. 7. (treść dram. z pieśniami po pol.
i po łac. w 3 aktach) ded. Michaeli a Canden Trzcieński castellanidae dobrzin.

3) Conclusiones jurid. ex regulis juris canon. libri V. decretalium desumptae. Cracoviae 1757. 4to

216

Mansy Josephus Antonius, Baccal. 1694, Dr. Phil. 1696, praebendarius Capellae Zebrzydovianae.

VIII primae laureae Candidatis apposita

1) Bellaria Apollinis Cracii. Cracoviae typ. Acad. 1694. fol. +

2) Pamiątka pasterskiego affektu przy translacyi z płockiej na warm. katedrę. Warszawa 1699. 4to.
– toż 1730. fol. (: to pisał po włosku Józef Mansi filipin, a tłomaczył Andrzej Załuski bisk. płock.)

Marchocki Franciscus Josephus,
Bacal. Art. 1732, Dr. Phil. 1733 in Univ. Crac.

1) Navalis coronae post triumphale in aequore philosophico certamen cum hoste animorum ignorantia XII primae laureae candidatis dispartitae. Cracoviae, typ. Universit. 1732. fol.

Poez. 2996.

Marcin z Brzostkowa
zob. z Brzostkowa Marcin (t. 2.)
" Krajewita
zob. Krajewita Marcin (t. 6.)
" z Krakowa
zob. z Krakowa Marcin (t. 6.)
" z Lelowa
zob. z Lelowa Marcin (t. 7.)
" z Olkusza
zob. Biem Marcin (t. 1.)
" z Ośnicy
zob. z Ośnicy Marcin (t. 9.)
" Rex z Przemyśla
zob. z Przemyśla Marcin Rex (t. 10.)
" ze Słupcy
zob. z Słupcy Marcin (t. 10.)
" ze Świdnicy
zob. ze Świdnicy Marcin (t. 13.)
" z Wojnicza
zob. z Wojnicza Marcin (t. 15.

Marcinkowski Josephus Augustinus Jaxa in Marcinkowice, Baccal. Art. 1732.

1) Donum a Deo datum Princeps Theodorus Lubomirski palat. Cracov. Cracoviae 1732. fol. typ. Universit.
Paneg. 616.

Marciszewski Franciscus

X. Marciszewski Franciszek

prorektor szkół wyd. Krak.

1791. r. Szkoła gł. na posiedzeniu d. 3 kwietnia, z powodu jego słabego zdrowia, dla którego nie był zdolny pełnić dalej obowiązki do urzędu prorektora przywiązane, utrzymując go przy prorektorji szkół krak. i przy pensji jaką dotąd pobierał uwolniła go od odbywania wszelkich obowiązków prorektorskich, polecywszy wizytatorowi, urządzenie substytucji do sprawowania obowiązków prorektorskich. /: N. 8. Protokoł obrad str. 408:/

220

Marciszowski Franciszek.

Pro-
Rektor Szkoły Wydziałowej Krakowskiej prosząc r. 1788 dnia 23 maja o funkcyją Dozorcy magazynu książek, którą po usunięciu się z prowizorji chciał posiadać, pisze o sobie, że 19 lat w stanie akademickim służący, idąc przez wszystkie tego stanu stopnie i wysługi, bez zarzutu i przerwy w pracach, w czem się odwołuje do świadectwa tylu zacnych mężów w Szkole gł. zasiadających.
/k. N. 5. Protokół ses. nota 80./

Wstęp.

Marciszewski Jakób Michał

221

Marcinowski Jakub Michał.

Jud. et Prof.

1758 27 kwiet. Kolbiec wydał nań następujący wyrok:

Quoniam toto fere tempore directoratus sui (w Poznaniu) lectionem, ad quam vi professionis suae tenebatur non legit, et studiis aliorum professorum, propter continuas suas a colonia absentias, debite non attendebat, quinimo quandoque data sua praesentia studium rhetoricum distrahebat, prout literis Illmi Capituli illius loci probatur, nec ex dicta colonia acceptis revocatoriis obtemperavit, sed fere per tres annos per vario divagatus est; insuper regestra perceptorum et expensorum dictae colon. porn. antecedaneorum directorum per Perill. Reverendiss. dictae coloniae Curatores, prout de iure, legitime approbata, secum asportavit, nec sua ibidem, prout debebat et de iure est, legitimari curavit, salaria pro se, quamvis illa ob non lectam lectionem non meruerit, et pro professoribus, quamvis illa ex duobus annis posterioribus non persolverit, similiter et pro victualibus professorum, quamvis illa eisdem negaverit, nec bonificaverit Regestris suis complete inscripsit: eundem citatum omnibus obventionibus ex Universitate ipsum huncque concernentibus et salariis in Regestra coloniae pro se inscriptis, privandum esse censuit, prout de facto privat, et ut professores iniuriati, si et in praesentibus non fuerint satisfacti quantum instantanee ab eodem citato

ti, tandem aliquando ut ex ipsius futuris in Universitate obventionibus et proventibus salariari et pro victu suo satisfacti fieri possint, proventus eiusdem Citati ex Universitate tam diu esse sequestrandos, donec praedictae iniuriae, salvis quietationibus, adimpleantur, decrevit. Ad extremum: Quondam in re oeconomica male gesta literis Illmi Capituli Posnan. die 19 decembris anno 1754 in capitulo septimanarii datis nec non commissione convicitur, omnibus praetensionibus ad dictam coloniam habitis et quomunque modo per se compilatis ab indicatur. [. A. K. str. 398.]
Był podkanclerzym Wydziału prawnego.

222

Marciszowski Jakub Michał U. J. Doktor
prof. poetyki U. J. Collega pierw.
C. C. Crac. Acad. Tarnov. et Contub.
Iurisperitor. ac Regii Jagellonii provisor.
1745 5 maja obrany senioren bursy Starnigelskiej
/: C. U. p. 328:/
1748. d. 22 listop. jako Coll. minor obrany seniora
bursy Iurisperit /: Concl. Univ. p. 369:/ porównaj Bursa
Iurisp. pod r. 1748.
1753. d. 23. marca do Kollegium jurysdycznego przez
Uniwersytet powołany /: Concl. Univ. p. 553:/
1755. 17 lut. obrany dyrektorem kolonii poznańskiej
/: p. 610:/ odwołany, a na jego miejsce ~~[illegible]~~ powołany Anto-
ni Kopański 5 czerw. 1758. /: C. U. p. 658:/ prefekt se-
minaryum poznańskiego
1762. 11. maja został Kkk. /: C. U. p. 767:/.
1765. mianowany podkancl. procurat. wyd. prawnego
/C. U. p. 832:/
1769. 2 marca jako prowizor bursy prawnej, skreślony jej
stan, składa w trzech exemplarach, także i wykaz fun-
duszów szkoły tarnowskiej, której był prowizorem i nako-
niec, wreszcie libellos in quinque opusculis compilatos,
varia documenta ac manuscripta contra molimina
Patrum S. J. Coll. Leopol. continentes, /C. U. p. 67:/
darował Uniwersytetowi 2000 zł. które na reparacyę

na reparacyę kamienicy Kanonicznej Kollegium ju-
rydycznego wyłożył; bo lubo na ten gmach 5000 złp. wy-
dał, atoli wszystkie ograniczając same reparacyę do
tego, co koniecznie odnowione być musiało, resztę wy-
datków za niezbyte uważa (s. C. U. p. 67.), a nadto prze-
ciwy swego życia własnym kosztem reparował ją przyrze-
ka (ibid.)
Użyty do reformy szkół nowodworskich (zob. Szko-
ły nowodw. pod r. 1768 i 1769.)
Umarł 1773 r. przed 13. marca, bo w tym dniu
był pogrzeb. Żołotnicki wołania po tym obrzę-
dzie sesyi Uniwersytetu napisane o nim: qui post
exantlatos propemodum infinitos in ecclesia et
academia labores, incredibili omnium Universi-
tatis ordinum dolore, in ipsa media aetate 7.
Idus martii fato ereptus, aeviternam sui gra-
tamque semper memoriam et recordationem
reliquit. (Concl. Univ. p. 161.)
Umarł liczący 53 lat. (zob. Boguckiego Laudatio
funebris Jacobi Mich. Marciszewii B2. f. v.
Był pięć razy rektorem. Był bardzo miłosierny.
Franciszek Marcyszowski fil. dokt. ~~tamtego~~
brat stryjeczny.
1742 wspomniany jako prof. gram. w szkołach nowo-
dworskich (A. K. sk. 978.)

223

Marciszowski Jacobus Michaël.
J. u. D. et Prof.
Kiciński w wydanym przez siebie ale przez Ben. Jos. Ostaszewskiego fil. lobo. eundemque ac scholae piscos in Col. Tarnov. ordin. prof. napisanéj a pod ~~przez~~ rzeczonego Magnif. D. Prum Kicińskiego, scholae Rhetoricae Acad. w r. 1765 wydanéj pod tyt. Sermo veras et notas laudes B. Joan. Cantii continens etc. a Jakubowi Mich. Marciszowskiemu przypisanéj, wspomina autor że Marciszowski in albam ducatum profectus, integro quadriennio directoris illius coloniae officio functus est — in classibus Nowodvorsc. integro sexennio Cracoviae professor — Acad. Poem. triennio ~~rector~~ — tres panegyres edidit: 1, in laudem immaculatae conceptae Mariae. 2, in laudem S. Casimiri. 3, in funere. Był Jud. C.C. Collegiatae SS. OO. Crac. Primicerius, — nadto ... stało zgodnie, prawną i w koll. mn. i prawnem był umieszczony. Biskup Jędr. St. Kost. Załuski dźwignął go kanonikiem wojnickim, a bisk. Sołtyk Procancellarium facult. Jurid. — był Judex prosynodalis, assessorem sądów biskupich, był też Kapituły procurator generalis, et ad plurima negotia componenda multoties delegatus.

od Akademii na sejm delegowany — ecclesiae
Kondusiensis praepositus splendorem eiusdem,
auget. Scholae academicae Tarnoviensis Pro-
visor, eandem favoribus indies cumulare
non desit.

herbu Jastrzębiec urodz. 1718 w Oktobrze od 1748 Coll. minor, senior bursy Starnig.

Marciszowski Jakób Michał (Wysłany do akademii Krak., został tamże bakałarzem in artibus r. 1735 i Dr. filoz. Zostawszy księdzem wróciwszy do Poznania protegowany od biskupów Krakowskich Andrzeja Załuskiego i Kajetana Sołtyka mianowany examinatorem synodalnym, cenzorem książek i assessorem sądów duchownych. Zostawszy r. 1762 Dr. Praw Ob. i professorem, kanonikiem WW. Ś.Ś. i w Wojniczu r. 1762 Kanonikiem katedry Krak. i proboszczem w Konuszy i Zdziedric (r. 1766 obrany rektorem uniwersytetu (był 6 razy rektorem) Sławny mówca i kaznodzieja przytem przykładnych obyczajów umarł d. 9 marca 1773 (Ob. Bogucicki Joseph. Nepomuc: Laudatio funebris Jacobi Mich. Marciszowski. Cracov. typ. Seminarii Academ. 1773. 4º. K. 13. mowa proza) – Minocki Franc. Jos: Quod juris et justitiae doctoralis in utroque jure laurea Jacobi Michaelis Marciszowski concernens dum ritu solenni Jur. Utr. Dr. renuntiaretur deductum. Cracoviae in typ. Seminarii Academ. 1762. fol. K. 14)

R. 1756 dyrektor Akad. Poznan. procancellarius facult. juridicae

Zostawszy najprzód do Białej był tamże przez 4 lat dyrektorem szkół, z kąd wrócił do Krakowa przez 6 lat uczył w gimnazyum Nowodworskiego potem w Collegium minus przyczem pełnił urząd seniora bursy Starnigela. Zostawszy na dyrektora szkół Lubrańskich do Poznania wykładał 3 lata tamże prawo kanoniczne i cywilne przyczem był cenzorem książ. i assessorem sądów duchownych – rektor Colleg. Lubrańsk. 1756 – posłował od uniwersytetu na sejm do Warszawy

Był 37 lat przy uniwersytecie i 6 razy rektorem Umarł mając 54 lat i 6 miesięcy

Wydał

1) Regulae canonicae de irregularitate. Cracoviae d. 14 Januarii 1766. 4º. K. 11 (respondente ad objectiones Ignatio Pawlusskiewicz Phil. Doct. et Prof. Jurisprud. Auditore)

2) Najjaśniejszy niezwyciężony królewicz Kazimierz Św. z kazalnicy z ambony ogłoszony. Poznań w druk. akad. 1756. fol. (kazanie dedykowane Kazimierzowi Raczyńskiemu wojewodzicowi poznańsk.) Kart 14. Teol. 5259. Zbiór 2618.

w kościele OO. Reformatów Konwentu poznańsk. kazaniem 1756 d. 4 Marca

3) Kazanie na Bł. Kadłubka Wincentego 1765 w Krakowie miane (w dziele: Ogłoszenie czci i chwały wiekopomnej B. Wincentego Kadłubka) Kraków w druk. semin. bisk. 1765. 4º.

4) Zaszczyt przed światem i niebem † (paneg. dla) Katarzyny z Szumańczowskich Grodzickiej) Poznań 1758. fol. w druk. akademick.

† Krzyż herbowny pokazany

Paneg. 334.

Prócz tego wydał:

Panegyris in laudem Immaculatae Conceptionis Mariae.

Oratio in laudem D. Thomae Aquinatis in ecclesia Ord. Praedic. dicta.

Panegiryki na Grabińskich, Giżyckich, Romerów, Betchecckich

Kazania pogrzebowe na Tomickich, Skrzetuskich, Grodzickich.

*) Dowody gorliwości polskiej o wiarę św. Katolicką rzymską na sejmie walnym okazane r. 1766. 4o (zbiór mów i pism)

Controversae quaestiones juris ad disputandum propositae. Cracoviae 1771. 4to Prawo 2517.

a) I–VI (defensae ab Augustino Kolasinski praebendario eccl. cathedr. posnan. d. 31 Januarii) K. 4.

b) VII – XIV (defensae a Josepho Bogucicki Dre Phil.) d. 28 Febr.) K. 6.

c) XV – XXI (defensae ab Antonio Załuskowski beneficiato in Wroblow d. 14 Mart.) K. 6.

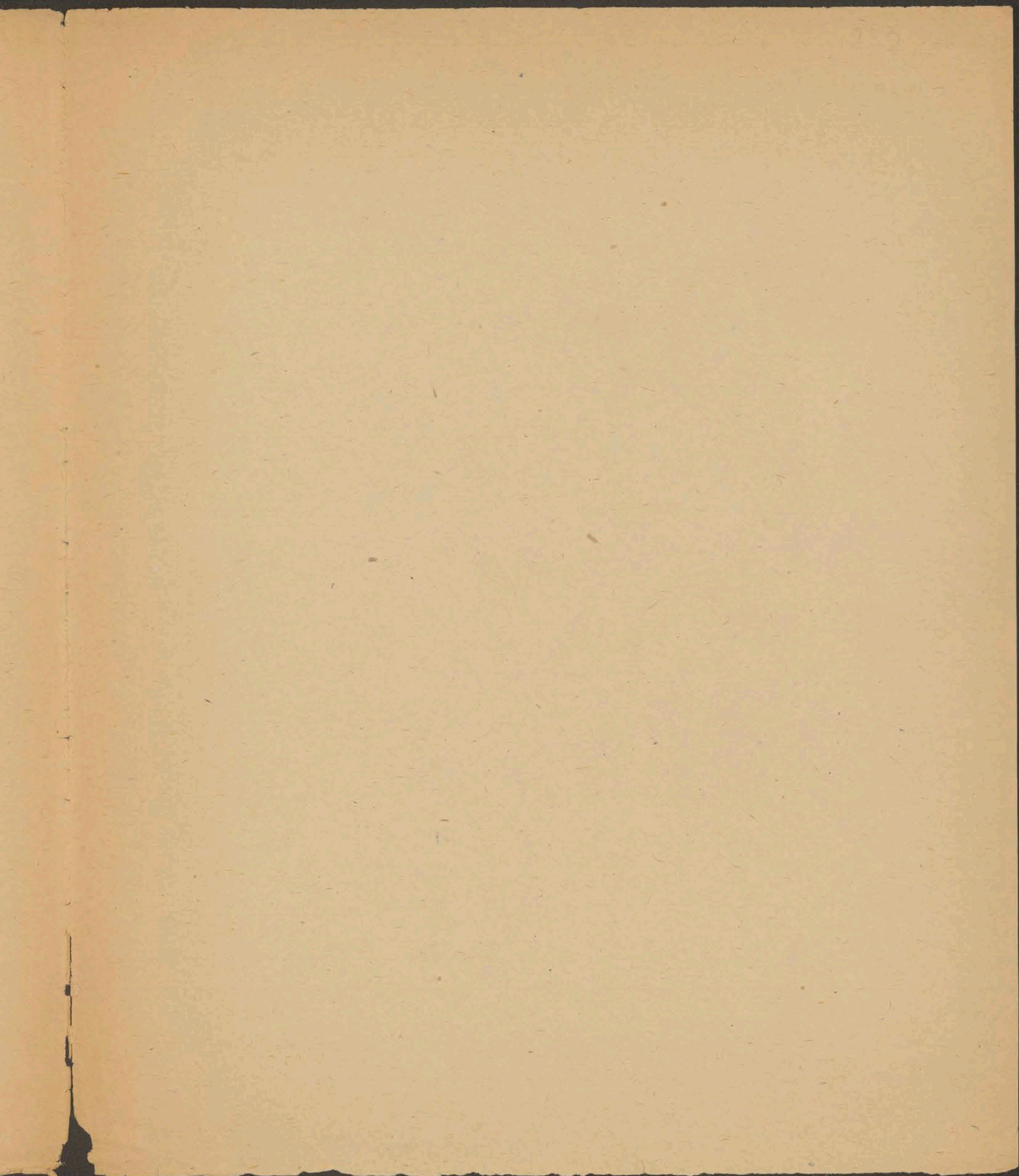
Quaestio juridica de praelatis et canonicis, pro obtenta in Utroque Jure Licentia publice ad disputandum ... exposita A. 1762 d. 12 m. Octobris. Cracoviae typ. Semin. Episc. 4to K. 26. Prawo 2516.

Quaestio juridica de Jure majestatico per Joannem Pałaszowski J. U. Dr. et Prof. promotorem dum Jacobus Michael Maciszowski et Andreas Dominicus Lipiewicz Utr. Jur. Doctores renuntiarentur a supra nominatis Licentiatis ad disputandum proposita. A. 1762 IX Calend. Decembr. Cracoviae typ. Seminar. Acad. dioecesan. 4to K. 32. Prawo 2519.

Quaestio logica de differentia .... pro loco in Collegio minori .. A. 1748 d. 5 Octobr. .. Cracoviae typ. Collegii majoris. fol. K. 2. Filoz. 794.

Ordinatio studiorum in Collegio Lubransciano Acad. Posnan. tractandorum 1756. 4to 1 ark.

Quaestio juridica de injuriis et damno dato. Cracoviae 1753. fol. typ. Universit. Prawo 4037.

Doctor Jacobus Marcius

1519. 11 maii reposuit Universitati X flor. pro sui incorporatione. Perlachii Almanach

Wielmożny Dr: Professor
J. Muczkowski

Marczewski Thomas Josephus

1) Alveare novi examinis apum, melle scientiarum copiose manans, quod Dominico Ruszkiewicz Ph. Lic. dum per Franciscum Tokarski Phil. Doct. Artium Magister et Phil. Doctor renuntiaretur, plausum dabat amicus amico M. Thomas Josephus Marczewski. Cracoviae ex off. Franc. Cezary 1688. fol.
Paneg. 1150.

2) Primitiae omni laboris Deo in agro immaculato ab ill. et rev. Nicolao Oborski oblatae. Cracoviae, typ. Universit. ~~1686~~ 1686. fol.
Paneg. 831.

M. Stanislaus Marcennius

de Marzeninog, villa a civitate Gnesna duobus milliaribus distante oriundus, Coll. maior. et s. Theol. Mgri Sententiarum publ. professor, Collegiatarum s. Annae Concionator, s. Floriani Canonicus fuit. Vir humanarum et divinarum literarum peritissimus, in hebraea bene versatus, in graeca excellens, in latina lingua elegantissimus, pietate omnibusque aliis virtutibus ornatissimus. Hic ut omnibus magistris esse egregie provisum semper exoptavit, ita minoris Collegii professoribus adhuc vivus censum reemptionalem annuum decem florenorum ducentis florenis polonicis, celato suo in virumque bonum translato nomine, et ne quaereretur quis ille sit, obstetricis emptum in tempora perpetua donavit. Vicariis Collegiatae s. Flor. in summa illorum necessitate 50 florenis polonicis, non sine divino cultus augmento, auxiliatus est. Eleemosynas in pauperes et monasteria pro suis facultatibus tacite erogabat. In templo s. Annae pro singulis anni quadrantibus missam de

sanctiss. Trinitate decantandam, ad laudem ss. Trinitatis et excitandum senioris omniumque scholarium in Musicis studium, censu quinque florenorum centum polon. flor. empto, fundavit. Consummato vitae suae cursu testamento aureos nummos quinquaginta maiori collegio, testificandae suae in eam domum observantiae et amoris gratia, legavit. Ad superiorem summam 200 fl. minoribus collegis donatam 40 fl. pol. eo nomine, ut censum 12 fl. singulis annis percuperent, adiecit. Omnem suam librorum supellectilem (aliquot libris exceptis, quos templo Marcomiorum una cum calice et patina argenteis deauratis et ampulis itidem argenteis atque superpilicio et aliis ad laudem omnipotentis Dei et decus templi patriae suae donavit) fuit autem eius bibliotheca iam latinis, iam graecis, iam hebraicis referta authoribus, per habitationes maioris et minoris Collegiorum, pro arbitrio et iudicio maioris domus dividendos testamento mandavit. Insuper anniversarium praelatis et Canonicis s. Annae quotannis ibidem celebrandam censu 5 flor. 100 flor pol. empto, ordinandum et in-

ordinandum et instituendum testamento voluit. Obiit anno et die ut supra (1580 15 septembris), aetatis vero suae anno circiter 50. – Zapisano poniżej, jak wiż zdaje [się] Bazyli Goliński: Mortuus incredibili cum dolore ac desiderio M. Basilii Golinii, studiosorum principali solius tum assidentis, coenantis, ac tandem spiritum illum ore excipientis, ubi, quominus abiret, teneri lacrymis diutius non potuisset. /: Regestrum supellectilis Lib. N. 69. pag. 77 i 78.

1580 d. 11. m. octobris providus vir Matthias Twardi de villa Marszowice subditus Venerabilis Capituli Gnezn. frater germanus Venerabilis olim Stanislai Marsz-nii, Canonici Cleparviensis et maioris Collegii Cracov. collegae, uwłacza w swojém i brata Alberta, tudzież sióstr Elżbiety, Anny i Zofii rodzonych imieniu, iż zostały mu wydane sprzęty, bielizna i pościel po zmarłym przez tegoż rodzeństwo zapisana. /: A. R. str. 8:/ Nadto legował Stanisław rodzeństwu 75 czerwonych złotych po 15tu dla każdego /: A. R. str. 15:/

Stanislaus Marenius.

Marzeński. Can. s. Flor.

1575. d. 22. wrześ. został bakałarzem teologii (: Gelicki z Ef. Leov. :) T. r. d. 4. listopada principationem expedivit ad cursum (: ibid. :)

1578. 27 listop. D. Mart. Polon praesidente et M. Stanislao Marennio disputationem theologicam sustinente Regia Majestas cum Senatoribus eandem diligenter et patienter quatuor horis audivit et contentus fuit. (Gelicki z Ef. Leov.)

1579. d. 28. D. Martino Polon praesidente pro adimplendo cursu secundo disputabat (: ibid. :)

1580. d. 16. września po kilkunastodniowej chorobie umarł. Brossyan w Ef. Leov. dopisał: vir fuit doctissimus graece hebraice et latine (: ibid. :). a Glicki napisał iż dnia 15 t. m. umarł. Tenzie o nim mówi: Vir bonus et modestus s. Th. baccal. linguarum latinae graecae, hebraicae peritus, orator et poeta. Lues supradicta (o której także mówi) mortis occasio fuit et intempestivum ipsius studium (: Glicki Ef. Leov. :)

1569. w marcu praep. Coll. maj. (: Cond. Coll. maj. p. 129. :)

1566 promotus in magistrum (: Lib. Promocyi pod r. 1566.

Stanisław Marzeński (Marennius) od Ma-
rzenina wioski w powiecie gnieźnieńskim
na południe względem Czerniewa leżącej,
niegdyś do Kapituły gnieźnieńskiej należącej
był synem wieśniaka Grzegorza Twardy zwa-
nego (Acta rect. a. 1580 pag 9). Po na-
leżytém usposobieniu się do nauk wyższych
w r. 1558 za rektorstwa Mikołaja z Szad-
został zapisany w liczbę uczniów uniwersyteckich
ka w letniém półroczu wraz z ~~Krema~~
innemi znakomitemi w literaturze polskiej
zajmującemi miejsce Wielkopolanami
jakoto: Stanisławem Reszką z Buku,
Erazmem Glicznerem ze Żnina, Jaku-
bem Wujkiem z Wągrowca, tudzież zna-
nym z swoich prac astrologicznych
Stanisławem Jacobejem z Kurzelowa,
który później przez wiele lat w uni-
wersytecie jagiellońskim nauczał (Ma-

triculae studiosor. Univ. Crac. pars III.
pag. 23). Po uzyskaniu stopni akade-
mickich, do Kollegium mniejszego w r.
1566 powołany, nie długo tam zostawał,
bo go już w r. 1569 jako proboszcza
Kollegium większego (praepositus colle-
gii majoris) wspominanym znajdujemy.
W r. 1575 został bakałarzem teologii;
którą też w tym roku wykładać zaczął.
R. 1578 27 listopada w obecności
króla Stefana Batorego tudzież wielu
senatorów z ~~[illegible]~~ wielkiego ~~króla~~ i wszystkich (zapewne
przez cztery godziny ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ bronił kwestyi circa
primatum Petri i innych, a w roku
następnym znowu pro adimplendo cursu
secundo disputabat (Glicki in Ephemeridi-
bus Leovicii). W r. 1580 d. 15 septembra

po kilkonastodniowej chorobie rozstał się
z tym światem. Spółczesny mu Glicki
(l.c.) napisał o nim: Vir bonus et
modestus s. Theol. baccal. linguarum
latinae, graecae, hebraicae peritus,
orator et poëta. Lues supradictae
tertii occasio fuit et intempestivum
ipsius studium. A Brosciusz o nim we
swym exemplarzu wzmiankowanych Efemeryd
dopisał: vir fuit doctissimus graece,
hebraice, et latine. Jak wielką miał
w swoich wziętości Marcinki z ~~głębokiej~~ wszelkich
w tych językach biegłości, dowodem jest
i to, że Przecławski (Praeclaides) w swej
Vindiciae scripto in academicos F. Sta-
nislai Zakrzewski Ord. Can. Reg. ad
Consules municipales oppositae Cracoviae

1613. 18 febr. in off. Matth. Andreae. [illegible]

między innymi znakomitymi uczonymi akademikami i Marcińskiego wspomina, kiedy na karcie C4. f. v. tak się odzywa. „Quis enim, ut ex recentioribus commemorem nonnullos, eruditior fuit Grepscio? quis trium linguarum cognitione clarior Marcinio? quis hebraicae linguae peritior Felstino? quis in graeca lingua scientior Lwowkone, ne attingam caeteros in diversis facultatibus laude ingenii et doctrinae florentibus. Nasz Marciński, ile nam wiadomo, nic drukiem nie ogłosił, i dla tego imię ~~jego naukę~~ mimo ~~w dziejach~~ ~~dotąd~~ ~~w literaturze~~ ~~dotąd~~ jest nieznane. ~~zagadka bezpieczna~~ ~~Marcinius Franciscus (t. j.~~ ~~jest zmyślone~~ [illegible] znane w literaturze naszej z w. XVII. jest zmyślone (Bentkowski Hist. lit. II. pag 89).

234

5

~~Marzenkowic Stanisław~~

~~1580 r. d. 19. wrześ. zwołana była sesya Koll. więk. w celu obrania nowego kanon. s. Flor. wakującą po śmierci Marcina [illegible] 1580 r. porów. rękopis [illegible] Coll. [illegible] p. 154.)~~

W bibliotece uniwersytetu naszego pod znakami DD. XI. 1. znajduje się rękopism z napisem:

Liber manuscriptus M. Stan. Marenii pro usu professoris graecarum literarum donatus 1630, cura et industria conquisitus et congestus M. Adami Hyacinthi Draski, Collegii majoris, ordinarii professoris graecae linguae post resignationem R. D. Zachariae Starinoselli; primi electi professoris in Acad. Cracov.

Że książka ta w 8^ce 442 ~~Kart~~ zawierająca własną ręką ~~autora~~ poczęści jest pisana przekonać się można z podpisu na wielu pięknych ręcznych dziełach, które bibliotece był przekazał. +) ~~Kart~~ 1. f. v. Pacierz po hebrajsku 16. listop. 1580 r. pisany. Dalej: f. 2. r. Orationes S. Brigidae Erasmi R. Oratio ad Deum Patrem (f. 24. v.) filium et Spir. S. i inne. Precatio dominica per septem vota

+) dla tego go też Bandtkie w Historyi bibliotek. str. 60 do celniejszych jéj dobroczyńców policza. Darował on pięknej zbiór autorów greckich i łacińskich

w języku greckim ~~pisane~~, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. ciągną się aż do karty 76 f. v. – Z 93. r. stoi napis w tamorzeczy Marcińskiego <u>Evangelium Nicodemi a Stanislao Marennio carmine graeco scriptum.</u> <u>z stósownemi dwuwierszami greckiemi</u> i jednym łacińskim, który brzmi:

Quem cernis meus est, credas, Philorine, libellus.
Hunc mala si relegas, incipit esse tuus.
S. M.

Nad tym tekstem folio verso (93) umieszczona data 1565. 16 Junii. Na końcu tej ewangelii 2421. wierszy gr. obejmującej ~~folio 156~~ r. umieszczona data 2 Augusti 1565. a więc jak się zdaje w ciągu tego czasu Marciński ją na grecki wiersz przełożył. Od karty 157. zaczynają się Carmina in diversos scripta, funebralia, votiva ad Christum Dominum, et ad Beatissimam Virginem Mariam, nec non ad Collegas, familiares, et discipulos suos.

Wszystkie te wiersze tak greckie jako i łacińskie ~~pisane są~~, jak się z liczby lat na wierzchu każdej stronicy ~~greckiemi mosina~~ ręką Marcińskiego umieszczonej Frekonai mosina, pisane są ~~od roku 1564~~

235 7

w latach 1564–1577. Na kar. 238 f. v. jest wiersz zatytułowany Alberto et Mattheo fratribus, o których też wspominają akta rektoralne (~~[illegible]~~ lib. ~~[illegible]~~). Prócz tego na karcie 279 f. v. jest wiersz do matki opłakującej, iż go długo nie widziała.

O meum pectus, genitrix, decusque
O mei cordis, cura, salus, honor,
Cur meo tristi graviter moveris
Turbine rerum?
Cur tuum afflictas animum squalore?
Curve splendentes lachrymis ocellos?
Nil juvat luctu violenter atro
Pectore frangi.
Me brevi natum placido videbis
Sit modo tempus, spatiumque facti
Fervidus tecum quod erit decorum
Colloquar ore. i t. d.

W całym tym zbiorze pokilkakrotnie do szesnastu różnych Marzeńskich, prócz wspomnianych braci, zatytułowane są wiersze, z tych folio 233. v. do Marka tak zaczyna:

Integerrime nobilisque Marce
Lingua qui decora,

Lingua qua decoras genus paternum
Et dulci calamo prioris aevi
Aequas ingenium decusque ate.

Na karcie 235. f.v. do manipa Mareńskiego tako napisał Aut:

Mathiae Marenio Leopolio.

Fatum dolebam Matthia vates tuum
Collegiique jacturam gravissimam,
Et omnium casum longe miserrimum,
Qui te ducem secuti, jam de spe cadunt,
Scientia linguarum multo maxima.
Multis tuae flos dignitatis arduus
Perutilis fuit decusque nobile
Aevoque dotes hoc nostro rarissimae.
Candor viro dignus praeclaro et optimo.
Sophistatum scientiae vis ardua.
Incognitum tibi nil fuit scio
Quod prisca gens mortalium descripserat,
Prudentiae relinquens magnae posteris
Exemplar optimum scientiae suae
Et artium thesauros, longe maximos.
Ego triumphavissem ingenti gaudio
Triumphavisset omnis civitas
Triumphavisset oppidum tui loci
Si mors tuum cruenta fatum differat.
Servans tuis diu te et nobis sospitem

Sed fata

236 9

Sed fata quis potest homo crudelia
Vitare, cuilibet fluit tempus minax
Mortis, doloris, et malorum et noxia
Quae vita gignit, turbinesque morbidos
Nil certius est morte, nil morbo gravi.

Wiersz ten pisany w r. 1577 naprowadza na domysł, iż w typografii Macieja Marcin[illegible] już przestał. ~~[illegible]~~

Czyliby wszyscy ci Marcińscy byli synowcami naszego Stanisława, czyli też tylko imiennikami zo[illegible] wiersz dojść tego nie można. Zdaje się jednak że byli ludźmi naukowemi, a przynajmniej Marek i Maciej.

Zresztą nadmienić tu wypada, iż wszystkie wiersze łacińskie Marcińskiego są treści moralnej i zaczyna się ich zbiór od 8 kwietnia 1572. a kończy z r. 1577. Marciński zaś jakoby wżdy ~~umarł~~ ~~we wrześniu~~ 1580 r.

~~[illegible]~~ Marciński połączony przyjaźnią z Janem Leopolitą niegdyś swoim nauczycielem, Grzegorzem z Samborza znakomitym w swym czasie poetą, tudzież Stanisławem Grzepskim, głośnym ~~z~~ wówczas ~~rozlicznej~~ nauki a[illegible] wszystkich trzech jego [illegible]dzenników,

Krotnie z swych wwierszach ogłaszaje, które tu pokrótce dla dania wyobrażenia o jego talencie wierszopisskiem ówczesnie ~~[illegible]~~ rozszczerowanym tu ~~[illegible]~~ przywodzimy.

W wierszu d. 8 Aprilis 1572. in obitum Reverendi et doctissimi Dni Ioannis Leopoliensis Collegae maioris, tak się do śmierci odzywa × (str. 157).f.

In funere clarissimi viri Gregorii Samborii
25 febr. 1573 defuncti (Stan. Marcinnius).
p 164 f. v. ~~[illegible]~~

—

Occidis ante diem, Sambor, dulcemque senectam
Occidis et misero luctu nos tectaque reples.
In facie quorum lacrymae gemitusque madentes
Morte Leopoliensis, adhuc cernuntur oborti.
Nec dolor ex tristi susceptus funere Gregorii
Aruit: (Hi fuerant, clarissima lumina Musae,
Ingenio priscos superabant ambo poëtas.
Qui triplicem norant linguam, cytharamque Sapphorum
Additus hisce comes fueras, facundus et acer,
Cui dedit ore loqui Clio formosa rotundo,
Cui fluidum molli de pectore fundere carmen
Et frontem laetam, fulgentiaque arma loquendi
De rebus coelo natis, verbaque tonantis.
Raptus es ante diem Sambor, tempusque senectae
Tot linquens nobis immensa volumina, certus,
Ingenii studiique tui, perfecta labore;
Tot non perfecta, linquens, mirabile visu,
Et quae cum priscis poterant certare poëtis.
Extremamne manum tantis imponere libris
Te tristes Parcae vetuerunt? Anne indoctus
Multorum livor, qui morsu suffocat atro,
Quidquid ab eximio cognovit pectore natum?
An quia non digni nos simus, munere tanto?

O Utinam prius e latebris in vulgus abiissent
Materias grandes, quas infima pectora nunquam
Corrigere atque stylo simili exornare valebunt.
Aspera quam filum pendens abrumperet aere
Atropos, et tumulo tua conderet ossa recenti.
Tu tua scribendo transmittis tempora vitae,
Tu tenebrosa fugis nec claris otia digna
Ut vivus, tot per ora virûm volitando manensque
Perpetuam tibi conciliis laudemque decusque
Te fessum tuto capiant placidissima coeli
Limina, non notamque tibi; dent vivere vitam.
Felea, quae tulerant, eadem nunc ubere lacto,
Accipiant reducem, summo cum foenore lucri;
Nox ubi nunc tenebras nulla est, sed gaudia vitae
Agmina laeta patrum, soboles castissima Divûm.
Omnes coelicolae atque omnes supera alta tenentes.
Progenies magna coeli; quae vivit in axe,
Quae dulces audit cantus, cantatque vicissim.
Et faciem spectans nitidam, miratur JESU.
Virginis os, habitusque Dei (? D.) solemque, planetasque
Et quodcunque foret spes (species ?) pulcherrima coeli;
Felices animas, felicia corda virorum
Pondere corporeo vinis quoque mole soluta,
Quae nihil impediat sceleris, nihil arceat alto
Conspectu Regis Christi, mundumque regentis,
Iura domosque virûm (qui tabida corpora gestant:
Corrupto coeli tractu, dum lactifer annus
Arboribusque satisque lues, pestisque famesque

Adveniens animas dulces et corpora vexat ∫.
Non fremitus Martis, non bella ferocia terris,
Arentes herbas, victum ut seges aegra negabit
Expectas, tantis jam liber utique periclis.
Non tibi mutandae sedes, non littora, non res.
Hos ea damna manent, qui fervido in aequore) sulcan
(sulcant
Tu liber mentis caeca formidine, coelum
Laetus abi, nostrosque patres de more saluta
Glogovios, Schadkos, Cosminos atque Ravenses.
Grzepsium et insigni campo, nova lumina natos,
Quotque Leonis in urbe vati; aut academica tecta ~~tecta~~
Posthabitis coluere jocis, pia jura docentes.
Aut artes septem, decretaque cuncta sophorum
Aut triplices linguas, ~~[illegible]~~ inventaque (?) splendida vatum.

Napisał też Marcinek i drugi wiersz na śmierć
Samborczyka tak się zaczynający: (f. 167)

Bonus poëta Sambor et industriae
Solers, acutus, altae vir prudentiae
Mysteriorum gnarus et coelestium
Ruit: peremptus atrae mortis vinculo
Vita vir ille dignus etc.

Tegoż: In obitum Clarissimi viri Stanislai
Grzepsii Collegae, linguarum peritissimi (f. 169)

Grzepsi, deliciae tui Marcinii
~~viri Cl(arissi)mi~~ (?) cui Charitum sales beatos
Cui fontes dederas feraciores
Ac risus simul elegantes omnes,

Jam nunc morte jaces peremptus atra.
Gregori, consilio usque ad astra notus
Et puro nitidas colore mentis
Vincebas nitidissimos sophistas
Vincebas cithara sonantiorem (?)
Multorum, datio quot esse vure ~~...~~
Vidi laeteolas (?) movere chordas
Musarum deus et genus beatum.
Te pulchris violis Camoena vestit
Donavit teneras Thalia myrtos
Carmen candidulum, benigna Pallas,
Vocem Mercurius sonantiorem
Phoebus suaviloquium eruditusque
Graja, dulce melos, sonare voce
Hebraeamque simul tenere linguam
O saevae nimium, trucesque Parcae,
Vestros nulla potest tenere furos
Virtus ingenii scientiaque
Hic duras potuit movere quercus,
Impulsosque viros docere normam
Vivendique modos beatiores.
Vixisses utinam, beate Gregori
Et qui te coluere sint perempti
Illis exequias parare tristes
b. Ipsum te decuit; ~~...~~ tibi ast audi } nb. nb.
Doctori docili parant dolore

In imaginem M. Gregorii Samboritani C. S. T.
1573. 28 octobris (172. f. v.)

Aspicite, o cives, Sambor, vestri ora poëtae
Ingenio summo consilioque gravi.

Sic oculos, sic ora, manus vultusque gerebat,
Raptus ad aethereas, proh dolor, ille domos.
Atque Deum precibus, moneo, nunc flectite vestris,
Illius, ut similes, moenia vestra ferant.

Aliud eidem. (ibid)

Non potuit mentem praestans effingere pictor,
Cui vis, ingenium, gratia, splendor inest.
Sed finxit, nitidos oculos, corpusque venustum
Gregorii vatis, Sambor alumna, tui.
Illius excelsos animi praestantis honores
Livida non aboleat secula, nec timeat

Aliud eidem. (ibid f. 173.)

Qui te prae reliquis miratur et ora diserta
Suaviloquum carmen, consilium atque fidem.
Hic tibi defuncto, hanc statuit sub imagine formam
Corporis, ut mentem cernat ipse suam.
Atque tuas animi vires imitetur, ametque
Tu, quibus excelso vertice primus eras.

Marenius Stanisław.

Quis trium linguarum cognitione clarior Marinio? Vindiciae a Praelaide C^x s.v.

R. 1578. 27 listopada dysputował M. Stanislaus Marenius S. T. P. ogłoszony quaestionem circa primatum Petri et alias controversias secundum sectas (?) – która non solum diversa sentientes ex episcopis primores, sed etiam ipsum sapientissimum Stephanum Regem auditorem habuit, quatuor integris horis S. R. M. disceptantes theologos audivit et contentus fuit.

1580 8 Jan wspomniany jako s. Th. Baccal. et cubicul. s. flor. canonicus (. A. K. str. 533.)

242

Stanislaus Keppka a Buk 1558 zap. (Stanislai)

pag. 23. erat 484.

2 Erasmus Gostinerus 278

Erasmus Jacobi Gostinensis 1064

Swenius 24.

Jacobus Mathie a Wangrowiec 8

może to tenże itd. 26

Stanislaus Gregorii a Marzenin

Stanislaus Albertus Curzelow

(collega maior Astrologus multorum

annorum Doctor medicinae erat

adhuc 1611 itd.

Wszyscy ci są z Commut. ad Ossa

r. 1558 za rektorstwa Mikołaja

z Gradka.

Matriculae pars tertia

pag. 23.

279

883
1583
1445

Anaglyphasim lib. IIIus IIdus auctor Nicolaus de [illegible]

[illegible] 1468 jak się z Tabli[illegible]

BJ. XXI d. 8.

IV ter

in dem Jahre 183 herausgekommenen Schriften zu übersenden. Wir bitten dagegen die Ihrigen durch Herrn Joh. Aug. Gottl. Weigel Buchhändler und Auctionsproclamator in Leipzig uns gütigst zukommen zu lassen.

Ich benutze die Gelegenheit mit tiefster Hochachtung mich zu nennen.

Der

gehorsamster Diener.

2113

~~Mimo~~ pan Marcinski obok nauk
ścisł. zatrudniał się i filologią, której
był przed tym nauczał ~~in w~~ Brześć
w języku łacińskim, greckim i hebr. x)

Haller physiol.

Ner

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO**

T. II. III.

oprawne w — rycin — tablic — zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bilioteczneml oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 31 *Miesiąca* Maja 1844

Dmajo

244

Stanisław ~~Marcinski~~, syn rolnika Grzegorza Twardego *), obyczajem ówczesnym od ~~rodzinnej~~ Marcinowa rodzinnej wioski nie daleko od Gniezna położonej Marcinskim też nazywany, w r. 1558 za rektora Mikołaja z Szadka w ~~poczet uczniów aka~~ wraz ze Stanisł. Reszką, Erazmem Glicznerem, Jakubem Wujkiem i Stanisławem Jacobejus, w poczet akad. ~~został wpisany~~. Po ukończeniu nauk fil. ~~po~~ w r. 1566 do Kollegium mniejszego uniwersyteckiego wnet i do większego postąpił, gdzie też ~~tego~~ we trzy lata później ~~się także jego~~ proboszczem ~~[illegible]~~ mianowano.

~~[illegible]~~ ~~Podobnie~~ Marcinski idzie za przykładem wówczas w Krak. uniwersytecie nazwanym i do teologii się przykładał, w której też w r. 1575 stopień ~~bakałarza~~ bakałarza ~~być~~ ~~nazywanym~~ otrzymawszy, i do wykładania jej został przypuszczony. W tym rodzaju nauk szczególniej się Marcinski odznaczył, kiedy w r. 1578 w obecności króla, stał i licznie zebranych senatorów i gości przez cztery godziny bronił ~~[illegible]~~ tezy circa primatum Petri, i rozległą nauką i wielkiej bystrości umysłu niewątpliwe ~~[illegible]~~ dał dowody. W roku następnym na ~~[illegible]~~ ~~pro~~ ~~plendo cursu secundo~~ odprawionej dyspucie pro adimplendo cursu secundo do grona doktorów św. teol. został policzony. Ale zaledwie rok cieszył się ~~osiągnięciem~~ ~~[illegible]~~ tym zaszczytem gorzkich świata, albowiem w r. 1580 w kwietniu zszedł z tego świata.

Epitaphium Rndi et Clarissimi viri D. Ioannis Leopoliensis Theologiae Doctoris Canonici S. Floriani Concionatoris Cracovien An 1572 mortui aetatis 49

Hoc tumulo moriēs poni sua membra Ioannes
Iussit patria cui terra Leonis erat
Eloquioque potēs, vigilans et pastor ovilis
Nam docuit cives iura sacrata dei.
Moribus ac vitae cursu suavissimus omni
Gratus erat populo principibusq viris
Haereticam peste dum fortibus opprimit armis,
In medio cursu morte peremptus obit
Vivat in arce poli divorum limine sacro
Inter convivas angelicosque choros.

na pierwszym słupie idąc z tamtego chó-
ru po lewej stronie.

~~Leopolita Jan [illegible]~~
~~W[illegible] [illegible]~~

12/24 36 24 47

36/12/24/8/16 2/16

Margowski Andreas Rudolphus

Margocki Andreas Rudolphus
fil. dolet.

1687. d. 2. czerwca przed wyjazdem swoim za granicę z sprawami Wodzickiego obiera sobie plenipotentów. (J. A. R. p. 451.)

Margowski Andreas Rudolphus

9) Magnitudo gemini doloris interpres ex gentilitio vetustae domus Abdank geminum indubitatae magnitudinis indicante typum in moestissimo obitu Petri Skoroszewski venatoris Calisien. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex=temporaneo calamo deducta. Posnaniae typ. Alberti Laktański 1686. d. 14 Januar. fol. (Paneg. 1224)

10) Portus medici honoris laureatus gentilitiae anchorae Stanislai Antonii Łopacki nobilis Poloni dum Medicinae lauream reciperet in Universitatis Patavinae Collegio destinatus. Patavii 1689. fol. k. 7. (Paneg. 658)

11) Porta triumphalis augusto destinata ingres=sui dum ~~Principi~~ Maximiliano II. Theressia Cune=gunda Joannis III filia Principi sponso per Posna=niam in Bavariam duceretur, inscriptionibus illustra=ta. Typis Acad. Posnaniensis 1694. fol. 4 ark. (wierszem i prozą, z rycin.
Paneg. 1279.

12) Gemma honoris theologici in perill. et adm. rev. Christoph. Sowiński S. Theol. Doct. et Prof. ⌊ Posnaniae. ~~fol.~~ typ. Academiae Posnan. 1691. fol. 2 ark.

⌊ dum in Univ. Crac. Doct. Theol. gremio cooptaretur, cultu panegirico celebrata.

13) Corona epithalamici honoris d. Petro Pomicki. Posnaniae, typ. Acad. 1691. fol.

14) Monile aureum ad festa nuptialia magnif. Andreae Martiani Zebrzydowski atque Marthianae Opaleńska oblatum. Posnaniae 1687. fol.

15) Porta triumphalis Maximiliano Duci Comiti Palatino Rheni et Theresiae Cunegundae Joannis III Reg. Pol. filiae sponso per metropolim Majoris Poloniae Posnaniam erecta. Cracoviae, typ. Acad. Posnan. 1694. fol. K. 8 (Bibl. Jag.)

Margowski Andreas Rudolphus Dr. Phil.
(Ob. Jocher Nr. 3447. 1448. 1449. – Juszyński) Prof. in Acad. Posnan. 1686. – r. 1697 Phil. et Med. Dr. Secret. S. R. M. Proconsul Posnan. – a. 1683 Baccal. a. 1684 Mr. Phil. in Univ. Crac. creatus. – 1687 Prof. philos. in Collegio Lubransciano – Stefan Wierzbowski bisk. posn. był jego dobrodziejem – r. 1689 został w Padwie Dr. Med. – r 1694 Phil. et Med. Dr. Consul Posnan. – Kształcił się początkowo w ~~Krakowie~~ Poznaniu, następnie w Krakowie, Drem Med. został w Padwie, rajca i burmistrz ~~poznański~~ poznański + 1699 w Maju w Poznaniu. (Ob. Cyppler Casimir Joann: Ultima inter caelitum ordines collocatio. Posnaniae 1699. fol.) Ob. Łukaszewicz Obraz Pozn. II. 199; Encykl. Orgelbr. T. 18 p. 9.

1) Conclusiones theologicae de Deo uno ad disputandum propositae A. 1684 d. 27 Septemb. Cracoviae typis Universit. 4o K. 8 (sub rectoratu Jacobi Baltazaro: wic) ded. Stanislao Szembek canon. cracov. praemissi. praeposito in Magna Xia 3 feer. Regis (bratowi Przedawa ~~[illegible]~~ starosty bieck. a synowi Kasztelana sądeck.)... na Końcu wiersz panegir. na cześć Szembeka) Fol. 3012.

2) Cherubim in terris constitutus ad portam sapientiae d. Joannes Cantius oratoria panegyri exhibitus A. 1686. Posnaniae in typogr. Alberti Laktanski: fol. K. 7 (paneg. orat. pros.) ded. Andreae Alexandro, Stephano Josepho Radomicciis castellanidis Calisoier.

3) Alcides Saxonicus in Polonia coronatus Augustus II rex Poloniarum natus Saxoniae Dux inter primae coronationis suae auspicias Cracoviae ex off. Francisci Cezary 1697. fol. ark. 7 (proza) celebratus. (Paneg. 24)

4) Capitolium triumphale honori Leszczynio in gentilitio Bisontis sui capite erectum et Raphaeli Comiti a Leszno
[palatino Lancicien.] Leszczyński [consecratum. Typis Academiae Posnaniensis 1682. fol. 5 ark.
(Paneg. 546)

4) Floralia veris laureati symbolicis vernantis naturae primitiis decorata virtuti et honori VII primae laureae Can-
[in Univ. Crac.] didatorum [dedicata. Cracoviae typis Universitatis 1683. fol. 3 ark. wierszem — ded. Francisco de Brzezie Lanckoroński capit. stobnicen. — na odwrocie tyt. na herb Zadora wiersz Tam. Christoph. Szembek Dialecticae studiosus.
Poez. 3003.

5) Coronamentum triumphantis sapientiae, virtuti doctrinae, honori XXXIX secundae laureae Candidatorum
in Univ. Crac. oblatum. Cracoviae typ. Universit. 1684. fol. ark. 8 10 (wierszem — z herbami)
Poez. 3004.

6) Cynozura abo życzliwa żeglarzom gwiazda na złotym księżyca swego tonie po swobodnych Szreniawy mirtach żeglującej miłości do zamierzonego dożywotniej przyjaźni portu kredencująca Stanisławowi z Jągoborza Jągoborskiemu staroście małogoskiemu i pannie Agacie Wodzickiej Wawrzyńca z Granowa Wodzickiego skarbnika mirskiego, żup wielickich bocheńskich administratora ukochanej jedynie córze na wesele ogłoszona. Cracoviae typ. Universit. 1685. fol. 5 ark. (wiersz)
(Paneg. 1465)

7) Infula Camenecensis parentali innexa cupresso in obitu Stanislai a Brzezie Woienski episc. Camenecensis, Abbatis Libinensis, Canonici Crac. ad exeq. 1685 d. 10 Mart. exhibita. Cracoviae typ. Universit. 1685 fol. 3 ark. — ded. Joanni Casim. Waxman cathedr. crac. canonico, Joanni Wojeński palatinatus Cracov. tribuno, Stephano Stocki burgrabio Crac. executoribus testamenti.
(Paneg. 1660)

8) Lubricum mortalis vitae soleae etiam pontificiae inevitabile in obitu Stephani a Magna Chrząstow Wierzbowski episc. Posnanien. nominati [Gnesnen. ad exequialem justorum funebrium memoriam in eccles.
[Cathipraes.] cathedr. Posnan. die ab obitu 6ta celebratam 1687. Posnaniae in typogr. Alberti (Laktański) 1687. fol. 3 ark. (wiersz.) — ded. Hieronymo Wierzbowski episcopo Fessanensi, Suffrag. Posnan.
Paneg. 1591.

248

Simon Marius

cf. Starowolski Laudatio pag. 15.

Niedokładniej wiadomości o nim podał X. Maciej Jeżowski, pijar, w programmie popisu Uczniów Konwiktu Warszawskiego Xięży Pijarów na Żoliborzu r. 1825. 4. w Warsz. wydrukowanym.

Że Maryski sposobił się na prawnika, w którym to ustęp z jego przemowy do młodzieży przy tłumaczeniu Demost. de libertate studiorum. Tu bowiem pisze: Scio quidem, quod ago meum, egique paulo ante, id, non usque adeo professionis meae munus esse; iurisconsulto namque est non tam graeca latinis donare, quam aut pertractandis interpretandisque legibus incumbere, aut respondere de iure, aut, quod suscepit, munus publice profiteri.

Markiewicz Jędrzej

był w r. 1791. nauczycielem w szkołach Odyckich
później sposobił się na Kandydata w Szkole gł.
(s. N. 31. Raporty o Kandydatach z r. 1790 do 1794 k. 21.)

Markiewicz Dominik

Markiewicz Dominik.

urodził się w Krakowie 1757 roku. Był lat kilkanaście nauczycielem w szkołach przygt. krak. gdzie jak o sobie w r. 1801 pisze, że już 9 lat uczy wymowy i poezyi i po reformie szkół krak. przez austryaków zaprowadzonej był w nich professorem. Przedtem przez rok jeden był prorektorem w szkołach [illegible] gdzie także wraz uczył prawa i wymowy, tudzież bezpłatnie dla wszystkich ćwiczył w języku łacińskim, oraz o własnym koszcie utrzymywał szkoły parafialne w [illegible] [illegible] i więcej.

Zaczął zawód nauczycielski w r. 1774, ucząc w szkole parafial. s. Ducha łaciny, religii, arytmetyki, kalligrafii i geografii, gdzie miał przeszło 112 uczniów; ~~Tamże~~ Tamże przez 8 lat uczył bez wynagrodzenia. Później otrzymał seniorstwo w tej szkole. Po zniesieniu tej szkoły otrzymał zarząd szkoły przy kościele P. Maryi około 200 z przychodami licznemi, i tu oprócz

innych już dawniej nauczanych przedmiotów zaprowadził język niemiecki. R. 1787 w seminarium akad. dyec. krak. przez dwa lata uczył teologii moralnej; obrządków kościel. śpiewu choralnego i geometryi praktycznej, później z powodu wakującej katedry matematyki, której professor był umarł, przez lat 5 t.j. do r. 1798. W tym czasie w skutek postanowienia nadzorczego, zaczął uczyć historyi kościelnej w uniwersytecie. 1796 otrzymał stopień doktora teologii. Uczył dwój po niemiecku i po włosku. W tej wiadomości o sobie pisze Markiewicz, iż do r. 1801 czternaście rozmaitych rozpraw i mów napisał. /: Wyjątek z kopii znajdującej się w Grabowskiego Cracovianach :/

Z seniora szkoły P. Maryi powołany był przez szkołę gł. kor. na prorektora i prof. wymowy i prawa do szkół narod. podwydz. nowodworskich. Od listopada 1794 objął seniorstwo szkoły P. Maryi, będąc w szkołach przygot. krak. wymowy professorem.

R. 1782 d. 30 Augusti Adm. Rev. D. Dominicus Markiewicz, Phil. Baccal. Eccl. Archipresb. Crac. Mansionarius został filozofii doktorem odprawiwszy w dwóch tygodniach wszystkie w tym celu popisy. Doktoryzowany przez Piotra Rydulskiego, fil. wyd. dziek. eidemque stemma ab eo delectum Mądrostki appellatum in signum honoris academici laboribus literariis parti est assertum. /: Metrica fac. phil. N. 92. pag. 283 :/

257

Markiewicz Dominik

1795 9 paźd. z powodu, iż Kom. Ed. postanowiła, iżby w obecnych okolicznościach t.j. 1794 dla braku funduszu ośierocionych katedr nie obsadzano, a prof. dogmatyki właśnie teraz umarł, przez co powszechnej teologji wielce szkodzącej i gdzieżądniej z uniwersytetu teologji wielce szkodzącej i gdzie ... z uniwersytetu

1795 9 paźd. z powodu, iż Kom. Ed. postanowiła, iżby w obecnych okolicznościach t.j. 1794 dla braku funduszu osieroconych katedr nie obsadzano, a prof. dogmatyki właśnie teraz umarł, przez co powszechnej teologji wielce szkodzącej i gdzie ... z uniwersytetu

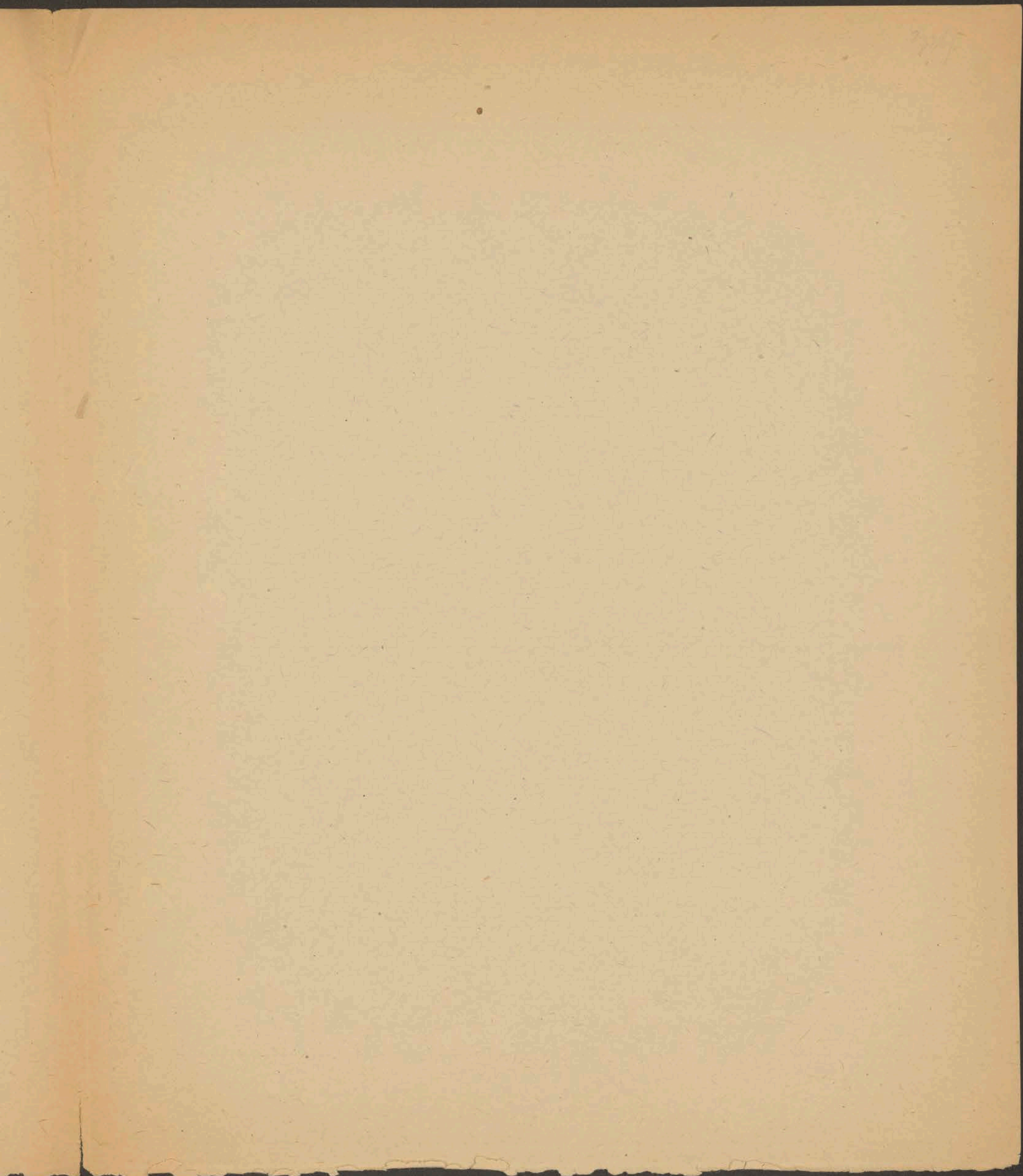
1795 9 paźd. z powodu, iż Kom. Ed. postanowiła, iżby w obecnych okolicznościach t.j. 1794 dla braku funduszu osieroconych katedr nie obsadzano, a prof. dogmatyki właśnie teraz umarł, przez co powszechnej teologji wielce szkodzącej i gdzie ... z uniwersytetu

~~Altare Transfigurationis Domini in Eccl.~~

~~s. Floriani~~

~~nudum stro[?] naturato de Coll. majori f. Conl.~~

~~Coll. maj. r. 1647 f. 207.~~

Markiewicz Jan

252

Markiewicz Jan

nie wiem czy był prof.

1656. po śmierci Borastą będąc jego koadjutorem objął kanonię krak. qui in canonicatu Varmiensi ante biennium a Jesuitis turbatus ac vexatus, virtutum suarum ac scriptorum contra Jesuitas editorum obtinuit in cath. eccl. Cracov. respirium. Eidem Markievicio muneris apostolicus Vidonus potestatem corrigendi Clerici in castris exorbitantis dedit, ne spirituales praeirent malo exempli saecularibus, laxatis moderaturis habenis. F /Temberski Annales f. 483:/
F marschalco Regni in personam Markiewicii adlaborante.

Markiewicz Jan. M. K. Kr. War. i Pom.

Był koadjutorem na kanonji krak. po Darascie. Eidem który umarł r. 1656. Eidem Markiewicio Nuncius apostolicus Vidonus potestatem corrigendi Cleri in castris exorbitantis dedit, ne spirituales praecipue malo exemplo secularibus laxatis moderatione habenis, Marschalco Regni in personam Markiewicii adlaborante. Celebratum tunc capitulum Crac. Slawkoviae in civitate vicina Ilkusio (Temberski p. 483 Lons.).

Legował on akademii 10,000 ex summa illa pecuniaria, quam apud Gedanenses locaverat. R. 1687. d. 20 września pisał w tym interesie uniwersytet z zapytaniem magistratu Gdańskiego, czyli ten kapitał oddać lub też na którejś zatrzymać chce. (p. N. 32 Decretorum compendium str. 154.)

1688 z funduszu Obtąkowicza sprawiła akademija anniwersarz w dusz Markiewicza f. 770 (p. N. 38 Rat. lib. str. 137.)

254

Markiewicz Jan urodz. d. 9 marca 1603 (Ob. Żywot Markiewicza p. Józefa Łukaszewicza w Archiwum Teologiz. Jabł... Rok II 1835 Poszyt IV str. 483–499 – Łukaszewicz: Obraz historyczno-sta: tyst. miasta Poznania 1838. Tom II str. 200–211 – Zgłowski Katalog T. III str. 329–331.)

(Jan Markowic został (1626) Baual. 1620. Mr Phil. był potem kanonikiem pułtuskim – rodem z Ropczyc). J. Utr. Dr Praepositus Krobensis 1640, Canon. Cracov. 1683. Został Dr Praw 1643, kanonikiem poznan. r. 1647, proboszczem s. Jakuba w Krakowie 1644, kanonikiem warmińskim 1650, uwięziony 1655 w Rzymie w skutek zatargów z Jezuitami – od r. 1672 proboszczem w Tarnowie + w r. 1682.

(Prawo 4038) 1) Discursus juris de donationibus sex villarum mensae episcopalis factis olim ab illust. Conario et Coscielecio episcopis posnaniensibus ad favorem Patrum Societatis Collegii Posnaniensis. Patavii typis Petri Frambotti 1641 fol. str. 41. (w bibl. Uniw. Krak.)

2) Carcer romanus Joannis Markiewicz J. U. Docto: ris, Cracoviensis et Varmiensis Canonici pridem conscrip: tus, nunc post interpositam Apellationem in causa Prae: positurae Tarnoviensis pro informatione... Sacrae Ro: tae Auditorum ad deducendam suam innocentiam et expurgandam infamiam..... publicatus A. D. 1666. 4to Kart 32. (druk w Paryżu?) Hist 3110.

+1684

+1687 w Krakowie (jak stoi napisano na portrecie jego u Pia: rów w Krakowie) Dr Praw i Teolog, ka: nonik Katedr. Krak. protegował Pijarów w Krakowie, którym darował swą bibliotekę

Autor przez 10 lat prowadził wojnę literacką z Jezuitami, wydał w tym przedmiocie kilka broszur na które odpowiadali Dr Naldus i Cichovius teolog oraz Ziesielski (przybrane naz: wisko) który rzucił na Markiewicza kalumnią iż pisze zbrod: niczo. Zaskarżonego więc przed biskupem krak. i przed nuncyuszem iż wydał Scandalum expurgatum i że obiecał wydać trzecią część tegoż dziełka. Został więc biskup i nun: cyusz do niego wezwanie, aby się nieważył czego drukować bez ich wiedzy. – Kapituła warmińska uchwałą ~~...~~ 1660 z r. 1654 pozbawiła go miejsca w kapitule i choże nie: słusznie przez intrygi. – Markiewicz rozpoczął swój zawód w służbie Andrzeja Szołdrskiego kanclerza Królewicza Władysława za Zyg: munta III. – Król Władysław IV przydał go za towarzysza Króle: wiczowi Janowi Albertowi Kardynałowi i administratorowi biskupstwa Krak. gdy do Włoch pojechał. W Padwie został Drem Praw Ob. Po śmierci Jana Alberta udał się do Rzymu, gdzie przez 4 lat bawił

kształcąc się w prawie kanonicznem. Jan Szołdrski biskup poznański, który od Władysława IV jeździł w poselstwie do Urbana VIII przywiózł go z sobą do Polski nazad mianował go swym Audytorem causarum i kanonikiem poznańskim. [margin: i proboszczem w Krobi.] Wacław Leszczyński biskup warmijski dał mu kanonję warmijską (albowiem jeździł z nim w poselstwie do Francyi). Był sekretarzem 2 królów, miał względy u Stanisława Lubomirskiego wojewody krak. W sprawie Lubomirskich i Zamojskich (narażiwszy się Jezuitom) pojechał do Rzymu processując się z Zardeckim o probostwo w Tarnowie; tu więziony przez 6 miesięcy. O sobie mówi iż r. 1666 miał lat 63 skończonych na przeszłą niedzielę Laetare w której się urodził. Mikołaj Oborski biskup laodyck. sufragan i oficyał krak. wydał mu 8 Nona aprilis 1666 w imieniu Kapituły krak. chlubne świadectwo.

O Okolskim powiada, iż za pieniądze Zardeckiego szlachectwo herbu Ciołek wychwalał: „cujus liber tantae „apud nos authoritatis, ut Tribunal Regni Lublinense „propter nugas ejusdem, in officinis librorum illum „vendi prohibuerit, et parum abfuit, quin publice „cremandum decreverit" (H. 2 verso)

3a) Decima cleri defensa 1643.

(Prawo 3194. Hist. 3111.) 3) Decima cleri secularis in Regno Poloniae defensa contra exemtiones Patrum Societatis per Joannem Markiewicz J. U. D. Canonicum Posnan. Parisiis 1644. 4to K. 5 str. 80. Przedmowa pisana Posnaniae 1 Januarii 1642 powodem była sprawa ponieważ r. 1640 z wsi Golamb którą dostali po Wojciechu Męcińskim nechcieli płacić dziesięcin proboszczowi Wojciechowi Rypińskiemu Jezuici Kollegium Krakowskiego, z wsi Zerzyn, Łogonero, Boriston, Chromurosna, Jerla, Dizezoviae Hileranlcca (?) – dowodząc że to dobra duchowne nie szlacheckie, niechcieli f

[margin: Także Jezuici płacić dziesięciny z wsi Kielcze; we koło Kościana która dziesięcina należała do kanonii Markiewicza poznańskiej
(pro tuendo Jure decimarum cleri Poloniae contra praetensam Jesuitarum exemptionem.) – wyszło to w drukarni włoskiej: paryzka.]

255

4) Decima cleri secularis in Judicio Sacrae Congregationis Eminent. Concilii Tridentini Interpretum contra Exemptiones Patrum Soc: Romae vindicata, tandem in Regno Poloniae per Joannem Markiewicz J. U. D. Canon. Posnan. S. Jacobi Praeposit et S. R. M. Secret. antea defensa, nunc ad effectum executionis debitae accomodata. Cracoviae 1647. 4to str. 24. i (druga część dziełka Nr. 3) (Prawo 2520 i 2521)

przeciw temu: Naldus Joan.: Consultatio polona decimarum pro Soc. Jes contra Markiewicz. Romae typ. Com. Apost. 1647

7) Extractum ex Prothocollo actorum Curiae Causarum Nuntiaturae Apostolicae Francisci Bonvisii Nuncii Apost. A. 1673 d. 13 Octobris continens Litteras Clementis X Papae Romae d. 5 Sept. 1673 Commissionis in favorem Johannis Markiewicz Canon. Varmien. (s. titulo) Kart 4 bez tytułu wydane przez Markiewicza – obejmuje (Reskrypt papieża Klemensa X. Romae d. 5 Sept. 1673 którym papież uchyla dekret Nuncyatury polsk. wydany w sprawie Collegiatorum Soc. Jes. provinciae Lithuaniae – a Janem Markiewiczem J. U. D. Can. Cracov. Varmien. ob compositionem librorum famosorum typis mandatorum, w którym nuncyatura skazała Markiewicza na utratę wszystkich beneficyów, infamię, na exkommunikę – i poleca Nuncyaturze na nowo proces przeprowadzić) /: wydane pewnie przez Markiewicza :/

(Łaneg 531)

(część dziełka n° 13)

5) Decima cleri secularis contra Exemptiones Patrum Soc. antea defensa, deinde vigore Brevis Innocentii X executioni debitae accomodata, nunc tertio S. Congregationi Eminent. Concilii Tridentini interpretum contra conclusiones R. D. Joannis Naldi repraesentata Cracoviae 1648. 4to K. 24. (Sign A – F.) (Prawo 2522)

n° 3 (przeciw temu: Naldus Joan.: Responsum ad primum libellum Joannis Markiewicz canonici Posn. Romae 1650. 4to)

6) Replicatio canonica ad responsum theologicum Soc. Provinciae Polonae in materia Decimarum. (Heilsbergae) 1650. 4to str. 72. (trzecia część dziełka n° 3)

(na to wydał Cichovius Nicolaus: Responsum theologicum ad Scriptum Joannis Markiewicz. Romae 1649 – i tenże: Responsum theologicum ad primum libellum :/ (Prawo 4756)

przeciw temu: Niesielski Adam: Speculum zeli pro Clero in materia decimarum per replicationem J. Markiewicz 1652.

Joannis Markiewicz. Romae typ. Corbelleti 1650. 4º (w bibl. Univ.)
(Ob: Hoppius Schediasma p. 123. – Braun p. 186.)

8) Speculum zeli a pessimis ad exemplar malitiae contra SS. Canones et jurisdictionem ecclesiasticam elucubratum, et sic sub nomine ficto cuiusdam Adami Niesielski ad contemplationem et censuram Joanni Markiewicz Canonico Varmien. in forma famosi libelli dedicatum et oblatum, ab eodem contemplatum censuratum et tanquam pestiferum et scandalozum refutatum. Gedani, typis viduae Georgii Rheti 1652. 4º (Sign. A – L.)
/: prohibitum decreto 24 novembr. 1655 :/

9) Scandalum expurgatum in laudem Instituti Soc. Jesu ad M. D. G., Catholicorum satisfactionem et Dissidentium aedificationem, ad correctionem. Gedani 1654. 4to (Sign A – G)
/: prohibitum decreto 24 Novembr. 1655 :/ (Teol. 3015) (w bibl. Krak. Univ.)

10) Summus Pontifex Innocentius X de duplici Instituto Societatis ex constitutionibus et declarationibus interrogatus optimam informationem accepit per Joannem Markiewicz J. U. D. Crac. Varm. Canon. Tarnoviensem Praepositum. (s. l.) (Parisiis) 1672. 4to str. 164 (prohibit. decreto 4 Decemb. 1674)

11) Veritas bonae vitae, ex occasione occupatae haereditatis Jaroslaviensis Patribus Societatis demonstrata. (circa 1674) Parisiis. (Prohibit. decreto 4 Decemb. 1674)

/: Przeciw temu wyszło: Thomae Caroretti Ord. Praed. Theol. M. Congregationis Judicis Secretarii Responsio ad litteras Joannis Markiewicz 1675. 4to 3 kart.

12) Supplex libellus Eminentissimis S. Rom. Ecclesiae Cardinalibus in causa de Praepositura Tarnoviensi. (s. l. et a.) (circa 1666) 4to (Sign. A – F.) tytułu brak. (Paneg. 532.) (Prawo 4757)

13) Quaestio Polona Romam transmissa (około 1675) 4to utrum Joannis Markiewicz opuscula duo: 1) Veritas bonae vitae, 2) Summus Pontifex Innocentius X de duplici Instituto Soc. interrogatus 1672 – sint damnati, cum declaratione Decreti Sacrae Congregationis Indicis. (w bibl. Walewskiego)

Clementis Papae X Literae Commissionis in favorem Joannis Markiewicz Can. Varmien. (A. D. 1673 d. 13 Oct. ad acta Nunciaturae oblatae) 4º (Paneg. 531) / należy do dzieła 13)

256

1) Decima Cleri secularis in Regno Poloniae defensa contra exemtiones Patrum Societatis per Joannem Markiewicz J. U. D. Can. Posn. Parisiis 1644. 4o. K. 5 str. 80 (sprawa o dziesięciny z wsi Gołąb, której Jezuici Krakowscy nie chcieli płacić proboszczowi, toczyła się w Rzymie r. 1640 – proboszcz przegrał – Obronę tę proboszcza napisał Markiewicz 1642 d. 1 Stycznia w Poznaniu – Approbata w Senis 1643 d. 28 Febr. – druk w Paryżu 1644. – początek do karty 16 wydrukował w Siennie, resztę w Paryżu.) (Nr. 1-249).

2) Decima Cleri secularis in Judicio Sacrae Congregationis Eminent. Concilii Tridentini Interpretum contra exemptiones Patrum Soc. Romae vindicata, tandem in Regno Poloniae per Joannem Markiewicz J. U. D. Can. Posn., S. Jacobi Praepositum et S. R. M. Secr. antea defensa, nunc ad effectum Executionis debitae accomodata. Cracoviae 1647. 4to. str. 24. i (Nr. 1-61 Dalszy ciąg sprawy – autor mówi iż pierwszą edycyję w kilkunastu exemplarzach rozdał)

3) Polona Decimarum pro Patribus Soc. Jesu et aliis Regularibus, contra Libellum a R. Joanne Marchewicio evulgatum Consultatio. Romae ex typographia Camerae Apost. 1647. 4to K. n. 8. (wydał Joannes Naldus – widać że ~~Markiewicz~~ Albert Dziemiński sekretarz był proboszczem w Gołąbiu i że mu Jezuici nie chcieli płacić dziesięciny

z Gołąbia, który Albert Męciński darował Jezuitom Krakowskim. Sam Męciński poniósł d. 23 Marca 1643 męczeńską śmierć w Nangazachi; powieszony, ścięty i spalony) (Nr 1-35.) (Markiewicz bronił Reiminskiego)

4) Decima Cleri secularis Contra Exemptionem Patrum Soc. Jesu antea defense, Deinde vigore Brevis Innocentii Papae X executioni debitae accomodata, Nunc Tertio Sacrae Congregationi Em. Concilii Tridentini Interpretum contra Conclusiones R. D. Joannis Ibaldi repraesentata per Joannem Markiewicz J. U. D. Can. Pos... Cracoviae 1648. 4to Kart 22. (Recenzyja Konsultacyi Ibalda. - dalszy Ciąg Nr 1-150)

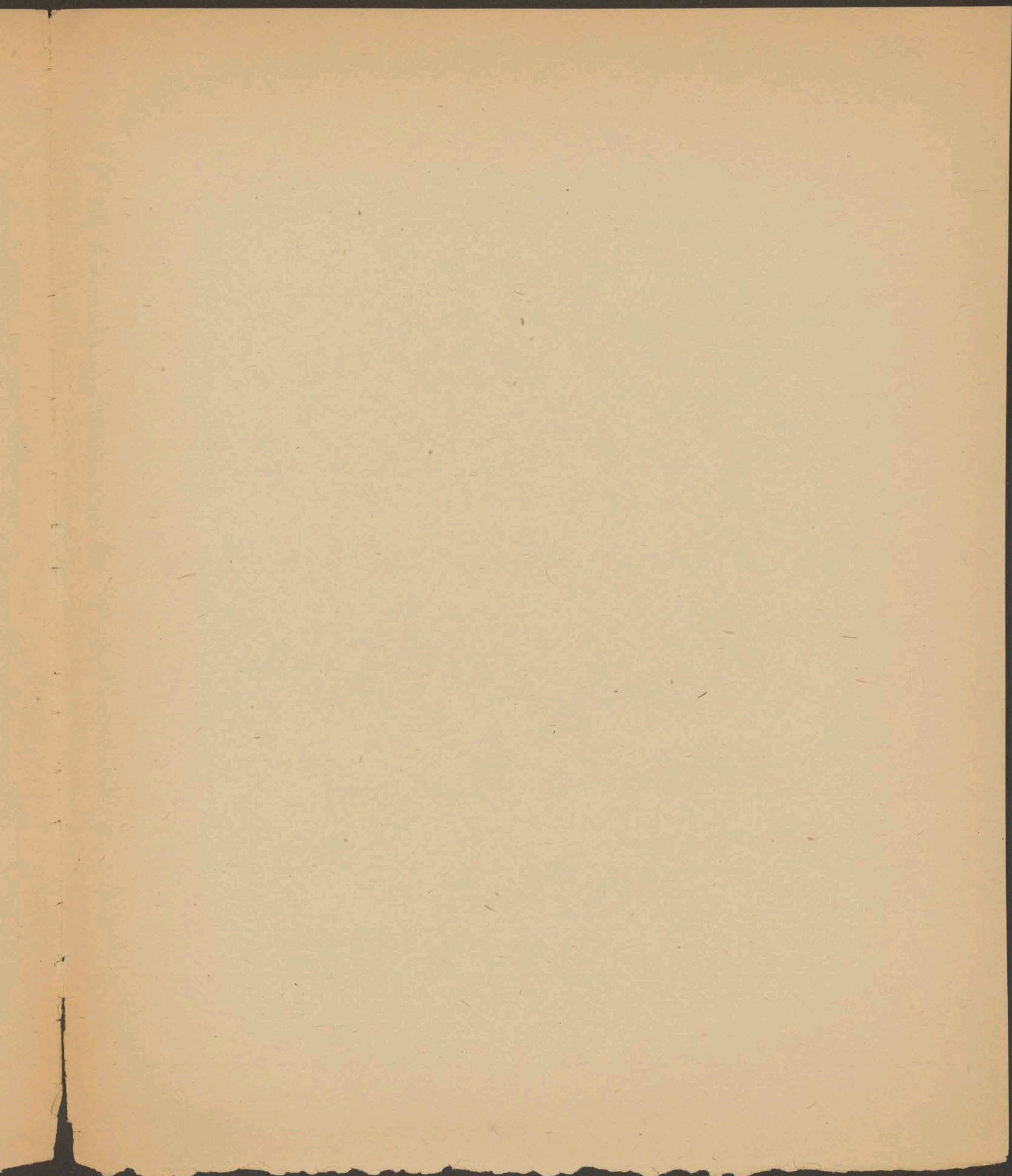
4/ Replicatio canonica ad responsum theologicum Soc. Provinciae Polonae in materia decimarum A. 1650. (s. l.) 4to (druk w Braunsbergu)

(przeciw Markiewiczowi wydał Nicolaus Cichovius S. J.: Responsum theologicum ad triplex scriptum Joannis Markiewicz Canon. Posnan. Praepositi Casimirien. contra exemtionem Patrum S. J. a solvendis decimis. Romae 1649 - toż Romae 1650 - toż Brunsbergae 1680. 4to)

257

13) Quaestio polona Romam transmissa (1675) 4to

1673 d. 5 Septembr. Romae. – Clemens X Papa ad preces Johannis Markiewicz canonici Crac. tollit decretum Nuntii Apost. (Francisci Bonvisii – cujus cancellarius Andreas Fiesue) in causa Soc. Jes Provinciae Lithuanicae cum Markiewicz in prima instantia latum vigore cujus Markiewicz ob compositionem librorum famosorum typis mandatorum beneficiis exutus, infamis et inhabilis ad quaevis beneficia condemnatus erat et absolvit eum ab excommunicationis, suspensionis et Interdicti sententia.

Markiewicz Józef Jan

258

Markiewicz Józef

Phil. Doct. et Prof.

1740 wspominany jako Scholae SS. OO. Cracov. senior (A. R. str. 736.)

259

Markiewicz Josephus Joannes

Cantius Cracoviensis, A. 1737 Baccal. Art. 1739 Dr. Phil. Cracoviae creatus.

1) Fasciculus laureati honoris IV primae laureae Candidatis in praemium laboris oblatus. Cracoviae, typ. Univers. 1737. fol.

Poez. 2995.

Markiewicz Roman

Markiewicz Roman

1790 r. 7go listopada jako uczeń ze szkół winnickich przedstawiony był po odbytym popisie wraz z przeszłym innymi do pierwszej submisyi. /: N. 8. Protok. obrad str. 385:/

Markiewicz Roman urodz. r. 1772 na Rusi
Po ukończeniu nauk gimnazyalnych, udał się r. 1790 do
Krakowa gdzie przyjęty do Seminaryum dla Kandydatów
do stanu nauczycielskiego za rektorstwa x. Szabla, po
przepędzeniu 3 lat w tymże zakładzie i po zdaniu exami=
nów, r. 1793/4 wysłany został na Professora do Kolonii
Akademickiej w Pinczowie. Z powodu zmian politycznych
w Kraju zmuszony był w Galicyi pełnić obowiązki nau=
czyciela prywatnego. Dopiero r. 1797/8 przez Rząd austryjac=
ki mianowany został Professorem Historyi i nauki moralnej w Liceum Krakows=
kiem. Z powodu zmienionego planu nauk usuniętym zos=
tał r. 1802 z tej posady z pensią roczną 800 złp. którą mu
nawet później zaprzeczono. Pełniąc obowiązki nauczyciela
prywatnego, bawił od r. 1805 przez lat 4 w Wiedniu, a
od r. 1810 do 1813 w Paryżu przez lat 3. Z końcem r. 1812
wezwał go Stanisław Potocki Prezes Izby edukacyjnej
na Professora Fizyki do Uniwersytetu Krakowskiego
otrzymawszy Nominacyję d. 1 Kwietn. 1813 z pensyją 6000 złp.
którą później do 7000 złp. podwyższono. Katedrę tę zaj=
mował do r. 1838, zwiedziwszy w tem okresie pod względem
naukowym Wrocław, Drezno, Pragę, Lipsk, Berlin. Był
oraz członkiem Towarzystwa Przyjaciół nauk warszaws=
kiego, Krakowskiego i Berlińskiego badaczów natury.
Żył jeszcze w marcu 1840. Umarł 22 Września 1841 w Krakowie.

Prace naukowe Markiewicza:

1) Podróż Lorda ~~Makartneja~~ posła W. Brytanii do Chin, ~~[illegible]~~ w r. 1792, 1793 i 1794 zebrana i wydana przez J. Staunton na polski język przełożona (z niemieckiego) drukowana Kraków u Maja 1801. w 8ce. 2 Tomy. T. I str. VIII. 368

2) Artykuły w Kalendarzykach Krakowskich Maja 1802–1806.

3) ~~Opis~~ Paryża uważany (co do nauk ~~[illegible]~~ r. 1811 w styczniu. Wilno, 1811, w 8ce, str. 120. d. Jor. Zawadzkiego

4) I Rozprawa O naturze i zasadach fizyki – Kraków 1814. 8. (z Rocznikow)

Rozprawy II O własnościach fizycznych Kraków 1818. 8o

5) O naturze i gatunkach sił. Kraków 1821. (z Roczników)

6) Tabulae dilationem metallorum in observationibus barometricis corrigentes, mensuris metricis applicatae. Cracoviae 1823 (Z Roczników)

7) Rozprawy z fizyki w Rocznikach Towarz. nauk. Krak.

8) Początki fizyki (dla szkół gimnazyalnych) Kraków, w druk. akad. 1819 (bezimiennie) 8o.

9) O użytku szkoły Lankastra (w Gazecie Krak. 1816)

10) Projekt względem sprostowania miar i wag w Rzeczypospolitej Krakowskiej ~~O~~ (w Gazecie Krak. 1817)

11) Artykuły w Pamiętnikach warszaw. Bentkowskiego

12) Spostrzeżenia barometryczne drukowane po niemiecku w w Rocznikach Gilberta 1823. T. XIV p. 70, – w Dziennikach Schwaggera 1829 Zesz. IX. – w Rocznikach Poggendorfa (O formule Hällströma) 1829

13) Obserwacye barometryczne i Rozprawy (w Rozmaitościach naukowych Krak. 1829 Tom I. II. III.

15) Początki fizyki dla szkół liceal... część I. Kraków 1834 w dr. Józ. Czecha. 8o

W rękopisie pozostawił Fizyki Część II – Arytmetyka, Algebra i Trygonometria po łacinie

16) Głosy tyczące się XIX Artykułu Konstytucyi Wolnego Miasta Krakowa. Kraków w druk. Akademii. 1828. 8o str. 31 (są tu głosy też Czapskiego i Wodzickiego)

17) ~~Podróż~~ Podróż do Syryi i Egiptu. Kraków 1803. 8o

Markiewicz Stanisław

Markiewicz Stanisław

S. Th. prof. C. S. Flor. Univ. Procurator
od r. 1721.

1723. Markiewicz, który do różnych ważniejszych czynności był używany p. Uniwersytet a nawet jego prokuratorem t. r. obrany, t. r. 23. wrześ. wybrany został na ablegata na bliski przyszły sejm warszawski – assumptus in locum Excell. m. Josephum Łukaszkiewicz S. Th. d. et prof. (p. C. U. p. 21.) w styczniu t. r. oddany mu cursus sacramentalis cum onere disputandi tam ex tractatibus praeteriti anni, quam ex aliis quos extradet (p. ibid. p. 24.)

1728 przypuszczony do doktoryzowania się z teologii będąc rektorem Uniwersytetu, z jedną dysputą (p. ibid. 81.)

r. 1731 przed 19. lut. już nie żył (p. ibid. p. 106.)

1721. jako Cancell. Neosandecensis, Scholasticus Clepardiensis (A. K. str. 1.) z Collega maior, także jako ad s. Flor. Canonicus S. Th. professor (p. ibid str. 40.)

1727. jako Contubernii Jerusalem provisor (p. A. K. str. 171.)

1737. d. 24. kwietnia Rektor kwituje exekutorów testamentu Markiewicza, mówi o nim: „viri de

republica literaria et de ecclesia Dei longe meritissimi. /: A. R. st. 674 :/

Markiewicz Stanislaus

7) Musaeus inter sepulchrales umbras eminens olim Samuel Joannes Podgurski S. Theol. Prof. Collega Major, ad ejus parentalia lugubri elogio ad Elysium deductus. Cracoviae typ. Univërsit. 1712. fol. 3 ark. Paneg. 957.

8) Pokoj wieczny dusz niebu ukochanych s.p. Teressie Annie z Mirowa Maniewkiej chorążyny czerniechowskiej przy załosnem smiertelnego ciała złożeniu w Kościele Pinczowskim WW. OO. S. Pawła pierwszego pustelnika otworzony, ojczystym rytmem ogłoszony [Kraków w drukarni akademick. 1703. Fol. (wierszem) margrab. [d. 16 Listop. 1703.] (Paneg. 734)

ded. Władysławowi Gonzadze (Myszkowskiemu Kasztel. sandom (bratu zmarłej jedynemu) i Ludwikowi Maniewkiemu chorążemu czerniechow.

9) Ara agno immolando in Joanne Krodnerowicz Univ. Crac. Phil. Doct. Prof. primitiis sacerdotii erecta A. 1701 d. Jul. Cracoviae ap. Christoph. Domański 1701. fol. k. 3. (styl lapid.)

264

(pisał się i Markowicz)

Markiewicz Stanisław [urodz. 1674] kształcił się w akademii krakow. gdzie zostawszy [1700 bakał. a potem] Dr fil. wysłany do Białyj a potem 1703 do szkół pinczowskich [na profes. a 1716] na dyrektora. Józef margrabia Myszkowski dał mu probostwo [1712] w Stradowie. Wróciwszy do Krakowa był najprzód [r. 1716 collega minor] professorem wymowy funduszu Szyłkiego ~~potem~~ przez lat 5 dalej [1719] dziekanem wydziału filozoficznego przyczem dwa razy od akademii na sejm do Warszawy posłował. Jako Kollega major, Kanonik [kustosz] S. Floriana kapituły sandeckiej, [scholastyk] Kurzelowskiej i [proboszcz] WWSS. i proboszcz [w Stradowie] w Proszowicach [i u WWSS] oraz prowizor bursy Smieszkowicza, [r. 1715 Colleg. maj.] obrany [r. 1729] rektorem akademii. R. 1729 został Dr i Professorem ~~[illegible]~~ teologii później dziekanem tegoż wydziału. Umarł w Krakowie d. 22 Septembr. 1730. mając lat 56 pochowany u S. Anny d. 25 Sept.

(Ob: Mamczyński Stanislaus Sebast: Nova magnifici honoris eminentia laurea theologica dum Stanislaus Markiewicz, S. Theol. Dr. crearetur 1729. VIII Cal. Martii. Cracoviae typ. academicis. fol. k. 18 styl. lapid. — Pałaszowski Casimir Staniss: Nexus sceptrigeri ac emeriti honoris ad doctoralem lauream theologicam eminentior dum Stanislaus Markiewicz S. Theol. Dr. crearetur, celebratus, 1729 d. 22 Febr. Cracov. typ. acad. fol. k. 10 styl. lapid. — Pałaszowski Casim. Staniss: Dies vitae maxima in aequinoctio autumnali mentis Stanislai Markiewicz S. Th. Dr et Prof. dum ejus piis manibus justa parentalia in ecclesia S. Annae exsolverentur lugubri penna delineata. A. D. 1730 d. 25 Septembr. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 6. styl. lapid.)

1) Pastophorium purpureis rosis adornatum in primo cathedrae ingressu Christophoro Antonio de Stupow Szembek Epis. (Wydał:) copo Posnaniensi, Abbati Clarae Tumbae apertum. Cracoviae typ. Universit. 1716. fol. (sign. A–M) (Paneg. 1384)

1) Panegiryk na objęcie biskupstwa poznańskiego przez Krzysztofa Antoni Szembeka opata mogil. pod tytułem Pastrophorium purpureis rosis. Crac. 1716 fol. (Wal)

2) Ocellus eruditorum capitum ~~panegir~~ astreae radiis circumfusus Gvilhelmi Andreas Robertson canonicus Gnesnensis dum U. Jur. Doctor renuntiaretur Cracoviae typ. Franc. Cezary 1715. fol. 3ark. (Paneg. 1128)

3) Inauguratio secunda sceptris vetrbalis[?] ... coronam doctoralem adjungens ~~3) Panegiricus Adm~~ Gabrieli Proseckl ~~Doctor~~ S. Acad. Rect. dum Theol. Doctor renunciaretur, instaurata 1717 d. 30 Sept. (s.l. et a.) fol. 3ark. (Paneg 1040)

4) ~~Paneg. in funere Mathiae Brocki~~ Sors in urna dolendo fato Mathiae Brocki S. Theol. Doct. et Prof. lugubri elogio in lucem producta 1718 d. 28 Maii Cracoviae typis Academicis 1718 fol. Kart 4. (Paneg. 88)

5) Quaestio metaphysica, de ente secundum se .... pro loco in Collegio majori ... A. 1715 d. 26 Sept. Cracoviae typ. Franc. Cezary fol. K. 2. (Filoz. 7951)

6) Clypeus militantis ecclesiae d. Thomas Aquinas ad aedes S. Trinitatis PP. Praedicator. Conventus Cracov. oratione panegyrica celebratus A. 1716 d. 7. Martii. Cracoviae typis Nicolai Alexandri Schedel. fol. K. 8 ded. Alexandro Gołuchowski camerario vislic. (Sept. 5415) (który był synem Wojciecha, wnukiem Pawła sędziego ziemsk. stężyck – a miał brata Michała łowczego bielsk. Alexandra komornika vislic. Wojciecha wojskiego oświecim. – herbu Leliwa.

7) Musaeus inter sepulchrales umbras eminens Sam. vel Joannes Podgorski S. Th. Prof. lugubri elogio ad Elysium deductus Cracoviae 1712. fol. typ. Univers. (Paneg. 957) ~~Cracov~~

265

Markiewicz Stanisław Kostka (został r. 1751 Bacc, a 1754 Magistr. Filozof. w Akademii Krak.

1) Quies sub umbra laurearum secundae laureae Candidatis. Cracoviae 1754 fol. 5 ark. (wierszem panegiryk promocyjny z herbami) – ded. Floriano Gotartowski Abbati Cisterc. Ciriciensi.

(Poez. 3007)

Markowski Józef

266

Markowski Józef

1784 15 Stycznia przyjęty przez szkołę gł. do pensyi pierwszoletniego Kandydata (: H. 4. Pros. Obr. str. 130:) Józef Markowski, kandydat niepensyonowany przyjęty jest od szkoły gł. na pensyję, którą dla szczególnej aplikacyi za zezwoleniem szkoły gł. odebrał całoroczną. (: ibid. str. 197:)

Tr. t. r. 16 grud. polecił szkoła gł. Komisyi na katedrę drugą Chirurgii Józefa Markowskiego Kandydata, upraszając o wyznaczenie mu trzyletniej pensyi na trzechletnie wojaż w celu sposobienia się na drugiego nauczyciela Chirurgii. (: ibid. str. 245:)

1785 K. E. wyznaczyła mu 2000 złp. pensyi rocznie na podróż zagraniczną na lat trzy z obowiązkiem, aby niezawodnie po skończonych trzech latach powrócił do dawania lekcyi chirurgii w szkole gł. kor. (: tamże str. 319:)

1785. 11. paźd. przedstawiła szkoła gł. Komisyi Ed. potrzebę podniesienia mu pensyi do 3600 zł. rocznie (: ib. 353:)

1790 r. d. 22 czerwca Szkoła gł. prosiła K. Ed. aby Markowskiemu 150 dukatów zaassygnowała, by mając wracać do Kraju po czteroletniej nauce z Paryża, mógł zakupić potrzebne ~~do~~ instrumenta do Chirurgii, której się poświęcał, jako iż w r. 1785 przez rezolucyję Komisyi mający sobie zapewnione miejsce professora tej nauki. Ukończył on był bieg tych nauk w Paryżu, zaświadczenia od znakomitych tejże professorów ~~tamże~~ o postępku swoim złożył, a nawet pierwszeństwo nad krajowymi w konkursach otrzymał, jak to przesłane na ręce ks. Oraczewskiego świadectwa dowodzą, /: N. 6. Korespondencyja str. 159 :/. ~~Nadesłan~~ Przesłane pieniądze miały mu też posłużyć do powrotu z Paryża.

Szkoła gł. w podaniu swojém z d. 6 lipca 1791 r. do Komisyi Ed. pisze: „Wiadomo jest P. Komisyi, iż Markowski rok siódmy kosztem P. Kom. w Paryżu uczący się Chirurgii, kilkokrotnie do powrotu przez Szkołę gł. wzywany, dotąd nie powrócił. Posłane mu już były na wyjazd jego pieniądze, które odebrawszy z miejsca się nie ruszył. Pisze on teraz z przełożeniem, iż zaciągnął długi do 700 liwrów w Paryżu wynoszące, prosząc, aby te zapłacone z oprócz tego funduszu na drogę był mu przysłany.

był mu przystany. Szkoła gł. obawiając się, aby te nowe konta nie stały się tak nieskuteczne jak już dawniej przestane mu na powrót pieniądze, ma koniec S. Komisyj ten interes przełożyć czekając jéj rezolucyi jak sobie w tych żądaniach i propozycyach p. Markowskiego ma postąpić.

p. N. 6. Korespondencya str. 179./

Zob. dalszy ciąg na str. odwrotnej.

1788 w lipcu d. 1. na posiedzeniu przyjęła Szkoła gł. wysłuchawszy prośby za Markowskim uczącym się Chirurgii w Paryżu o przyczynienie mu czasu dłuższego bawienia za granicą, po skończonych 3ch latach i o powiększenie jego pensyi 3600 złp. teraz wynoszącej, zaleciła mu, żeby z temi żądaniami udał się do Zbw. Komisyi Edukacyi i Rektora, łącząc notę do Prześw. Komisyi Edukacyi świadectwa nauczycielów o pilności i aplikacyi swojej.

p. N. 8. Prot. obrad. str. 149./

Otrzymał od Komisyi d. 12 września 1788 z powodu iż miał zaświadczenie Szkoły Chirurgów Paryzkiej, jako dał dowody biegłości swojej w tej sztuce i otrzymał pierwszość między examinowanymi, pozwolenie pozostania w Paryżu przez rok jeden dla gruntowniejszego wydoskonalenia się z pensyją sobie wyznaczoną i gratyfikacyją 50 czerw. zł.

p. tamże str. 163./

1791. d. 26 listopada Szkoła gł. prosiła przez swoją korespondencyję Feliksa Oraczewskiego Ministra króla Jmci i Rzeczypospolitej Polskiej w Paryżu, żeby przywoławszy do siebie Markowskiego oświadczył mu wezwanie Szkoły by do kraju powrócił, i żeby oświecił Szkołę gł. o przyczynach niedbałych zatrzymujących Mark. w Paryżu, mimo przesyłanych mu ciągle od dwóch lat wezwań do powrotu /: N. 6. Korespondencyja str. 181:/

Markowski Józef urodził się d. 4 Kwietnia 1758 w miasteczku Pękowie wojew. bracław. z rodziców grecko-unickiego wyznania, kształcił się w szkołach bazyliańskich w Lubarze i w pojezuickich w Winnicy. Przybywszy r. 1781 do Krakowa uczęszczał zrazu na Wydział prawny w uniwersytecie, a następnie na Wydział nauk matematyczno fizycznych i lekarskich pod professorami Jaśniewiczem, Janem Śniadeckim, Trzcińskim, Wincentym Szastrem i Rafałem Czerniakowskim. R. 1782 zapisany do Seminaryum Kandydatów na Professorów publicznych Szkół wojewódzkich, po trzech latach kosztem Komisyi edukacyjnej wysłany za granicę dla wykształcenia się w naukach lekarskich, otrzymawszy oraz patent na Professora Chirurgii w Akademii Krak. – Przybywszy r. 1785 do Paryża, kształcił się Markowski w naukach lekarskich i uczęszczał na klinikę do Szpitala wielkiego (Hopital Dieu). Już się r. 1789 wybierał z powrotem do Polski gdy go rewolucyja francuska w Paryżu zaskoczyła wskutek której i następnego rozbioru Polski, zmuszony był pozostać w Paryżu i we Francyi. Zwiedziwszy w czasie tym południową Francyję i całe Włochy, bawił ciągiem przez 24 lat w Paryżu, oddając się dość szczęśliwej dla niego praktyce lekarskiej i poświęcając się nauce chemii, której kursów słuchał pod słynnymi professorami Fourcroy, Sage Darcet, Guiton de Morveau, Bertholet, Vauquelin, Tenard, Deyais. Przytem udzie-

lat prywatnie nauk przyrodzonych, fizyki i chemii Polakom bawiącym w Paryżu pomiędzy którymi byli; jenerał Sokolnicki, jenerał adjutant Fischer, Wybicki ojciec i syn, hr. Prozor, wojewodzic Mycielski, Bieliński, Jan Dąbrowski syn jenerała i inni. Sam nawet Kościuszko z panią Zeltner pobierał naukę Botaniki od Markowskiego. Mianowany od Rządu francuskim naczelnym dyrektorem fabryk saletry oraz Medykiem więzień paryskich. Otrzymawszy r. (l'an XI de la Republ. 19 Ventose) po złożeniu egzaminu patent na Doktora Medycyny od szkoły lekarskiej, pełnił przez niejakiś czas obowiązki prywatnego lekarza Cesarzowej Jozefiny. Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego polecony od ordynata Zamojskiego Stanisławowi Potockiemu Prezesowi Izby edukacyjnej, przybył d. 18 lipca 1810 do Warszawy, gdzie otrzymał nominacyję na professora chemii w szkole głównej Warszawskiej z pensyją roczną 6000 złp. W październiku 1810 rozpoczął kurs chemii w oddziale matematyczno-fizycznym Wydziału filozoficznego, który do d. 26 Maja 1829 to jest aż do swej śmierci wykładał. R. 1810 pełnił także Urząd Dziekana Wydziału medycznego. – R. 1817 prócz chemii wykładał też i mineralogią i w tym celu zwiedził Czechy, Saxonię i Berlin. – R. 1818 mianował go Nowosiltzow Zastępcą Kuratora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Markowski wzywany był też do redakcyi Statutu dla Akademii. Krak. i wpływem swym wyjednał, iż za Księstwa Warszawskiego oddalono z wydziału lekarskiego jako mniej zdatnych professorów: Hofmana, Jadowskiego, Rudowskiego, Girtlera i Corde. – Posądzano go o związki miłosne z cesarzową Jozefiną. Wydał on po francusku medyczną dyssertacyją: Sur la colique. Paris l'an XI de la Republ.

(Z autobiografii)

1) N.º 552. Dissertation sur la colique, présentée ... et soutenue à l'Ecole de Méde=cine de Paris, le 13 brumaire an 14, par Joseph Markowski; natif de Pologne, Docteur en Médecine; nommé Professeur de Pathologie externe dans l'Université de Cracovie, en 1785, et Médecin de toutes les prisons de Paris, en 1793. A Paris, de l'imprimerie de Didot jeune.... An XIV (1805). 4º maj. str. 16. (Med. 623)

270

Lekarze.

Martinus Nicolaus

medicus czy był akademikiem?

apud Hispaniae regem in illustri loco medicus. Starowolski Hecatont. ed. ven. pag. 191. W tym miejscu Starowolski wiele znakomitych lekarzy polskich wylicza.

Czy to nie jego będzie: Incipit tractatus Nicolai de modo medendi, liber specialis kart 7. na ostatniej stronie tego rękopismu w bibl. Univ. Jagiell. zachowanego czytamy: Explicit modus medendi Nicolai vel Stephani secundum aliquos tamen verius Nicolai poloni. fol. cod. papyr. – Poprzedza rękopis: Incipit liber practicae generalis de visitatione et curatione infirmorum extractus ex libris Canonum per Arnoldum de Villa nova etc. 5 kart.

Maruchowicz Józef

Maruchowicz Josef

fil. dokt. i prof.

1766 scholae s. flor. senior. (p. A. k. st. 737.)

Maruchowicz Josephus Cantius Dr. Phil. Profes. Gramat. in schola Culmensi – rodem z Krakowa został 1761 Bacal. Art. a r. 1762 Dr. Fil. w akad. krak. – Senior Scholae S. Floriani + 12 Febr. 1768, aetat. 26 annor.

1) Frons prima Cardinalitiae Rotae S. Bonaventurae (annuo suo solemnitatis die) in basilica S. Francisci conventus Culmensis oratoria penna delineata. (Culmae) 1764 fol. K. 7. czyli K. 2, str. 7 (paneg. proz.) Teol. 5096.

2) Dicta et facta Senum in exemplum V primae laureae Candidatorum adducta. Cracoviae typ. Collegii Majoris 1760. 4to (wierszem) Pocz. X 2801.

3) Exemplum providentiae divinae. – .... Przykład opatrzności boskiej na osobach Lupolda hrabi de Rasu i syna jego Henryka, potym rzymskiego cesarza, oczywisty .... na sali akad. Chełmińskiej przez młodz tejże akad. reprezent. (Chełmno b. r. (1766)). fol. 2 ark. po polsku i po łacinie treść drammatu (w 3 aktach) – ded. Jakóbowi (Bouman-) Załeskiemu herbu Godziemba.

Marx Franciszek urodz. 9 Marca 1759 w Gemunden w Karyntyi, obwodzie Villach, kształcił się w naukach filozoficznych i gimnazyalnych w Salcburgu, gdzie uzyskawszy Magisteriat Filozofii, słuchał nauk prawnych na wydziale prawa w Uniwersytecie wiedeńskim; przyczem tak się odznaczał znajomością prawa, iż r. 1785 mianowany został Korrepetytorem nauk prawnych w Zakładzie Terezyańskim w Wiedniu z pensyą roczną 500 złr. – D. 15 lipca 1796 otrzymawszy Doktorat Prawa, mianowany został d. 26 lipca 1796 Professorem prawa cywilnego w Uniwersytecie lwowskim, przyczem pełnił obowiązki dziekana wydziału prawnego kilka lat. R. 1805 d. 8 sierpnia przeniesiony jako Professor prawa cywilnego do Uniwersytetu krakowskiego z pensyą 1500 złr. W następnym roku obrany Rektorem Uniwersytetu krak. oraz d. 31 Stycznia 1806 otrzymał nominacyą na Konsyliarza foralnego w Krakowie z pozostawieniem go przy professurze oraz. R. 1808 d. 5 Marca został Konsyliarzem apelacyjnym we Lwowie, gdzie umarł d. 17 Czerwca 1809 po jedenastodniowej chorobie, zostawiwszy żonę i 2 córki małoletnie. Marx ogłosił drukiem kilka dysser-

tacyi jurydycznych i recenzyj drukowanych w Annalen der Litteratur des Kaiserthums Oesterreich. – Był dobry i wierny urzędnik powiada o nim w nekrologu Anton. Rosbierski: Annales jurisprudentiae pro regnis Galiciae et Lodomeriae. Leopoli 1810. 8º pag. 74–76.

Marxem Karol

Marxen Karól

fil. dokt. i prof.

1755 23 maja obrany seniorem bursy filozofów (p. C. U. p. 615.)

1759. 12 paźdz. obrany dyrekt. szkoły Tarnowskiej (p. ibid. p. 696.)

1760. 30 sept. incorporatus Universitati oyciec dyrekt. Tarnowskim (p. C. U. p. 715.)

1762. 24 maja powołany do koll. juryd. (p. p. 770.)

1767 19. stycz. obrany dyrekt. akad. pozn. (p. p. 893.)

1773. 21. lipca Uniwersytet przypuszcza go do ubiegania się o stopień doktora prawa (p. Concl. Univ. p. 179.)

1770 d. 9. listopada wrócił z Poznania, dokąd był na trzy lata na rektora posłany.

Za reformy Marxen c. v. d. jako zasłużony professor, miał archidyjakoniję kollegijaty warsz., probostwo s. Mikołaja na Wesołej i dodatku pensyi złp 2000. (p. Raport wizyty Kołłątaja od 1780 do 1. lipca 1787.)

1767. d. 12 paźdz. jako U. J. Prof. coll. M. OO. Archidiaconus S. Nicolai praepositus coloniae acad. Posnaniensis et dux Rector ad eandem coloniam dirigendam discessurus obiera ~~[illegible]~~ sobie pełnomocników. (p. A. R. str. 792.)

Jako kilkoletni prokurator uniwersytetu przez
złą administracyą i złożenie nie dość usprawiedli
wionych rachunków, straciwszy zaufanie szkoły
gł. został z urzędu usunięty. Zob. niżej.

Marxen Karol. 275

1784. 10 lipca Komisyja Edukacyjna delegowała Felixa Orałzewskiego pułkownika wojsk koronnych i JXcipana Hołowczyca, Kanonika warszawskiego do wysłuchania i rozsądzenia zaszłej sprawy między Szkołą gł. Koronną obwiniającą Administracyję Kasy, Prokuratoryję przez X. Marxena, Archidyjakona Kollegiaty Warsz. sprawowaną, a między tąż samą prokuratoryją odwołującą się do Komis. Edukac. o niesłuszności kalkulacyi rachunków.

/: A. K. N. 24. str. 33:/. Ta Komisyja po rozpoznaniu rachunków wskazała Marxena na zwrot znacznej summy do Kasy uniwersyteckiej, nadto postanowiła, że „lubo szkoła gł. ma przyczynę żalu do przeszłej prokuratoryi i za administracyję i za manifest przeciw położeniu deputacyi od szkoły gł. do kalkulacyi, bez usprawiedliwienia się zarzutów uczynionej, atoli, że ukaranie JX. Marxena nie było pierwej zapytane u P. Komisyi, od której był takie

umocowanym w prokuratorji, więc Konkluzyą
Szk. gł. w téj mierze, że się podnosi tak, iż gdy
Ks. Marzeu, Archid. Kollegjaty Warsz. zjednał
sobie serca osób Szkoły gł. i czynnie należąc
wyroków delegowanych, pokaże się godnym pra-
cowania na dobro powszechne, ma prawo starać
się o wszystkie stopnie osobom Uniw. służące
i teraz zaszczycać się może wszystkiemi téj
prerogatywami, a odtąd żaden z tego grona
nie może być oddalony bez zezwolenia Ko-
missyi Edukacyjnéj. /: A. R. N. 24. st. 43:/

Marxen Carolus Phil. Dr., od r. 1763 Prof. Baccal. 1748. Dr. Phil. 1749.
Praw. kanonik Kollegiaty WWSS, oraz w Tarnowie
proboszcz w Grabiu, a r. 1775 S. Mikołaja w Krako=
wie, Sekretarz Krol. ~~profesor~~ dyrektor Kolonii akadem. w Tarnowie; od 1760 Collega major
(ob. Jocher 7982. 8967) + 10 Novembr. 1808 jako proboszcz od r. 1767
S. Mikołaja i Dr. Praw majac lat 78 a Kapłaństwa 52 - od r.
1776 Dr. prawo - assesor sądów Konsystorza Krak. - 1767 rektor Akademii
Poznan, archidyakon WWSS. - r. 1776 został Dr. Praw. (Ob. Brachnicki: Testificatio votorum 1782)

1) Quaestio juridica de decimis, pro loco in Collegio Jureconsultorum ad disputand. proposita A. 1763 d. 10 Febr. Cracoviae typis Seminarii Episc. Acad. Dioecesani. 4to K. 20. ded. Collegiatae Tarnov. canonicis (miedzy innemi o dziesięcinach w Polsce Prawo 2524.

2) Quaestio canonico-civilis de consanguinitate et affinitate, ad obtinendam licentiam pro Doctoratu in Utroque Jure ad disputandum exposita. A. 1775 d. 11 Septemb. 4to K. 32 z 4 tabl. sztych: sc. Pr. Elect. Stai. Crac. Prawo 2523

: Avus - dziad; Avia - baba; Proavus - przedziad; Abavus - przeprzed=
dziad; Pronepos - prawnuk; abnepos - praprawnuk, pasynek;
Abneptis - praprawnuczka, pasynka; Patruus magnus, ~~Avi~~ Avi
frater - stary stryk; Patruus major, Proavi frater - starszy
stryk; Patruus maximus, Abavi frater - nadstarszy stryk;
Germanus - rodzony; Uterinus (ex eodem patre ~~et~~ sed alia matre)
- przyrodny; Socer (uxoris pater) - swiekier; Socrus (uxoris
mater) - swiekra; Gener (filiae maritus) - zięć; Nurus (filii
uxor) - niewiestka, cieść; Vitricus (matris alter maritus) - ojczym;
Noverca (patris altera uxor) - macocha; Privignus (filius primae
uxoris) - pasierb; Levir (frater maritorum) - dziewierz; Glos (soror
maritorum) - Żołwica, Bratowa; Materes (duorum fratrum uxores) - jątrwki.

Amita (soror patris) - Ciotka
matertera (soror matris) Ciotka (Wujenka)

3) Episcopale judicium contra calumnias Jacobi Gothofredi publice defensum, nec ab omni falsi suspicione vindicatum A. 1776 d. 4 m. Novembris. Typis Univers. Crac. fol. k. 25. ded. Michaeli Poniatowski ep. ploczen. (Prawo 4039)

(Jest to właściwie: Dissertatio De episcopali judicio – z prawa kanonicznego zawierająca obronę Codicis Theodosiani przeciw zdaniom Kalwina Godofroy z Genewy (+1652)

4) Quaestio logica de quantitate .... pro loco in Collegio minori ... A. 1760 d. 23 Septemb. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 2. Filoz. 796.

5) Kazanie przy nowo-Poświęcaniu Kościoła w Nekli Dyecezyi Poznańskiej d. 30 Listop. 1767 miane Poznan, w druk. Akademick. 8º k. 19. ded. Stanisławowi i Barbarze z Bielskich Petryczynom skarbnikom winnickim... ... autor był wtedy Dr Praw, archidiak WWSS. proboszczem S. Mikołaja i rektorem akademii Poznańsk. Teol. 2016

6) Kazanie miane przy obchodzie beatyfikacyi Wincentego Kadłubka 1765. 4º (Ob. Laskiewicz: Chwała B. Winc. Kadłubka 1765. 4º.)

7) Dissertatio ex jure canonico de immunitate ecclesiastica – sub assistentia M. Caroli Marzen, respond. G. Andreas Reptowski Jurisprud. Auditor. Cracoviae 1766. 4º. 2 ark.

8) Wywód prawa do dziesięcin wytycznych Kościołów farnemu S. Mikołaja na Wschody będącemu należących przez Bażstka zaprzeczonych Magistratowi podany. 1782. 4º. Prawo 5300.

88.

Marycki Szymon

Simon a Pilzno - Marycki:

[illegible] Marycki

1544. 7. kwiet. prosi uniwersytetu o pozwolenie wyjechania do Włoch w celu dalszego kształcenia się, wstawiając się za nim biskup krak. i wojewoda, który też mu dał potrzebny koszt na drogę /: qui omnem impensam illi pro studio dedit. Uniwersytet dał mu na lat dwa pozwolenie, dummodo lectores pro legendis duabus lectionibus idoneos constitueret, ad quas tenentur ipsi regales, de quorum numero ipse est. /: Concl. Univ. p. 177:/

1546. 10 września Vitus a Biała sacrarum literarum professor, in partibus prout asserebat promotus, prior conventus fratrum Ord. Praed. sanctae Trinitatis Crac. przed delegowanym od rektora notaryuszem publ. zeznaje, iż okazanego mu świadectwa Szymona z Pilzna pieczęć jest rzeczywiście florentissimi studii ferrariensis. Że zaś drugi świadek mający toż samo zaręczyć, być nie obecny w miejscu, prosił Szymon, żeby, według prawa dopuścił mu rektor rzetelności tego świadectwa przysięgą, ale Rektor ze względu na to, iż Szymon już od lat kilku pracuje jako członek uniwersytetu, i już teraz był maioris domus Artistarum Collegii, uwolnił go od przysięgi. /: Acta rectoris pod powyższą datą:/

Marycki Szymon z Pilzna, kształcił się w Uni-wersytecie Krak. gdzie (r. 1532 zapisany) r. 1535 został Baccal. Art. a r. 1539 Dr Fil., później Collega major, Dr Jur., porzucił akademię, ożenił się w Toruniu – r. 1551 bawił przy Lubodziejskim biskupie chełmińsk. jako Kanclerz (Ob. Program warszaw. Żoliborsk. 1825). Kosztem Piotra po r. 1535 Kmity był za granicą. Na starość osiadł w chełmińskiem, gdzie na-bywszy majątek Chlebodzieje, począł się pisać Chlebodziejskim. Biblioteka Seminarium w Pelplinie posiada gruby wolumin jego listów. ~~[illegible]~~, Został Marycki w Uniwersytecie Krak. profesor extra-neus (docent) i wykładał 1539–1543 Cycerona, Horacego i Wirgilego – r. 1544–1546 bawił we Włoszech, wróciwszy 1546–1548 wykładał filozofię i fizykę – R. 1569 nabywszy majątek Czystochleb koło Torunia posłował na sejm lubelski, ożeniwszy się w Toruniu jako sekretarz biskupa chełmińsk. (Ob. Simon Maricius, ein Beitrag zur Cultur-Geschichte Polens von Stanislaus Węclewski; Culm, Druk v. Ignatz Danielewski 1867. 4to str. 20 przy programie)

(Simon de Pilzno)

we Włoszech gdzie się w Bononii kształcił pod Bonamikiem i Alciatą, przykładając się do prawa.

1) Demosthenis de pace oratio Simone Maricio Pilzn. interprete (graece et latine). Cracoviae ap. viduam Flor. Ungleri 1546. 8vo 4 1/2 ark. ded. Petro Kmitae palat Cracov.

2) Demosthenis pro libertate Rhodiorum Oratio (graece et latine). Cracoviae offic. ap. Math. Scharffenberg 1547. 8vo K. 44. ded. Petro Kmitae palat. Cracov.

3) In M. T. Ciceronis pro Publio Quintio Orationem adnotationes. Cracoviae ex off. Math. Scharffenberg, 1547. (8vo mense Novembri) ded. Samueli Maciejovio episc. Crac.

4) In M. T. Ciceronis ad Quintum fratrem dialogos tres de oratore, annotationes. Cracoviae typ. (S. Scharffenberg ianis) 1548. (8vo 3d. Maji) ded. Valentino Herburt episc. premisl. Dobromilensi ep.

5) De scholis seu academiis libri duo. Cracoviae in off. Hieron. Scharffenbergi 1551. 8vo K. 160 czyli str. 320. ded. Valentino Herburt Dobromilensi.

Pismem tym zjednał sobie Marycki wielu nieprzyjaznych w Uniwersytecie Krakowskim, który dla prześladowania opuścić musiał.
W Księdze drugiej (w pierwszej mówi o potrzebie i korzyściach szkół) ubolewa nad upadkiem Uniwersytetu Krak. – Radzi reformę szkół miejskich (gimnazjów, gdzie zwykle dwóch professorów: Magister i Kantor uczyło) aby w nich lepszych autorów klasycznych wykładano i nauczycieli zdolnych wybierano. ./.

W uniwersytecie radzi zaprowadzić lepszą dotacyję professorów, których aby nie podług lat służby, lecz podług zdatności promowowano. Professorów ma obierać wyznaczona Komisja według zdatności, a nie wedle wieku. Pensyje mają być podwyższone, albowiem w Krakowie 40 zwyczajnych professorów razem ledwie tyle pobiera, co jeden profesor we Włoszech (1000 dukatów) – protekcyje mają być wykluczone – dzieła cuchnące barbaryzmem jak Scota, Versora, Głogowity mają być zarzucone; za to miast wykłady z oryginałów Arystotelesa, Platona, Demostenesa, Cycerona zaprowadzone. – Dysputy nie powinny zawierać próżnych przedmiotów; natomiast deklamacyje i ćwiczenia pisemne powinny więcej wejść w użycie. Dzieło pełne zdrowych rad, na które jednak żadnej uwagi nie zwrócono – a nauka uniwersytecka szła po dawnemu, pomimo iż Marycki gorliwie do humanizmu nawoływał.

Ferie w Uniwersytecie aby były dłuższe.

Masarski Andreas

Massarski Jędrzej

fil. dobr. i prof.

1752 r. jako jeszcze p. m. senior jest nie wyjeżdży.

(A. R. str. 3:) spisał testament 4 maja t. r.

Nachstehende Werke aus d…
in Wien für die k. k. Jagell: U…
k. k. Gubernial Commission d. 3 …
vorhanden und werden daher …

Denkschriften der kaiserlichen Aka…
Classe. II Band. Erste Abthei…
Simony Friedrich. Die Alterthümer…
Wien. 1851 fol.

Krakau den 14…

280

<u>Masarski</u> Andreas, Baccal. 1741, Dr Phil. 1743 in Acad. Crac.

1) Monile Palladis Jagellonicae VIII pr. laur. Candid. expositum Cracoviae, Typ. ~~Acad.~~ Univ. 1741. fol. Poez. 2992.

Mąsiorski Franciskus Bruno

281

Marciewski Franciszek
Bruno.

1759. 31. stycz. jako Coll. min. incorporatur universitati /: Cenel. Coll. maj. p. 682

1760. 17 marca obrany dyrektorem szkoły pincrowskiej /: ibid. p. 700:/ na trzy lata.

1763. 18 maja oświadcza chęć przyjęcia dyrektorstwa w Chełmnie, które mu też Uniwersytet powierza /: C. U. p. 795:/

1770 22 listop. zostaje prof. cursus philosophic. /: C. U. p. III:/

1770 27. czerwca będąc rektorem szkoły chełmińskiej jako Coll. major, i nel. colleg. s. Annae Crac. Archid. obrany był professorem cursus philosophici theoristici fundationis Vladislavianae, a następnego roku był dziek. wyd. fil. a w r. 1774. czy też podobno za tonim

1773 został Augustyaninem. /Stat. fac. phil. N. 99. str. 71:/ w zakonie przybrał imię Simplicianus /: ibid. pag 77:/

1774 został Augustyaninem.

Mąsiorski Franciscus Bruno Dr. Fil.

a. 1768 został Collega Major, Canonicus S. Annae, Pro: fesor J. U. et Rectora Academiae Culmensis od r. 1763, – r. 1758 ~~[illegible]~~ z dyrektora Kolonii w Nowym miescie Korczynie został Collega minor. – r. 1746 został Baccal. a r. 1747 Mgr. Art.

1) Dissertatio philosophica De divina providen: tia ejusque effectibus, pro loco obtinendo in Majori Collegio Univers. Crac. publicae disput. ~~[illegible]~~ A. 1768 d. 11 Julii exposita. Typis Universit. Cracov. 4o k. 24 ded. Praelatis et canonicis ecclesiae cathedr. culmensis Filoz. 442.

2) Quaestio metaphysica de principio radicali in: dividuationis totius compositi substantialis materialis; pro loco in Collegio minore. Cracoviae 1758. fol. 1 ark.

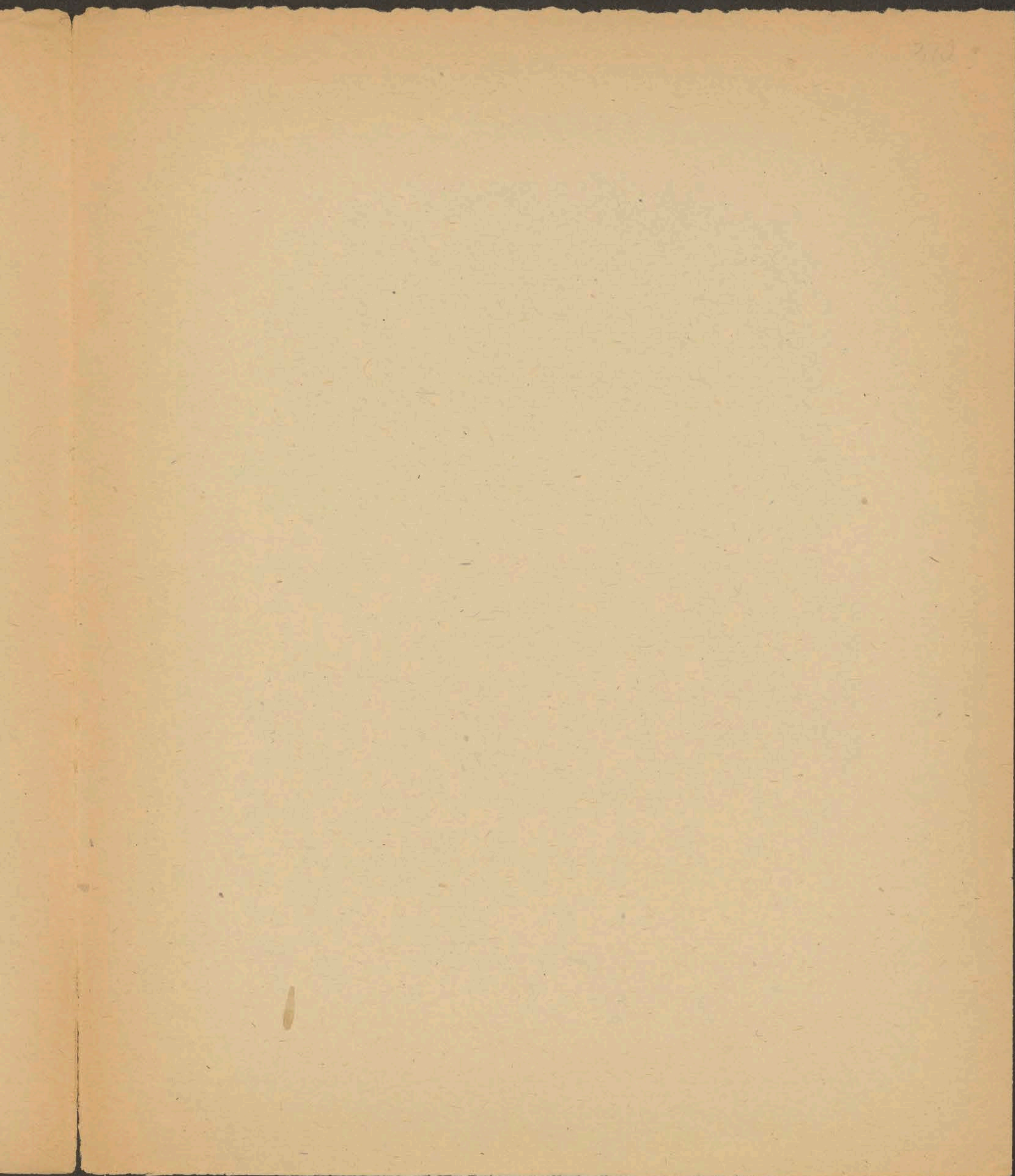
3) Vita activa et contemplativa brevi prologuio deducta dum M. Franc. Bruno Mąsiorski Ph. Dr. et Prof Col. Maj. S. Annae archidiac. VIII primae laureae Candidatos renuntiaret. 1771. Cracoviae. 4to 1½ ark. (Oratio)

4) Conclusiones ex jure canonico in inclyta Acade= mia Culmensi publicae defensioni expositae. Culmae (~~[illegible]~~ 1764) 4to k. 9. Prawo 2525.

283

Mgsiorski Franciscus Bruno, Dr. Phil.
Collega minor, Canon. Colleg. S. Annae, Rector Academiae Culmensis et Prof.

1) Conclusiones ex jure canonico in Academia Culmensi publicae disputationi expositae, honori ac venerationi Sanctissimae Virginis Matris Dolorosae Mariae in imagine ecclesiae parochialis Culmensis coronata miraculis clarissimae... A. 1764 d. 13 mens. Decembr. consecratae. Culmae 4to. K.G.

284

Masiorski Stefan

fil. dokt i prof Coll. min.

1741. 11. marca mianowany senorem bursy Jeruzalem
/ C. U. p. 242. /

~~1759. 31. stycz. jako Coll. minor incorporatus Univer-
sitati. /. p. 682. /~~

285

Maszowski Petrus Josephus de Maszow, Baccal. 1739, Dr. Phil. 1740 in Acad. Crac.

1) Salve philosophicum x pr. laur. Candid. atis publicatum. Cracoviae typ. Universit. 1739. fol.

Poez. 2993.

